

॥ अथ श्रीमद्भागवते सप्तमः स्कंधः प्रारभ्यते ॥

जीवेदव्यासायनमः ॥ षष्ठस्कंधाभिधेतीयेऽस्नातः सप्तमनाम्नय ॥ श्रीमद्भागवतेऽस्नातुं प्रयतेतत्त्वसंविदे १ सेवायेषामपवर्गगतिर्जगताममलास्ते श्रीमद्विष्ण्वं प्रसरोरुहयुगलेभ्रमंतः संतः कुर्वतुदयामपि विजयध्वजतीर्थे नित्या नित्याभ्यस्तादिति जां धितनुनखतीर्थसुतीर्थे संततवेदांतपरिनिष्ठितानामपि श्रीनारायणपरमप्रसादमंतरेणानापादितसमीचीनज्ञानामृतकलानां काचित्कचिदसुरजनमोहोपप्रदार्शितशुक्रशोणितसंपर्कादिभिरिव भगवतः प्रादुर्भावैस्तत्त्वे संशयालूनां सतां विसंशयार्थं श्रुतिं सिद्धावतारस्तत्प्रसत्तयेनानाविधवर्णाश्रमाचारभेदविचारस्तत्पूजाप्रकारश्च निरूप्यते स्मिन्स्कंधे तदर्थं परीक्षित्प्रश्नपूर्वकमुपोद्घातं रचयति सम इति यो भगवान्भूतानां योग्यतातिरेकेण पक्षपरिग्रहशून्यः आत्मा प्रियश्च तदेतत्प्रेम इति श्रुतेः सत्तादिप्रदत्तात्तरनुष्ठितसमर्चनादिसुकृतस्य सुखलक्षणफलदानुत्वे नोपकर्तृत्वाच्च सुहृत् किमतर्हति तत्राह स्वयमिति सस्वयं विषम इवेन्द्रस्यार्थे स्वप्रयोजनमंतरेण परप्रयोजनार्थं कथं दैत्यानवधीदित्यन्वयः १ ननु सुरगणैः क्रियमाणस्य स्वप्रयोजनस्य संभवादवधीदिति किं न स्यादिति तत्राह नहीति हिंशब्दो हेत्वर्थः कुतो नास्तीत्यत्राह निःश्रेयसात्मन इति नित्यनिर्दुःखानंदस्वरूपस्य तादृशत्वं मुक्तस्याप्यस्तीति तत्राह साक्षादिति नित्यनिर्दुःखानंदानुभवस्वरूप स्वपरप्राप्यप्रयोजनाभावान्मुक्तस्य तदभावात् नन्वसुरप्रद्वेषात्सुरहितं क्रियत इति तत्राह नैवेति विद्वेषस्य तत्तत्स्वरूपद्योतनाया सुरेभ्य इति पंचमी वृक्षात्पर्णपतति इति वत्कादाचित्कत्वाभावाच्चित्येद्वेषवधानुपपत्तिरन्यथावधस्यापि संततानुवृत्तिः स्यादतो नोपपत्तिः स्यादिति भावः स्वाभिभवलक्षणभयात्तद्वध इति तत्राह नेति उद्देगोभयलक्षणं कुत इत्यत उक्तं अगुणस्येति प्राकृतगुणसंबद्धस्य पुंसः तादृक् स्वभावत्वाद्दरेस्तदभावाच्चिगुणश्चेति श्रुतेः अनेन निःश्रेयसात्मनोपि गुणसंबन्धेन जीववत्तथात्वं स्यादिति शंकापिनिरस्तेति ज्ञायते २ ३ प्रामाणिकत्वद्योतनाय प्रश्नस्तौति साध्वाति तत्र हरिचरिते भाग

राजोवाच ॥ समः प्रियः सुहृद्ब्रह्मन्भूतानां भगवान्स्वयम् ॥ इन्द्रस्यार्थं कथं दैत्यानवधीद्विषमो यथा १ न ह्यस्यार्थः सुधारणैः साक्षान्निःश्रेयसात्मनः ॥ नैवा सुरेभ्यो विद्वेषो नोद्वेगश्चागुणस्य हि २ इति नः सुमहाभाग नारायण गुणान्प्रति ॥ संशयः सुमहान्जातस्तं भवांश्चेतुर्महति ३ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ साधु पृष्टं महाराज हरेश्चरितमद्भुतम् ॥ तद्भागवतमाहात्म्यं भगवद्भक्तिवर्धनम् ४ गीयते परमं पुण्यमृषिभिर्नारदादिभिः ॥ नत्वा कृष्णाय मुनये कथायिष्ये हरेः कथाम् ५ निर्गुणोऽपि ह्यजो व्यक्तो भगवान्प्रकृतेः परः ॥ स्वमायागुणमाविश्य बाध्य बाधकतांगतः ६ सत्त्वं रजस्तम इति प्रकृतेर्नात्मनो गुणाः ॥ न तेषां युगपद्वा जन्मसंज्ञा ह एव च ७

वतानां माहात्म्यं भगवद्भक्तिवर्धनीमत्येन न तन्माहात्म्यं भगवन्माहात्म्या विना भूतमित्यवगंतव्यम् ४ प्रश्नप्रतिवचनं भगवदनुग्रहमंतरेण सुवचनं स्यादिति प्रकटनाय भगवंतं प्रसाद्य वक्तव्यार्थं प्रतिजानीते न त्वेति ५ हरेर्हनुत्वधर्मो न घटत इति वदन् लोकेष्वेकत्वादुत तादृक् लक्षणत्वादिति वावदीषे समत्वादिधर्मोऽप्यसा नुपपत्तेर्न प्रथमः अघटितघटकशक्तिमत्त्वेन सर्वस्योपपत्तेर्द्विती यो युक्त एवेति भावेनाह निर्गुण इति अयं भावः भगवान्स्वमायागुणं स्वेच्छागुणमनुवृत्त्य स्वाधीनप्रकृतिगुणनिर्मितदेवासुरदेहं चाविश्य तत्र स्थित्वा बहिः श्रुतिं सिद्धादि प्रादुर्भावरूपेणासुरादि बाधकतामसुरादि बाध्यवस्तुषु नियामकत्वेन स्थित्वा बाध्यतांगतो भवति किमत्र मानमितीयं शंका बाध्यादिस्थो हरिर्नित्यं बाध्यतादिगतेत्यपि गीयते ननु बाध्यत्वाद्यदोषयुतत्वं तदिति भविष्यत्पर्ववचनेन परिहर्तव्येति हिंशब्देन लोकावतुलीला कैवल्यमिति सूत्राच्छीलां प्रयोजयति निर्गुणत्वादिकं वैलक्षण्ये लिंगमिति ज्ञापनाय प्रयुक्तं पुरुषाणां गुणदोषानुसारेण रक्षाभावेन समत्वादिकमपि न युज्यत इति प्रदर्शनायापिशब्दः तादृकुतो विविच्य न ज्ञायत इत्यतो व्यक्त इति दधिस्थघृतवत्काष्ठे वा द्विवच्च जनार्दनः देहं द्विपासुजीवेभ्यो विविच्य ज्ञायते न त्विति अतो विविच्य ज्ञानं युक्तम् ६ स्वमायागुणमाविश्येत्युक्तं विवृणोति सत्त्वाभित्यादिना प्रकृतेः स्वरूपभूताभात्मनः परमात्मनो ज्ञानादिवन्नस्वरूपभूताः किं त्वधीनाः जीवस्याप्याभिमानादेव गुणानां भिन्नस्वभावत्वाद्युगपत्प्रवृत्त्यनुपपत्तेरित्यतः शक्तिप्रकटनप्रकारं दर्शयति न तेषामिति हासो नुवृत्तत्वं मुक्ताह उद्धृतं क्षयवृद्धिक्रमेणेति परिहारः ७

तैक्रमैविविनक्ति जयेति सत्त्वस्यजयकालेउन्नाहविषयेदेवर्षीन्भजमानाभातीत्यन्वयः रजसउन्नाहविषयेअसुरान्वर्द्धयन्तमसउन्नाहविषयेपक्षादीन्वर्द्धयन्नेवंगुणानांशक्तिर्जृम्भयतीत्यर्थः तत्रापी
 त्यंभावोस्तीत्याह तत्कालेति तत्तत्कालगुणमनुसृत्यवर्तमानः ८ इममर्थमनुभाविकं करोति ज्योतिरादिरिति अयमर्थः ज्योतिरादीत्युत्तरायणादिकालादिगुणः केषांचित्फलानामुन्नाहंकेषांचिद्वा
 संकुर्वन्पथासत्त्वादिजयादिविषयेउन्नाहदिकालमनुवर्तमानोभातिवथेति कथमव्यक्तत्वंहरेरितितत्राह संवातादिति देहेंद्रियादिकार्यकारणसंघातान्नविविच्यतेपृथग्भूतोनज्ञायते अत्रापीदमेवोदाहरणं
 ज्योतिरादिघृतादिद्रव्यंदध्यादिभ्योमथनात्पूर्वनविविच्यतेपृथग्भूतंनज्ञायतेनप्रतीयते तथात्मापीतिभावः तेजोसितंनेत्राविशीपतेइति श्रुतेः घृतस्यज्योतिःशब्दाभिधेयत्वंप्रामाणिकं दधिस्थघृतवत्कष्टिव
 ह्नवच्चजनार्दनइत्यादेश ननुयादिकेनचिद्देहादिव्यतिरिक्तत्वेनायंज्ञायतेतर्हिदधिस्थघृतवदित्यादिनिदर्शयितुंशक्यं तदेवकुतइत्याह विदंतीति कवयःअस्मादयःशास्त्रेणमथित्वांततोनिर्णयिष्यामस्त्यंदेहादि
 स्थमात्मानंविदंतिजानंतिकिंचांततश्चरमनाशेविदंतिलभंते लभानिष्पत्तावितिधातोःनितरांप्राप्नुवंतीत्यर्थःअनेनकवीनांज्ञानमस्मिन्नर्थेप्रमाणमुक्तंभवति ९ देहादेर्विविक्तत्वेनज्ञानंकस्मान्नोत्पद्यतइतिआ
 शंक्यसृष्टशरीरेषुजीववत्प्रतिष्ठत्वान्नतद्विषयंज्ञानमित्यभिप्रेत्याह यदासिसृष्टुरिति यदापरत्मात्मनोर्येनिवासायपुरःशरीराणिसिद्धुःसृष्टुमिच्छतितदागुणैषम्यन्यायेनस्वेच्छयानि यतोरजोगुणमुपादा
 यमहदहंकारपंचमहाभूतानिसृष्टातैः पृथक्कृतचद्योग्यतानुसारेणशरीराणिसृजति यदाचेश्वरस्तासुविचित्रासुसुरनरतिर्यक्संज्ञितासुपुरीषुरिरंसुः जीवगतस्वाहृष्टयोग्यतामनुसृत्यसुखादिकमुत्पाद्यतत्सा
 क्षित्वेनक्रीडितुमिच्छति तदास्थितिहेतुत्वात्सत्त्वगुणमुपादत्ते यदाशयिष्यमाणोयोगनिद्रांचिकीर्षिततदासौतमोगुणमीरयति तच्छक्तिमुज्जृम्भयति १० किंचचरंतमतीतानागतवर्तमानभेदेनवर्त

जयकालेतुसत्त्वस्यदेवर्षींरजसोऽसुरान् ॥ तमसोयक्षरक्षांसितत्कालानुगुणोभजन् ८ ज्योतिरादिरिवाभातिसंवातान्नविविच्यते ॥ विदंत्यात्मानमात्म
 स्थंमथित्वाकवयोंततः ९ यदासिसृष्टुःपुरजात्मनःपरोरजःसृजत्येषपृथक्स्वमायया ॥ सत्त्वंविचित्रासुरिरंसुरीश्वरःशयिष्यमाणस्तमईरयत्यसौ १०
 कालंचरंतंसृजतीशआश्रयःप्रधानपुंभ्यांनरदेवसत्यकृत् ॥ सतत्रतत्रोभयसिद्धिमाप्नुयाद्विगात्मनोऽलिङ्गगुणाश्चसंति ११

मानंकालंसृजतीत्यर्थः ईशआश्रयइत्येताभ्यांपदाभ्यांसर्जनसामर्थ्यसूचयति अत्रप्रमाणमाह सत्यकृदिति सत्त्वंमीमांसाशास्त्रंतस्यकर्ता इदानींस्वसृष्टानामंतःशयनप्रकारमाह सतत्रेति तत्रतत्रदे
 हेषुस्थितं उभयसिद्धिमहतिवस्तुनिमहत्परिमाणंमहासामर्थ्यप्रकटनमणुपरिमाणमणुसामर्थ्यवाप्नुयात् अणोरणीयान्महतोमहीयानिति श्रुतेः अत्रेदंलिङ्गात्मनोऽलिङ्गगुणाश्च संतीतिनिदर्शनं चशब्दए
 वार्थे यथा लिङ्गशरीरस्थानीयंकाष्ठव्याप्यतिष्ठन्नमिलिङ्गात्मेत्युच्यतेतस्याग्रेलिङ्गस्यकाष्ठस्यगुणाः महत्त्वाणुत्वलक्षणाःसंति महतिकाष्ठेमहान् अणुनिकाष्ठेअणुरग्निरिति लिङ्गशरीरेचिद्देवसाधनेशेफ
 भस्मनीत्यभिधानं ननु सृष्टौप्रवर्तमानेश्वरस्यनिरपेक्षत्वात्स्वातंत्र्येणकिंचित्कारणापेक्षासंभवः तदनपेक्षत्वेमृदंदादेरिवशक्त्यभावेनकार्यसामर्थ्यभावइतितत्राह लिङ्गात्मनइति लिङ्गात्मनःप्रधानादेः
 कारणस्य येलिङ्गगुणाःकार्यजनकशक्तिलक्षणाःसंतितेचालिङ्गात्मनःशरीरस्वामिनोहरेःसंतिविद्यमानास्तदधीनत्वादितिद्विरावृत्त्यापोजनीयं द्रव्यंकर्मचकालश्चेत्यादेः यद्वा लिङ्गस्यप्रधानादेर्गुणाःका
 र्यापादनशक्तिलक्षणाःलिङ्गात्मनःपूर्णद्वान्निशल्लक्षणस्वरूपस्यहरेःसंतितेषांस्वरूपाभिन्नत्वद्योतनायच शब्दः ऊर्गनाभिस्तुरीयेमादिविनास्वरूपभूतलीलैवयथाजालं करोति तथापमित्यर्थोपरोवा प्रधा
 नसृष्टिर्ब्रह्मणोस्तु अर्वांतरसृष्टिरर्वांतरकारणात्स्यात् कुलालादेहेष्टत्वादित्यतोवाह सइति तत्रतत्रकार्यकारणेषुभातिस्विकेषुस्थित्वोभयसिद्धिजगत्कारणस्यजनकत्वलक्षणंकार्यस्यजन्यत्वफलंप्रापयति
 उभयोःशक्तयोरेतदधीनत्वादित्याह लिङ्गात्मनइति लिङ्गात्मनोमृदादेर्लिङ्गगुणाःकार्यजननशक्तयःसंति तेचानेननियताइतिशेषः लिङ्गात्मनःकार्यस्ययेलिङ्गगुणाःपृथुबुधोदराकारादिलक्षणाः संतिते
 च तत्रतत्रान्वितोविष्णुस्तत्तच्छक्तिप्रबोधकइत्यादेः अनेनबाध्यबाधकतांगतइत्येतत्स्पष्टीकृतं तथाहि तत्रतत्रदेवासुरेषुउभयसिद्धिजयपराजयलक्षणांकार्यसिद्धिमाप्नोति शिरस्त्राणवर्मादिलक्षणंवहतोभ

टस्ययेलिंगगुणाः शौर्यादिलक्षणाजयापजयौवातेचङ्ग्यधीनाः सवैबलंबलिनांचापरेषामित्यादेः अत्र सर्वस्य हर्यधीनत्वदर्शनाय प्रधानपुंभ्यां कार्यकारणाभ्यां कालं सृजतीत्यंगीकारे प्रधानपुरुषावन्तरे
णकालसृष्ट्यशक्तिर्हरेः प्रकटितास्यादित्यन्यथा प्रतीतिनिरासायाचार्यैस्ताभ्यां सहेति व्याख्यातम् ११ नन्वत्र साम्यगुणाधिकरणस्य हरेर्वैषम्याधिकरणत्वं कथमित्यस्य प्रश्नस्य परिहारः कथं
स्फुटमायातइत्याशङ्क्य स्वतोदेव प्रियत्वमसुराप्रियत्वं मनुष्याणामुभयत्वमेव समत्वं तत्तद्योग्यतावतां तेषामन्यथा तदति लङ्घने त्वदभिमतवैषम्यप्राप्तिसाम्यहानी स्यातामित्याशयवानाह यएष इति यएष हरिः
कालेकालविषयेपि ईशिताकालस्यापि प्रवर्तनसमर्थः प्रधानपुरुषयोरीशितृत्वं किं वक्तव्यमित्यपि पदं सविष्णुः सुरानीकमिव स्थितं सत्त्वमेधयति सत्त्वस्य देहादिकारणत्वात् सत्त्वगुणप्रधानान् देवान् स
मेधयतीत्यर्थः रजस्तमस्कान् रजस्तमः स्वभावान् तत्प्रत्यनीकान् तेषां सुराणां शत्रुभूतान् असुरान् प्रमिणोति निहन्ति मिनाहिंसायामिति धातुः सुरप्रिय इत्यनेनासुराणामप्रियो मनुष्याणामुभयात्मकः
स्वभावतइति ध्वनितं तदुक्तं स्वभावतः प्रियत्वात्तु सदा देवप्रियो हरिः अप्रियश्चासुराणां सस्वभावाच्चूभयं नृणामिति सत्त्वमेधयति इत्यनेन यासुख्योग्यता रजस्तमस्कानित्यनेन यावधयोग्यता ये च देह
द्रियादेः कारणभूतास्त्रयोगुणाः यश्च गुणानामुच्चाहकरः कालः यश्चेत्तेषां त्रयाणां गुणानां पुण्यपापोभयलक्षणं कर्म यश्च भूतकारणभूतं प्रकृतिपुरुषस्वरूपम् यश्च भक्त्यादिकमेतत्सर्वमेव क्षयदेवानां भक्त्या
दिगुणानितरेषां द्वेषादिदोषान् मनुष्याणामुभयात्मकमुत्पाद्य सुखासुखजयापजयजननमरणादिफलदानृत्वेन सम इत्युक्तं तदुक्तं देशकालांगुणांश्चैव भक्त्यादीनप्यवेक्ष्यतु योग्यतां च तथा कर्मसम इत्याभिधी
यते स्वतः प्रियोपि देवानामुत्पाद्यैव गुणानिमान् इतरेषां तथा दोषान् सुखदुःखददात्यजः उभयंतु मनुष्याणामतः सम इतीरितइति ननु सुरादिषु स्थितानां गुणदोषाणां तत्तत्कालीनत्वेनोत्तरकालेनाशसंभवे

यएष राजन्नपि काल ईशिता सत्त्वं सुरानीकमिवेधयत्यजः ॥ तत्प्रत्यनीकान् सुरान् सुरप्रियो रजस्तमस्कान् प्रमिणोत्युरुश्रवाः १२ स वा पुनः स्वसृष्टस्य स्थिति रक्षानु
वृत्तये ॥ सत्त्वं सुरगणान्विष्णुरूपबृंहयते मुहुः १३ अत्रैवोदाहृतः पूर्वमिति हासः सुरर्षिणा ॥ प्रीत्या महाक्रतौ राजन् पृच्छतेऽजातशत्रवे १४ दृष्ट्वा महादु
तरं जाराजसूये महाक्रतौ ॥ वासुदेवे भगवतिसा युज्यं चेदिभूभुजः १५

नानित्यत्वेनियमोनस्यादित्याशङ्क्य शास्त्रविहितत्वात्त्रियमोस्त्येवेत्याशयवानाह उरुश्रवा इति उरुबहुश्रूयते इत्युरुश्रवाः शास्त्रनियमप्रतिपादकं यस्य स तथा तदप्युक्तं अनादिनियताश्चैव गुणदोषाः सुरा
दिषु यथाक्रमं पुनश्चैव नियमाद्वर्द्धितास्तथा विष्णुनैव ततो नित्यं विषमश्च जनार्दन इति नियमाद्वर्द्धितास्तथेत्येतत्कुत्र प्रमाणीक्रियते इत्यस्य उरुश्रवा इत्यत्रेति वक्तव्यं उरुवर्द्धनलक्षणं श्रवो यस्य स तथेत्यर्थः ननु वै
षम्यंतदवस्थमेवाभूदिति चेन्न योग्यतानिमित्तत्वात्तदुक्तं न विष्णोर्विषमत्वं तु योग्यतापेक्षया कचिदिति हरेर्योग्यतानियत्यायत् आगच्छद्वैषम्यलक्षणमुरुश्रवस्तदा तदस्तु विहितत्वादत उक्तं उरुश्रवा इति तद
प्युक्तं योग्यतायास्तन्नियत्याविषमत्वं भवेदिति नन्वेवं तर्हि कापि वैषम्यं नेत्यापन्नमिति चेदुच्यते शुभाशुभयोर्विपर्यये शुभवतामशुभकर्म अशुभवतामसुराणां शुभकर्मानुसृतफलदाने सति विषमत्वं विष्णोर्दो
षाय स्यादिति यदतस्तत्तद्योग्यताबलविहितशुभाशुभोभयकर्मानुसारेण तत्तत्फलस्य विकर्मो द्वितीयार्थे अशुभकर्म दैत्यबललक्षणस्य दानेनेश्वरवैषम्यमित्यत उरुश्रवा इति जयस्तं भकरूपनामहर्युक्तं इन्द्रस्यार्थे
कथं दैत्यान् वधीद्विषमो यथेत्यादि प्रश्नपरिहार इति सिद्धं विषमत्वं तु दोषाय शुभाशुभावेपर्यये अतस्तादृशवैषम्यं ब्रह्मसूत्रे निराकृतं शुभाशुभनियंतृत्वं न दोषो गुण एव सः अतस्तदिष्टं लक्षणस्य ब्रह्मसूत्रकृतो विभो
रिति वचनात् १२ सुरप्रिय इत्येतद्विवृणोति स वा इति अयमर्थः सत्त्वं सत्त्वगुणसंपन्नान् मुहुरनुयुगमुपबृंहयते सम्यक् वर्द्धयति किं कारणमत्राह पुनरिति स्वेन सृष्टस्य जगतः पुनः पुनः स्थिति रक्षानुवृत्तये स्थि
तिपालनयोः प्रवर्तनार्थं वा इत्यनेन पृष्ट्यादि ह्यष्टकमपि हरेरेवेति दर्शयति यदासि मृधुरित्यनेन यः प्रस्तुतस्तं स इति तच्छब्देन परामृशति तत्रापीश्वरशब्देन रुद्र उपक्रांत इति श्रान्तिनिवारणाय विष्णुरिति यद्वा य
त्र कापिरुद्रादुत्सर्जनादिकं प्रतीयते तदपि तत्स्थहरिणेति प्रकटनाय विष्णुरिति १३ सुरप्रिय इत्येतादिविहासेन दर्शयति अत्रेति सुरप्रिय एव नासुरप्रियो हरिरिति अन्ययोगव्यवच्छेदार्थ एव शब्दः १४ १५

१६ एकएवांतो निर्णय एषामस्तीति भाक्तिरेव पुरुषार्थसाधनं नान्यत्कर्मादिकमिति निर्णयवतां विष्णुरेव मुमुक्षुभिर्निषेव्य इति निश्चयवतां वा १७ श्रीहरिनिंदनसंतां कर्णश्लाघमानमप्येतच्छ्रोतुं तच्चित्रमित्याशयवानाह भगवन्निंदयेति १८ १९ श्वित्रः श्वेतकुष्ठः २० दुरवग्राहं दुर्ज्ञेयं धामस्वरूपं यस्य स तथा तस्मिन् लयं सायुज्यलक्षणं ननु अत्युत्कटैः पुण्यपापैरिहैव फलमश्नुत इति वचनात् श्वित्रो न जात इत्यादिवाक्यं कथं संगच्छते भगवद्वेषिणोऽपि बहुविधाः तत्र केचिन्मरणानंतरं पापफलं भुंजते केचिदत्रैव तत्कुत इति चेन्न निष्कामाद्भुज्यते पुंभिर्धर्मार्थमर्थफलं मृतो केचिदत्रापि भुज्येत तस्मात्त्राधर्मभाचरेदिति वचनात् अनेन धर्मिणोऽपि व्याख्याताः धर्मोऽस्वर्गं विधर्मो निरयमिति च अत्र कश्चिद्विशेषोऽप्यस्ति जयविजययोः सात्त्विकत्वेन भक्तत्वेन द्वारपालत्वेन हरेरिति प्रियत्वात्सनकादिशापादसुरजन्मन्यपि कश्चिद्वत्तलोपात्तद्वेषफलोक्तुरन्यत्वाच्च द्वेषस्य पापिष्ठासुरत्वादनयोरुपचरितत्वाच्च अनेन स्वापराधनाशलक्षणानुग्रहपात्रत्वेन प्रतिज्ञातशपथत्वेन च हरेः सुरप्रियत्वं च विशदमभूदिति रहस्यम् २१ २२ २३ देहाद्यभिमानवतः स्तवनिंदनादिना मनःखेदहर्षादिसंभवेन क्रोधादिकं स्याद्धरेस्तदभावाच्चिंदनादिनाविशेषानुदयात् स्वतो नित्यवृत्तत्वेन परप्राप्यप्रयोजनाभावात् तत्तद्योग्यतानुसा

तत्रासीनं सुरक्रूरं राजा पांडुसुतः क्रतौ ॥ पप्रच्छ विस्मितमना मुनीनां शृण्वतामिदम् १६ युधिष्ठिर उवाच ॥ अहो अत्यद्भुतं ह्येतद्दुर्लभैर्कांतिनामपि ॥ वासुदेवे परे तत्त्वे प्राप्तिश्चैद्यस्य विद्विषः १७ एतद्वेदितुमिच्छामः सर्व एव वयं मुने ॥ भगवन्निंदया वेनोद्विजैस्तमासि पातितः १८ दमघोषसुतः पाप आरभ्य कलभाषणात् ॥ संप्रत्यमपीं गोविंदे दंतवक्त्रश्च दुर्मतिः १९ शपतोरसकृद्विष्णुं यद्ब्रह्म परमव्ययम् ॥ श्वित्रो न जातो जिह्वायां नांधं विविश तुस्तमः २० कथं तस्मिन् भगवातिदुरवग्राह्यधामनि ॥ पश्यतां सर्वलोकानां लयमीयतुरंजसा २१ एतद्ब्राम्ह्यतिमेबुद्धिर्दीपार्चिरिव वायुना ॥ ब्रूयेतद्भुततमं भगवन्नत्र कारणम् २२ श्रीशुक उवाच ॥ राज्ञस्तद्वच आकर्ण्य नारदो भगवानृषिः ॥ तुष्टः प्राह तमाभाष्य शृण्वत्याः सदसः कथाम् २३ ॥ नारद उवाच ॥ निंदनस्तव सत्कारन्यक्कारार्थं कलेवरम् ॥ प्रधानपरयो राजन्नविवेकेन कल्पितम् २४ हिंसा तदाभिमानेन दंडपारुष्ययोरपि ॥ वैषम्यमिह भूतानां ममाहमिति पार्थिव २५ यान्निबंधोऽभिमानोऽयं तद्वधात्प्राणिनां वधः ॥ तथानयस्य कैवल्यादभिमानोऽखिलात्मनः २६

रेण तत्तत्फलदातृत्वं युक्तमित्यादिकं वक्तुमुपक्रमते निंदनेति निंदनं दोषसंकीर्तनं स्तवः स्तुतिगुणलक्षणा सत्कारः कायिकपूजा न्यकारः कायिकावज्ञा तेषां निंदनादीनां अर्थविषयभूतं कलेवरं प्रधानपरयोः प्रधानादेर्हेन्द्रियाद्यात्मकात्परस्य जीवस्याविवेकेनाभेदेन कल्पितं स्वतश्चिदानंदस्य प्रकृतेरनात्मनो भेदाग्रहादिदं जडशरीरं ब्रह्ममित्यर्थः २४ ततः किं फलतीति तत्राह हिंसेति तदाभिमानेन देहाभिमानेन भूतानामविवेकज्ञानिनां ममाहमिति हिंसे हिंसा ताडनादिलक्षणा दंडपारुष्ययोरपि नैमित्तिको वैषम्यविषमावस्थाफलतीत्यर्थः २५ ततश्चाकिं तत्राह यान्निबंध इति ममाहमित्यभिमानोऽयं निबंधः यस्मिन् देहे निबद्धः तद्वधात्तस्य देहस्य वधाद्विज्ञादिलक्षणात् प्राणिनां चेतनानां वध इत्युपचारः इति यत्तस्मान्निंदनादिकं देहस्यैव फलतिनात्मनः तस्य निष्फलमित्याशयः यथा जीवस्य ममाहमिति देहाभिमानादनर्थपरंपरा तथा हरेरपि देहस्थत्वाविशेषात्साम्यात् किनेत्याह तयेति अखिलात्मनोऽखंडस्वाभिमानोऽयं न तथा जीवदेहाभिमानो नास्ति कुतः कैवल्यात् देहाद्यभावादेव ननु प्रकृत्यात्मकस्य देहस्याभावो हेतुः क्रियते सच्चिदानंदात्मकदेहस्येत्येतयो रिरदमेवोत्तरं प्रकृत्यात्मकदेहादेरभावात्प्रकृत्यात्मकदेहस्यैव तद्भावात् सदेहः सुखगंधश्चेत्यादेः २६

परस्यपरमात्मनः इदमेवाहिंसाकेनानिमित्तेनास्तीतिकल्प्यते निमित्ताभावानैमित्तिकाभाव इत्यर्थः अन्यस्मिन् हिंसादिकर्तृरसिद्धिरेहिंसादिकमस्तीतिकल्पयितुं शक्यते स च नास्तीत्याशयेनोक्तं अकर्तुरितित
स्यान्य कतांनविद्यत इत्यकर्ता तस्य हिंसाब्देनय च स्यायुधादिना प्रहर्ता इत्येते तत्फलं छेदादिकेनास्तीत्याह अच्छेद्योयमदाहोयमित्यादेः तत्सर्वकथामित्यत उक्तं परस्येति लोकावलक्षणस्य तत्त्वपश्यकल्प
इत्यस्यापीदमुत्तरम् परस्य ब्रह्मणः ब्रह्मविदाप्रोतिपरमिति श्रुतेः इदं हिंसेति लिंगव्यत्ययो हिंसायाः कुत्सितत्वद्योतनाय व्यत्ययोति शय कुत्सनभेदेऽपि विसूत्राज्ज्ञायते हरौ हिंसाशंका कुत्सितेत्यर्थः नास्यज
रपैतज्जीर्यतेन वधेनास्यहन्यते एतत्सत्यं ब्रह्म परं नहन्यतेहन्यमानेशरीरे इत्यादेश्च अत्रैव हरिस्वरूपे स्थिते स्वयोग्यान्दाविर्भावलक्षणमोक्षसाधनक्षमाक्षीणाभक्तिरेव द्वेषादिकमर्थवादलक्षणम् तत्तत्स्वभाव
ज्ञापनार्थमुच्यत इत्याशयेनाह तस्मादिति यस्माज्जडशरीरं द्विधा च भावेन हरेरहंममाभिमाननिमित्तोपद्रवो दूरतो निवारितः तस्माद्वैरानुबंधादिना यो हरौ मनोयुं ज्यात्प्रयुं क्तैः कथंचित्पृथक्ते मनसस्तत्राभि
निवेशेन हरेरन्यं न चिंतयति तमेवानुस्मरतीत्यन्वयः अनेन वैरादीनामेकतमेनापि हरौ मनोयुं जानो वैरादिमानेन भवतीति तत्तद्वस्तु स्वभावात्तद्योच्यत इति ज्ञातव्यं तदुदितमाचार्यैः कथंचिन्नेक्षते पृथक् तत्रैव
मनसोभिनिवेशेन तदन्येनेक्षते वैरादीनामेकतमेनापि यो मनोयुं ज्यात्सतदन्येनेक्षत इति स्वभावकथनम् नन्वत्रसंयुं ज्यादित्यस्य प्रथमप्राप्तं विध्यर्थपरित्यज्यान्यार्थकल्पनायामश्रुतकल्पना स्यादिति चेन्न भक्त्या
त्वनन्यया शक्य अहमेवंविधोर्जुन यमेवैष वृणुते तेन लभ्यः प्रियो हि ज्ञानिनोत्यर्थमहंस च मम प्रियः इत्यादिनाभक्तेरेव भगवत्प्रीतिजनकत्वोक्तेः अननुभूतिरवधुन्वान इत्याद्यनर्थश्रुतेश्च अतो न विध्यर्थो गीका
रयोग्यः तदप्युक्तं न विधिरिति न केवलं द्वेषुः स्वस्यैवानर्थोपितु तत्पितृणामपि तदुक्तं कर्मणामनसावाचायो द्विष्याद्विष्णुमव्ययम् मज्जातिपितरस्तस्य न रक्ते शाश्वतीः समा इति नन्वेकदा कृतद्वेषप्राप्तनरकोपभो

परस्येदमकर्तुर्हिंसाकेनास्यकल्प्यते ॥ तस्माद्वैरानुबंधेन निर्वरेण भयेन वा ॥ स्नेहात्कामेन वा युं ज्यात्कथंचिन्नेक्षते पृथक् २७ यथा वैरानुबंधेन मर्त्य
स्तन्मयतामियात् ॥ न तथा भक्तियोगेन इति मे निश्चिता मातेः २८

गेन क्षीणदोषस्य पुनः शुद्धांतः करणतया भक्ति करणयोग्ययोनिप्राप्तिः स्यादिति तत्राह तानहं द्विषतः क्रूरान्संसारेषु न राधमान् क्षिपाभ्यजस्व शुभानासुरीष्वेव योनिषु आसुरीयोनिमापन्नामूढा जन्मनि जन्म
नि मामप्राप्यैव कौंतेय ततो यां त्यधमां गतिमिति कीदृशो द्वेष इति तत्राह अवजानंति मां मूढा मानुषां तनुमाश्रितम् परं भावमजानंते मम भूतमहेश्वरमिति स्वर्गकामो यजेतेत्यादेः सत्कर्मणा तेषां सद्गतिः स्या
त्किन्नेत्याह मोघाशामोघकर्माणो मोघज्ञानाविचेतसः राक्षसीमासुरींचैव प्रकृतिमोहिनीं श्रिता इति ननु तर्हि हिरण्यकशिपुश्चादेर्दुरंताघादुत्थितिः कथमभूदिति तत्राह यदनिंशतितामेत्वामविद्वांस्ते जग
ेश्वरम् तस्मात्पितामपूयेत दुरंताहुस्तदा दधात् हिरण्यकशिपुश्चापि भगवान्निंदया तमः विविक्षुरत्यगात्सूनोः प्रह्लादस्यानुभावत इति नन्वेवं तर्हि भक्तद्वेषिणोः शापवराभ्यां विपर्ययः स्यात्किन्नेत्याह वरतोपि
नमुच्यंते द्वेषिणः शापतोपितु भक्तानैव निपात्यंते धर्माधर्मैस्तथैतरे रिति योग्यताया बलवत्त्वादिति शेषः नन्वेवं चेत्पुनश्चानर्थ आपन्न इति तत्राह अन्यविशक्तं यत्तु तद्वराद्यैरपोह्यते तद्विरुद्धस्वभावानामन्य
थानकथंचनेत्यादि हिरण्यकशिपुश्चाद्याविष्टासुरकृतपापं प्रह्लादादिभिः परिहृतं ननु स्वतोसुरस्येत्यर्थः ॥ २७ ॥ कुतः स्वतोसुरस्य पापं न परिह्रियत इत्याशंक्य द्वेषाभिनिविष्टमनस्कत्वेन तद्योग्यत्वेन भगव
त्प्रेरितत्वेनाभीष्टनिवृत्तित्वेन तदात्मकत्वादित्याशयेनाह यथेति मर्त्यस्तमो योग्यो वैरानुबंधेन निरंतरवैरस्मरणेन तन्मयतां तत्तद्वेषविषयवस्तु निपथामनसोभिनिवेशं यात् प्राप्नोति तथा भक्तिलक्षणोपाये
न भक्तिविषये वस्तुनि मनोभिनिवेशं करोति अत्रांकप्रमाणमिति तत्राह इतीति निश्चितामतिरित्यनेन साक्षिलक्षणा मतिरुच्यते भक्तियोगेन इति इत्यत्र सांधिका र्पाभावो द्वेषाभिनिवेशिनाम्
बाहुदं भक्त्यभिनिवेशिनां कनीयस्त्वं च दर्शयितुम् कुत एतदवगतमिति चेन्न यथा वैराभिनिवेशेन इत्याद्याचार्योक्तेः वैरिणां बाहुल्यं अन्येषां अल्पं संरूपात्वं कथमिति चेन्न हारिणां भक्तानां बाहुल्याकरणात्

एतदप्युक्तं कथमन्यथेत्यादि ततः कनीयस एव देवाः ज्यायांसः असुरास्तत इति च भक्त्याभिनिवेशिष्वपि कश्चिद्विशेषोऽस्तीति ज्ञापनाय वा संध्यभावः ऋते ब्राह्मणमव्ययमित्युक्तेः असुराणां नित्यद्वेषाग्राहित्वं प्रकटनायानुबन्धनेति मागधाचायथानित्यं द्वेषादाग्रहिणो हरौ न तथाग्रहिणो भक्ता ऋते ब्राह्मणमव्ययमित्युक्तेः २८ ननु तन्मयतामित्यस्य तादात्म्यार्थः किं न स्यादिति तत्राह कीट इति द्वेषेण निन्दतश्चैव स्य कृष्णेन सायुज्यं कथमभूदिति प्रश्नस्य परिहारः कथमागत इत्यतो वाह कीट इति यथापेशस्कृता भृङ्गं कुब्जो भित्ति सुषिरे रुद्धः कीटः श्यामनामा कुम्भितस्य भृङ्गस्य सारूपतां समानाकारतां विन्दते ननु तादात्म्यं ततो भिन्नत्वेन दृश्यमानत्वात् कीटशः यातं उपर्यागत्य गभीरं नदं तं भृङ्गं संरंभययोगेन ईषत् कोपभययुक्तस्नेहेनार्जसंददातीति स्नेहेन स्वात्मानमाकृष्य क्लिष्टातीति कोपयुक्तभयेन चानुस्मरन् अत्र स्नेहस्यैव प्राधान्यं प्राणधारणपोषणयोः संततमिष्टत्वात् कोपभययोस्तात्कालिकत्वाद् प्राधान्यमित्यतो योगस्य संरंभययोर्विशेषणतपोक्तेः योगस्य स्नेहार्थत्वम् प्रीतिस्नेहस्तथायोगः प्रेमबंध इतीर्यते इति शब्दनिर्णये सिद्धम् २९ कृष्णे भगवत्येव वैरेण युक्त्या अनुचितया भक्तिपूर्वस्मृत्या धूतपाप्मानश्चैद्यादयः तं कृष्णमापुरित्यन्वयः अत्र सज्जीवानां शापादिना सुराविष्टानामेव मुक्तिः न केवलानाम् तस्मात्तदाविष्टा सुरावैरेण प्राप्तपाप्मानः असुर्यानामते लोका इति श्रुते तं लोकसमुदायं प्रापुः संतो जयादयो नुचितया तं कृष्णमवापुरित्ययं विशेषो वैरेण युक्त्या अनुचितयेत्याचार्योक्तापिशब्देन गर्हाभिधायिना ज्ञात व्यनुचितेति तां प्राहुर्भक्तिपूर्वा तु यास्मृतिरिति वचनात् भक्तिपूर्ववानुचितात्राभिप्रेतेति ज्ञातव्यम् अतोत्र चैद्यादीनां भक्तियुतत्वं प्रतिपाद्यत इत्युपगंतव्यम् अन्यथा कीटोदाहरणं निरन्वितं स्यात् उदाहरणस्यापि भक्त्यर्थं त्वंकुत इति चेन्न स्नेहादन्नं ददातीति स्वाकर्षणभयेपि वा विद्यमानेऽप्यल्पकोपे संगतिस्नेहतस्तथा पेशस्कृद्भूतं कीटो यथायात इति तथैव तत् चैद्यादयो सुरावेशाद्वरौ द्वेषयुता अपि निजस्वभावयभाक्त्यानीताह

कीटः पेशस्कृता रुद्धः कुडवेयांतमनुस्मरन् ॥ संरंभययोगेन विन्दते तत्स्वरूपताम् २९ एवं कृष्णे भगवति मायामनुजईश्वरे ॥ वैरेण धूतपाप्मानस्तमा पुरनुचितया ३० कामात्स्नेहाद्वयाद्वेषाद्यथा भक्त्येश्वरे मनः ॥ आवेश्यतदघं हित्वा बहवस्तद्गतिगताः ३१ गोप्यः कामाद्भयात्कंसो द्वेषाच्चैद्यादयो नृपाः ॥ संबंधाद्गुणयः स्नेहाद्युपभक्त्या वयं विभो ३२

रितरूपताम् तथापि करुणो विष्णुरन्यावेशाद्यदि द्विषन् हीयते किं ममानेन नित्यानंदस्वरूपिणः देहबंधयुतानां हि द्वेषिणाऽपकृतं भवेत् यमकोक्षपराभ्येतानि दोषसुखरूपिणः अतो मय्यपराधस्तु स्वस्मिन्नेव न भवेत् अतो यद्यसुरावेशात्कृतमेतेन दुष्कृतम् अनादिभक्तो यस्मान्मे मोचयिष्ये तत्स्वहम् इति मत्त्वामोचयसि चैद्यादीनां पिकेशव इति वचनात् किंच निर्वैरेणेत्याद्युक्तमत्रानुसंधेयं तेन स्नेहाचाय तनस्य देहस्य नाशादिना कीटस्योपद्रवाभावाद्धरेरप्युपद्रवाभावो नुमियते तथापि करुणो विष्णुरन्यावेशाद्यदि द्विषन् हीयते किं ममानेन नित्यानंदस्वरूपिण इत्यादिना च ३० इतोपि भक्तिगर्भकामादिनैव भगवत्प्राप्तिरित्याह कामादिति कामादिति नृवीयार्थे पंचमी कामादिभिरपि यथायथावत् भक्त्या सहैव कृष्णे मन आवेश्य द्वेषादिना यदघमापादितं तदघं हित्वा तस्य कृष्णस्य गतिं लोकं गता इत्यन्वयः प्रथमतः कामादियुक्त्या भक्त्या हरौ मनः आवेश्य पश्चाद्यथा भूतया भक्त्या घं हित्वेत्यर्थः ३१ बहवस्तुक्तस्य विषयविभागमाह गोप्य इति कामात्कामयुक्त्या भक्त्या कंसः कंसाविष्टो भृगुः भययुक्त्या भक्त्या चैद्यादयः चैद्यादिस्थाजयादयः द्वेषयुक्त्या वृष्णयः संबंधो बंधुता तन्निमित्तया यूयं पांडवाः समतुलितबहुमानयुक्त्या वयं शुकादिशब्दवाच्याः केवलया भक्त्या अत्र कश्चन विशेषः गोप्यः कामयुता भक्ताः कंसाविष्टः स्वयं भृगुः ज्ञेयो भययुतो भक्तश्चैद्यादिस्थाजयादयः विद्वेजसंयुता भक्ता वृष्णयो बंधुसंयुताः बहुमानस्नेहसाभ्या देवा भक्ताः प्रकीर्तिताः स्नेहोपसर्जना देवबहुमानान्मुनीश्वराः बहुमानोपि देवानां ऋषिभ्योऽप्यधिकोमतः ब्रह्मवीन्द्रकामादेरितरेषां यथाक्रममिति वचनादवगतव्यः ३२

भक्त्यैवपुरुषार्थो न केवलद्वेषेणैत्याशयवानाह कतमइति कामाद्युपसर्जनभक्तियोगानोपचानामध्येकतमोपिभक्तियोगोवेनस्यनास्ति असौक्यनद्वेषात्मकएव यस्माद्भक्तियोगमंतरेणपुरुषार्थोनास्ति तस्मात्केनापिप्रकारेणापादितेनोपायेनभक्तिलक्षणेनकृष्णेननोनिवेशयेन्नद्वेषादिना उपायोभक्तिरुद्दिष्टोद्वेषाद्यानुपायकाइत्यभिधानादतउपायोभक्तिरेव अतोभक्तिमंतरेणोपायोनास्तीत्यर्थः ३३ पेशस्कृ तारुद्धइत्यत्रचैद्यादयःस्वतोभक्ताअसुरावेशाद्वेषिणइत्युक्तं तत्रहेतुमाह मातृष्वस्त्रेयइति पार्षदप्रवरत्वंस्वतोभक्तत्वे विप्रशापादसुराविष्टत्वंद्वेषित्वेहेतुः ॥ ३४ ॥ हरिदासान्हरिभक्तान् अभिमृशतिस्पृशतीतिहरिदासाभिमर्शनः हरेरेकांतिनानियतभक्तानांभवउत्पत्तिः शरीरयोगलक्षणःस्वपदभ्रंशलक्षणःशापः अश्रद्धेयइवाभाति सयुक्तिकंनिरूपयितुंनक्षममितिप्रतीयते ३५ तत्रकारणमाह देहेति देहाद्यभावश्चकुत्रत्यानामितितत्राह वैकुण्ठेति तेषांमाकृतदेहाद्यभावेनजन्मादिकंकथंघटतइतिशंक्यतइत्यर्थः देहसंबंधःदेहयोगःतस्यसंबंधःनिमित्तभूतःशापएतच्छापानिमित्तं अनेनदेहयोगंतन्निमित्तशापं तन्निमित्तंच व्याख्यातुमर्हसीत्यर्थसमुदायोलक्ष्यतइत्यर्थः ३६ तदर्थजातंकुतोवगम्यतइति परिहारवचनादित्यतआदितोवक्ति एकदेति ३७ पंचषड्वायनाभिभाःपंचवर्षाःषड्वर्षाःअर्भाः अर्भकाःबालास्तद्ददाभादीप्तिर्येषांतेतथा तत्समानाइत्यर्थः शिशून्मत्वापुरप्रवेशकरणायवेषांतरमापन्नानित्याशंक्येत्यर्थः द्वाःस्थौद्धारिस्थौजयविजयौ तान्सनंदनादीन्प्रत्यपेधतां वेत्रविधाने

कतमोपिनवेनस्यपंचानांपूरुषंप्रति ॥ तस्मात्केनाप्युपायेनमनःकृष्णेनिवेशयेत् ३३ मातृष्वस्त्रेयोवश्चैद्योदंतवक्रश्चपार्थिव ॥ पार्षदप्रवरौविष्णोर्विप्रशापात्पदच्युतौ ३४ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ कीदृशःकस्यवाशापोहरिदासाभिमर्शनः ॥ अश्रद्धेयइवाभातिहरेरेकांतिनांभवः ३५ देहेंद्रियासुहीनानां वैकुण्ठपुरवासिनाम् ॥ देहसंबंधसंबंधमेतदाख्यातुमर्हसि ३६ ॥ नारदउवाच ॥ एकदाब्रह्मणःपुत्राविष्णोर्लोकंयदृच्छया ॥ सनंदनादयोजगमुश्चरंतोभुवनत्रयम् ३७ पंचषड्वायनाभिभाःपूर्वेषामपिपूर्वजाः ॥ दिग्वाससःशिशून्मत्वाद्वाःस्थौतान्प्रत्यपेधताम् ३८ अशपन्कुपिताएवंगुवांवासनं चार्हथः ॥ रजस्तमोभ्यांरहितेपादमूलेमधुद्विषः ३९ पापिष्ठामासुरीयोनिबालिशौयातमाश्वतः ॥ एवंशप्तौस्वभुवनात्पतंतौतैःरुपालुभिः ४० प्रोक्तौपुनर्जन्मभिर्वा त्रिभिर्लोकयकल्पताम् ॥ जज्ञातेतौदितेःपुत्रौदैत्यदानववदितौ ४१ हिरण्यकशिपुर्ज्येष्ठोहिरण्याक्षोनुजस्ततः ॥ हतोहिरण्यकशिपुर्हरिणासिंहरूपिणा ४२ हिरण्याक्षोधरोद्वारेविभ्रतासौकरंवपुः ॥ हिरण्यकशिपुःपुत्रंप्रल्हांदंभगवत्प्रियम् ॥ जिघांसुरकरोन्नानायातनामृत्युहेतवे ४३ तंसर्वभूतात्मभूतंप्रशांतंसमदर्शनम् ॥ भगवत्तेजसास्पृष्टंनाशक्रोद्धंतुमुद्यमेः ४४ ततस्तौराक्षसौजातौकेशिन्यांविश्रवःसुतौ ॥ रावणःकुंभकर्णश्चसर्वलोकप्रतापिनौ ४५

नन्यवारयतामित्यन्वयः द्वाःस्थौद्वारिस्थौजयविजययोःअधिकारस्थत्वंसूचयतितेनवैकुण्ठेअधिकारस्थिताःमुक्ताश्चेतिद्विविधाजनाःसन्ति तत्राधिकारस्थादेहादियोगित्वाद्द्वारापयोग्याः पश्चान्नयोग्या इतिज्ञायते तदुक्तं अधिकारस्थिताश्चैवविमुक्ताश्चद्विधाजनाःविष्णुलोकस्थितास्तेषांवरशापादियोगिनःअधिकारस्थितामुक्तिनियतंप्राप्नुवंतिच विमुक्तपनंतरंतेषांवरशापादयोनतु देहेंद्रियासुयुक्ताश्चपूर्वपश्चान्नतैर्युताः अप्यमीमानिभिस्तेषांदैवैःस्वात्मोत्तमैर्युताइति अनेनवैकुण्ठेमुक्तामुक्तस्थानद्वयमस्तीतिज्ञायते ३८ ३९ ४० ४१ ४२ नानायातनाः बहुविधतीव्रवेदनाकारणानि ४३ सर्वभूतात्मनिचराचरांतर्धामिणिहरावेवभूतंस्थितं ४४ नन्वासुरीयोनिपातंइत्ययंशापःआसुरयोनिप्राप्तिहेतुःतत्रजयविजययोःदित्यांजन्मतदनुगुणंकेशिन्यादिजन्मकथंयुज्यते राक्षसीमासुरींचैवप्रकृतिमोहिनीभिता इतिभिन्नयोनित्वादितिमांमंदाशंकां हिरण्यकशिपुर्भूतमभ्यन्यतमृतौदरि अतोभयानकोजातस्तत्रराजानमेवच मत्वारजैवसंजातःकृष्णचक्रादिलक्षणैःमृतिकालेहरिंचैवमत्वाभक्त्यैवकेवलं द्वास्थत्वंहरिमाविश्यमापैवमनुजोपितु इत्यनेनपरिहर्तव्यं यंयवापिस्मरन्भार्वत्जत्यंतेकलेवरं तंतमेवैतिकौतेयेत्यादेःसुरविरुद्धत्वमुभयोःसममित्यतोहरिद्वेषश्चसमइतिभावः ॥ ४५ ॥

४६ ४७ वैरानुबंधेनवैरयुक्तभक्त्यातीव्रेणात्युत्कटेनाच्युतसाम्यतां श्रीकृष्णस्वरूपप्रवेशलक्षणां हरेर्वैकुण्ठगमनानंतरंपार्षदौजयविजयाख्यमूलरूपेणैकीभूयहरेःपार्श्वजगमतुरित्यन्वयः अनुबंधस्तुभाक्तिः स्याद्बंधः स्नेहउदाहृतइत्यभिधानादनुबंधशब्दस्यनैरंतर्याथोनुपपन्नइति ४८ दयितत्वं महात्मत्वंचप्रश्नस्यकारणं येनकेननिमित्तेन अच्युतेआत्मानोयस्यसतथातस्मिन् ४९ ॥ इति श्रीभागवतेमहापुराणेसप्तमस्कंधेविजय० चितायांटीकायांप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ हिरण्यकशिपुः स्वतोविष्णुभक्तोसुरावेशात्तद्वेषीत्ययं विवेकः तद्वचनेनज्ञातुंशक्यइत्येतदर्थमस्याध्यायस्यप्रारंभः तत्रप्रह्लादनाम्निपुत्रेद्वेषः कथं पितुरभूदित्यस्यप्रश्नस्यपरिहारंवक्तुमारभते भ्रातरिति १ हरिविषयरूपाभ्रातृविषयशुचा दशनच्छदओष्ठः चक्षुषोरोचिषायथाधुंभवतितथापश्यन् २ भृकुट्या नीलशिरयायुक्तमुखः ३ हेपाक ४ ५ क्षुद्रैरल्पैः कपटिभिर्वा पाष्णिग्राहेणपृष्ठावेक्षकेणबालकेन देवानां दानवानांचसामान्यमधिदैवतंइत्यतः समेनाप्युपधावनैः स्वोदर्वनैः विषयेण ६ त्यक्तस्वभावस्यत्य

तत्रापिरावोभूत्वान्यहनच्छापमुक्तये ॥ रामवीर्यश्रोण्यसित्वंमार्कंडेयमुखात्प्रभो ४६ तावद्यक्षत्रियौजातौमातृष्वसात्मजौतव ॥ अधुनाशापनिर्मुक्तौकृष्णचक्रहतांहसौ ४७ वैरानुबंधतीव्रेणध्यानेनाच्युतसाम्यताम् ॥ नीतौपुनर्हरेःपार्श्वजगमतुर्विष्णुपार्षदौ ४८ युधिष्ठिरउवाच ॥ विद्वेषोदयितेषु त्रेकथमासीन्महात्मनि ॥ ब्रूहिमेभगवन्येनप्रह्लादेप्यच्युतात्मनि ॥ ४९ ॥ इति श्रीभागवतेसप्तमस्कंधेप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ नारदउवाच ॥ भ्रातर्येवंविनिहतेहरिणाक्रोडमूर्तिना ॥ हिरण्यकशिपूराजन्पर्यंतप्यदुषाशुचा १ आहचेदंरूपापूर्णःसंदष्टदशनच्छदः ॥ कोपोज्ज्वलाभ्यांचक्षुभ्यां निरीक्षन्धूम्रमंबरम् २ करालदंष्ट्रोग्रदृष्ट्यादुष्प्रेक्ष्यभृकुटीमुखः ॥ शूलमुद्यम्यसदसिदानवानिदमब्रवीत् ३ हिरण्यकशिपुरुवाच ॥ भोभोदानवदैतेयद्विमूर्द्धन्त्यक्षशंबर ॥ शतबाहोहयग्रीवनमुचेपाकइल्वल ४ विप्रचित्तेममवचःपुलोमञ्छकुनादयः ॥ शृणुतानंतरंसर्वैःक्रियतामाशुमाचिरम् ५ सपत्नैर्वातितःक्षुद्रैर्भ्राता मेदयितःसुहृत् ॥ पाष्णिग्राहेणहरिणासमेनाप्युपधावनैः ६ तस्यत्यक्तस्वभावस्यघृणेर्मायावनौकसः ॥ भजंतंभजमानस्यबालस्येवास्थिरात्मनः ७ मच्छूलभिन्नग्रीवस्यभूरिणारुधिरेणवै ॥ युद्धप्रियंतर्पयिष्येभ्रातरंमेहतव्यथः ८ तस्मिन्कूटेहितेनष्टेकृतमूलेवनस्पतौ ॥ विटपाइवशुष्यंतिविष्णुप्राणा दिवौकसः ९ तावद्यातमुवंग्रयं ब्रह्मक्षत्रसमेधिताम् ॥ सूदयध्वंतपोयज्ञस्वाध्यायव्रतदानकान् १० विष्णुर्द्विजक्रियामूलोयज्ञो धर्ममयःपुमान् ॥ देवर्षिपितृभूतानांधर्मस्यचपरायणम् ११

क्तसाम्यावस्थस्य ततएवास्माभिःघृणेःशोच्यस्य घृणिर्विभावसौसूर्यैरश्मौशोच्येविघर्षणइत्यभिधानं भजंतंस्वात्मानंसेवमानंभजमानस्यप्रत्युपकारं कुर्वतः ७ ८ अंतर्दुष्टं दृश्यमानंरमणीयंकूटंअस्थिरात्मनःकूटत्वादिभाववचनंमोहनार्थमासुरमतमुदीरितमितिज्ञातव्यं तदुक्तं विष्णुभक्तेश्चतज्ज्ञानादन्यतोमुक्तिवाचकाः विष्णोर्गुणाभासवाचः श्रीब्रह्मादेस्तथाक्रमात् विष्णवादिद्वेषेणश्वैवसुखवाचस्तथाखिलाः मोहनार्थाःसमुद्दिष्टापथार्थद्योतकास्तथेति ९ १० द्विजक्रियामूलः द्विजाश्चयज्ञादिक्रियाश्चमूलंयस्यसतथाभक्तिज्ञानादिमंतरेणकेवलंयागादिक्रिययाप्रसन्नोभवतीति एतदासुरमतम् । विष्णुभक्तेश्चतज्ज्ञानादन्यतोमुक्तिवाचकाइत्येतदत्रापिप्रमाणम् । द्विजैःक्रियमाणं यागादिक्रियांमूल्यतिप्रतिष्ठापयतिइतिद्विजक्रियामूलइत्येतदेवमतं मूलप्रतिष्ठापयामितिधातुः इत्येतद्विज्ञः धर्ममयः धर्मप्रधानः दानादिधर्मेणप्रसीदतीत्येतदप्यासुरमतं यथार्थद्योतकइतिवचनाद्वारकतमइत्यन्योर्थः परायणमुत्तमाश्रयमित्येतदेवमतम् ११

संदीपयतदहत वृश्चतच्छिदत १२ कदनं कदाहिसायाम् १३ गवामावासस्थानं व्रजः गोपालवसतिर्वा आश्रमोमुनिनिवासः आकरोरत्माद्युत्पत्तिस्थानं खेटः नाट्यस्थानं खेटोवसनविक्रयस्थस्थानं
 नं घोषभाभीरपल्लिः वणिग्भिर्धृष्टिपत्तनम् १४ आजीव्यान्वृक्षान्नारिकेलक्रमुकान्पनसादीन् १५ विप्रकृतेविपरीतमापादितेविनाशिते १६ १७ कटोदकंप्रेतमुद्दिश्यदीयमानमुदकम्
 १८ तन्मातरंतेषामातरंनान्नारुशद्धानुंदितंजननींच श्लक्ष्णयागिराइदमाहेत्यन्वयः १९ हेवधूःहेसहोदरभार्यहेपुत्राश्च परेणवधरेहिकामुष्मिकजनश्लाघ्योभवतीतिकृत्वाशोकउतात्रैकंचि
 त्कालंजीवानीतिअभीष्टहान्याप्राप्तः आहोस्वित्पितृमातृपुत्रभावंस्यभ्रणिकतेति तत्रप्रथमद्वितीयौप्रत्याह रिपोरिति २० तृतीयंमातरंएकांकश्रीकृत्याह भूतानामिति इहकर्मभुवि दैवेनविधिनान्य
 त्रहरिणावाएकत्रनीतानांसंमिलितानामुन्नीतानांपुत्रपौत्रादिसमृद्धिप्रापितानांभूतानामेकत्र संवासःसहवासः प्रपायांपानीयशालायामिवयथाऽधुवस्तथाऽनित्योभवतीत्यन्वयः प्रपापानीयशालास्या
 न्मंत्रशालाप्रतिश्रयइत्यभिधानम् २१ भूतानांसहवासोऽनित्यश्चेत्तर्हि केनसहवासोऽनित्यइत्याशंक्यसर्वगतत्वाज्जीवस्यमनआर्दीन्द्रियाधारत्वाद्हरिणासहवासोऽनित्यः सतासौम्यतदासंपन्नोभवति

यत्रयत्रद्विजागावेवेदावर्णाश्रमाःक्रियाः ॥ तंतंजनपदंयातसंदीपयतवृश्चत १२ इतितेभर्तुनिर्देशमादायशिरसादृताः ॥ तथाप्रजानांकदनंविदधुःक
 दनप्रियाः १३ पुरग्रामव्रजोद्यानक्षेत्रारामाश्रमाकरान् ॥ खेटखर्वटघोषांश्चददहुःपत्तनानिच १४ केचित्स्वनित्रैविभिदुःसेतुप्राकरगोपुरान् ॥ आजी
 व्यांश्चिच्छिदुर्वृक्षान्केचित्परशुपाणयः १५ प्रादहञ्छरणानन्येप्रजानांज्वलितोल्लुकेः ॥ एवंविप्रकृतेलोकेदैत्येद्रानुचरैर्मुहुः १६ दिवंदेवाःपरित्यज्य
 भुविचेरुरक्षिताः ॥ हिरण्यकशिपुर्भातुःसंपरेतस्यदुःखितः १७ कृत्वाकटोदकादीनिभातृपुत्रानसांत्वयत् ॥ शकुनिंशंबरंधृष्टंभूतसंतापनंवृकम् १८
 कालनेमिमहानाभंहरिश्मश्रुमथोत्कलम् ॥ तन्मातरंरुशद्धानुंदितंजननींगिरा ॥ श्लक्ष्णयादेशकालज्ञाइदमाहजनेश्वर १९ हिरण्यकशिपुरु
 वाच ॥ अंबांबहेवधूःपुत्रावीरंमार्हथशोचितुम् ॥ रिपोरभिमुखेश्लाघ्यःशूराणांवधईप्सितः २० भूतानामिहसंवासःप्रपायामिवसुव्रते ॥ दैवेनैकत्रनी
 तानामुन्नीतानांतथाधुवः २१ नित्यआत्माऽव्ययःशुद्धःसर्ववित्सर्वगःपरः ॥ धत्तेसावात्मनोर्लिङ्गमाययाविसृजन्गुणान् २२ यथांभसाप्रचलतातरवोपि
 चलाइव ॥ चक्षुषाभ्राम्यमाणेनदृश्यतेभ्रमतीवभूः २३

प्राज्ञेनात्मनान्वाकृढउत्सर्जयतीत्यादिनासुप्तिमरणवस्थयोरपिसहस्यित्युक्तेरन्यदाकिंक्त्वप्यमित्याशयेनदैवमतमाह नित्यइति असौ हरिरात्मनोजविस्वमनआर्दीन्द्रियज्ञानंधत्ते तस्याधारभूतइत्य
 र्थः नित्यत्वादिकंस्वरूपत्वेनोच्यते । परइतिजीवव्यावर्तकं माययास्वेच्छयावा सनयावा गुणान्शब्दादीन्विसृजन्ददानः संसारिणइवचिदचित्देहेनमनआदीनां नित्यसंबंधोयुज्यतइत्यतःसर्वगत
 इत्युक्तं प्रपायांप्राणिसहवासवत्परमात्मनोदेहसंबंधोऽनित्यइत्याशयेनासुप्तिमरणवस्थयोरपिसहस्यित्युक्तेरन्यदाकिंक्त्वप्यमित्याशयेनदैवमतमाह नित्यइति असौ
 पंशरीरंधत्ते मायेत्युक्त्याऽनित्योदेहसंबंधइति २२ इतोपिअविद्याबलाद्भवसंसारतीत्येतदासुरंमतमित्याशयेनाह यथेति एवंगुणैर्भ्राम्यमाणेइतस्ततश्चंचलीक्रियमाणेनस्याविकलःपुमान्पूर्ण
 पुरुषःश्रीनारायणःतस्यजीवस्यसाम्यंदोषित्वंसंसारित्वंयातीतिप्रतीयते कथामिवालिङ्गवानिवजविइव मनोदोषैराभासेब्रह्मप्रतिबिंबेजीवेदूषितेतद्विषयज्ञानहीनेसतितन्महामासिनोविबभूतस्यत्रसगो

पिदुष्टत्वं कल्पयतीत्यर्थः न चैतदुपपत्तिमदित्याह अलिंगइति नीरूपं तस्मादपदिताविद्याकल्पितमित्यर्थः अन्यत्र प्राकृतशरीररहितः कथमिव प्रचलिताभसातरवोपि प्रचलादवदृश्यते यथाजल संचलनाज्जलेप्रतिबिंबितवृक्षसंचलनात्तटस्थानिश्चलवृक्षसंचलनं कल्पयत्यज्ञस्तथेति नन्वत्रप्रतिबिंबितवृक्षचलनेन तटस्थवृक्षचलनकल्पनमुन्मत्तकल्पनमेव प्रत्येक्षणान्यथादृश्यमानत्वादित्युक्त्वादृष्टां तांतरमाह चक्षुषोति यथापरिभ्रमतः पुरुषस्य भ्राम्यमाणेन चक्षुषाभूर्भ्रमतीति दृश्यते असमः समतामेति भ्रांतिदृष्ट्यैव केवलं जीवेन ब्रह्मन समंतत्त्वदृष्ट्या कथंचन यथोदचालनादृक्षप्रतिबिंबप्रचालनात् तटस्थवृक्षचलनं कल्पयेदबुधो नरः तथामनसि जैर्दोषैराभासेदूषितेनरे आभासिनो ब्रह्मणश्च दोषमज्ञः प्रकल्पयेत् आत्मनश्चक्षुषो भ्र्मीत्यापथापश्येद्धमंभुवः तथैव स्वात्मनो दोषादोषवद्ब्रह्म पश्यतीत्येतत्प्रमाणसिद्धत्वादुक्त एवाथो न त्वितरः विष्णुर्द्विजक्रियामूल इत्यारभ्योच्यमानं देवमासुरं चेत्पुनरुभयमतज्ञापनाय विषयज्ञादिमूलं तु हरिरित्यासुरं मतं हरिरेव हि सर्वस्य मूलं सम्यक्मतं नृपेत्येतद्वाक्यमाचार्यैरत्रोदाहृतमुपर्यप्यनुसंधानाय चेति २३ २४ परमात्मानमेवं जानतः किं फलं तत्राह एष इति अलिंगे प्राकृतदेहेन्द्रियादिरहिते अतएव परतंत्रत्वादिसर्वदोषरहिते परमात्मनि पालिङ्गभावना प्राकृतदेहेन्द्रियात्म

एवं गुणैर्भ्राम्यमाणे मनस्य विकलः पुमान् ॥ याति तत्साम्यतां भद्रे ह्यलिंगो लिंगवानिव २४ एष आत्मविपर्यासो ह्यलिंगे लिंगभावना ॥ एवं प्रियाप्रियैर्योगो वि योगः कर्मसंस्थितिः २५ संभवश्चाविनाशश्च शोकश्च विविधः स्मृतः ॥ अविवेकश्च चिंता चाविवेकस्मृतिरेव च २६ अत्राप्युदाहरंतीममिति हासं पुरातनम् ॥ यमस्य प्रेतबंधूनां संवादं तं निबोधत २७ उशीनरेष्वभूद्राजा सुयज्ञ इति विश्रुतः ॥ सपत्नैर्निहतो युद्धे ज्ञातयस्तमुपासत २८ विशीर्णरत्नकवचं विभ्रष्टाभरण स्रजम् ॥ शरनिर्भिन्नहृदयं शयानममृगाविलम् २९ विकीर्णकेशं स्तब्धाक्षं संरंभादृष्टदच्छदम् ॥ रजःकुण्डमुखांभोजं छिन्नायुधभुजं मृधे ३० उशीनरेन्द्रं विधि नातथा कृतं पतिमहिष्यः प्रसमीक्ष्य दुःखिताः ॥ हताः स्मनाथेति करैरुरोभृशं घ्नन्त्यो मुहुस्तत्पदयोरुपापतन् ३१ रुदंत्य उच्चैर्दयितांघ्रिपंकजं सिंचन्त्य अस्त्रैः कुचकुं कुमारुणैः ॥ विस्त्रस्तकेशाभरणाशुचं नृणां मृजंत्य आक्रंदनया विलेपिरे ३२ अहो विधात्राऽकरुणेन नः प्रभुर्भवान्प्रणीतोधिगगोचरं दृशाम् ॥ उशीनराणामसि वृ त्तिदः पुराकृतो धुनायेन शुचां विवर्धनः ३३ त्वया कृतज्ञेन वयं महीपते कथं विनास्यामसुहृत्तमेन ॥ तत्रानुयानंतव वीरपादयोः शुश्रूषतीनां दिशयत्रयास्य सि ३४ एवं विलपतीनां वै परिगृह्य मृतं पतिम् ॥ अनिच्छतीनां निर्हारमर्कोस्तं संन्यवर्तत ३५

त्वादिति चिंता एष आत्मनः स्वस्यैवा योग्यस्वजनस्य विपर्यासस्तमः प्राप्ति लक्षणो नर्थो भवति इहापि यथा परत्र तमो लक्षणो न एवं प्रियाप्रियादियोगवियोगलक्षणा पूर्वकर्मानुसारेण संसृतिर्भवति २५ कीदृ शीतिविशेष्याह संभव इति अज्ञानपूर्तिपर्यंतं पुनः पुनः संभवस्तस्मिन्सति स्वरूपविनाशः विवेकस्मृतिः अविवेकिन एवाविवेकभ्रांतिः ज्ञानित्वभ्रांतिः असुरसिद्धांतनिष्ठितस्य हिरण्यकशिपोरेवं देवासिद्धां तोपन्यासेन कथं स्वबंधुबोधनमितीयमाशंका अंतर्हिरण्यकादीनां भक्तिरस्यैव केशवे असुरावेशतस्त्वन्यान् हरिस्तोतृन् द्विषति चेत्पुनः परिहरणीयेति २६ पुत्रमित्रकलत्रादिभिः सह निवासो देवाधीन इति मत्वा शोको न कार्य इत्यस्मिन्नर्थे इतिहासलक्षणकथास्तीत्याह अत्रेति प्रेतबंधूनां कस्यचिन्मृतस्य ज्ञातीनां २७ २८ अमृगाविलं रुधिररूपात्तम् २९ स्तब्धाक्षं निश्चलनेन रजःकुण्डमूलिधूसरं मुखां भुजं यस्य स तथातं छिन्नायुधयुक्तौ भुजौ यस्य स तथातं ३० ३१ कुचकुं कुमधूलिभिरुणवैर आक्रंदनया उच्चरोदनेन नृणां शुचः शोकान् विमृजंत्यः कुर्वाणा विलेपिरे परिदेवं च कुः ३२ नोदशां च क्षुषा मगोचरमविषयं नतिः येन विधिना ३३ स्यामसत्तां प्राप्नुमः तर्हि किं कर्तव्यमत्राह तत्रेति यत्रयास्यसि तत्रपादयोरेतुपानां दिश ३४ निर्हारं दाहम् ३५

हेत्यनेन कथांतरप्रसक्तिं सूचयति यमः ३६ माकुरुध्वं यूयं शोकं पुष्पभ्यं सुयज्ञोदत्त इत्यादेरिति तत्राह अहो इति लोकविधिं जन्ममरणादिप्रकारं विपश्यताममीषां प्रेतबंधूनां विमोहोऽहो धिक् स्वयंसधर्माः जन्मादिसमानधर्माः अमी बंधवः यत्र यस्य मनुष्यदर्शनायोग्यात् स्वर्गनरकादन्यत्रोद्भव उत्पत्तिर्देहयोगलक्षणाभूतं तत्र तत् अस्मच्छ्रुत्वा गोचरं स्वर्गादिकं गतं मनुष्यमनुशोचंतीति यत्तदपार्थव्यर्थं गतानुगतिकत्वात् अदर्शनादिहायातः पुनश्चादर्शनं गत इति वचनात् यत्र स्वर्गादेरुद्भवो यस्य स यत्रोद्भवस्तत्र गतं स्वर्गादिगतमिति वा अपार्थमनुशोचंतीति वा सर्वस्य दैवाधीनत्वं स्वानुभवसिद्धमिति ज्ञापयत्यहो इति यद्वा यत्र उत्पन्नं तत्र पृथिव्यां गतं मनुष्यशरीरं प्रति व्यर्थं अनुशोचंतीति ३७ तस्मात्सर्वदैवाधीनमिति मत्वा न शोकः कार्य इत्याशयेनाह अहो वयमिति पितृभ्यां मातापितृभ्यां अबला दुर्बलाः कुतश्चिताना स्तीति तत्राह सरक्षितेति योगर्भेऽस्मान् रक्षितसंभवानधुना बहिर्गतान् रक्षिताहियस्मात्तस्मादितिशेषः ३८ न केवलं रक्षिताऽपितु सृष्ट्यादिकर्ताप्यतो न संशयः कार्य इति भावेनाह यदृच्छयेति अत्रेच्छयेतीच्छाग्रहणेन सर्वत्र सृष्टिप्रसंगे मायाशब्दस्येच्छार्थो ज्ञायते हे अबलाः सृष्ट्यादिकर्ताप्यतो अतः मरणलक्षणस्य निग्रहस्य संग्रहे परिहारलक्षणे प्रभोः संमर्थस्य तस्येशितुश्चराचरं क्रीडनं लीलासाधनम् ३९ दैवाधीनं जगत्सर्वमित्युक्तेः कथमीश्वराधीनं चराचरमित्याशंक्य दिष्टदेवादिशब्देन संस्तुतोच्युत इत्याशयेनाह पथीति भक्तापामिष्टं दिशतीति दिष्टशब्दवाच्यो मुकुंदः तेन रक्षितं तेन विहतं अस्यानेन हतः

तत्र हे प्रेतबंधूनामाश्रुत्य परिदेवनम् ॥ आह तान् बालको भूत्वा यमः स्वयमुपागतः ३६ ॥ यम उवाच ॥ अहो अमीषां वयसाधिकानां विपश्यतां लोकविधिं विमोहः ॥ यत्रोद्भवस्तत्र गतं मनुष्यं स्वयंसधर्मा अनुशोचंत्यपार्थम् ३७ अहो वयं धन्यतमा यदत्र त्यक्ताः पितृभ्यां न विचिंतयामः ॥ अभक्ष्यमाणा अबला वृकादिभिः सरक्षितारक्षितियोहिगर्भे ३८ यदृच्छयेतः सृजतीदमव्ययो य एवरक्षत्यवलुं पतेयः ॥ तस्याबलाः क्रीडनमाहुरीशितुश्चराचरं निग्रहसंग्रहे प्रभोः ३९ पथिच्युतं तिष्ठति दिष्टरक्षितं गृहे स्थितं तद्विहतं विनश्यति ॥ जीवत्यनाथो पितृदीक्षितो वने गृहेऽपि गुप्तोऽस्य हतो न जीवति ४० भूतानि तैस्तैर्निजयोनिकर्मभिर्भवंतिकाले न भवंति सर्वशः ॥ न तत्र हात्मा प्रकृतावपि स्थितस्तस्यागुणैरन्यतमो निबध्यते ४१ इदं शरीरं पुरुषस्य मोहजं यथा पृथग्भौतिकमीयते गृहम् ॥ तथोदकैः पार्थिवतैर्जसैर्जनः कालेन जातो विकृतो विनश्यति ४२

सकाशाद्वा ४० सृष्ट्यादिकं कुर्वन्नात्मा तत्तत्प्राणिकर्माण्युल्लंघ्य करोत्युत्तदनुसारेणेति तत्राह भूतानीति निजयोनिकर्माभिः स्वजातिविहितकर्मभिः भूतानि विहितकाले भवंति न भवंतीत्यात्मप्रेरितैरिति शेषः द्रव्यकर्मचकालश्चेत्यादेः कालशब्दवाच्यपरयात्माधिकरणतया सृष्ट्यादिकमाप्नुवंतीति वा ननु जीवात्मनो रूपायोरपि देहास्थितेः कस्य संसारबंधाभाव इति सुहृद्भावेन पृच्छंतमाह न तत्रेति तत्र तयोर्जीवपरयोरन्यतम आत्मा प्रकृतौ प्रकृतिनिमित्तशरीरे स्थितोऽपि तस्याः प्रकृतेर्गुणैः सत्त्वादिभिर्निबध्यते ह किल सत्त्वं सुखं संजयति रजः कर्माणि भारत ज्ञानमावृत्य तु तमः प्रमादे संजयं त्युतेत्यादिवाक्योक्तबंधोनास्तीत्यर्थः हेत्यनेन तुच्छत्वेनाभ्यपिहितं यदासीत्तपस्तन्महिना जायतैकं इति वाक्यं सूचयति सुविरुद्धस्वरूपत्वाज्जीवाद न्यतमो हरिरित्यतो हरेरन्यतमत्वं प्रामाणिकमेव परमात्मानवध्यतेऽन्यतमो बध्यते इत्येतदुत्तरश्लोकेन पुनरुक्तं स्यादित्यन्यथा व्याख्यातमाचार्यैरन्यतम आत्मा परमात्मेति ४१ परमात्मनो बंधाभाववचनेन जीवात्मनो र्भेदः अर्थादाप्तः स केन प्रकारेणेत्याशंक्याह इदं शरीरमिति पुरुषस्य संसारिणो मोहेनान्यथा ज्ञानेन मुहवैचित्ये इति धातोः विपरीतज्ञानजं यस्मात्तस्मादात्मनो भिन्नमिति ज्ञातव्यं तथाहि भौतिकं भूतविकृतैर्वृक्षैर्विरचितं गृहं गृहस्थात्पृथग्भिन्नमीयते यथा

विनश्यति च तथोदकैः पार्थिवतैजसैः परमाणुभिः कालनाम्नाहरिणा चोदितौर्विकृतो विकारं प्राप्नोति जातो जन्म्यत इति जनो देहो विनश्यति स्वकारणावस्थितिमाप्नोतीति यस्मात्तस्माज्जीवाद्भिन्न इति निश्चीयत
नित्यो नित्यानामिति श्रुतेः जीवस्य नित्यत्वात् ४२ तदेव दृष्टांतांतरेण स्पष्टयति यथेति यद्वा ननु जीवस्य शरीराद्देहोस्तु तस्य नश्वरत्वात् परमात्मना जीवस्याभेदः किं न स्यादिति भंदाशंकां परिहरति य
थेति दारुणुस्थितो वह्निर्द्वारुभ्यो भिन्नस्तद्गुणैस्तेषु न सज्जते यथा देहिनां देहगतो वायुर्देहात् पृथक् स्थितस्तद्गुणैश्च न लिप्यते यथा सर्वगतं नभः सर्वस्माद्भिन्नं ज्ञायते सर्ववस्तुगुणैश्च न लिप्यते यथा तथा ज्ञानानं
दादि सर्वगुणाश्रयः परः परमात्मा सर्वेषां जंतूनां गुणभूतं भोगाय तनं शरीरमाश्रयो यस्य सः सर्वगुणाश्रयः सर्वजीवदेहगतः परो विलक्षणो भिन्न इति यावत् जीवादिति शेषः प्रकृतत्वाज्जीवगुणैर्न लिप्यत इति ।
देहाद्देहस्य प्रकृतत्वात् स एवात्रोच्यत इति किं न स्यादिति यंशंका देहदारुगतौ प्राणवह्निर्द्वारुभ्यो भिन्नस्तद्गुणैः तथा जीवगतो विष्णुर्जीवाद्भिन्नो न तद्गुणैरिति वाक्येन परिहर्त
व्या अत्रायं फलितार्थः भगवन्माहात्म्यकथनेन सर्वस्य तद्दृशत्वात् स एव भजनीयो न शोकेन प्रयोजनमिति ४३ किंच भवच्छोकयोग्यस्य सुयज्ञस्य दृश्यमानत्वात् च प्रतिशोको न कार्य इति गूढाक्षेपं करोति
सुयज्ञ इति हेमूढाः यमनुशोचथायं सुयज्ञः शेते निद्रां करोति ननु नमृतः ननु च स्याद्विरोधादावित्यभिधानात् शेते एव लोकांतरं गत इति वा प्रश्नावधारणानुज्ञानुनयामंत्रणेनान्वित्यभिधानात् अवधार
णार्थेन नुशब्दः श्रोत्रादीन्द्रियव्यापारादर्शनादिना मरणानुमानात् कथं नमृत इत्याक्षिप्यत इति तत्राह यः श्रोतेति इह सुयज्ञशरीरेयः श्रोता यश्चानुवक्ता स परमात्मा कर्हिचित्कदाचिदपि न दृश्यते तस्य सूक्ष्म
स्वभावत्वात् तदव्यक्तमाह हीतिसूत्राच्च तस्यैव श्रोतृत्वादिकं कुत इति चेन्न नान्यो तोस्ति द्रष्टा नान्यो तोस्ति श्रोतेत्यादेः ४४ ननु सुयज्ञशरीरस्थस्य मुख्यप्राणस्य श्रोतृत्वादिसंभवात् कथं तदन्ययो

यथानलो दारुणुभिर्न ईयते यथानिलो देहगतः पृथक् स्थितः ॥ यथानभः सर्वगतं न सज्जते तथा गुणैः सर्वगुणाश्रयः परः ४३ सुयज्ञो नन्वयं शेते मूढाय मनुशोचथ ॥
यः श्रोता यो नुवक्ते ह न सदृश्ये त कर्हिचित् ४४ न श्रोताना नुवक्तायं मुख्योऽप्यत्र महानसुः ॥ यस्त्विहेंद्रियवानात्मा स चान्यः प्राणदेहयोः ४५ भूतेंद्रियमनो
लिङ्गान् देहानुच्चावचान्विभुः ॥ भजत्युत्सृजति ह्यान्यस्तच्चापि स्वेन तेजसा ४६

गव्यवच्छेदः क्रियत इति तत्राह न श्रोतेति अत्र सुयज्ञदेहेश्वासोच्छ्वासादिलक्षणेन गुप्ते व्यज्यमानत्वान्मुख्यो यो महानसुः मुख्यप्राणः सोऽपि स्वतो न श्रोताना नुवक्ता च तस्य वाङ्मनसि संपद्यते मनः प्राणे पा
णस्तेजसितेजः परस्यादेवतायामिति श्रुतेरन्ययोगव्यवच्छेदो युक्त इति ननु तर्हि सुयज्ञनाम्नो जीवस्य श्रोतृत्वादिकमासीत् प्राकृतदिदानीं न तस्मान्मृत इति प्राचीनशंकाशेषकैमुत्पन्ना येन परिहरति यस्त्वाति
तु शब्देन नेत्यनुकृष्यते इह सुयज्ञेष्टुपलक्षणम् जीवराशिदेहयइंद्रियवान्यश्च प्राणदेहयोरन्यः स जीवात्मा श्रोतुं शक्नुं च न शक्य इति किं वक्तव्यम् एतद्वाणमवष्टभ्य विधारयामीति श्रुतेः सर्वशक्तिमतोऽपि प्राण
स्य स्वतः श्रोतृत्वाद्युक्तेरुक्तत्वात् तस्मात्सुयज्ञप्रतिशोकेन किं प्रयोजनं तस्माज्जीवतामापि श्रोतृत्वाद्यनुपपत्तेः प्राणाणि कत्वेन मृतोऽयमित्यस्य लक्षणांतरं वक्ति अन्य इत्यनेन हरेर्माहात्म्यातिशयः प्रकटित इ
तिसूचितम् न केवलं प्राणदेहयोरन्यः किं तु पूर्ण श्रोतृत्वादिगुणयुक्ताद्रेश्चान्य इति च शब्दार्थः ४५ हरेर्देहास्थिति सद्भावेन तस्मादप्यन्य इति च शक्तं युक्तम् तत्कुत इति तत्राह भूतेंद्रियोति भूतेंद्रियमनां लिङ्गं
पंयेषां ते तथा तानुच्चावचान्सुरनरतिर्यगात्मन उत्तममव्यमाधमान् देहान् भजति पश्चादुत्सृजति ह्ययस्मात् तस्मादन्य इति वक्तुं युक्तम् स्पष्टं वाह अन्य इति देहयोगविपोगभाजो जीवादिति शेषः लिङ्गं स्वरूप
मुद्दिष्टं लिङ्गज्ञापकमेव चेति वचनां लिङ्गशब्दस्य स्वरूपार्थो युक्तः यदि देहभजनोत्सर्जने हरेस्तर्हि जीवात्को विशेष इति तत्राह तच्चेति परिच्छिन्नविषये भजनोत्सर्जने व्याप्तस्य विष्णोः कथं घटे तेत्यतो वाह तच्चेति
तत्तश्च शब्देन जीवस्य पारतंत्र्येणोति विशेषमाह अपिशब्देन रूपांतरेणोत्युपपत्तिमाह अत्र जीवपरमात्मनोर्भेदस्य तपोरुभयोर्देहादेर्भेदस्य च हरेरेव मुख्यश्रोतृत्वादेश्च प्रकरणावांतरभेदस्य च ज्ञापनायाचार्य

पूर्वापरभावेनैन्द्रियवान्जीवइत्यादिव्याख्यातं ननु जीवस्य प्राणदेहयोरन्यत्वे मरणे देहनाशान्मुक्तौ तदभावाद्द्विषयभोगाभावइत्याशंकापरिहारायोक्तमाचार्यैः अन्यो जीवो धितो देहात्तद्विशोदेहउच्यते इति । जहदेहान्यत्वं न स्वरूपभूतादुच्यते इत्यर्थः अचितो जडात् इन्द्रियत्वं चामुख्यं तेषामवशत्वादिभिमानादेव तद्व्यपश्यामीत्यभिमानोस्येत्यादेः तर्हि चक्षुरादीनिकस्याधीनानि इत्यतः प्राणाधीनानीति चोत्तरायितुं चक्षुराद्यामनो जीवइत्यादेः प्राणेऽपि पर्याप्तमित्युक्तं तस्यापि ज्ञानगुणं तत्त्वं न स्वतः शक्यते कश्चिदिति यस्तस्य ज्ञानगुणं तत्त्वं दाता स भगवानित्याद्यापि सूचितं यः श्रोतेत्यत्र प्रमाणं ज्ञाता च मन्ता चेत्यादि ज्ञानादिदानं तस्यान्यइत्येतदन्वितिसूचितं सर्वस्य ज्ञानदोहरिरित्येतन्न सदृश्येतेत्यनेन सूचितं स्वविषयज्ञानदातेति चेति हश्यइत्यर्थः भूतैर्द्रियमनइत्यादिना विष्णुरुच्यते न जीवइत्यत्र मानं सदेहान्भजतइत्यादिना ४६ नन्वयं जीवः कियंतं कालं देहान्वितो भवति इति चोद्यं परिहरति यावदिति यावतं कालमन्नमयप्राणमयमनोमयलक्षणेऽङ्गुलिगेषु अन्वितो भवति आत्मा परमात्मा तावतं कालं कर्मभिर्निबन्धनं यस्य स तथा जीवः येषु देहेषु अन्वितो भवति हि शब्दाद्वारिर्यदा त्रिविधदेहानुत्सृजति तदा स्वयमप्युत्सृजतीति ग्राह्यं अत्रायं विशेषः यदा परमात्मा देहं सर्वात्मनोत्सृजति तदा यमपि सर्वात्मना तदनुग्रहेणोत्सृज्य संसारान्मुक्तो भवति न चेदनेन सह देहांतरं भजतीति तस्मादद्यानेन रूपांतरेण कृतदेहोत्सर्जनत्वाद्दनेनापि सुयज्ञेन तदा चरितमिति देहोत्सर्जनलक्षणमरणस्य पराधीनत्वेनापारिहार्यत्वान्नशोकेन प्रयोजनमिति भावः यावदेहान्वितो विष्णुस्तावज्जीवइत्येतदन्नमानं यदोत्सृजति देहं स हारिः सर्वात्मना विभुरिति च ननु परमात्मा जीवाभिन्नः सन् देहान्भजत्युत्सृजतीत्युच्यते इति किं न स्यात् कल्पनालाघवादेकमेव ब्रह्मा ज्ञानात्संसारतिमुच्यत इत्यङ्गीकाराच्चेति तत्राह तत इति तस्माद्देर्जीवो विपर्ययो विरुद्धः पर्ययः निश्चयो यस्य स तथा विरुद्धलक्षणइत्यर्थः अतिभिन्नस्वरूपौ तौ जीवेशा

यावल्लिंगान्वितो ह्यात्मा तावत्कर्मनिबन्धनः ॥ ततो विपर्ययः क्लेशो मायायोगो नुवर्तते ४७ वितथाभिनिवेशोऽयं गुणेष्वर्थदृग्बचः ॥ यथामनोरथः स्वप्नः सर्वमैन्द्रियकं मृषा ४८

वेकदेहगौइत्यादेः अतो ब्रह्मणो ज्ञानकल्पनमप्रामाणिकमिति भावः देहाभिमानोत्वे कोऽन्नमानीमानदः परइत्येतद्देहोपपादकं इतोऽपि भिन्नइत्याह क्लेशइति नानाक्लेशाधिकरणत्वादभिन्नइत्यर्थः विपर्ययस्तावत् क्लेशादयश्चास्येत्यादेः क्लेशफलमाह मायेति ४७ कोऽयं मायायोगो नाम येनासौ क्लेशफलः स्यादिति तत्राह वितथेति गुणेषु शब्दादिषु अर्थदृग्बचः प्रयोजनदर्शनं तद्वाचकं वचनं च स्वर्गलोके न भयं किंच नास्तीत्यादिलक्षणं यत् अयं वितथाभिनिवेशः मिथ्याग्रहः भ्रान्तिज्ञानमित्यर्थः क्लेशपरिजिहीर्षया शब्दादिष्विन्द्रियमवर्तनं तत्फलमित्युपचारः वचनाद्विवितथाभिनिवेशो भवति गुणेष्वर्थदर्शनस्यापि तथाभिनिवेशित्वं सदृष्टान्तमाह यथेति सप्तसु प्रथमेति सूत्रात् मनोरथे कल्पितं राज्ञ्यं स्वप्ने दृष्टं रत्नं यथामृषावृथा तथा सर्वमैन्द्रियमवर्तनं मृषा सदसद्विलक्षणमित्यर्थं वृथैन्द्रियवृत्तयइत्येतद्विरुणाद्भि इन्द्रियाद्यभिमानेन तद्वान्जीव उदीर्यते अतन्मानाद्दरिः प्रोक्तस्त्वदेहो निन्द्रियस्तथा जीवानाभिमाने देहेन विष्णुर्जीवति स्थितः अतस्त्वदेहउद्दिष्टः परमात्मा सनातनइत्येतज्जीवपरयोर्भेदस्य जीवस्यैन्द्रियवत्त्वमौपचारिकमित्यस्य चोपपादने प्रमाणं जीवस्यैन्द्रियवत्त्वमुपचरितं चेत्कस्य तन्मुख्यामित्याशंका लेपाभिमानो जीवस्तु स्वरूपानुभवी न च मुक्तेः प्राक्तेन मान्युक्तो न मानो विष्णुरुच्यते स वैममेति पश्यन्नप्यलेपाभिमतिर्यतः सम्यक् स्वरूपानुभवात्स्वतंत्रत्वाददोषतः इत्यनेन परिहर्तव्या स्वानधीने वस्तुनि स्वाधीनता बुद्धिर्लेपाभिमानः सोऽस्यास्तीत्येतादृशदोषो वितथाभिनिवेशइत्युच्यते हरेर्जीवदेहेन्द्रियादिषु स्वाधीनेषु स्वाधीनता बुद्धिर्लेपाभिमानः स गुणोपधार्थज्ञानलक्षणः तस्माद्देर्देहेन्द्रियादौ स्वामित्वेन तद्वत्त्वं मुख्यं तत्राविवेकग्रहणं कर्मनिबन्धनं ततो विपर्ययइत्यादिलक्षणैर्जीवोऽनीदृशः श्रीनारायण इति स्मर्तव्यम् ४८

यस्मात्सर्वस्येश्वराधीनत्वेनजंतूनांमरणादिकमपरिहार्यतस्मात्सर्वथादेहेन्द्रियादेरनित्यत्वं नित्यत्वंचास्तु तथापिशोककरणंनपंडितमतं गतासूनगतासूंश्चमानुशोचंतिपंडिताइत्यादोरित्याह अथेति
अतस्तन्मूर्खमतमितिसंतोष्यस्वभावत्वादित्याह नान्यथेति ४९ अस्मिन्नेवार्थेकंचनोतिहासमाह लुब्धकइति लुब्धको मृगयुर्निर्मितोविधिनेतिशेषः वितत्यविस्तृत्य प्रलोभनंवंचनं ५० ५१ सिचा
जालेनसहयंत्रितयातंत्यासूत्रेण महिषीकुलिंगमार्या कालयंत्रिताकालाधीना अकल्पोऽसमर्थोचयितुमितिशेषः पर्यदेवयद्विलपितवान् ५२ ५३ दुःखंजीवतादीनेनक्षीणेनात्मनोर्द्धेनमेममाकिंप्रयो
जनं नकिमपि कुतोविधुरायुषाऽऽयूरहितेनात्मनोर्द्धेनस्पष्टत्वात् ५४ मेमजाःपुत्राः ५५ शाकुनिकःपक्षिमारकः कालेनांतकेनप्रहितःपेरितः निलीनोवृक्षमूलच्छन्नः कुलिगंदीर्घतुंडं दार्वाघाटोदारु
कुट्टःकुलिगोदीर्घतुंडकइत्यभिधानं ५६ अनेनप्रकृतेकिमभूत्तत्राह एवमिति आत्मापायंयुष्मन्नाशंदेहनाशंवा ५७ किंज्ञातयोबालभाषितमित्युपेक्षांचकुरिति तत्राह । बालइति यदेहादिकंतत्सर्वमनित्यं
मेनिरे यदेहात्मत्वंपदयथोत्थितंस्वप्रजाग्रच्चवद्भांतिमेनिरे अहंममाभिमानादित्वयथोत्थमनित्यकमितिस्मृतेः नन्वेवंताहिमहदादिजगतश्चित्प्रकृतेश्चभ्रांतिकल्पितत्वमायातं तयोरापिसर्वातर्गतत्वादित्या

अथनित्यमनित्यंवानेहशोचंतितद्विदः ॥ नान्यथाशक्यतेकर्तुंस्वभावःशोचतामिति ४९ लुब्धकोविपिनेकश्चित्पक्षिणांनिर्मितोतकः ॥ वित
त्यजालंविदधेतत्रतत्रप्रलोभनम् ५० कुलिगमिथुनंतत्रविचरन्समदृश्यत ॥ तयोःकुलिगीसहसालुब्धकेनप्रलोभिता ५१ सासज्जतसिचातंत्यामहिषी
कालयंत्रिता ॥ कुलिगस्तांतथापन्नानिरीक्ष्यभृशदुःखितः ॥ स्नेहादकल्पःकृपणांपर्यदेवयदातुरः ५२ अहोअकरुणोदेवःस्त्रियाकृपणयाविभुः ॥ कृपणं
मानुशोचंत्यादीनयार्किंकरिष्यति ५३ कामंनयतुमांदेवःकिमर्द्धेनात्मनोहिमे ॥ दीनेनजीवतादुःखंमंदेनाविधुरायुषा ५४ कथंत्वजातपक्षांस्तान्मावृही
नान्विमर्ष्यहम् ॥ मंदभाग्याःप्रतीक्षंतेनीडेमेमातरंप्रजाः ५५ एवंकुलिगंविरुवंतमारात्प्रियावियोगातुरमश्रुकंठम् ॥ तदैवतंशाकुनिकःशरेणविध्याधका
लप्रहितोनिलीनः ५६ एवंयूयमपश्यंत्यआत्मापायमबुद्धयः ॥ नैनंप्राप्स्यथशोचंत्यःपतिवर्षशतैरपि ५७ ॥ हिरण्यकशिपुरुवाच ॥ बालएवंप्रवद
तिसर्वेविस्मितचेतसः ॥ ज्ञातयोमेनिरेसर्वमनित्यमयथोत्थितम् ५८ यमएतदुपाख्यायतत्रैवांतरधीयत ॥ ज्ञातयोपिसुयज्ञस्यचकुर्यत्सांपरायिकम् ॥ ततः
शोचतमायूयंपरंचात्मानमेवच ५९ कआत्माकःपरोवात्रस्वीयःपारक्यएवच ॥ स्वपराभिनिवेशेनाविनाज्ञानेनदेहिनः ६०

शंकावक्ष्यमाणवचनेनपरिहर्तव्या तथाहि यन्महदादितत्सर्वजगदकारवाच्यस्यहरेरेनुग्रहान्नित्यं आत्परमात्मनोयथार्थत्वेनसत्यत्वेनोत्थितंसृष्टं चित्प्रधानस्यापिनित्यत्वंभगवंतमंतरेणयथाऽस्वातंत्र्येण
स्थितत्वंच तदुक्तंचमहदादियथोत्थंचनित्याचापियथोत्थिता अस्वतंत्रैवप्रकृतिःस्वतंत्रोनित्यएवच यथार्थभूतश्चपरएकएवजनार्दनइति अनेनमहदादेरनित्यत्वादिकंनास्तीति किमुहोरिति कैमुत्यन्यायोद
शितः ५८ सांपरायिकंमृतविषयं ५९ आत्मपराबुद्धिर्वाक्यमितिशोकोनकार्यइति तत्राह कआत्मेति देहादिकमप्यपेक्ष्यात्मपरावाक्षिप्येतेतथाहि आत्मपरयोश्चेतनत्वेननित्यत्वादेहादेर्भौतिकत्वेननश्वरत्वा
त्किंशब्दस्याक्षेपत्वमेव नत्वनिर्वचनीयः तर्ह्यहंपरइतिव्यवहारस्याकिंमूलमिति तत्राह स्वपरोति स्वःपरइतिदुराग्रहलक्षणमज्ञानमंतरेणनकिमपिकारणं तस्मादात्मनोवृद्धिः श्रीवासुदेवेहहामनोरतिरज्ञाननाम
शत्रुनाशश्चापादनीयोपुरुषेणोतिनिश्चेतव्यं नहिदेहादिरात्मास्यान्नचशत्रुरुदाहृतः अतोदैहिकवृद्धौवाक्ष्येवाकिंप्रयोजनं यस्तुदेहगतोजीवःसाहिनाशनगच्छति अतःशत्रुविवृद्धौवास्वनाशेशोचनंकुतः देहादि
व्यतिरिक्तौतुजीवेशौप्रतिजानतां अतआत्मविवृद्धिस्तुवासुदेवेरतिःस्थिरा शत्रुनाशस्तथाऽज्ञाननाशोनान्यःकथंचनेत्यनेनतात्पर्यमवगंतव्यमिति सिद्धं ६०

प्रकरणसमाप्ताविति शब्दः ६१ इति श्रीभागवते महापुराणे विजयध्वजकृतटीकायां सप्तमोद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ७ ॥ बहुकोटिसंख्यातत्कालेनानेकसंभारैरर्चितैरयोग्यं दुष्प्राप्योग्यं चानेकविधसाधनैः सुसाध्यं तूष्णोभावेन त्यादिकं हिरण्यकशिपुतपश्चरणकथनव्याजेनाभिप्रेयतोऽस्मिन्नध्याये व्यधित्सत कर्तुमैच्छत् १२ संवर्तार्कः प्रलयसूर्यः स्थानानि गमनवर्जनानीतस्ततोऽयं त्रांमुक्ता स्वस्थानानि भेजुः ३ ४ ५ ६ उपशमं परिहारम् ७ बलिहारा उपहारार्थकाः ८ किं तद्विज्ञापनमत्राह सृष्टेति ब्रह्मा तपोज्ञानादिनेदं चराचरं सृष्ट्वा सर्वधिष्ण्येभ्यो रुद्रादिपदेभ्यः परं यन्निजासनमध्यास्ते अधिशीङ्गस्थासां कर्मेतिसम्यर्थे द्वितीया अहंतदात्मनः साधयिष्य इत्यन्वयः ॥ ९ ॥ १० ॥ स्वनाशे दुर्घटमत्राह कालात्मनोरिति कालस्यात्मनश्चेतनस्य चानित्यत्वात् अविनाशात् अन्यस्य त्वसाध्यत्वे हिरण्यकशिपोरीदृशं कर्मनाद्भुतं यतो ब्रह्माणमेकमंतरेणात्मयोग्याज्ञानेन रागादिना वामोहिता जानंतोऽपि स्वासदृशं कर्माचरंतो हश्यंते तदुदितं जानतामपि कर्तव्यं कर्मात्मसदृशं सदा तत्रात्मसदृशा ज्ञानाद्रागाद्यैर्वामोहिताः जानंतोऽपि स्वसदृशं कर्म कुर्युर्कृते विभुं चतुरास्यं सनायोग्यं कर्म कुर्यात्कथंचनेति न चैतत्तप आदिसाध्यं अयोग्यत्वात् तपसा विधया वापि ज्ञानध्यानादिनाथवा व्यस्तैः समस्तैरथवा

॥ नारद उवाच ॥ इति दैत्यपतेर्वाक्यं दितिराकर्ण्य स मुषा ॥ पुत्रशोकं क्षणात्त्यक्त्वा तत्त्वं चित्तमधारयत् ६१ इति श्रीभागवते सप्तमस्कंधे द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥
 ॥ नारद उवाच ॥ हिरण्यकशिपू राजन्न जेयमजरामरम् ॥ आत्मानमप्रतिद्वंद्वमेकराजं व्यधित्सत १ सतेपे मंदरद्रोण्यां तपः परमदारुणम् ॥ ऊर्ध्वबाहुर्नभोदृष्टिः पादांगुष्ठाश्रिता वनिः २ जटादीधितिभीरेजे संवर्तार्क इवांशुभिः ॥ तस्मिंस्तपस्तप्यमाने देवाः स्थानानि भेजिरे ३ तस्य मूर्धः समुद्रतः सधूम्रोऽग्निस्तपोमयः ॥ तिर्यगूर्ध्वमधोलोकानतपद्विष्वगीरितः ४ चुश्रुभुर्नद्युदन्वंतः सदीपाद्विश्रचालभूः ॥ निपेतुः सग्रहास्ताराजं बलुश्च दिशो दश ५ तेन तप्ता दिवं त्यक्त्वा ब्रह्मलोकं ययुः सुराः ॥ धात्रे विज्ञापयामासुर्देवदेव जगत्पते ॥ ६ ॥ दैत्ये द्रुतपसा तप्ता दिवि स्थातुं न शक्नुमः ॥ तस्य चोपशमं भूमन्विधेहियदि मन्यसे ७ लोकानया वन्नक्ष्यंति बलिहारास्तव प्रभो ॥ तस्यायं किल संकल्पश्चरतो दुश्चरंतपः ८ श्रूयतां किं न विदितं तवाथापि निवेद्यते ॥ सृष्ट्वा चराचरमिदं तपो योगसमाधिना ९ अध्यास्ते सर्वधिष्ण्येभ्यः परमेष्ठीनि जासनम् ॥ तदहं वर्धमानेन तपो यज्ञसमाधिना १० कालात्मनोश्चानित्यत्वात्साधयिष्ये तथात्मनः ११ अन्यथेदं विधास्येऽहमयथा पूर्वमोजसा ॥ किमन्यैः कालनिद्रूतैः कल्पांतैर्वैष्णवादिभिः १२ इति शुश्रुमानिर्बधंतपः परममास्थितः ॥ विधत्स्वानंतरं युक्तं स्वयं त्रिभुवनेश्वर १३ तवास नं हि जगतां पारमेष्ठ्यं जगत्पते ॥ भवाय श्रेये स भूतैश्चैक्षे मायविजयाय च १४

कुर्वता यत्नमुत्तमं संभारविक्षेपशतैर्बहुकोटिभिरेव च न शक्यते समारोहं स्वात्मा योग्यपदं त्विति तस्माद्योग्यमेवानुष्ठेयं नायोग्यामिति सिद्धं एव तत्त्वं चेत्तर्हि किमर्थं तप आदेर्विघ्नं कुर्वतोति चेन्न तपसा दीनानि नृफलत्वपरिहारार्थत्वात् तथाप्याचरतां कुर्युर्दैत्यानां सुरनायकाः विघ्नंतु तप आदीनां वैयर्थ्यस्यापनुत्तये इति वचनात् ११ वैष्णवो ब्रह्मादिः कर्ता ये पांते तथा तैर्ब्रह्मानि भेजिरे इत्यर्थः ब्रह्मा स्वयं भूद्विहो वैष्णवः शतधृकृतथेति शब्दनिर्णये तथापि साक्षाद्विष्णोः पदमत्रोच्यते इति किं न स्यादत्राह कालनिद्रूतैरिति तर्हि किं तं कालं स्थितैरिति तत्राह कल्पांतैरिति मन्वंतरादिकल्पावसानिकैः न यत्र मायानरजस्तमश्चेत्यादिना विष्णोः पदस्य वैलक्षण्योक्तेः १२ निर्बधं सदाग्रहं १३ ननु हिरण्यकशिपोरन्येषां पदानि विहाय तव पदाकांक्षानां को विशेष हेतुरत्राह तवेति तवास नं स कलदुःखानि निरस्य स्थातुं योग्यं पदं पारमेष्ठ्यं अत्यंतसुखकारणं तस्मात्तस्माज्जगतां भवाय ज्ञानादिगुणसमृद्धयै भूतैस्तमूढस्य पुनर्हसिराहत्याय श्रेयसे संसारान्मुक्तये क्षेमाय परक्षणाय विजयायै द्विजवापच भवति तस्माद

त्युत्तमपदत्वाद्विरण्यकशिपुर्चीरूपत् तदुक्तं भवायश्रेयसेचैवनकश्चित्तदपेक्षते मधुकैटभयोश्चैवहिरण्यादेस्तपैवच नान्योब्रह्मपदवांछत्युज्ज्वलान्विनाकचित् ततःश्रेयांसिवांछांतिनतुतत्पदमाप्तयेइ
ति भवोवृद्धिःसमुद्दिष्टाश्रेयोमोक्षउदाहृतः वृद्धस्यनपुनर्हासोभूतिरित्येवकथ्यतइतिशब्दानिर्णये दिविस्थातुंनशक्नुमइत्यतोहिरण्यकशिपुनाब्रह्मपदावाप्तैसकामंतपसिस्थितमितिज्ञायते यःसकामं
तपआचरतितस्यतपसातप्तेलोकेस्थितिर्नघटतेसंतप्तकटाहांतःस्थितिवचस्तुनिष्कामंतपःकरोतितेनसुखावाप्तिःस्यात् तदुक्तं सकामंतुतपःकूरंलोकानांशोभकृद्भवेत् इतरच्छांतयेसर्वलोकानांभवतिध्रुव
मिति ब्रह्माणमभजत्ब्रह्मपदार्थसाहिरण्यकइतिच १४ १५ कीचकैरनिलोद्धूतत्वेनस्वनद्वेणुभिःपिपीलिकाभिर्व्याप्तत्वात् कचिच्छरीरावयवैर्मंदसाकचिच्चचाकचिच्छोणितेनचयुक्तं १६ तपं
तमित्यनेनापितपसःकूरत्वमाह भासाविततं अहोदैत्यानामयोग्येवस्तुनिप्रयत्नातिशयइत्यालोच्यहसन्मंदस्मितंकुर्वन्हंसवाहनोब्रह्मा विष्णुपद्मासनावुक्तौपंडितैर्हंसवाहनावित्याभिधानम् १७ ॥
॥ १८ हृदोहृदयस्यसारंदाढ्यं दंशाः सूचीमुखाःशूकाः तेतवअस्थिष्वेशरतेइतियस्मात्तस्मादद्भुतम् १९ इतोप्यद्भुतमित्याह नैतदिति निरंजुर्जलपानरहितः निर्निश्चयानिषेधयोरित्यमरः

इतिविज्ञापितोदेवैर्भगवानात्मभूर्नृप ॥ परीतोभृगुदक्षाद्यैर्ययौदैत्येश्वराश्रमम् १५ तंददर्शप्रतिच्छन्नंवलमीकट्टणकीचकैः ॥ पिपीलिकाभिराकीर्णमेद
त्वङ्मांसशोणितम् १६ तपंतंतपसालोकान्यथाभाविततरविम् ॥ विलक्ष्यविस्मितःप्राहहंसंस्तंहंसवाहनः ॥ १७ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ उत्तिष्ठोत्तिष्ठभद्रंते
तपःसिद्धोसिकाशयप ॥ वरदोहमनुप्राप्तोव्रियतामीप्सितोवरः १८ अद्राक्षमहमेतत्तेहृत्सारंमहदद्भुतम् ॥ दंशभक्षितदेहस्यप्राणाह्यस्थिषुशरते १९ नैतत्पू
र्वर्षयश्चकुर्नकरिष्यंतिचापरे ॥ निरंबुर्धारयेत्प्राणान्कोवैदिव्यसमाःशतम् २० व्यवसायेनतेनेनोदुष्करेणमनस्विभिः ॥ तपोनिष्ठेनभवताजितोऽहंदि
तिनंदन २१ ततस्तआशिषःसर्वाददाम्यसुरपुंगव ॥ मर्त्यस्यतेह्यमर्त्यस्यदर्शनंनचानिष्फलम् २२ ॥ नारदउवाच ॥ इत्युक्त्वादिभवोदेवोभक्षितांगं
पिपीलिकैः ॥ कमंडलुजलेनोक्षद्विव्येनामोघराधसा २३ सतत्कीचकवलमीकात्सहजोबलान्वितः ॥ सर्वावयवसंपन्नोवज्रसंहननोयुवा ॥ उत्थित
स्तप्तहेमाभोविभावसुरिवैधमः २४ सनिरीक्ष्यांबरेदेवंहंसवाहनमास्थितम् ॥ ननामाशिरसाभूमौतदर्शनमहोत्सवः २५ उत्थायप्रांजलिःप्रहृष्टक्षमाणो
दशाविभुम् ॥ हर्षाश्रुपुलकोद्भेदोगिरागद्गदयागृणत् २६ ॥ हिरण्यकशिपुरुवाच ॥ कल्पांतकालसृष्टेनयोधेनतमसावृतम् ॥ अभिव्यनक्जगदिदंस्व
यंज्योतिःस्वरोचिषा २७

स्युरेवंतुपुनर्वैवेत्यवधारणवाचकाइत्यभिधानाद्वाइत्यनेनदिव्यशतसमास्वेकापिक्विविदूनानभवतीत्याह २० इनःसमर्थः तेनव्यवसायेन अमनस्विभिर्भनोबलरहितैः दुष्करेणदुःसाधनेनाजितावे
शीकृतः पराभूतंवशस्थंचजितमित्युच्यतेबुधैरितिशब्दानिर्णये २१ ददामिदास्यामीतीच्छामि मर्त्यस्यमरणशीलमनुष्यशरीरंप्राप्तस्यतेतव अमर्त्यस्यजरामरणशून्यस्यदेवस्यममदर्शनमभाद्विय
स्मात्तस्मान्निष्फलंनैव २२ आदेहैर्भवोजन्मयस्यसतथाविष्णुभूरित्यर्थः सर्वस्यादाभवतीतिवाओक्षत्प्रोक्षितवान् दिव्यत्वमाह अमेघोति २३ एधसःइंधनात् २४ २५ प्रहः
प्रवणः २६ मिश्रामिश्रभेदेनद्विविधास्तुतिर्वर्तते तत्रहिरण्यकशिपुमिश्रयापरोक्षात्मगतयास्तुत्यादेवतातृप्तिर्भवतीतितादृश्यास्तौति कल्पांतइत्यादिना अत्रयेचतुर्मुखस्यासंभावितायुगास्तेतदंत
र्गामिष्येककार्यत्वेनैकस्थानस्थितेसर्वोत्तमेहरौयोज्याः तद्योग्यास्तत्रयोज्याःनचैतावतास्तुतेभिन्नाधिकरणत्वमापन्नंतस्यतदधीनत्वेननित्योपसंह्रियमाणगुणांतर्भूतत्वेनतच्छ्रवणस्मरणाभ्यामंतःकरण

स्योच्छाससंभवात् तदुक्तं प्रापस्तुस्तुतिशब्देषुमिश्रावाचोहरिविना केचिज्जीवगुणास्तत्रतन्निर्गुणैः परे एकस्थानेकार्क्यत्वाद्विष्णोः प्राधान्यतस्तथा जीवस्यतदधीनत्वाभिमाधिकृतं वच इति प्रल
यकालप्रवर्तकेनहरिणासृष्टेनाधेनतमसा दुर्गाभिमन्यमानेनावृतमिदंजगदभिव्यनक्तुअभिव्यक्तंकृतवान् स्वरोचिषास्वसामर्थ्येन २७ एतदेवविवृणोति आत्मनेति आत्मनाक्षोभितयात्रिवृता त्रिगु
णात्मिकया तेजोबन्नात्मिकयावाप्रकृत्याचेदंजगत्सर्जनादिक्रियाविशिष्टं करोति तस्मै नम इत्यन्वयः रजःसत्त्वतमोधाघ्नइत्यनेनसृष्ट्यादौरजआदिगुणानांप्राधान्यंसूचयति परायमहतइत्यनेनअ
णोरणीयान्महतोमहीयानिति श्रुतिसिद्धोभयविधानंसंस्मारयति दृश्यविषययानयास्तुत्याकिंस्यादितिनाश्रद्धेयं तथाहि आत्मनापरमात्मनाप्रेरितोवाउपादानभूतयाप्रकृत्यारजःप्रधानयेदंसृजति स
त्त्वप्रधानयाजातैर्मन्वादिभिरिदमवाति तमःप्रधानयाजातेनरुद्रेणसंहरति तस्मैमहतेमहत्तत्त्वाभिमानिने परायरुद्राच्छ्रेष्ठायभगवतेनमः २८ आद्यायपुरुषरूपेणजगदादौव्यक्ताय अन्यत्रादिकर्ताश्रीना
नारायणस्तस्माज्जातायबीजायव्यंजकायफलरूपायेतिवा जगदुत्पत्तौबीजशक्तियुक्तायवा ज्ञानविज्ञानेएवमूर्तिर्विग्रहोयस्यसतथातस्मै अन्यत्रज्ञानविज्ञानयोरुपदेष्टृविग्रहाय प्राणेंद्रियमनोबुद्धिलक्षणे
विकारैःसप्तदशकैर्व्यक्तिमीयुषे ब्रह्मांडांतर्विराट्पुरुषतयेतिशेषः उभयत्रसप्तम् २९ मुख्येनप्राणेनसहत्वंस्थावरजंगमात्मकस्येशिषेप्रवर्तकोसि चित्तस्यचित्तिःस्मरणशक्तिप्रदःसाक्षीवामहाभूतानां
गुणानांशब्दादीनामाशयस्यांतःकरणस्यप्रवर्तकः पुनर्वचनंदैनंदिनप्रवृत्त्यर्थं ३० त्रय्यातन्वा प्रतिमास्थानीयेनवेदत्रयेणचातुर्होत्राख्यमंत्रप्रकाशयेचतुर्होत्रंतद्विषययाविद्ययाचसप्ततंतूनसप्तकतूनवि

आत्मनात्रिवृताचेदंसृजत्यवातिलुंपति ॥ रजःसत्त्वतमोधाघ्नेपरायमहतेनमः २८ नमआद्यायबीजायज्ञानविज्ञानमूर्तये ॥ प्राणेंद्रियमनोबुद्धिविकारै
र्व्यक्तिमीयुषे २९ त्वमीशिषेजगतस्तस्थुषश्चप्राणेनमुख्येनपतिःप्रजानाम् ॥ चित्तस्यचित्तिर्मनइंद्रियाणांपतिर्महाभूतगुणाशयेशः ३० त्वंसप्ततंतून्वि
तनोषितन्वात्रय्याचतुर्होत्रकविद्ययाच ॥ त्वमेकआत्मात्मवतामनादिरनंतपारःकविरव्ययात्मा ३१ त्वमेवकालोऽनिमिषोजनानामायुलंबाद्यावयवैःक्षि
णोषि ॥ कूटस्थआत्मापरमेष्ठ्यजोमहान्त्वंजीवलोकस्यचजीवआत्मा ३२ त्वत्तःपरंनापरमप्यनेजदेजच्चकिंचिद्व्यतिरिक्तमस्ति ॥ विद्याकालास्तेतनव
श्चसर्वाहिरण्यगर्भोसिवृहत्त्रिष्टुभः ३३

तनोषिविस्तृत्यकरोषिद्रव्यमंत्रक्रियादेवतास्थत्वेनबाहिरुपदेष्टृत्वेनकर्तृत्वेनकारयितृत्वेनशस्त्रेज्यास्तुतिप्रापश्चित्तादिरूपयाच अग्निर्माळेपुरोहितंयज्ञस्यदेवमृत्विजं होतारंरजधातममित्यादिश्रुतेः य
ज्ञःसवोध्वरोयागःसप्ततंतुर्मखःक्रतुरिति अत्मवतामात्मज्ञानिनांप्रेष्ठः आत्माप्रेष्ठेस्वरूपेचजीवेज्ञातरिकेशवे वार्यौदेहेस्वर्यंस्वातेनवसुप्रोच्यतेबुधैः अनादिःकारणशून्यः पुरातनोवा अनंतपारऽप्रमे
योऽव्ययेहरावात्मा मनोयस्यसतथा नभारतीर्मेगमृषोपलक्ष्यतइत्यादेरन्यत्राव्ययानांमुक्तानामात्मास्वामी असंसार्यव्ययोमुक्तआचिरानंदउच्यते ३१ अनिमिषइत्यनेननित्यंजाग्रत्स्वभावउच्यते
कूटस्थोनिर्विकारः आत्माव्याप्तःपरमेष्ठीसर्वोत्तमः महानजःब्रह्मणोप्यधिकइत्यनेनसर्वोत्तमत्वंनिर्णयति अन्यत्रआत्जातोतएवमहानव्यवधानेनतत्पुत्रत्वात् जीवलोकस्यजीवराशेर्जीवःप्राणधा
रकः जीवप्राणइतिधातोः कथंयत्तइत्यतउक्तं आत्मेति इष्टादानादिकर्ता अवसंतर्पणइतिधातोर्वतिरूपोयंशब्दःसामान्यविशेषाभ्यांयोजनीयः ३२ इदानींभगवत्येवसंभाव्यमानेर्विशेष
णेर्विशिष्टंतदंतर्पामिणमभिष्टौति त्वत्तइति परमसीतमपरमेष्ठ्यदपिवर्तमानंयत्किंचिदनेजत्स्थावरभेजज्जंगमंचवस्तुतत्सर्वत्वतोव्यातिरिक्तमस्ति त्वयैवांतर्बहिश्चव्याप्तत्वात् त्वामंतरेणस्वातंत्र्येणस्थितं
नास्तीत्यर्थः अंतर्बहिश्चतत्सर्वव्याप्यनारायणःस्वयमितिश्रुतेः सर्वस्वत्वदंब्रमेति चपरावरेषुपस्माच्चैव्यशोविष्णुःसनातनः तस्माच्चव्यातिरिक्तत्वमित्याहुर्वेदवादिनइत्यतस्त्वसोभिर्भनास्ति केतुव

मेवेत्यर्थो न घटत इत्यत उक्त एवार्थः ज्ञानं वेदादिविद्यैव तदवाप्तिरपितस्यास्त्वत्तनावाश्रितत्वाच्च दनुग्रहमंतरेण सुशकानस्यादित्यभिप्रेत्याह विद्येति विद्याश्च कलाश्च विद्याकलाः परविद्यापरविद्येतितेतनवः तववपुषि स्थितत्वात्तथोच्यते कलाः चतुःषष्टिलक्षणावाविद्याकलावेदांगानीत्यन्यथाप्रतीतिनिरासायाचार्यैर्विद्याश्च कलाश्चेति विग्रहीतं एतस्मिन्नर्थे महाविद्याः कलाश्चैव तत्तनावाश्रिता यतः विद्यातनु रिति माहुरतस्त्वांतच्चवेदिन इति मानं चोदाहरति तस्मादयमेवार्थ इति इदं च माहात्म्यं हरेरेव युक्तमित्याह हिरण्यगर्भ इति हिरण्यमंडंगं भेददरेपस्य सतथागर्भोक्तानंतब्रह्मांडत्वात्तन्नामतवैवयुक्तं हि रण्यकोशं रजसापरीवृतामिति श्रुतेः हिरण्यमयब्रह्मांडोदराभिव्यक्तत्वाद्वातन्नामासि निर्गुणस्य हरेरेते गुणाः कथं संभवेयुरत्राह बृहदिति गुणपूर्तित्वादृहद्वय अथ कस्मादुच्यते ब्रह्मेति बृहंतो ब्रह्मस्मि न्गुणा इति श्रुतेः ननु तर्हीदं शबलं किं न स्यादत्राह त्रिपृष्ठ इति जाग्रदाद्यवस्थाभितिकम्यस्थितत्वात्त्रिपृष्ठ इत्युच्यते त्रयाणां लोकानां पृष्ठे वर्तमान इत्यप्यव्याख्याननिरासाय तुरीय इत्याचख्युराचार्या इति चतुर्मुखादप्यधिकं विष्णुं जानता हिरण्यकशिपुना तदंतर्पामि योग्यगुणैरयं ब्रह्मानस्तूयते किं त्वंतर्पामीस्तूयत इति ज्ञापनाय तदुक्तं ब्रह्मणोप्यधिकं विष्णुं जानन्नपि हिरण्यकः ब्रह्माणंतदुणैः स्तौति तद् विष्णुविवक्षयेति बृहच्चासिमहत्तत्त्वात्मकं चासीत्येकदेशीयैरिति व्याख्यातं तत्संप्रदायज्ञैर्हरेर्महत्तत्त्वात्मकमेवं गुणत्वेन संगच्छत इति निरूप्य ब्रह्माणंतदुणैः स्तौति तद् विष्णुविवक्षयेत्युक्तत्वात् न च तद्व्यापित्वेन तदात्मकत्वमुच्यत इति वाच्यं तर्ह्ययं व्याख्याता चतुर्मुखस्तदभिमानित्वेन घटतां तस्याप्युक्तदोषानिस्तारादिति ३३ ज्ञानानंदादिलक्षणगुणमूर्तिं निरूपयति व्यक्तमिति हिरण्य गर्भ इत्यनेन ब्रह्मांडस्य शरीरस्थानीयत्वं सूचितं तत्र तिष्ठन्गुणान् हरीः सुखलक्षणान् भुंक्ते न तु देवदत्तबहुः सुखलक्षणानित्यतो वाह व्यक्तमिति पारमेष्ठ्ये धामनि वैकुण्ठादिस्थाने सत्यलोके वा स्वरूपभूते माहिम्नि वा स्थि

व्यक्तं विभोः स्थूलमिदं शरीरं येनैन्द्रियप्राणमनोगुणांस्त्वम् ॥ भुंक्ते स्थितो धामनि पारमेष्ठ्ये अव्यक्त आत्मा पुरुषः पुराणः ३४ अनंताव्यक्तरूपेण येनेदमखिलं ततम् ॥ चिदचिच्छक्तियुक्ताय तस्मै भगवते नमः ३५ यदि दास्यस्य भिमतां वरान् भवे वरदोत्तम ॥ भूतेभ्यस्त्वद्विदुष्टेभ्यो मृत्युर्मा भून्मम प्रभो ३६

तः पुराणः पुरुषस्त्वायेन शरीरेणैन्द्रियप्राणमनसां गुणान्विषयानेव भुंक्ते ननु दुःखलक्षणान् कुत एतदत्राहात्मेति एष ज्ञानंदमादत्तेत आत्मेतीति श्रुतेः आनंदस्वभावत्वात्तर्ह्येताद्विषयज्ञानकं थनोत्पद्यत इति तत्राह अव्यक्त इति तदव्यक्तमाह हीतिसूत्रात्तदेविभोतदिदं व्यक्तं ब्रह्मांडलक्षणं तव स्थूलशरीरमाचक्षत इति शेषः यद्वाऽनेन ब्रह्माणमेव तद्योग्ये विशेषणैः स्तौति तथा हि पुरं शरीरमणतीति पुराणः आ त्मेत्यभिधानादात्मा चतुर्मुखः अवतारेण व्यक्तिर्नास्तीत्यव्यक्तः जगत्सृष्ट्या चैश्वर्यलक्षणान् गुणान् इतरत्स्पष्टम् ३४ स्थावरजंगमाख्यं जगच्च द्वयतिरिक्तं नास्तित्वव्याव्याप्तत्वादित्यर्थतो व्याप्तिरुक्ता तदिदं कीदृशेन रूपेण व्याप्तिमिति मंदाशंकापरिहाराय स्पष्टमाह अनंतोति अनेन परिच्छिन्नस्य सर्वस्यापरिच्छिन्नादरेर्वादिष्टं युक्तिविरुद्धमित्युक्तं भवाति तमभासीत्तमसा गूळहमग्रे इति श्रुतेः प्रकृत्या व्याप्त त्वमतीतेः कथं हरेरेवेति विशिष्योक्तिर्घटत इति तत्राह चिदचिदिति शक्तिपदस्य द्विरावृत्तिः कर्तव्या शक्यत्वाच्छक्तयोभार्या इति वचनात् उभयविधाया शक्तिः प्रकृतिस्तस्याः याकार्येषु शक्तिस्तस्या अपि भग वच्छक्तयविना भूतत्वात्तद्व्याप्तिस्तन्निमित्तत एव युक्तायेत्युक्तं न चानेन गुणभूतत्वं हरेरिति वाच्यं शिष्येणोपाध्याय आगत इत्यत्रोपाध्यायप्राधान्यबहुपक्षेः ननु लोके प्रतिवस्त्वेकानियतत्वादशं नात् चिदचिदात्मकप्रपंचेकस्य चित्तदनिपतत्वं संभवेन स्वातंत्र्येण सर्वव्याप्तत्वं हरेः कथं पुज्यत इत्यतो वाह चिदचिदिति द्रव्यं कर्म च कालश्चेत्यादेः परमाणुमात्रवस्तुनोपि भगवदनिपतत्वासंभवात् एतादृशी शक्तिरस्यास्तीति कुत इत्यत उक्तं भगवत इति उक्तार्थपदं भूयिष्ठां तेन मउक्तिविधेमेति वाक्यार्थस्मरता हिरण्यकेन नम इत्युक्तं तदुक्तेः फलाधिकत्वात् ३५ किंबहुनोक्तेन त्वदभीष्टवंदेत्याशंकितमाह यदीति विविधत्वेन सृष्टेभ्यः ३६

अन्यस्मादपिकालात् अथवाभावादवयवविशिष्टात् भूतेभ्य इत्युक्तेभ्यः किमित्यतो विशिनष्टि ननरेरिति ३७ व्यसुभिर्विगतप्राणैः पाषाणादिभिः असुमद्भिर्ग्राहादिभिः ऐकपत्यं एकाधिपत्यम् ३८ महिमानं वृण इति शेषः आत्मनस्तवयो महिमा स यथानरिष्यति न नश्यति तथा मम महिमास्तु यो महिमा यथा कर्हिचित् नरिष्यति तथात्मनो मम महिमान नश्यति त्विति चोति ३९ इति श्रीभागवते महापुराणे सप्तमस्कंधे विजयध्वजकृतटीकायां तृतीयोऽध्यायः ३ ॥ ७ ॥ वरदानादिना संभूतं लवणाब्धिजलवृद्धिहासवत् क्षणिकं भगवदभक्तैश्चर्यं श्रीनारायणप्रसादा विभूतमनंतकालीनं शाश्वतं स्यात्तदेवापाद्यं भूषुभिरित्यादितात्पर्यं निरूप्यते कतिपयेष्वध्यायेषु तत्र हिरण्यकशिपवे ब्रह्मवरप्रदानप्रकारं तेनास्य सर्वविजयप्रकारं च निरूपयति एवं वृत्त इत्यादिना अथ शब्देन न केवलं ब्रह्मणो वरदानमेवोच्यत अपितु हिरण्यकशिपुविषया कथा सा कल्येन कथ्यत इति सूचयति १ मम सकाशाच्च दपि दुर्लभान् अंततो दुःखप्रापकान् दुरशोभनदुःखयोरिति यादवः २ भगवान् पूज्यः अत्र प्रतिक्षणं दृष्टश्रुतविस्म

नांतर्बहिर्दिवानकमन्यस्मादपि चायुधैः ॥ नभूभौनांबरे मृत्युर्न नरैर्न मृगैरपि ३७ व्यसुभिर्वाऽसुमद्भिर्वासुरासुरमहोरगैः ॥ अप्रतिद्वंद्वतायुद्धे ऐकपत्यं च देहिनाम् ३८ सर्वेषां लोकपालानां महिमानं तथात्मनः ॥ तपोयोगप्रभावेन यो नरिष्यति कर्हिचित् ३९ इति श्रीभागवते सप्तमस्कंधे तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ नारद उवाच ॥ एवं वृत्तः शतधृतिर्हिरण्यकशिपोरथ ॥ प्रादात्तत्पसाप्रीतो वरांस्तस्य सुदुर्लभान् १ ब्रह्मोवाच ॥ ताते मे दुर्लभाः पुंसो यान्वृणीषे वरान् मम ॥ तथापि वितराभ्यं गवरान्यदपि दुर्लभान् २ ततो जगाम भगवानमोघानुग्रहो विभुः ॥ पूजितोऽसुरवर्येण स्तूयमानः प्रजेश्वरैः ३ एवं लब्धवरो दैत्यो विभ्रद्रे मम यं वपुः ॥ भगवत्यकरो द्वेषं भ्रातुर्वधमनुस्मरन् ४ स विजित्य दिशः सर्वा लोकांश्च त्रीन् महासुरः ॥ देवासुरमनुष्येन्द्रान् गंधर्वगुरुदोरगान् ५ सिद्धचारणविद्याभ्यान् ऋषीन् पितृपतीन् मनून् ॥ यक्षरक्षः पिशाचेशान् प्रेतभूतपतीन्पि ६ सर्वं सत्त्वपतीं जित्वा वशमानीया विश्वजित् ॥ जहार लोकपालानां स्थानानि सह तेजसा ७ देवोद्यानश्रिया जुष्टमध्यास्ते स्म त्रिविष्टपम् ॥ महेंद्रभवनं साक्षान्निर्मितं विश्वकर्मणा ८ त्रैलोक्यलक्ष्म्या यतनमधुवासा खिलद्विमव ॥ यत्र विद्रुमसोपाना महामारकताभुवः ९ यत्र स्फटिककुब्जानि वैदूर्यस्तंभपंकजः ॥ यत्र चित्रवितानानि पद्मरागासनानि च १० पयःफेनानि भाः शय्यामुक्तादामपरिच्छदाः ॥ वृजद्विर्नूपुरैर्देव्यः शब्दयन्त्र इतस्ततः ॥ रत्नस्थलेषु पश्यन्ति सुदतीः सुंदरं मुखम् ११ तस्मिन् महेंद्रभवने महासुरो महाबलो निर्जितलो क एकराट् ॥ रे मे भिवंद्या प्रियुगः सुरादिभिः प्रतापितैरुर्जितचंडशासनः १२

रणशीलानां मंदानां स्फुरणार्थं कृतव्याख्यानां पदानां पुनरापितथा वचनं न दोषाय तदर्थं हीदं प्रवृत्तामिति अमोघानुग्रहः योग्यानामिति शेषः ॥ ३ ॥ समग्रैश्वर्यादिगुणरत्नाकरे परे द्वेषमकरोदसुरावेशाज्जयां शत्वेन स्वतोभक्तोपीति तात्पर्यं तदुक्तम् स्वतोभक्ता हिरण्याद्याः परावेशाद्धरौ द्विषति परोरि परमात्मनोरित्यभिधानादत्र परः शत्रुरसुरः तदावेशादित्यर्थः ४ ५ ६ सर्वसत्त्वपतीन् सिद्धादीन् बलश्रेष्ठान्वाकिं बहुना विश्वं चराचरं विजितवानिति तेजसा प्रभावेन सह जहार ७ त्रिविष्टपं स्वर्गं स्वर्गेत्रीणि स्थानानि संतिततोपि श्रेष्ठं महेंद्रभवनममरावतीनामतत्स्थानापेक्षया साक्षात्तुरीयमित्युच्यते साक्षात्प्रत्यक्षतुर्ययोरित्यभिधानात् अतएवाखिलद्विमदित्युक्तम् साक्षात्प्रत्यक्षमधुवासेत्यनेन वासंगमयितव्यम् त्रीणि विष्टपानि स्थानानि सकलसमृद्धिमंत्यास्मिन्निति त्रिविष्टपशब्दार्थपर्यालोचनया यमर्थः संपद्यते त्रिदिवपदस्याप्ययमेवार्थः अन्यथा त्रिशब्दस्य गतिर्वक्तव्येति ८ सोपानमारोहा वरोहलक्षणं कुट्टिमम् ९ वितानमुपरिपिधानवत् १० सुदतीः प्रशस्तदंतपंकजः स्त्रियः ११ १२

त्रिभिरादित्यवसुरुदर्मरुदादिदेवानामेष्वन्तर्भविविवक्षयात्रिधाभिन्नेः तदुक्तं आदित्यावसवोरुद्रास्त्रिविधाहिसुरायतः मरुतश्चैवदिव्येचसाध्याश्चैवचतुर्द्रताः अतस्त्रयइतिप्रोक्ताश्चत्वारोमानुषाःस्पृताःउपायनं
ददुःसर्वेविनादेवान्हरिण्यकेइतिवचनात् नब्रह्मविष्णुमहेश्वरैरित्यर्थोप्राह्यः किंचात्रेदंतात्पर्यं तथाहि द्विविधादेवायज्ञभागभुजस्तदभुजइति तत्रप्रथमोत्रिधाभिन्नाजातिभिन्नत्वान्मन्त्रेणाह्वानेसमूहेनागम
नाच्च चरमेषुसुरशब्दमात्रंवर्तते तदंतेवासिवद्वर्तमानाः अयज्ञभागेष्वपितुसुरशब्दःप्रयुज्यते यज्ञभागभुजस्त्वेवत्रयइत्यभिशाब्दिताइतिवचनादयंविशेषःकल्प्यतइति इतोप्यत्रत्रित्वसंख्ययादित्याद
यउच्यंतइत्यंगीकृतव्यं दैत्यस्यदेवोपास्पत्वेदेवानांसदासद्यशोभाजामयशःस्यात्तदनुपपन्नं प्रमाणविरोधात्तदितरेषांउभयभाक्त्वामितीश्वरकृष्णमिदमिति यत्रकचयशःस्थानमन्येषामितिकेशवः सर्वत्रापितु
तमंगमत्तमधुनोरुगंधिनाविवृत्तताम्राक्षमशेषधिष्ण्यपाः ॥ उपामतोपायनपाणिभिर्विनात्रिभिस्तपोयोगबलौजसांपदम् १३ जगुर्महेंद्रासनभोजसास्थि
तंविश्वावसुस्तुंबुररस्मदादयः ॥ गंधर्वसिद्धाऋषयोऽस्तुवन्मुहुर्विद्याधराअप्सरसश्चपांडव १४ सएववर्णाश्रमिभिःक्रतुभिर्भूरिदक्षिणैः ॥ इज्यमानोह
विर्भागानग्रहीत्स्वेनतेजसा १५ अकृष्टपच्यातस्यासीत्सप्तद्वीपवतीमही ॥ तथाकामदुषाद्यौश्चनानाश्चर्यपदंनभः १६ रत्नाकराश्चरत्नानितत्पत्न्यश्चोहु
रुर्मिमिः ॥ क्षारसीधुघृतक्षौद्रदधिक्षीरामृतोदकाः १७ शैलाद्रोणीभिराक्रीडंसर्वर्तुषुगुणान्द्रुमाः ॥ दधारलोकपालानामेकएवपृथग्गुणान् १८ सइत्थानि
र्जितककुबेकराद्विषयान्प्रियान् ॥ यथोपजोषंभुंजानोनाटप्यदजितेंद्रियः १९ एवमैश्वर्यमत्तस्यदृप्तस्योच्छास्त्रवर्तिनः ॥ कालोमहान्व्यतीयायब्रह्मशा
पमुपेयुषः२० तस्योग्रदंडसंविन्नाःसर्वलोकाःसपालकाः ॥ अन्यत्राऽलब्धशरणाःशरणंययुरच्युतम् २१ तस्यैनमोस्तुकाष्ठायैयत्रात्माहरिरीश्वरः ॥ यद्रत्नान
निवर्ततेशांताःसंन्यासिनोमलाः २२ इतितेसंयतात्मानःसमाहितधियोमलाः ॥ उपतस्थुर्हृषीकेशंविनिद्रावायुभोजनाः २३ ओंनमोमगवतेमहापुरुषा
यमहात्मने ॥ विशुद्धानुभवानंदसंहोहाययतोऽभयम् २४ तेषामाविरभूद्वाणीअरूपामेवानिःस्वना ॥ संनादयंतीककुभःसाधूनामभयंकरी २५ माभै
ष्ठविबुधश्रेष्ठाःसर्वेषांभद्रमस्तुवः ॥ महर्शनंहिभूतानांसर्वश्रेयोपपत्तये २६ ज्ञातमेतस्यदौरात्म्यंदैतेयापसदस्ययत् ॥ तस्यशांतिकरिष्यामिकालस्ता
वत्प्रतीक्षताम् २७ यदावेदेषुदेवेषुगोषुविप्रेषुसाधुषु ॥ धर्मेमयिचविद्वेषःसवाआशुविनश्यति २८ निर्वैरायप्रशांतायस्वसुतायमहात्मने ॥ प्रह्लादाययदाहु
ह्येद्वनिष्येपिवरोर्जितम् २९ ॥ नारदउवाच ॥ इत्युक्तालोकगुरुणातंप्रणम्यदिवौकसः ॥ न्यवर्तंतगतोद्वेगामेनिरेचासुरंहतम् ३० तस्यदैत्यपतेःपुत्राश्च
त्वारःपरमाद्भुताः ॥ प्रह्लादोभून्महांस्तेषांगुणैर्महदुपासकः ॥ ब्रह्मण्यःशीलसंपन्नःसत्यसंधोजितेंद्रियः ३१ आत्मवत्सर्वभूतानामेकःप्रियसुहृत्तमः ॥ दा
सवत्सन्नतायांत्रिःपितृवद्दीनवत्सलः ३२

देवानामित्यन्यान्पूजयेत्कचित्

इत्युक्तेश्चयोगःसन्नहनइत्यभिधानादणिमादिनानोपायस्थानीभूतः १३ १४ १५ अकृष्टपच्याउल्लेखनमन्त्रेणसस्यादिपरिपाकोपेता १६ तत्पत्न्यःतेषांसमुद्राणांपत्न्योनयः क्षारलवणम् १७ १८
यथोपजोषंयथासुखम् १९ २० २१ २२ २३ यतोयस्माद्धरेभयंभवतितस्माइति २४ अरूपाअशरीरिणी २५ महर्शनंमद्विषयज्ञानम् २६ २७ यस्यवेदादिषुविद्वेषःसवाआशुसाधनसामग्र्याम्
२८ २९ ३० ३१ आत्मवत्परमात्मवत् अन्येषांहरिसामर्थ्यंकिंचित्ताम्यमुदीरितं सम्पत्कसाम् तुमत्स्यादेरितिशास्त्रस्यनिश्चयइतिवचनादत्रहरिसाम्पकथनंतात्पर्यादिवगंतव्यम् ३२

मानस्तंभविवर्जितः अभिमाननिमित्तस्तंभदोषरहितः ३३ गुणेषुशब्दादिषु शरीरस्पर्शदांतत्वमुपवासादिना रहितासुरः असुरस्वभावकमोरहितः जात्यासुरः ३४ यथाभगवतीश्वरइत्यत्राप्यन्ये
षांहरिसाम्यंतुर्किंचित्साभ्यमुदीरितमित्यादिप्रमाणमित्यत्रापिज्ञातव्यमिति ३५ प्रतिमानंदृष्टांतं ३६ ३७ कृष्णारुयोग्रहस्तेनवशीकृतमनाः ३८ अनुसंदेयसस्मार ३९ ४० तद्भावनायुक्तः
तस्यश्रीनारायणस्यध्यानोपेतःतन्मयस्तत्प्रधानः ४१ स्पर्शेषुविषयेषुस्पृहाहरितः अस्पंदप्राणःप्राणचेष्टारहितः आनंदसालिलेनसंतोषाश्रुजलेननिमित्तेनकिंचिन्निमीलितनेत्रः ४२ अ
किंचनानांमहतांसतांसेवालक्षणसंगेनप्राप्तया ४३ अर्धमरणलक्षणव्यसनम् ४४ विद्वेषोदयितेपुत्रेकथमासीन्महात्मानि इतिस्वपृष्ठकथांतरासक्तयानारदेनापरिहृतंजाननूराजायुधिष्ठिरःपुनर

भ्रातृवत्सदृशेस्निग्धोगुरुष्वीश्वरभावनः ॥ विद्यार्थरूपजन्माद्यैर्मानस्तंभविवर्जितः ३३ नोद्विग्नचित्तोव्यसनेषुनिस्पृहःश्रुतेषुदृष्टेषुगुणेष्ववस्तुदृक् ॥
दांतेंद्रियप्राणशरीरधीःसदाप्रशांतकामोरहितासुरोसुरः ३४ यस्मिन्महागुणाराजन्गृह्यतेकविभिर्वहुः ॥ नतेधुनाभिधीयंतेयथाभगवतीश्वरे ३५
यंसाधुगाथासदसिरिपवोपिसुरानृप ॥ प्रतिमानंप्रकुर्वंतिकिमुतान्येभवादृशाः ३६ गुणैरलमसंख्येयैर्माहात्म्यंतस्यमूच्यते ॥ वासुदेवेभगवतियस्यनै
सर्गिकीरतिः ३७ न्यस्तक्रीडनकोबालोजडवत्तन्मनाःसदा ॥ कृष्णग्रहगृहीतात्मानवेदजगदीदृशम् ३८ आसीनःपर्यटन्नश्रञ्छयानःप्रपिबन्ब्रुव
न् ॥ नानुमंदयन्तानिगोविंदपरिरंभितः ३९ क्वचिद्रोदितिगोविंदचित्ताचंचलचेतनः ॥ क्वचिद्वसतितर्जिताह्लादउद्रायतिक्वचिद् ४० नदतिक्वचिदु
त्कंठोविलज्जोत्पत्यतिक्वचिद् ॥ क्वचित्तद्भावनायुक्तस्तन्मयोनुचकारह ४१ क्वचिदुत्पलकस्तूष्णीमशेषस्पर्शानिस्पृहः ॥ अस्पंदप्राणआनंदसालिला
मीलितेक्षणः ४२ सउत्तमश्लोकपदारविंदयोर्निषेवयाकिंचनसंगलब्धया ॥ तन्वन्परांनिर्वृतिमात्मनोमुहुर्दुःसंगहीनःस्वमनःशमंव्यधात् ४३ तस्मि
न्महाभागवतेमहाभागेमहात्मानि ॥ हिरण्यकशिपूराजन्नकरोदधमात्मजे ४४ युधिष्ठिरउवाच ॥ देवर्षएतदिच्छामोवेदितुंतवसुव्रत ॥ यदात्मजा
यशुद्वायपिताधात्साधवेजघम् ४५ पुत्रान्विप्रतिकूलांश्चपितरःपुत्रवत्सलाः ॥ उपालभंतेशिक्षार्थेनैवाधमपरेयथा ॥ किमुतानुवशान्साधून्तादृशान्
गुरुदेवतान् ४६ एतत्कौतूहलंब्रह्मत्रस्माकंविधमप्रभो ॥ पितुःपुत्राययद्वेषोमरणायप्रयोजितः ॥ ४७ ॥ इतिश्रीभागवतेसप्तमस्कंधेचतुर्थो
ध्यायः ४ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ पौरोहित्यायभगवान्वृतःकाव्यःकिलासुरैः ॥ शंडामकौंसुतौतस्यदैत्यराजगृहांतिके १ तौराज्ञाप्रापितंवा
लंप्रह्लादंनयकोविदम् ॥ पाठयामासतुःपाठ्यानन्यांश्चासुरबालकान् २

पिजानन्नकरोदधमात्मजइतिप्रसक्तंश्रुत्वातदेवपृच्छतिदेवर्षइति पुत्रस्यमरणकारणमासुरकर्म ननुशास्त्रीयामेतिज्ञापनायसाधवेजघमिति संहिताकार्यनकृतम् ४५ अपरेशन्नवः ४६ विधम परिहर पुत्रायप्र
योजितोविद्वेषः पितुर्मरणायाभूदितिपत्तस्मात्कौतूहलमिति ॥ ४७ ॥ इति०भागवतेम०सप्तमस्कंधेवि०टी०चतुर्थोध्यायः ॥ ४ ॥ हिरण्यकशिपुप्रह्लादसंवादच्छलेनयत्किंस्वरूपंहरेर्निरतिशयस्वातंत्र्यं
चनिरूपयत्यस्मिन्नध्याये काव्यःशुकःशंडाश्चमर्कश्चशंडायाकौंतस्यशुकस्पदैत्यराजगृहांतिकेन्यवसत्तामितिशेषः १ राज्ञाहिरण्यकशिपुना २

SCDF

अपाठस्थविशेषणभूतेनहेत्यनेनसूचितहेतुमाह नेति असाधुत्वेकिकारणमत्राह स्वरूपेति स्वातंत्र्यात्स्वइतिप्रोक्तइत्यतःस्वस्यस्वतंत्रस्यहरेरूपस्यासत्त्वंशून्यत्वंगृह्णातीतिनिराकारोहरिरित्यःपक्षःसआश्रयोयस्यतत्तथा निराकारपक्षविषयत्वादित्यर्थः प्रपंचस्वरूपस्यासद्ब्रह्मःशून्यत्वप्रतिपादकःशून्यवादः सआश्रयोयस्यतत्तथा अद्वैतविषयत्वादित्यर्थइतिवा जीवपरस्वरूपयोरसत्पृथग्भावं गृह्णातीति स्वरूपासद्ब्रह्मःजीवपरमात्मानावभिन्नावित्यःसिद्धांतःसआश्रयोयस्यतत्तथा अद्वैतविषयत्वादित्यर्थइतिवास्वरूपासद्ब्रह्मः औत्पत्तिकदुराग्रहोऽवैष्णवपक्षपातःसआश्रयोयस्यतत्तथा वैष्णवसिद्धांतविरुद्धत्वादित्यर्थइतिवा विन्यासभेदएवायंतात्पर्यतस्त्वेकएवेति ॥ ३ ॥ ४ ॥ हेअसुरवर्यअसद्ब्रह्माद्विषयाभिनिवेशात्समुद्विग्नधियां परवशीकृतबुद्धीनां देहिनांतत्साधुसंसारनिर्मूलसाधनंमन्यइत्यन्वयः किंतदितितत्राह हित्वेति आत्मपातंस्वस्यनिरयपातंअंधमज्ञानंयत्तस्यकूपंनिधानस्थानंगृहंहित्वावनंस ज्ञानसंगमलक्षणंगतः ५ सज्जनशिक्षार्थप्रह्लादेनतत्त्वमुक्तंनतुतंग्राहयितुं तस्यासुरावेशेनदुराग्रहगृहीतत्वात्तत्फलमाह श्रुत्वेति परिहासःफलंपरबुद्धिभिःप्रतिपक्षबुद्धिभिः परपक्षसमीहिताःपूर्वपक्षविषयत्वेनप्रवृत्ताः ६ पुत्रस्नेहेनाभिमतोयंनहासःकिंत्वनभिमतएवेत्यभिप्रेत्याह सम्यगिति विधार्यतामवधार्यतांविष्णुपक्षःप्रतिच्छन्नोपेपांतेतथातैर्विष्णुसिद्धांतमभिगृह्य स्थितैरित्यर्थः ७ अवशवशीकरणायचत्वारउपायाविहितास्तत्राद्विजातीनांसामोपायएवश्रेयानितिदर्शयितुंपरकृतबुद्धिभेदंज्ञातुंतत्रापि योग्यानांभगवत्तत्त्वविषयज्ञाननिश्चयायचदैत्यभयाच्चदैत्ययाजकाःप्रह्लादमपृच्छन्वित्याह गृहमिति सामभिर्वचनैः ८ तुभ्यंतवयोबुद्धिविपर्ययएव बालान्वयस्यान्भक्तिरूप्य कुतोभूदितिशेषः बालानांबुद्धि

यत्तत्रगुरुणाप्रोक्तंशुश्रुवेनपपाठह ॥ नसाधुमेनेमनसास्वरूपासद्ब्रह्माश्रयम् ३ एकदासुरराट्पुत्रमंकमारोप्यपांडव ॥ पप्रच्छकथ्यतांवत्समन्यतेसाधुयद्भवान् ४ ॥ प्रह्लादउवाच ॥ तत्साधुमन्येऽसुरवर्यदेहिनांसदासमुद्विग्नधियामसद्ब्रह्मात् ॥ हित्वात्मपातंगृहमंधकूपंवनंगतोयद्वरिमाश्रयेत् ५ ॥ नारदउवाच ॥ श्रुत्वापुत्रगिरोदैत्यःपरपक्षसमीहिताः ॥ जहासबुद्धिर्बालानांभिद्यतेपरबुद्धिभिः ६ सम्यग्विधार्यतांबालोगुरुगेहेद्विजातिभिः ॥ विष्णुपक्षप्रतिच्छन्नैर्नभिद्येतास्यधीर्यथा ७ गृहमानीतमाहूयप्रह्लादंदैत्ययाजकाः ॥ प्रशस्यश्लक्ष्णयावाचासमपृच्छंतसामभिः ८ वत्सप्रह्लादभद्रंतेसत्यंकथयमामृषा ॥ बालानतिकुतस्तुभ्यमेषबुद्धिविपर्ययः ९ बुद्धिभेदःपरकृतउताहोतेस्वतोभवेत् ॥ भण्यतांश्रोतुकामानांगुरुणांकुलनंदन १० ॥ प्रह्लादउवाच ॥ परःस्वश्वेत्यसद्ब्रह्मःपुंसांयन्माययाकृतः ॥ विमोहितधियांदृष्टस्तस्मैभगवतेनमः ११ सयदानुगतःपुंसांपशुबुद्धिर्विभिद्यते ॥ अन्यएषतथान्योहमितिदेहगतासती १२

मतिक्रम्येषबुद्धिभेदःकुतःकस्मात्तुभ्यंरोचितइतिवा ९ एतदेवविवृण्वंति बुद्धिभेदइति अस्माकंतत्त्वमेववक्तव्यंत्वयेत्यतो गुरुणामिति १० उत्तरंवक्ति परइति पुंसांयोयंपरस्वात्मेत्यसद्ब्रह्मः एकमेवाद्वितीयमिति श्रुतेः परमार्थवस्तुनएकत्वेप्रामाणिकेसिद्धे तत्रश्रीनारायणमंतरेणपरविषयकर्तृत्वंस्वविषयकर्तृत्वमितिभेदः स्वातंत्र्यकल्पनालक्षणमन्यथाज्ञानं एषयस्येश्वरस्येच्छयाकृतःकल्पितः सर्वकर्तृत्वात्तस्य तस्मैभगवतेमहामहिम्नेनमइत्यन्वयः तत्प्रत्यक्षमित्याह विमोहितधियामिति दृष्टःप्रत्यक्षस्तस्मात्तादृशीबुद्धिर्भावादशौनकार्येतिशेषः विमोहितेत्यनेनापीश्वरकर्तृत्वंज्ञायते ११ यन्माययेत्युक्तंस्पष्टंदर्शयति सयदेति सभगवान्यदापुंसांस्वात्मपरबुद्धिजनकत्वेनानुगतोऽनुकूलोभवति तदापशुबुद्धिरज्ञबुद्धिर्विभिद्यते तत्कथमित्यतउक्तं अन्यइति एषदेवदत्तोऽन्यःस्वतंत्रोऽहमन्यःस्वतंत्रइति किमस्याधिकरणमितितत्राह देहगतेति अतएवासती वृत्तिज्ञानत्वेनमोक्षानुपयोगित्वात् अन्योसावन्योहमस्मीतिनसबेद यथापशुरिति श्रुतिप्रतीकेनानेनलोकेनजीवपरयोर्भेदांनिषिध्यचिदैक्यंविधीयतइतीममर्थविधाया र्थांतरकल्पनार्याकिंप्रमाणमितीयमाशंकास्वातंत्र्येणान्यसद्भावनिषेधाय श्रुतिस्तिथयं अन्योसावन्योहमितिपश्यन्नज्ञइतिस्मह आत्मानमंतर्यमयोदितिभेदंस्वरूपतः आहतद्वल्लगोधीनाभिन्नाविवाःसदैवतु स्वरूपसत्ताकर्तृत्वंभोगोमोक्षस्तथैवच मुक्तस्यावस्थितिश्चैवसर्वविष्णोर्वशेसदेत्यनेनपरिहृतेतिज्ञातव्यं १२

ननु यदि जीवपरौ मिथो भिन्नौ तर्हि किमिति षट्पटभेदज्ञानवत्तद्विषयज्ञानं नोत्पद्यत इत्याशङ्क्य प्रतियोगिज्ञानस्य दुःसाध्यत्वादित्यभिप्रेत्याह स एष इति यः स्वस्वकर्मानुसारेण स्वस्वयोग्यज्ञानमुत्पादयति स एष आत्मा परमात्मा स्वपरेत्यबुद्धिभिः यथार्थज्ञानविरोधिज्ञानवद्भिः पुरुषैर्दुर्न्ययानुक्रमणः दुरन्वयं दुर्ज्ञानमनुक्रमणं तत्तद्योग्यतानुसारेण प्रवर्तनं यस्य स तथा दुर्ज्ञेयचेष्टइत्यर्थः निरुच्यते निश्चीयते ननु वेदाहमेतं पुरुषं महान्तमादित्यवर्णमिति श्रुतेः ब्रह्मादेस्तद्विषयज्ञानश्रवणात्कथं प्रतियोगिज्ञानस्य दुःसाध्यत्वमित्यत आह मुह्यंतीति ब्रह्मादीनां भगवद्विषयज्ञानं दुःसाध्यं किं न्वितरेषामित्यतो वाह हि शब्दोऽप्यर्थे हेतौ वा वेदवादे को विदाः ब्रह्मादयोऽपि यद्वर्त्मनियत्र स्वरूपविषये मुह्यंति यस्मात्तस्मात्स एष दुरन्वयानुक्रमण इति निरुच्यते अनेन हरेरनुग्रहमंतरेण तद्विषयज्ञानं नोत्पद्यते तस्मिन् माति तत्स्यात् यमेवैष वृणुते तेन लभ्य इति श्रुतेरन्वयव्यातिरेकौ दर्शिता वित्युक्तं भवति ननु त्वदुक्त्यैव त्वद्विभेदजनकः कश्चित्स्यात्सक इति विचार्यत इति तत्राह एष इति मुह्यंतीत्येतदत्राप्यनुकूल्यते यद्वर्त्मनि मुह्यंतेषु हरिर्मम मतिर्भिन्नचित् विषयीकरोति सर्वस्य स्ववशत्वं स्वस्यानन्याधीनत्वं स्वप्रसादान्मोक्षादिसकलपुरुषार्थप्राप्तिरित्यादिवुद्धिजनयतीति भावः । तदुक्तं आहतद्वल्लक्षणो धीनाभिन्ना जीवाः सदैव त्वित्यादि ॥

स एष आत्मा स्वपरेत्यबुद्धिभिर्दुरन्वयानुक्रमणो निरुच्यते ॥ मुह्यंति यद्वर्त्मनि वेदवादिनो ब्रह्मादयो ह्येषा भिनत्ति मे मतिम् १३ यथा भ्राम्यत्ययो ब्रह्मन् स्वयमाकर्षसन्निधौ ॥ तथामेभिद्यते चे तश्चक्रपाणौ यदृच्छया ॥ १४ ॥ नारद उवाच ॥ एतावद्ब्राह्मणायोक्त्वा विरराम महामतिः ॥ तं निर्भर्त्स्यार्थकुपितः सुदीनो राजसेवकः १५ आनीयतामरेवेत्र मस्माकमयशस्कृतः ॥ कुलांगारस्य दुर्बुद्धेश्चतुर्थोऽस्योदितो दमः १६ दैतेयचंदनवने जातो यंकंटकद्रुमः ॥ तन्मूलोन्मूलपरशोर्विष्णोर्नालायितो भ्रंकः १७ इति तं विविधोपायैर्भीषयंस्तर्जनादिभिः ॥ प्राङ्मुदं ग्राहयामास त्रिवर्गस्योपपादनम् १८ तत एनंगुरुर्ज्ञात्वा ज्ञातज्ञेयचतुष्टयम् ॥ दैत्येद्रं दर्शयामास मातृमृष्टमलंकृतम् १९ पादयोः पतितं बालं प्रति नंद्याशिषासुरः ॥ परिष्वज्य चिरंदोभ्यां परमामापनिर्वृतिम् २० आरोप्यां कमवघ्रायमूर्धन्यश्रुकलांबुभिः ॥ आसिचन्विकसद्वक्रमिदमाह युधिष्ठिर २१ प्रह्लादानूच्यतां तात स्वधीतं किंचिदुत्तमम् ॥ कालेनैतावता युष्मन् यदा शिक्षहुरोर्भवान् २२

१३ एतदर्थं सदृष्टान्तमाह यथेति यथा कर्षस्यायस्कांतस्य सन्निधौ सत्ययः स्वयं भ्राम्यति स्वात्मानमुद्दिश्य गमनशक्तिकरोति तदिति शेषः तथा मेचेतो यदृच्छया तदिच्छया चक्रपाणौ भिद्यते तद्विषयीकरणशक्तिक्रियते अयोगमनशक्तिवच्चेतनस्यापि नैसर्गिकीति भावः एतेन सर्वहर्षधीनमित्युक्तं भवति एतेन ह वा वपयो मंडभवति एतस्य बाक्षरस्य प्रशासने गार्गि प्राच्यो न्योनद्यः स्यंदं ते य आत्मानमंतर्गम्योदिति भेदस्वरूप आहृत्यादि श्रुतिस्मृतिभ्यां विशेषेण चराचरस्य सर्वस्य श्रीहर्षधीनप्रवृत्त्यवगमात् पश्यन्नज्ञ इत्यनेन पशुबुद्धिरबुद्धिभिरित्येतत्पदद्वयाभिप्रायो दर्शितः १४ सुदीनः वाचा शिक्षायां क्षीणोऽशक्त इत्यर्थः राजसेवक इत्यनेन भेदज्ञानासामर्थ्यचसूचितं उभयोरपि वित्तसाध्यत्वात् १५ अयशस्कृतो दुष्कीर्तिकरस्यास्य चतुर्थो दमो दंडसंज्ञ इति उदित इत्यर्थः १६ उन्मूलयतीत्युन्मूलः सचासौ परशुश्चोन्मूलपरशुस्तत्स्वदैतेयचंदनवनस्य मूलं तन्मूलोन्मूलपरशुस्तस्य नाला पितः मंडपवत्तन्वानः १७ त्रिवर्गस्योपपादनं शास्त्रम् १८ ज्ञातं ज्ञेयानां धर्मादिपुरुषार्थानां चतुष्टयं येन स तथातं ज्ञातं ज्ञेयसाधनचतुष्टयं वा मातृमृष्टं शरीरमलत्यागेन स्नानं कारितम् १९ २० २१ सुष्ठु अर्धीतं पठितम् २२

नियंतृत्वेनात्मनिमपिस्थितोभगवानिति नितरविदंज्ञानमात्मनिवेदनं मुक्तस्यापिममांतस्थोर्नियंतृवैवहरिः सदा इति ज्ञानं समुद्दिष्टं संप्रगात्मानि वेदनामिति एतदात्मसमर्पणं नार्थः किंतु क्तएवार्थः इत्युक्तप्रकारे
णश्रवणादिभिर्नवभिरक्ष्यते असंभवव्यभिचारपरिहारेण ज्ञायत इति २३ नवलक्षणाविष्णोभक्तिर्यस्मिन्शास्त्रोपेताप्रतिपादितापुंसासाभगवत्पुत्रमश्रुके अद्भानिर्गोपेनाक्रियते चेच्चदिताहं तदधीतं शा
स्त्रमुत्तममन्योन्यदित्यन्वयः नवश्रवणादीनि लक्षणा निचिह्नानि यस्यांसा तथा २४ २५ तेत्वया २६ साधुत्वेन वृत्तस्य गुरोर्दुर्मते इति संबोध्य निंदनं कथं घटत इति तत्राह संतीति गुरोरप्यवल्लिप्त
स्य कार्याकार्यमजानतः उत्पथं प्रतिपन्नस्य कार्यं भवति शासनमिति वाक्यं हि शब्देन स्मारयति पातकिनां पापफलत्वेन रोगउदेति यथा तथा तेषामघमपराधलक्षणं व्यसनं प्रकाशत इत्यन्वयः २७ लोके सं
त्वसाधवः नाहंतादृशः यतस्त्वत्पुत्रो नमयाचरितं नापि परेण पठत्यत इत्याह नमदिति तर्हि कस्मादियं मतिरभूदिति तत्राह नैसर्गिकीति तदा तास्मिन्पक्षे ममात्मनः स्वरूपाभिमानो मया ग्राहितेयं मतिरितिक
स्तस्मात्कोपं संहरोति २८ पुत्रापक्रुध्यन्नाह गुरुणेति गुरुमुखी गुरुमुखादुत्पन्नेयं मतिः २९ सत्येवमन्मतिः त्वन्मतिरेवासतीति पितरं कटाक्षीकृत्य परिहरति मतिरिति परतो गुर्वादिबोधनप्रयत्नेन स्वतः
स्वप्रयत्नेन तत्रानिमित्तमाह गृहेति वनादिनिवासमंतरेण गृह एवावस्थानलक्षणं व्रतं तेषां तैतथा तेषां ननु कुटुंबीशुचौ देशे स्वाध्यायमधीयान इति श्रुते गृहस्थानामपिश्रेयः प्राप्नुयुपपत्तोरिति तत्राह अदां

प्रह्लाद उवाच ॥ श्रवणं कर्तितं विष्णोः स्मरणं पादसेवनम् ॥ अर्चनं वंदनं दास्यं सख्यमात्मनिवेदनम् २३ इति पुंसां पिता विष्णोभक्तिश्चेन्नवलक्षणा ॥ क्रिय
ते भगवत्यद्वा तन्मन्येऽधीतमुत्तमम् २४ ॥ नारद उवाच ॥ निशम्यैतत्सुतवचो हिरण्यकशिपुस्तदा ॥ गुरुपुत्रमुवाचे दंरुषा प्रस्फुरिताधरः २५ ॥ हिरण्य
कशिपु उवाच ॥ ब्रह्मबंधो किमेतत्ते विपक्षं श्रयतासता ॥ असारं ग्राहितो बालो मामनादृत्य दुर्मते २६ संति ह्यसाधवो लोके दुर्मते त्राश्छद्मवेषिणः ॥ तेषामुदेत्य
धंकाले रोगः पातकिनामिव २७ ॥ गुरुपुत्र उवाच ॥ नमत्प्रणीतं न परप्रणीतं सुतो वदत्येष तवेंद्रशत्रो ॥ नैसर्गिकीयं मतिरस्य राजन्नियच्छमन्युं कृतदात्म
मानः २८ ॥ नारद उवाच ॥ गुरुणैवं प्रतिप्रोक्तो भूय आहासुरः सुतम् ॥ न चेद्गुरुमुखीयं ते कुतो भद्रासतीति २९ प्रह्लाद उवाच ॥ मतिर्न कृष्णे परतः स्व
तोपि वामिथो विपद्येत गृहव्रतानाम् ॥ अदांतगोभिर्विशतांतमिह पुनः पुनश्चर्वितचर्वणानाम् ३० न ते विदुः स्वार्थं गतिं हि विष्णुं दुराशया ये बहिरर्थभावाः ॥
अंधायथांधैरुपनीयमाना वाचीशतंत्या मुरुदाम्निबद्धाः ३१

तेति अदांतानामिन्द्रियनिग्रहरहितानां पुरुषाणां गोभिर्वाग्भिस्तभिस्त्वनरकसुखकल्पविषयसुखां विशतां भुंजानानां तत्रापि नूतना पूर्वभोगो नास्तीत्यभिप्रेत्याह पुनरिति पुनः पुनर्भुक्ता विषयानेव भुंजानाना
मित्यर्थः अदांतगोभिराशिक्षिताभिर्वाग्भिर्वेदगताभिस्तमिह मत्तत्त्वार्थविषयमज्ञानं अन्यथा ज्ञानं च विशतां ग्राहमानानां न तत्रापि यत्नोस्तीत्याह पुनरिति वा ३० एतदेव स्पष्टमाह नत इति दुष्टेषु प्रतीति
सुदंरेषु पारीणामविषयेष्वाशयो येषां तैतथा तत्र हेतुमाह बहिरिति बहिरर्थेषु मुखतः प्रतीयमानार्थेष्वेव भावस्तात्पर्यार्थनिश्चयो येषां तैतथा श्रुतितात्पर्यार्थानि भिन्ना इत्यर्थः एते स्वार्थं गतिं पुरुषार्थं स्व
पंस्वभक्तप्रयोजनसाधकं वा कुर्णं न विदुरित्यन्वयः अत्र कारणमाह वाचीति ईशतंत्यामीशस्य वेदवाग्लक्षणं तं त्वां ब्राह्मणादिबहुना माख्यलक्षणनाम दाम्निबद्धाः अत्रोदाहरणमाह अंधा इति अंधै
रज्ञैः रुपनीयमानाः उपदिश्यमानकर्ममार्गां अंधा अज्ञा उपदिष्टान्यमार्गं यथानविदुस्तथोति अनेनांधैर्न रुपनीयमाना यथा अंधा इति स्मृतिस्मारयति ३१

नन्वेवंतर्हि गृहव्रतानां मुक्त्युपायः कइत्याह नैषामिति यावदेषां गृहव्रतानां प्रतिमहीयसां निष्कचनानां संन्यासिनां पादरजोभिषेकं न वृणीत तावतं कालमुत्तमस्वां धिनस्पृशति न विषयीकरोति उरुक्रम
स्यां धिस्पर्शस्य किं फलमत्राह अनर्थेति यस्य हरेरंघ्रिस्पर्शोत्थं फलमनर्थापगमः संसारनिवृत्तिः अथवानर्थापगमोयस्मात्पादरजोभिषेकादुत्थितः प्रकाशितो भवति तम् ३२ कषायीकृतलोचनः रक्तने
त्रः ३३ ३४ पितृव्यस्य हिरण्याक्षस्य हंतुः असावसमंजसः प्रल्हादः विष्णोः किं वा साधुकारिष्यति ३५ कथमसमंजसो भूतत्राह सौहृदमिति ३६ परः शत्रुरप्यवश्यं द्वेषेणापिहितकृच्चैत्स एव सु
तः यथा औषधं तिक्तत्वेन हरीतकीमनुष्णाणां माते वाहितकारिणीति वचनात् स्वदेहजोपि सुतोपि अहितोऽपकारिचेत्तच्छिद्यादामयवत् किंचात्मनः स्वस्य यदाहितमंगं सर्पदंष्ट्रं तच्छिद्यात्तदेव विशिनाष्टि यद्विवर्ज
नादिति शेषमंगं सुखं जीवतीत्यन्वयः ३७ संभोगो भोजनम् ३८ ३९ भैरवंनादमुद्दिश्य ४० अनिर्देश्यत्वादिगुणशालिनि हरौ युक्तात्मनि प्रयोजितमनस्के प्रह्लादे अपुण्यस्येव पापिन इव तत्क्रियाः तेषां नै
षां मतिस्तावदुरुक्रमांघ्रिस्पृशत्यनर्थापगमोयदर्थः ॥ महीयसां पादरजोभिषेकं निष्कचनानां न वृणीत यावत् ३२ नारद उवाच ॥ इत्युक्त्वोपरतं पुत्रां हि
रण्यकशिपुरूपा ॥ अंधीकृतात्मा स्रोतसं गात्रिरस्य तमहीतले ॥ आहामर्षरूपा विष्टः कषायीकृतलोचनः ३३ ॥ हिरण्यकशिपुरुवाच ॥ वध्यतामाश्वयं
वध्यो निःसारय तनैर्ऋताः ॥ अयं मे भ्रातृहा शोच्यो हित्वा स्वान्सुहृदोऽधमः ३४ पितृव्यहंतुः पादौ यो विष्णोर्दासवदचति ॥ विष्णोर्वासाध्वसौ किं नु कारि
ष्यत्यसमंजसः ३५ सौहृदं दुस्त्यजं पित्रोस्त्यजत्पंचहायनः ३६ पराप्यवश्यं हितकृद्यथौषधं स्वदेहजोप्यामयवत्सुतोऽहितः ॥ छिद्यात्तदंगं यदुतात्म
नो हितं शेषं सुखं जीवति यद्विसर्जनात् ३७ सर्वैरुपायैर्हंतव्यः संभोगशयनाशनैः ॥ सुहृल्लिङ्गधरः शत्रुर्मुनेर्दुष्टमिवोद्विगम् ३८ नैर्ऋतास्ते समुद्दिष्टा भ
र्त्रा वैशूलपाणयः ॥ तिग्मदंष्ट्राः कराला स्यास्ताम्रश्मश्रुशिरोरुहाः ३९ नदंतो भैरवंनादं छिधिभिधीति वादिनः ॥ आसीनं चाह नञ्छूलैः प्रह्लादं सर्वमर्मसु
४० परे ब्रह्मण्यनिर्देश्ये भगवत्यखिलात्मनि ॥ युक्तात्मन्यफला आसन्नपुण्यस्येव तत्क्रियाः ४१ प्रयासेऽपहते तास्मिन्दैत्येन्द्रः परिशंकितः ॥ चकार त
द्वधोपायान्निबन्धेन युधिष्ठिर ४२ दिग्गजैर्दंष्ट्रकैर्द्रैरभिचारावपातनैः ॥ मायाभिः सन्निरोधैश्च गरदानैरभोजनैः ४३ हिमवाय्वग्निसालिलैः पर्वताक्रमणैरपि
नशशाक्यदाहंतुमपापमसुरः सुतम् ४४ चितां दीर्घतमां प्राप्तस्तत्कर्तुं नाभ्यपद्यत ॥ एष मे बह्वसाधूक्तो वधोपायाश्च निर्मिताः ४५ तैस्तैर्द्रोहैरसद्वर्मैर्मु
क्तः स्वैर्नैव तेजसा ॥ वर्तमानोऽविदूरे वै बालोप्यजडधीरयम् ॥ न विस्मरति मेऽनार्यं शुनः शेष इव प्रभुः ४६ अप्रमेयानुभावो यमकुतश्चिद्भयो मरः ॥ नू
नमेतद्विरोधेन मृत्युर्मे भवितानवा ४७ इति तस्मिन्तया किंचिन्म्लानश्रियमधोमुखम् ॥ शंडामर्कावौशनसौ विविक्तइति होचतुः ४८ जितं त्वयैकेन जग
त्रयं भ्रुवोर्विजृम्भणत्रस्तसमस्तधिष्ण्यपम् ॥ न तस्य चिंतयंतवनाथ चक्ष्महेन वै शिशूनां गुणदोषयोः पदम् ४९

ऋतानां ताडनादिक्रियाः ४१ ४२ वधोपायमाह
दिग्गजैरित्यादिना अवपातनं गिरिशृंगादधः पातनं सन्निरोधैरनिर्गमगर्तगृहे निक्षिप्यपीडनैः पर्वताक्रमणैः पर्वतारोहणैः उपरिपर्वतपातनैर्वा ४३ ४४ तत्कर्तुं न न कर्तुं ४५ असद्वर्मैरसतायोग्यैः
अविदूरे समीपे विदूरे वा वर्तमानोऽजडधीः पटुतरबुद्धिः अनार्यमूर्खकर्म अन्याय्यमिति पाठेन यशास्त्रविरुद्धं मल्लपमं शतं दत्ताहमेनं विशसिष्यामीत्याद्यजीगर्तकृतं कर्म शुनः शोभनयथा सोढुं तयोति ४६ ४७
इति वक्ष्यमाणप्रकारहेतुच्यमानेयं तात्पर्यातिशयं वाक् ४८ धिष्ण्यपाश्र्वद्वादित्यादयः लोकपालावा चक्ष्महे पश्यामः शिशूनां प्रेक्षायां शयनशालिनां बुद्धिविकाशराहितानां वा तत्करणं गुणदोषयोः पदमा
स्पदं न वै हि गुणदोषग्रहणबुद्धिविकासाभावादित्यर्थः शिशूनां गुणदोषयोः पदं नास्तीति वा ४९

तर्हि कापरबुद्धिरित्यत्रोच्यते इममिति तुनाधुनेयमेवबुद्धिरिति विशिनष्टि किंपतंकालमेवमितितत्राह यावदिति तावदिति शेषः ततश्च किंतत्राह बुद्धिश्चेति पापजननीचवयसाकालविशेषविशिष्टेनायुर्लक्षणेनार्याणांसेवयास्यादिति शेषः ५० ५१ ५२ यथा द्वंद्वारामोपवर्णितां रागद्वेषादिव्यापृतबुद्धिभिर्व्याख्यातां ५३ यदाचार्योऽध्यापनात्परावृत्तउपरतः गृहमेधीयकर्मस्वामिहोत्रादिलक्षणेणुव्यापृतो वा तत्रतदाकृतक्षणेः कृतावसरैः वयस्यैर्बालकैः स उपहूतः क्रीडार्थमिति शेषः सोक्षिन्नुभद्राक्षुमतासोचिन्नुसर्वा सैषदाशरथीरामइत्यादिषु द्रष्टव्योयंप्रयोगः ५४ अथागतः सन् तस्यां क्रियायां निष्ठा मिच्छां विद्वांस्तेषां वयस्यानां मिष्ठां स्वास्मिन् स्नेहविशेषं वा ५५ द्वंद्वारामेरितैर्वचनैरीहितैः प्रवृत्तिभिश्च न दूषितधियः ५६ स एषो सुः स एव प्राण इति श्रुतेः मुख्यप्राणेरमत इत्यसुरः ५७ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे विजयध्वजकृ० टीकायां पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ मुकुंदचरणारविंदनिरंतरसेवैवेहामुत्रानश्वरानंदनिदानं नान्यदतः सैव बुभूषुभिरनुदिनं कर्तव्येति विधीयते स्मिन्नध्याये तत्र प्रह्लादो बालकान् किमाहेत्याशंक्याह हंतेति बालानुंकपायां वाक्यारंभे वा तद्वचः श्रवणात्किं फलं स्यादिति तत्राह वइति वः सर्वतः सर्वस्मात् शिवंसुखं स्यादिति शेषः कीदृशं वच इत्यतो वाह वइति शिवं शुभं मंगलं ननु कस्मान्मंगलमिति तत्राह वयस्यानिति संसारविरक्तिजनकत्वेन पुरुषार्थहेतुत्वान्मंगलमित्यर्थः अनेनाधुनास्माकं बाल्यमुत्तरत्र श्रेयः संपादनाय प्रयत्नामह इत्याशानिरस्तेति ज्ञायते यतोऽस्मदायुः कृतांतविलुलितंतस्मात् क्रीडासक्त

इमंतुपाशैर्वरुणस्य बद्धानिधोहिभीतो न पलायते यथा ॥ बुद्धिश्च पुंसो वयसार्थसेवयायावद्गुरुर्भागवतागमिष्यति ५० तथेति गुरुपुत्रोक्तमनुज्ञायेदमब्रवीत् ॥ धर्माह्यस्योपदेष्टव्याराज्ञां ये गृहमेधिनाम् ५१ धर्ममर्थंच कामंच नितरांचानुपूर्वशः ॥ प्रह्लादायोचतूराजन्प्रश्रितावनताय च ५२ यथा त्रिवर्गे गुरुभिरात्मने उपशिक्षितम् ॥ न साधुमेनेतच्छिक्षां द्वंद्वारामोपवर्णिताम् ५३ यदाचार्यः परावृत्तो गृहमेधीयकर्मसु ॥ वयस्यैर्बालकैस्तत्र सोपहूतः कृतक्षणेः ५४ अथ तान् श्लक्ष्णयावाचा प्रत्याहूय महाबुधः ॥ उवाच विद्वांस्तन्निष्ठां कृपया प्रहसन्निव ५५ ते तु तद्रौरवाः सर्वे त्यक्तक्रीडापरिच्छदाः ॥ बालान् दूषितधियो द्वंद्वारामेरितोहितैः ५६ पर्युषास तराजैर्द्रतन्यस्तहृदयेक्षणाः ॥ तानाह करुणो मैत्रो महाभाग वतोऽसुरः ५७ ॥ इति श्रीभागवते सप्तमस्कंधे पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ प्रह्लाद उवाच ॥ हंता र्भकामेश्च तव चोदः सर्वतः शिवम् ॥ वयस्यान्पश्यत मृतान् क्रीडांधामाप्रमाद्यथ १ न पुरा विवशं बाला आत्मनो र्थे प्रियैषिणः ॥ गुरुक्तमपि न ग्राह्यं दनर्थे र्थकल्पनम् २ यदुक्तयान् प्रबुध्येत सुप्तस्त्वज्ञाननिद्रया ॥ न श्रद्धध्यान्मतंतस्य यथांधो ह्यंधनायकः ३

त्वेन युष्मद्विदितविमर्शप्रमादो न कार्य इत्याह क्रीडांधा इति १ ननु बालानां क्रीडांधत्वं स्वभाव इति तत्राह नेति इतः पुरातना बाला अंतःकरणं क्रीडायां विवशं न कुर्वतीति शेषः तर्हि किं कारवर्तत इति तत्राह आत्मन इति अर्थे जन्मप्रभृति आत्मनो र्थे आत्मनः प्रियैषिणः परमात्मनः ज्ञानेच्छवः मोक्षलक्षणप्रियेच्छवो वा आत्मनः प्रियैषिणः स्वप्रयोजनमाकांक्षमाणा आबाल्यात्प्रवर्तत इति वा नन्वस्माभिरपिशंडामकभ्यां गुरुभ्यामुपदिष्टत्रिवर्गविषयशास्त्रश्रवणश्रेयसि प्रवर्त्यते तत्र गुर्ववसरप्रतीक्षणायेयं क्रीडेतितत्राह गुरुक्तमिति कुतो न ग्राह्यमिति तत्राह यदनर्थ इति संसारहेतुत्वादनर्थे त्रिवर्गलक्षणे श्रेयस्य र्थकल्पनं यत्तस्मादिति शेषः वैविद्यामांसो मपाः पूतपापायज्ञैरिष्टास्वर्गतिं प्रार्थयंत इत्यादेः इष्टापूर्तमन्यमानावरिष्ठानान्यच्छ्रेयोवेदयंत प्रमूढा इत्यादेश्च २ ननु गुरुक्तयेयार्थत्वेन ज्ञानहेतुत्वोपपत्तेः कथं तदनर्थे र्थकल्पनमिति तत्राह यदुक्तयेति अज्ञानलक्षणनिद्रया सुषास्त्रिवर्गविषयलक्षणमाग्रहलक्षणे यथार्थज्ञानविरोधित्वा दज्ञानं नाम न तु ज्ञानमात्राभावः सुप्तस्यापि गुरुक्तया प्रबोधो हि प्रयोजनं स नोत्पद्यते चेत्तदुपदेशेन किं प्रयोजनं प्रत्युत तदनुष्ठानेनानर्थ एव स्यादिति भावः अतः फलितमाह नेति अत्रोदाहरणमाह यथेति अंधो नायको नेता यस्य स तथा हि शब्देनोभयोरप्यंधत्वान्मार्गज्ञानं नोत्पद्यते यथा तथा त्रीपात्यस्माच्छूद्रान् कार्षा ॥ ३ ॥

ननुसमूलधातमघ्नतः पराबोधातिमूढतः निक्षिप्योदचिपंकशेशरतेतेभिमारुतं आपत्सुमित्रंजानीयात्पुत्रमुत्तरजन्मानि यउदास्तेस्वकार्येषुसनिचोयत्नतो नरइत्यादिनीतिशास्त्रं शत्रुमित्रोदासलक्षणज्ञा पकंहितकारित्वादित्याभ्यांनोबोधयेततन्मतंकथंनश्रद्धयादित्युच्यतइतितत्राह कइति यःशत्रुःसआत्मनोममपक्षेकः नकोपीत्यादियोज्यं त्वत्पक्षेऽशत्राचभावेप्यस्मत्पक्षेऽयुरितितत्राह भवत्स्वति भवत्पक्षे पिकेऽत्रादयःस्युनकेप्यतो नयैर्नीतिशास्त्रश्रवणजनितैर्नीतिभिः किंफलंस्यान्नकिमपीत्यर्थः नीतिभिरापत्परिहारः संपत्प्राप्तिश्चस्यातामिति तत्राह दैवमिति सर्वोत्कृष्टत्वात् श्रीनारायण एव संपद्विपदाश्रयो न नीतिमांस्तस्यान्वयव्यातिरेकाभावात् अस्मत्पित्रादौ दर्शनात् आत्मनो देहस्य यः शत्रादिस्तस्य भवत्सु स्थितैर्नयैः किं स्यादपरिहार्यत्वान्मरणादिकं प्राप्यत एव कामादिकमज्ञानसंभवं ज्ञानमंतरेण न नयमात्रेण परिह्रियतइति शेषपूर्ववत् ४ ननु तर्हि मा भूच्छ्राव्यं नीतिशास्त्रं प्रवृत्तिलक्षणधर्मशास्त्रमभ्यसनीयं श्रेयो हेतुत्वादत्राह यइति यथात्मानं परमात्मानमुद्दिश्य धर्मकामधर्मैश्छाना हिंस्यान्नाहिनास्ति न त्यजति किं चानुतिष्ठतिसोति दुर्लभः प्रज्ञां तात्मा कोटिष्वपि महान्मतः स्वोक्ते अवशीकृतेन्द्रियग्रामस्य भगवद्विषयनिवृत्तिलक्षणधर्मैश्छाकथं स्यादिति तत्राह स्वजनइति स्वेन सहजन्यतइति स्वजनइन्द्रियग्रामस्तास्मिन् विषये वशो न भवति वशीकृतेन्द्रियग्रामइत्यर्थः यद्वा पुत्रमित्रादिलक्षणे स्वजने वशो न स्वानुष्ठानानुकूलपुत्रादिकइत्यर्थः अत एव मुक्तांध्यः उज्झितांधस्वभावः नन्वैहिकामुष्मिकफलाकांक्षायां निवृत्तिधर्ममनुतिष्ठतः कथं तत्फलावाप्तिः स्यादत्राह पुनरिति पुनश्चार्थे निवृत्तिधर्ममनुतिष्ठच्छ्रूलोकयो रिहलोकपरलोकयोर्हेतुश्च भवति पुनर्निवृत्तिधर्मानुष्ठानानंतरं वा प्रवृत्तिनिवृत्तिधर्मयोरनुष्ठानोः पुनर्भेदोऽस्ति पूर्वस्य ततः पा तोस्ति इमं लोकं हीनतरं वा विंशति क्षीणे पुण्ये मर्त्यलोके विंशतीत्यादेः अन्यस्य ज्ञानसामग्री संपाद्यततः पुनरंते वैकुण्ठलोकमाप्तिश्च स्यात् स एवास्माज्जीवधनात् परात्परं पुरिशयं पुरुषमीक्षते यं लोकं मनसा सं

कः शत्रुः कउदासीनः किं मित्रं चेह आत्मनः ॥ भवत्स्वपिनयैः किं स्याद्द्वैवं संपद्विपत्पदम् ४ योनर्हि स्याद्धर्मकाममात्मानं स्वजने वशः ॥ पुनः श्रीलोकयोर्हेतुः समुक्तांध्योति दुर्लभः ५ कौमार आचरेत्प्राज्ञो धर्मान् भागवतानिह ॥ दुर्लभं मानुषं जन्मतदप्यध्रुवमर्थदम् ६ यदा हि पुरुषस्येह विष्णोः पादोपसर्पणम् ॥ यदेष सर्वभूतानां प्रिय आत्मेश्वरः सुहृत् ॥ ७ ॥

॥ विभाति विशुद्धसत्त्वः कामयते यांश्च कामान् तंतं लोकं जयते तांश्च कामांस्तस्मादात्मज्ञं हर्षयेद्भूतिकाम इत्यादेः पुनरप्रथमे भेदे इत्यमरः यद्वात्मानं धर्मयुक्तः कामो यस्य स तथा तं वानरं न हि स्यान्न पीडयति स्वात्मानं प्रवृत्तिधर्मकाक्षयेण पीडितं न करोति सोति दुर्लभः धर्मधारके हरौ कामो यस्य स तथा निवृत्तिधर्मनिरत इत्यर्थः तं नाधः पातयतीति वा सज्जनसेवानिरतत्वेन तद्वशश्च श्रिये हि कयाः संपदः स्वतः संपन्नाया लोकस्य ज्ञानस्यापरोक्षलक्षणस्य च पात्रं वा अत्र प्रवृत्तिनिवृत्तिलक्षणो धर्मानुष्ठायतत्फलानिच्छत्वेन भगवद्भक्तिमनिशं कुर्वाणः पुरुष उच्चमइति तात्पर्यं ५ नन्वस्तु निवृत्तिधर्मानुष्ठानस्य श्रेयः साधनत्वं तस्य नेदानीमवसरः वार्धके कर्तव्या विना भूतत्वात् बाल्ये विद्यानिषेवेतयौ वनेदारसंग्रहं स्थाविरे मोक्षमातिष्ठेत्सर्वदा धर्माचरेदिति स्मृतेरिति तत्राह कौमारइति सर्वदेति विशेषणाद्विद्याभ्यासकालेपि मोक्षधर्मानुष्ठानं कर्तव्यमिति न तस्य स्मृतिविरोधः नाना योनिषु कायोनिः श्रेयः साधनमिति तत्राह दुर्लभमिति यन्मानुषं जन्मतदपि तदेवा र्थदं ज्ञानादिप्रयोजनप्रदं अतस्त्वबहुपुण्यसाधनत्वादुर्लभं तर्हि चिरकालस्यापि किं नेत्याह अध्रुवमिति सस्यमिव मर्त्यः पच्यते सस्यमिव जायते पुनः अपि सर्वजीवितमल्पत्वमेवेत्यादि श्रुतेः अध्रुवमपि मानुषं जन्मसु दुर्लभं तत्राप्यर्थदं दुर्लभतरं एतद्विदुर्लभतरं लोके जन्मयदीदृशमिति श्रुतेः ६ ननु कथं कारं पुरुषार्थं प्रदंतत् अन्यथा तद्वतां सर्वेषामपि पुरुषार्थः स्यान्न चासौ संभवति अदर्शनादश्रवणाच्चेत्याशंक्यधिकि त्सामाह यदाहीति इहमानुषे यदायदिव भूषोः पुरुषस्य विष्णोः पादोपसर्पणं संभवति तर्ह्यर्थदं यावत्सेवापरे तच्चेतावत्सुखविशेषतेति एतद्विशब्देन सूचयति अतो मानुषीयो निरेव निः श्रेयसः कारणान्या असंगत्वाद्देदानर्हत्वेनान्यासां अतः कौमारवय आरभ्य भगवत्सेवा कर्तव्येति भावः ननु श्रीहरिसेवामंतरेणान्यसेवा अर्थदा किं स्यादिति तत्राह यदेषइति सर्वभूतप्रियत्वादिगुणयुक्त एषइति यत् तस्मादेतत्सेवैव पुरुषार्थदा नान्यसेवा तदेतत्प्रेषइति श्रुतेः एष सर्वेश्वरइति च ७

इतोपि भगवत्सेवा लक्षणनिवृत्तिधर्मानुष्ठानमेव कर्तव्यं न प्रवृत्तिधर्मसेवनं विषयसुखसौलभ्याय तदनुष्ठानमिति नोच्यते तदन्तरेणापितल्लभ्यते यथा दुःखमित्याह सुखमिति सर्वत्र नरकादावपि सुखस्या
नंतरंदुःखदुःखस्यानंतरं सुखमिति स्मृतेः दैवात्प्रारब्धकर्मप्रेरकात् ८ अतश्च किमिति तत्राह तदिति तस्मात्तत्प्रयासैर्द्रियसुखप्राप्तये प्रवृत्तिधर्मकरणे बहुक्लेशो न विधेयः कुतो न विधेय इति तत्राह
आयासेति परं केवलमायासेनायुषोव्ययः क्षय एवावशिष्यत इति शेषः प्रवृत्तिधर्मानुष्ठानस्य दुःखासांभिन्नप्रदेशो देशत्वात्तत्कथं दुःखकल्पत्वेन निश्चित इति तत्राह नतथेति मुकुन्दचरणांबुजं भजन्वथाक्षे मं विद
ते प्रवृत्तिधर्मानुष्ठायी नतथानश्वरं सुखं लभत इत्यन्वयः पुवाह्येते अदृढायज्ञरूपा इति श्रुतेः ९ तस्मादिदमेव कर्तव्यमिति तत्राह तत इति च शब्दोपपत्त्यदभीष्टं तत्प्राप्तय इत्याह ॥ इतोपि बाल्य एव मुक्तये प्र
यवेतेत्याह शरीरमिति पौरुषं पुरुषस्य विद्यमानं पुष्कलं पुष्टमंधं गुत्वाद्यवयवैकल्यविधुरमित्यर्थः विषयेत मरणलक्षणविपत्तिमाप्नोति ततः प्रागेव यतेतेति शेषः १० शतायुर्वैपुरुष इति वचनात् श
तायुः शरीरस्थितो निश्चितत्वात्तदंतरालकालेऽनेकश्रेयः समर्जनोपपत्तेः बाल्य एव निवृत्तिलक्षणश्रेयसेयतनीयमिति नियमो नापेक्षित इत्याशङ्क्य गर्भवासमारभ्य शतायुः पर्यंतं स्वतः परतो वा शरीरस्य नाशदशं
नाशतस्ति स्थितिनिश्चयः शाश्वतः अस्तु वा कस्यचित्त्थापि न श्रेयोपत्तौ दरीदृश्यते अन्यव्यापारायासप्रस्तत्वेन दिनमेकलक्षितवत्सराणां क्षयाचेवं न लक्षवर्षाद्युपेणापि मुकुन्दचरणारविन्दसेवा लक्षण

सुखमैर्द्रियकंदैयादेहयोगेन देहिनाम् ॥ सर्वत्र लभ्यते दैवाद्यथा दुःखमयत्नतः ८ तत्प्रयासो न कर्तव्यो आयासायुर्व्ययः परम् ॥ नतथा विदते क्षेमं मुकुन्दच
रणांबुजम् ९ ततो यतेत कुशलः क्षेमाय नयमाश्रितः ॥ शरीरं पौरुषं यावन्नविषयेत पुष्कलम् १० पुंसो वर्षशतं ह्यायुस्तदर्थं चाजितात्मनः ॥ निष्फलं यद
सौरात्र्यां शेतैर्धं प्रापितस्तमः ११ सुगन्धस्य बाल्यकौमारैः क्रीडतो याति विंशतिः ॥ जरयाग्रस्तदेहस्य यात्यकल्पस्य विंशतिः १२ दुरापूरेण कामेन मो
हेन च बलीयसा ॥ शेषं गृहेषु सक्तस्य प्रमत्तस्यापयाति हि १३ पश्यध्वं मतिवैषम्यं ज्ञातीनां नः कुटुंबिनाम् ॥ श्रेयो विधाता दायासादीह तामनुसंस्तुतिम् १४
को गृहेषु पुमान्सक्त आत्मानमजितेन्द्रियः ॥ स्नेहपाशैर्दृढैर्बद्धमुत्सहेतविमोचितुम् १५ को न्वर्थं तृष्णां विसृजेत्प्राणेभ्योऽपि गरीयसीम् ॥ यं क्रीणात्यसुभिः प्रेष्ठै
स्तस्करः सेवको वणिक् १६ कथं प्रियाया अनुकंपितायाः संगं रहस्यं रुचिरांश्च मंत्रान् ॥ मुह्यन्मुतस्नेहवशः शिशूनां कलाक्षराणामनुरक्तचित्तः १७ प्रताः स्म
रंस्तादुहितृहृदय्याभ्रातृस्वसृवापितरौ च दीनौ ॥ गृहान्मनोज्ञान् रुचिरच्छदांश्च वृत्तीश्च कुल्याः पशुभृत्यवर्गान् १८

श्रेयः संपादनं सुशकमित्याह पुंस इति ११ १२ दुरापूरेण न शक्यपूरणेन हि शब्दो हेतौ १३ निद्रादिकमन्तरेणावशिष्टकालांतरालेऽपि श्रेयोविग्रहेतुरस्तीत्याह पश्यध्वमिति कलहलक्षणं मतिवैषम्यं
अनुसंस्तुतिमित्यनेनैकोपि क्षणो नावशिष्यत इति सूचयति १४ नन्वस्माकं श्रेयश्छानास्ति चेदन्तेषु चेतनेषु कस्यचित्सास्यादवसरमापयेतेति तत्राह कइति १५ ननु प्रवृत्तिधर्मेण माभूच्छ्रेयोर्धेन तत्स्या
दतो मुकुन्दपादसेवा कुतो नियुज्यत इति तत्राह को न्विति योर्थस्तदर्थं तृष्णां अर्थान्वेषणवैतृष्ण्यैर्वाजितस्य व्यपेक्षितस्याऽर्थेन सुकृतं साधयेति बोधिते साधयिष्यामीति कंठोपरि गद्गदनिगदेनैव कालोपा
तीति पुरुषाद्युपेणापि वित्तेन सुकृतार्जनं दवीय इति वित्तव्ययमन्तरेण कायक्लेशेनैव श्रीहरिचरणनिषेवणं जन्मसफलं करोतीति भावः तत्र दर्शनं प्रमाणयति तस्करादयो मृता अप्यर्थं तृष्णां न मुञ्चंतीत्येतदुपल
क्षणं परितः प्रत्येकमलं नानाजीवानां वर्तते १६ ननु माभूदर्थच्छ्रेयः कामादस्ति तत्प्राशङ्क्य कीदृशो सौभगवद्भक्तिकामो विषयकामो वा न द्वितीयः अभिध्यायन्वर्गं रतिप्रमोदान्ति दीर्घजीविते कोरमेतेत्यादि
शास्त्रनिर्दिष्टत्वाच्चाद्यः विषयविरक्त्या तत्प्रागेन भाव्यं तस्य दुःसाधनत्वादित्याह कथमिति रहस्यं रहसि भवं संगं मैथुनलक्षणं कथं त्यजेतेत्युत्तरेणान्वयः मंत्रादिगृहीतानां सल्लापानां रसेनेति शेषः १७ प्र
ज्ञादत्ताः हृदय्याः हृदयप्रियाः रुचिरच्छदान् रुचिरपरिकरान् कुल्याः कुलपरंपरया समागताः वृत्तीर्जीवनकरीः १८

कोशस्थःकोशकारीकीटः एतदेवस्पृश्यति औपस्थ्यामिति १९ यदितिहृत्पनिजमात्मीयमायुर्धस्यसतथा शास्त्रविहितमर्थश्रेयोऽलक्षणंनबुध्यते स्वकुटुंबेभार्यादीरामःक्रीडापस्यसतथानानेर्विद्यतेविरक्तोऽनभवति २० परवित्तहर्तुश्चोरादेरिहदेहात्प्रेत्ययत्पूर्वमर्जितमथाप्यनंतरमपितच्चतदेवदुष्कर्महरते नयतीत्यन्वयःपरलोकेपिषयेष्वलंबुद्धिर्नास्तीतिभावः २१ अनुक्तविशेषप्रदर्शनायकथितमेवार्थविशिनाष्टि विद्वानिति स्वलोकायस्वहृत्पमोक्षायस्वयोग्यज्ञानायवा तत्रहेतुमाह यदिति नकेवलंमोक्षायकल्पतइतिप्रत्युतानर्थचाप्नोति तमइति विमूढोविपरीतज्ञानीयथातमःप्रतिपद्यते तथाप्यमित्यन्वयः २२ श्रीनारायणानुग्रहमंतरेणविद्वत्ताप्यकिंचित्करीत्याह यतइति शास्त्रगुरूपदेशेनविद्वान्संसारस्यानित्यतामितिशेषः दीनंस्वात्मानंविमोचितुमलंसमर्थानेतित्यतोतइतिशेषः यदिजीवराशौ कश्चिदस्तीत्यभिमानस्तर्हि कुत्रकस्मिन्देशे कुत्रकस्मिन्कालेन कस्मिंश्चिदित्यर्थः कुतोत्राह वामदृशामिति अयंपुरुषोवामदृशांविहारार्थेनिर्मितक्रीडामृगइतियत्कथमयंतथाभूदितितत्राह निगडइति आसामक्षिसर्गःकटाक्षमोक्षोयस्यनिगडःशृंखलापितः तस्मात्सइतिशेषः २३ एतावतंदैत्यान्कटाक्षीकृत्योक्तंप्रगट्यन्मथितार्थमाह ततइति नन्वेवंतर्हिसंसारमोक्षस्यदौर्घट्यमापादितामितिशंकाभाभूत्यर्थ्यता

त्यजेतकोशस्थइवेहमानःकर्माणिलोभादवितृप्तकामः ॥ औपस्थ्यजैह्वयंबहुमन्यमानःकथंविमज्ज्येतदुरंतमोहः १९ कुटुंबपोषायचयन्निजायुर्नबुध्यतेथं विहितंप्रमत्तः ॥ सर्वत्रतापत्रयदुःखितात्मानिर्विद्यतेनस्वकुटुंबरामः २० वित्तेषुनित्याभिनिविष्टचेताविद्वान्श्वदोषंपरवित्तहर्तुः ॥ प्रेत्येहवाथाप्यजितेन्द्रियस्तदृशांतकामोहरतेकुटुंबी २१ विद्वानपीत्यंदनुजाःकुटुंबपुष्पणस्वलोकायनकल्पतेवै ॥ यत्स्वीयपारक्यविभिन्नभावस्तमःप्रपद्येतयथाविमूढः ॥ २२ यतो न कश्चिक्चकुत्रविद्वान्दीनंस्वमात्मानमलंसमर्थः ॥ विमोचितुंवामदृशांविहारक्रीडामृगोयंनिगडोक्षिसर्गः २३ ततोविदूरात्परिहृत्यदैत्यादैत्येषुसंगंविषयात्मकेषु ॥ उपेतनारायणमादिदेवंसमुक्तसंगैरिषितोपवर्गः २४ नद्यच्युतंप्रीणयतोबद्धायासोसुरात्मजाः ॥ आत्मत्वात्सर्वभूतानांसिद्धत्वादिहसर्वतः २५ परावरेषुभूतेषुब्रह्मांतःस्थावरादिषु ॥ भौतिकेषुविकारेषुभूतेष्वयमहत्सुच २६ गुणेषुगुणसाम्येचगुणव्यतिकरेतथा ॥ एकएवपरोह्यात्माभगवानीश्वरोव्ययः २७ प्रत्यगात्मस्वरूपेणकालरूपेणचस्वयम् ॥ व्याप्यव्यापकनिर्देश्योह्यानिर्देश्योविकल्पितः २८ केवलानुभवानंदस्वरूपःपरमेश्वरः ॥ माययांतर्हितैश्वर्यईड्यतेगुणसर्गया २९ तस्मात्सर्वेषुभूतेषुदयांकुरुतसौहृदम् ॥ भावमासुरमुन्मुच्यतयातुष्यत्यधोक्षजः ३०

स्तितर्ह्युपायंवदामीत्यतोवाह ततइति यतोधर्मार्थकामैर्ब्रह्मार्पणबुद्धिचिकित्सारहितैःसंसारमोक्षोनसेत्स्यति ततोदैत्येषुसंगंदूरात्परिहृत्य नारायणंशरणमुपेतयातेत्यन्वयः सोपवर्गोमुक्तसंगैःपुरुषैरिषितआप्तोभवति इषुगतावितिधातोः २४ नैर्दुःसाध्यमित्याह नहीति सर्वभूतानामात्मत्वात्तत्प्रेषत्वात्सर्वत्रव्याप्तत्वेनसुलभत्वाद्वा २५ नारायणस्यसेव्यत्वेहेतुगर्भविशेषणमाह परावरेष्विति २६ गुणसाम्येप्रलयेगुणव्यतिकरेसृष्टौ २७ व्याप्तिप्रकारमाह प्रत्यगात्मेति सर्वपदार्थानामंतःप्रत्यगात्मस्वरूपेणांतर्यामिरूपेणबहिःकालरूपेणव्याप्तेनब्रह्मापरपर्यायेण एवमेकएवव्याप्यव्यापकनिर्देश्योविकल्पितोविविधरूपः अंतर्यामीप्रत्यगात्माव्याप्तःकालोहारिःस्मृतइतिवाक्यसिद्धोयमर्थः घटइवनिर्देश्योनेसनिर्देश्यरूपः २८ अचित्तमव्ययपदेश्यमेकात्म्यप्रत्ययसारमिति श्रुतिनिरूपितइत्याह केवलेति सर्वत्रसिद्धश्चेत्किमिति न दृश्यतइतितत्राह माययेति माययाप्रकृत्या तमसागूढमग्रेइतिश्रुतेःसत्त्वादिगुणैःसर्गःसृष्टिर्धर्मस्याःसातथातया २९ यतःसर्वभूतानिभगवन्निवासस्थानानितस्मात्तयाभूतदयया आसुरंभावंद्रेषं विष्णोर्हृत्वाद्भूतेषुदयाकार्याविजानतेतिस्मृतेः प्रद्विषंतोभ्यसूयकाइति ३०

भगवत्तुष्ट्या किं प्रयोजनमिति तत्राह तुष्टइति ये अनुसिद्धाः जन्मप्रभृतिप्राप्तास्तैर्गुणव्यतिकरैर्विषयसुखैर्हरेश्चरणयोः सारं जुषां गुणलक्षणमकरंदं सेवमानानां तद्गुणां श्रोतृणां गायतां गायमानानां नोस्माकं कांक्षितेनागुणेनान्यैर्वाक्षितेन मोक्षेण किं अपक्वभक्तिलभ्यमुक्तेर्भक्तेः परमानंदस्वरूपत्वात् तत्रापि सुखाधिक्यहेतुत्वात् सुतरां धर्मादिभिः सुतमंगुणव्यतिकरैः फलं नास्तीति किमुक्तव्यं मोक्षे सुखमनाकांक्षमाणस्य यथा सुखाधिक्यं भवति यथा मोक्षगतं सुखं कांक्षमाणस्य सुखपूर्णं न लभ्यत इत्यभिप्रायेण कांक्षितेनेति विशेषणं कांक्षतो मोक्षगमपि सुखमाकांक्षतो यथेति वचनात् ३१ ननु शास्त्रविहितानां धर्मादीनां कथं कारंसाफल्यं भवतीत्याशंकां परिहरन्नाह धर्मेति धर्मार्थकामइति नामभिन्नोयस्त्रिवर्गः शास्त्रे विहितस्तस्येक्षाज्ञानमनुष्ठानं च यात्रपीत्रयो वेदास्तेषां शब्दतोर्थतश्च ज्ञानं यौनयदमौ नीतिदंडशास्त्रे तयोरीक्षा तात्पर्यज्ञानं याचविविधावार्ता लषिवाणिज्यादिलक्षणा तदीक्षाप्रयोगज्ञानं वा क्रग्वेदोयजुर्वेदः सामवेदोऽथर्वणश्चतुर्थे इत्यारभ्य सर्वदेवयजनं विधेयनेन यदुक्तं तस्य सर्वस्यानुकर्षणार्थश्चकारः यदेतदुक्तं तदेतदस्विलं परमपुरुषस्य स्वात्मपूर्वकसमर्पणमपि तु मुद्दिष्टं भवति तर्हि निगमस्य क्रग्वेदादिसकलशास्त्रपठितस्य सत्यं यथार्थफलमिति मन्ये इत्यन्वयः ३२ नेदं स्वमनीषोत्थांके तु संप्रदायतः प्राप्तत्वाच्छ्रद्धेयमित्याह ज्ञानमिति नरसखो नंतसखः अनेन विशेषणेन सनकादिभ्य उपदिष्टमिदमिति ज्ञापितं किल शब्देन पुरातनत्वेन ग्राह्यत्वं दर्शयति ज्ञानाधिकारिण आह एकांतिनामिति ३३ तव कुतः प्राप्तमेतदत्रा

तुष्टे च तत्र किमलभ्यमनंत आद्ये किं तैर्गुणव्यतिकरैरिह येऽनुसिद्धाः ॥ धर्मादिभिः किमगुणेन च कांक्षितेन सारं जुषां चरणयोरुपगायतां नः ३१ धर्मार्थकामइतियो विहितस्त्रिवर्ग ईक्षात्रयी नयदमौ विविधा चवार्ता ॥ मन्येतदेतदस्विलं निगमस्य सत्यं स्वात्मार्पणं स्वसुहृदः परमस्य पुंसः ३२ ज्ञानं तदेतदस्विलं दुरवापमाह नारायणो नरसखः किल नारदाय ॥ एकांतिनां भगवतस्तदकिंचनानां पादारविंदरजसाभुतदेहिनां स्यात् ३३ श्रुतमेतन्मया पूर्वं ज्ञानं विज्ञानसंयुतम् ॥ धर्मभागवतं शुद्धं नारदाद्देवदर्शनात् ३४ ॥ दैत्यपुत्रा ऊचुः ॥ प्रह्लादत्वं वयं चापि नर्तेन्यं विद्महे गुरुम् ॥ एताभ्यां गुरुपुत्राभ्यां बालानामपि हीश्वरः ३५ बालस्यांतःपुरस्थस्य महत्संगो दुरन्वयः ॥ छिन्धि नः संशयं सौम्यस्याच्चेद्वि स भकारणम् ३६ ॥ इति श्रीभागवते सप्तमस्कंधे षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ नारद उवाच ॥ एवं दैत्यसुतैः पृष्ठो महाभागवतोऽपुरः ॥ उवाच स्मयमानस्तान् स्मरन्मदनुशासनम् १ ॥ प्रह्लाद उवाच ॥ पितरि प्रस्थिते स्माकं तपसं मे दराचलम् ॥ युद्धोद्योगं परंचक्रुर्विबुधादानवान् प्रति २ पिपीलिकैरिहिरिदिष्ट्या लोकोपतापनः ॥ पापेन पापो भक्षीति वादिनो वासवादयः ३ तेषामतिबलोद्योगानि शम्यासुरमूथपाः ॥ वध्यमानासुरैर्भीता दुद्रुवुः सर्वतो दिशम् ४

ह श्रुतमिति ३४ एतस्मिन्नवसरे दैत्यपुत्राः प्रह्लादकथितार्थशंकायात् पृच्छन्तीत्याह प्रह्लादेति एताभ्यां गुरुपुत्राभ्यां शंढामर्काभ्यामृतेनान्यंगुरुं विद्महे यस्मात्किंच विज्ञानं चेश्वरविषयं विवक्षितं तदुपाधिनापि बालानामक्षराभ्यास निरतानामस्माकमीश्वरेन कांक्षितइति यस्मात् अन्यगुरुं भावेपीश्वर उपदेशा स्यादतो वाह बालानामिति बालानामीश्वरोऽस्त्यपि किं नास्ति प्रतिपत्त्यभावात् ३५ कस्मिंश्चिदवसरे देशांतरेन्यगुरुसंगतिः किं न स्यादिति तत्राह बालस्येति तस्मादुत्पन्नं संशयं जहीत्यन्वयः तत्र कृत्यमाहुरित्याह स्यादिति ३६ ॥ इति सप्तमे विज० टी० षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ श्रुतेषु सत्सु साधनानां भक्तेरवप्रधान्यं हरेर्मुख्यप्रसादजनकत्वाद्वाक्तिरेव पुरुषेणापाद्येत्यादिकं निरूप्यते स्मिन्नध्याये भक्तिप्रतिपादनात्मकत्वादस्य शास्त्रस्य पुनः पुनस्तत्प्रतिपादनात् पुनरुक्तिशंकाकार्या तत्र दैत्यपुत्रैः पृष्ठः प्रह्लादः किंच कारेति युधिष्ठिरशंकां न्वितस्तां परिहरन्नारद आह नारदइति नारदस्य ममानुशासनम् १ २ अहिः सर्पः पिपीलिकैर्यथा भक्ष्यते तथा लोकोपतापनः पापो हिरण्यकशिपुः स्वपापेनाभक्षितः प्रयापो भूतिदिष्ट्या सुखमस्तु लोकार्थमिति ब्रुवाणाः दिष्ट्या शमुपतोपंचेत्यमरः ३ ४

५ व्यलुपनृजयकांक्षिणोजितयुद्धाः असुरजयेन प्रकाशमानावा ६ ७ तवोपभोक्तृयोग्यानभवतीत्याह परपरिग्रहामिति ८ सुरद्विषोहिरण्यकशिपोर्वीर्यरेतो लक्षणम् अस्यायावत्प्रसवः ताव
न्ममवशे आस्पताम् पश्चादहं मोक्ष्ये ततः पूर्वकस्मान्मुंचसीतितत्राह अर्थपदवीमिति ९ अनया प्रसूतः पुत्रो हंतुं त्वयानशक्यत इत्याह नत्वपेति संस्थां मरणम् कुतोत्राह अनंतंति १० अनंतप्रियः
श्रीनारायणो अस्य भक्त्या अनंतस्य हरेः प्रियावहुमानलक्षणाभक्तिरनंतप्रियाभक्तिस्तयावा ११ तावदत्रोप्यता मित्याह यावदिति १२ अंत्यंतिके १३ अंतर्वत्नीगर्भिणी १४ गर्भक्षेमामिच्छाप्रसवं
चेत्पुभयम् ईश्वरोवरप्रदानसमर्थः नारदाच्छ्रुतमित्यनेन नारदस्य यदुहृत्त्वमाभिप्रेतमेवंविधमित्याह धर्मस्येति धर्मस्य हरेर्भागवतसंज्ञस्य वा तत्त्वं तदुभयविधज्ञानं च यद्गर्भस्थं माभुद्दिश्य मात्रे उपदिष्टम् १५
तदुभयंतयोः कालस्यातिक्रांतत्वात् स्त्रीत्वात् शब्दादिविषयलौक्याच्च मातुस्तिरोहितमभूदित्यन्वयः अणुरेष धर्म इति श्रुतेः धर्मो हरिस्तत्तत्त्वकिमभूदिति तत्राह ऋषिणेति ॥ १६ ॥ ततोस्माकम्

कलत्रपुत्रविताप्तानृगृहान्पशुपरिच्छदान् ॥ नावेक्षमाणास्त्वरिताः सर्वे प्राणपरीप्सवः ५ व्यलुपनृराजशिविरममराजयकांक्षिणः ॥ इंद्रस्तुराजमहिषी
मातरं मम चाग्रहीत् ६ नीयमानां भयोद्विग्नां रुदंतीं कुरीमिव ॥ यदृच्छयागतस्तत्र देवर्षिर्ददृशे पथि ७ प्राहमैनां सुरपतेनेतुमर्हस्य नागसीम् ॥ मुंचमुंचम
हामागसर्तोपरपरिग्रहम् ८ इंद्र उवाच ॥ आस्तेऽस्याजठरे वीर्यमविषत्वं सुरद्विषः ॥ आस्यतां यावत्प्रसवं मोक्ष्येऽर्थपदवीं गतः ९ नारद उवाच ॥ अयं
निष्किल्बिषः साक्षान्महाभागवतो महान् ॥ त्वयानप्राप्य ते संस्थामनंतानुचरो बली १० इत्युक्तस्तां विहायैन्द्रो देवर्षेर्मानयन्वचः ॥ अनंतप्रियभक्त्यैनां
परिक्रम्य दिवं ययौ ११ ततो नो मातरमृषिः समानीय निजाश्रमम् ॥ आश्वासयाहोप्यतां वत्से यावत्ते भर्तुरागमः १२ तथेत्यवात्सी देवर्षे रंतिसाप्य कुतोभया ॥
यावद्वैत्यपतिर्घोरात्तपसो नन्यवर्तत १३ ऋषिर्पर्यचरत्तत्र भक्त्या परमया सती ॥ अंतर्वत्नी स्वगर्भस्येक्षमायेच्छा प्रसूतये १४ ऋषिः कारुणिकस्तस्याः
प्रादादुभयमीश्वरः ॥ धर्मस्य तत्त्वं ज्ञानं च मामप्युद्दिश्य निर्मलम् १५ तत्तु कालस्य दीर्घत्वात् स्त्रीत्वात् मातुस्तिरोदधे ॥ ऋषिणानुगृहीतं मां नाधुनाप्य
जहात्स्मृतिः १७ भवतामपि भूयान्मेयदिश्रद्धयते वचः ॥ वैशारदीधीः श्रद्धातः स्त्री बालानां च मेयथा १७ जन्माद्याः षड्भिमेभावाद्दृष्टादेहस्य नात्मनः ॥ फ
लानामिव वृक्षस्य कालेनेश्वरमूर्तिना १८

किंप्रयोजनमितितत्राह भवतामपीति यथा भवैशारदीधीः भगवद्विषयज्ञानमभूत्तत्तथा तर्हि भवतामपि भूयादित्यन्वयः न केवलं युष्माकमेव स्त्रीणां बालानां च श्रद्धातस्तत्स्यादित्याह श्रद्धात इति यदि स्त्री बा
लानां श्रद्धास्यादतस्तर्हि तेषामिति १७ प्रह्लादस्तेषां स्ववचसि श्रद्धामुत्पाद्य नारदोक्तं ज्ञानमुपदिशति जन्माद्या इति जातः कंसवधार्थाय भूभारहरणाय च जनितो तत्विष्णोरित्यादिपुहरेर्जन्मादि
कंप्रसीयते तत्र जन्मादिमतो हरेरितरवदुर्गशरीरस्य स्य तच्छरीरयोग्यभोगप्रान्याव्याकुलचित्तस्य सर्वसमर्पणानुगुणफलदानं कथं घटत इत्यादिशंकां दैत्यपुत्रचित्तस्थां परिहरन्नित्यतो वाह जन्माद्या इति
इमेष इवा जन्मास्ति वृद्धिपरिणामापक्षयविनाशाख्यविकारादेहस्य दृष्टाः प्रत्यक्षेण प्रमिता आत्मनः परमात्मनो न सन्तीत्यन्वयः षड्विकाराः शरीरस्य न विष्णोस्तद्वत्तस्य त्वित्यनेन निरस्तत्वात् इष्टा इत्युक्तं
स्पष्टपति फलानामिति वसंताद्यवयवविशेषेण कालेन वृक्षस्य चूतादिफलानां जन्मादिकं दृश्यते यथा वृक्षस्य कालाधीनत्वं तथा देहस्येश्वराधीनत्वमिति ज्ञापनायेश्वरमूर्तिनेत्युक्तम् देवदत्तस्य सर्वमिदं दधनिमि

१ यद्यपि परिग्रहशब्दः परिवारेरूढः पुच्छिङ्गश्च स्त्रीवाचीनमवति । तथापि परिवारे प्रथमगृहीत्वा तच्छब्दवाच्यत्वं साधु । महिषी च सुतोभ्राता मातुलः श्यालकस्तथा ॥ मंत्रीदूताश्च सेनाचसर्वे एते परिग्रहा इति वररुचिः ॥

तिमिथ्याज्ञाननिरासायोक्तमिदं तात्पर्यमिति ज्ञातव्यं तदुक्तं तदधीनं शरीरं च ज्ञात्वा तन्ममतां त्यजेदिति १८ क्षेत्रज्ञः पुरुषो ह्यात्मा संसारी चेत्तनो मत्त इत्युक्तेरात्मा जीवः किं न स्यादित्यतस्तन्निवर्तकलक्षणमाह
आत्मेति परैरव्याप्त्यादिदोषरहितैरेतैर्द्वादशभिरात्मनो हरेलक्षणैः स्वरूपभूतरूपेतदिति विद्वानहं ममेत्यतद्भावमतच्च मोहजमज्ञानजं देहादौ त्यजेदित्यन्वयः नित्यः स्वरूपतो विनाशरहितः अवयवादि व्ययोना
स्तीत्यव्ययः प्रकृतिमिति शरीरासत्त्वेनाविद्यागादिदोषविधुरत्वाच्चुद्धः एको मुख्यः मुख्यत्वं हरेरेव स्वरूपज्ञानेन क्षेत्राख्यशरीरज्ञातृत्वात् क्षेत्रज्ञः आश्रय उपजीव्यः अविक्रियः स्वतः परतो वा परिणामराहि
तः स्वमात्मानं स्वयमेव द्रक्ष्यति पश्यतीति स्वहृत् तद्ब्रह्म वेदाहं ब्रह्मास्मीति श्रुतिवशो परार्थीनः स्वतंत्र इति यावत् वशं यापयति सर्वमिति वा व्यापको तर्बहिरिति शेषः आकाशो नीलिमो देति श्रुतेः भूताकाशस्य परि
च्छिन्नत्वादव्याकृतस्य चित्प्रकृत्यात्मकत्वेन भगवदनुगृहीतत्वेन तस्या व्यापकत्वमुपचरितमनेनेति भवत्येव व्यापकः अप्राकृतत्वादसंगी असंगो ह्ययं पुरुष इति श्रुतेः अनावृतो ज्ञानाद्यावत्पररहितः एवं विधिलक्षणो
पेतस्य विष्णोः सर्वहेतुत्वाच्छरीरस्य तदधीनत्वेन तस्मिन् देहे ममतां त्यजेदित्यर्थः १९ २० हरेर्देहादिभ्यो विविक्तत्वेन ज्ञानोत्पत्तिप्रकारं वक्ति हेममिति यथा हेमकारो ग्रावसु क्षेत्रेषु निकषाश्मसु स्थानेषु
हेमकारः क्षेत्रेषु हेमवत्सु पाषाणेषु वा योगैर्हेमावाह्युपायैः कषणाध्मानादिपरीक्षालक्षणैर्हेमं प्राप्नुयादित्यन्वयः न सर्वस्य सुशक्तमित्यत उक्तं तदभिज्ञ इति तथामुमुक्षुः पुरुष आत्मयोगैरौत्पत्तिकभक्त्या च्युपायैः
देहेषु क्षेत्रेषु सम्यगालोच्य विविच्य ब्रह्मगतिं लभेत देहादिभ्यो वैलक्षणेन ब्रह्मविषयज्ञानमाप्नोतीत्यन्वयः कोसावधिकारीत्यत उक्तं अध्यात्मविदिति तरति शोकमात्मविदिति श्रुतेः आत्मानमधिकृत्य

आत्मानित्योऽव्ययः शुद्ध एकः क्षेत्रज्ञ आश्रयः ॥ अविक्रियः स्वहृग्वश्यो व्यापकोऽसंग यनावृतः १९ एतैर्द्वादशभिर्विद्वानात्मनो लक्षणैः परैः ॥ अहं ममेत्यतद्भा
वं देहादौ मोहजंत्यजेत् २० हेमं यथा ग्रावसु हेमकारः क्षेत्रेषु योगैस्तदभिज्ञ आप्नुयात् ॥ क्षेत्रेषु देहेषु तथात्मयोगैरध्यात्मविद्वद्ब्रह्मगतिं लभेत २१ अष्टौ प्रकृतयः प्रो
क्ता स्रय एव हितदुणाः ॥ विकाराः षोडशाचार्यैः पुमानेकः समन्वयात् २२ देहस्तु सर्वसंघातो जगत्स्थितिरिति द्विधा ॥ अत्रैव मृग्यः पुरुषो नेति नेतीत्यतश्च जन् २३

वर्तमानं वेदांगशास्त्रमध्यात्मतद्वेत्तिसम्यग्ज्ञानातीतिसाच्चिकादिस्वभावोऽध्यात्मतद्वेत्तीति वा महाभूतादिर्वाध्यात्मतद्वेत्तीति अध्यात्मवित् २१ कानि महाभूतादीनीति तत्राह अष्टाविति मूलप्रकृतिर्म
हृदादयः सप्तैव मष्टौ प्रकृतयः सत्त्वादिगुणानां प्रकृतावंतर्भावसंभवेनाष्टत्वं युक्तमिति भावेनाह त्रय एवेति तस्याः प्रकृतेर्गुणास्तदुणाः प्रकृतिजत्वाद्द्विकाराश्च तद्ब्रह्मणेन गृहीता इति नाष्टत्वा संभव इत्याशयेनाह
विकारा इति मनसा सहैकादशेन्द्रियाणि शब्दादिविषयाश्चेति विकाराः षोडशेति पूर्वाचार्यैः संख्याता इति शेषः हरिरेष्वनुगतत्वेन विकारसंभवादेतैः सह किं न पठित इति तत्राह पुमानिति समन्वयादित्यल्लोपे
पंचमी समन्वयमनुगतं प्राप्येकः पुमान् नारायण एव केवलं शुद्ध इत्यतो विकारेषु न पठित इत्यर्थः अत्रेदं तात्पर्यमवगंतव्यं तथाहि अभिमन्यमानजडापेक्षया पुमान् जीवः पंचविंशो भिमानचेतनविवक्षया विष्णुः षड्विं
श इति सम्यगन्वयान्नियंतृत्वेन अनुगतिज्ञानाज्ज्ञेय इति तदुक्तं अभिमन्यपेक्षया विष्णुः पंचविंश इति स्मृतः जडव्यपेक्षया जीवः सस्यगृज्ञेयो हरिः स्मृत इति यद्वाकाशादिपंचभूतानि सत्त्वादि
त्रयो गुणा इत्यष्टौ प्रकृतयः तत्र मूलप्रकृतिमहदहंकाराणामाकाशादिष्वनुगतत्वेन पृथग्रहणं न क्रियते गुणानां तदात्मकत्वेन गुणग्रहणेन तद्ब्रह्मणोपपत्तेः शेषं पूर्ववत् २२ तच्च संख्या कथनेन प्रकृतेरि
मायातमिति तत्राह देहस्त्विति सर्वेषां प्रकृति तत्कार्याणां संघातः समूहः तन्निर्मित इत्यर्थः तच्चेभ्यो यत्तदभिमानिभ्यो विविच्य परमात्मा ज्ञातव्य इत्याभिप्रायेण तच्च संख्यानं कृतमितीममर्थं दर्शयति तु शब्देन
देहशब्देन प्रपंचो विवक्षित इति कृत्वा तदेहं विभजति जगदिति जगच्छब्दो द्विरावृत्त्या व्याख्येयः तथाहि जगत्समस्तं जगज्जंभमं तस्थुस्थावरमिति द्विधा विभक्तं किंचात इत्यत आह अत्रेति तत्तत्त्वाद्ब्रह्मत
न्न भवतीत्यतः प्रकृत्यादिकं त्यजन् हित्वा स्वतः सर्वदाभिज्ञ इत्यर्थः पुरुषः पूर्णः षड्गुणोऽत्रैव देहलक्षणे प्रपंचे मृग्योन्वेषणीयो विचार्यो ज्ञातव्य इति यावत् शत्रुप्रत्ययेन सदा प्रकृत्यादित्यागो न कादाचित्क इति च

सूचयति तत्र किं प्रमाणमिति तत्राह नेति स एषनेति नेतीत्यात्मेति श्रुतिः प्रमाणमित्यर्थः यो तस्य जंस्तद्वपुस्त्यजंस्तेनेति वा अतस्य जतीत्यतस्य कृतेनातस्य जेति वा पाठः २३ कया युक्त्या मृग्यत इति तत्राह
अन्वयेति अन्वययुक्तव्यतिरेकेण यत्र यत्र जगत्तत्र तत्र ब्रह्मेत्यन्वयः यत्र यत्र ब्रह्मन तत्र तत्र जगत्परिच्छिन्नत्वादित्यतिरेकलक्षणयुक्त्याऽऽकाशवत् जगदन्वितत्वेन यदेतदसंगलक्षणपृथक्त्वेन वेति युक्त्या नि
श्चितेन विवेकेनागतेन युक्तेनात्मना मनसा ननु व्याप्तिग्राहकप्रमाणाभावेनाभासत्वान्वयानिर्णयो न स्यादिति तत्राह सर्गेति अत्र सर्गस्थानाभ्यां संहारादिकमुपलक्ष्यतेन सहितात्वरार्यैस्ते अस
त्वरस्तैः सर्वेश्वराद्योषवंतो बलवंतो वक्तव्या इन्द्रो बलं ददातीति सर्व ऊष्माणो ग्रस्ता अनिरस्ता विवृता वक्तव्याः प्रजापतेरात्मानं परिददातीति सर्वं स्पर्शालेशेनानभिनिहिता वक्तव्या मृत्योरात्मानं परिहरणीये
ति श्रुतेः विमृशद्भिः विचारं कुर्वद्भिः कोन आत्मा किं ब्रह्मेत्यादि श्रुतेः सर्गस्थानादिविषयैः समाभ्यायैर्निर्दोषगुणोपेतैर्वदैः यतो वा इमानि भूतानि जायंते येन जातानि जीवंतीत्यादिलक्षणैरंतर्बाह्यैश्च तत्सर्वं व्याप्य
नारायणः स्थित इत्यादिकैश्चानुगृहीतव्या २४ विमृश्य निर्णयप्रकारं दर्शयति बुद्धेरिति सत्त्वबुद्ध्यादिशब्दैस्तु जीवोपि कचिदीर्यते इति वचनाद्बुद्धेर्जीवस्य जागरणाद्यावृत्तयोऽवस्थास्तायेन परमात्म
ना मेरितेन जीवेनानुभूयंते जाग्रदाद्याः कर्मचैव सुखदुःखे च तस्य हीति वचनात्स परः पुरुषोऽध्यक्षो जाग्रदादेः परोद्गष्टा सुखनिर्त्याहारीः स्मृत इति वचनात्सोऽध्यक्षो जाग्रदादिनाधिगतं द्विष्य सुखदुःखपरो जीवः परो
विश्वादि विग्रहाद्वे रन्य इत्युत्तराद्वै स्यार्थभेदो ज्ञातव्यः एव शब्देन कालादिकं व्यावर्तयति २५ कार्यकारणबद्धौ ताविष्येते विश्वतैजसौ प्राज्ञः कारणबद्धास्त्विति वचनाद्विश्वादि विग्रहान्नारायणादन्यत्वं जी
वस्य कथं जीवधर्माकांतत्वात्तस्येति तत्राह एभिरिति बुद्धीनां जीवानां भेदस्तारतम्यलक्षणोपैर्ज्ञाप्यते तैर्जीवतारतम्यज्ञापकैरत एव पर्यस्तैरेकत्र समस्तैरेभिस्त्रिवर्णैस्त्रिधा वर्णैर्वर्णनं येषां ते तथा तैर्जाग्रदादि

अन्वयव्यतिरेकेण विवेकेनागतात्मना ॥ सर्गस्थानसमाभ्यायैर्विमृशद्भिरसत्वरैः २४ बुद्धेर्जागरणं स्वप्नः सुषुप्तिरिति वृत्तयः ॥ तायेनैवानुभूयंते सोऽध्यक्षः
पुरुषः परः ॥ २५ एभिस्त्रिवर्णैः पर्यस्तैर्बुद्धिभेदैः क्रियोद्भवैः ॥ सरूपमात्मनो धत्ते गंधैर्वायुरिवान्वयात् २६ एतद्धारो हि संसारो गुणकर्मनिबंधनः ॥ अज्ञान
मूलोऽपार्थोऽपि पुंसः स्वप्न इवाप्यते २७

भिस्त्रयो वर्णाः शुक्लकृष्णपीतलक्षणा येषां तैः सत्त्वादिगुणैर्वा सपरमात्माऽज्ञानहृष्टात्मनो जीवस्य स्वरूपं रूपेण समानरूपं कार्यादिबद्धं च इति दृश्यते ननु प्राज्ञजनहृष्टात्तदृष्ट्या ज्ञानानंदादिसमानं
रूपं धृत्वा तत्स्वरूपं धत्त इति स जीवेन सह स्थानात्तत्स्वरूपः प्रदृश्यत इति स्मृतेः अन्वयादक्षिणाक्ष्यादिष्वनुगतत्वात्कीदृशैः क्रियोद्भवैः क्रियाया उद्भवो येषां ते तथा तैः कर्मजानितैः यद्वा क्रियाया उद्भवो
येभ्यो गुणैर्भ्यस्ते तथा तैः शुक्लसत्त्वजन्यं जागरणं पीतरजोजन्यं स्वप्नं कृष्णतमोजन्या सुषुप्तिः कर्माण्येवं विधानि अजामेकां लोहितशुक्लकृष्णा मिति श्रुतेः कुत्रायं व्यवहारो दृष्ट इति तत्राह गंधैरित्यथा गं
धैरन्वयात् सौरभ्यादिगंधसंपर्कात् सुगंधो दुर्गंधो मिश्रगंधो वा पुरिति व्यवहियतेन सावतातादात्म्यं वा योस्तथा त्वेत्सर्वदा तथा स्यात् न चैवं तस्माद्विषयवत्तथा हरिरपि यथा गंधयुतो निल इति च तत्स
ष्वातदेवानुप्राविशत् तदनुप्रविश्य स च तपश्चाभवदिति श्रुतेः देहाख्यप्रपंचसंपर्कोऽस्त्वेव हरेरिति भावः ॥ २६ ॥ अभेददर्शने बाधकमाह एतद्धार इति इदमभेददर्शनं द्वारं यस्य संसारस्य स तथा पुंसः सं
सारः प्राप्यते हि यस्मात् अहं जैर्विपरयोर्भेदस्याप्रोतिसंभूतिमिति वचनात् अभेददर्शने कारणमाह गुणेति अभेददर्शनजनकत्वेन गुणकर्मणोः संसारनिमित्तत्वमाह तस्येति विशेषकर्मणः
कारणमज्ञानं तद्वारा संसार इत्याशयेनाह अज्ञानेति अज्ञाननिमित्तकर्मपरंपरयामुग्धमनसः पुंसोऽभेदनिश्चयादंततस्तम एव शरणमित्याशयेनाह अपार्थ इति अपगतनिवृत्तिस्तम इति शेषः अर्थः स्या
द्विषये मोक्षशब्दवाच्ये प्रयोजने व्यवहारे धने शास्त्रे वस्तु हेतुनिवृत्तिष्वित्यभिधानात् मशकार्येभूम् इति प्रयोगाच्च अभेदनिश्चयाचातितमोनात्यस्त्यत्र संशय इति स्मृतेः अपिशब्देन नित्यदुःखभूषि
ष्ठतमः प्राप्तिं सूचयति दुःखरूपोऽपि संसारो बुद्धिपूर्वमवाप्यत इति संसारस्तमः इन्द्रियार्थसंनिर्घातार्थोऽपि लब्धिर्जाग्रत् जाग्रदनुभवसंस्कारोपस्थापितविषयाभासोऽपलब्धिः स्वप्नः उपरतस्वस्ववृत्तौ
द्विषयविषयज्ञानं सुप्तिः अत्र जाग्रद्भूतपदार्थसंस्कारकृतः स्वप्नः स्वाशिरश्छेदनादिलक्षणो दुःस्वादिहेतुपथात्तथा जाग्रदापिराजाहं वदतो नर्थपरंपरादाद्विज्जविपरपोरभेदजानतः पुंस इहामुन्नदुःखबाहुल्यहे

रित्यर्थः यथास्वप्नेशिरश्चेदस्वयंकृत्वात्मनोवशः ततोदुःखमवाप्येततथाजागरितेपितु जानन्नप्यात्मनोदुःखमवशस्तुप्रवर्ततइतिस्मृतौदर्शनात् २७ अर्थक्रियाकारित्वात्तनस्वप्नादेर्मिथ्यात्वमि
त्याह मनोमयत्वादिति मनसानिमित्तकर्मनिमित्तत्वादित्यत्वाभिप्रायेणस्वप्नजाग्रत्साम्यं अन्यथा शोकमोहभयप्रदाइत्येतदसंबद्धंस्यात् नचशुक्तिरजतादिकंवल्यकरणादियोग्यम् २८ २९ विप
क्षेबाधकमुक्त्वा विपर्ययेपर्यवसानच्छलेनसंसारबीजनिर्हरणोपायमाह तस्मादिति यस्मात्पुंसोऽगुणकर्मनिमित्तोभेददर्शनद्वारः संसारस्तस्मादभेदनिमित्तत्रिगुणमयकर्मबीजभर्जनोपायोभवद्भिः कर्तव्य
इत्यन्वयः नन्वग्निष्टोमादिकमंतरेणकर्मणां बीजभूतस्याल्लिङ्गशरीरस्यहननोपायः कोसौयमनियमादिलक्षणश्चेत्तस्योभयत्रसाधारणत्वेनानंतरंगत्वात् अतआपाकनिक्षिप्तामघटदहनयोगइवाहृत्यतत्साधनं
वक्तव्यमितितत्राह प्रवाहइति धियःप्रवाहस्यसजातीयविजातीयमत्पयानंतरिततयाविषयीकरणनिपुणोपासनालक्षणस्य उरुद्रंपातिरक्षतीत्युपः उपोधिकचइतिसूत्रादुपः सर्वाधिकोवापरमेश्वरस्त
स्मिन्नरमणानिरंतरश्रीनारायणचरणसरसिजसंचितनलक्षणोपासनात् सएवेत्यभिप्रायः ३० धियःप्रवाहस्यांतरंगसाधनमाह तत्रेति भगवतेत्यनेनग्राह्यत्वेआप्तमूलत्वंदर्शयति अन्यथा
मनोमयत्वात्सर्वार्थाःस्वप्नजागरयोःसमाः ॥ दृष्टानर्थानपिध्यातुःशोकमोहभयप्रदाः २८ परस्यनिर्गुणस्यापिगुणसंगाजनिर्मृतिः ॥ व्यक्तंजन्माप्ययप्रो
क्तंशयानस्येवतस्वतः ॥ हरिसंचितयासर्वेप्रयांतिपरमंपदम् २९ तस्माद्भवद्भिःकर्तव्यःकर्मणांत्रिगुणात्मनाम् ॥ बीजनिर्हरणेयोगःप्रवाहोपरमोऽधियः
३० तत्रोपायसहस्राणामयंभगवतोदितः ॥ यदीश्वरेभगवतिभक्तिःस्यान्नान्यथारतिः ३१ गुरुशुश्रूषयाभक्त्यासर्वलाभार्पणेनच ॥ संगेनसाधुभक्ताना
मीश्वराराधनेनच ३२ श्रद्धयातत्कथायांचकीर्तनैर्गुणकर्मणाम् ॥ तत्पदांबुरुहध्यानात्तल्लिङ्गेश्वरार्हणादिभिः ३३ हरिःसर्वेषुभूतेषुभगवानास्तईश्वरः ॥
इतिभूतानिमनसाकामैस्तैःसाधुमानयेत् ३४ एवंनिर्जितषड्वर्गैःक्रियतेभक्तिरीश्वरे ॥ वासुदेवेभगवतिययासंलभतेरतिम् ३५ निशम्यकर्माणिगुणान
तुल्यान्वीर्याणिलीलातनुभिःकृतानि ॥ यदातिहर्षोत्पुलकाश्रुगद्गदःप्रोत्कंठउद्गायतिरौतिनृत्यति ३६ यदाग्रहग्रस्तइवक्वचिद्वसत्याक्रंदतेध्यायतिवंद
तेजनम् ॥ मुहुःश्वसन्वकिहरेजगत्पतेनारायणेत्यात्मगतिर्गतत्रयः ३७ तदापुमान्मुक्तसमस्तबंधनस्तद्भावभावानुकृताशयाकृतिः ॥ निर्दग्धबीजानुश
योमहीयसामक्तिप्रयोगेणसमेत्यधोक्षजम् ३८

बाधकमाह नेति ॥ ३१ ॥ भक्त्यागुरुशुश्रूषया यस्यदेवेपराभक्तिर्यथादेवेतथागुरावित्तिश्रुतेः सर्वलाभार्पणेनहरावित्तिशेषः ब्रह्मार्पणं ब्रह्महविरित्यादेः साधुभक्तानां नावैष्णवायदातव्यंनोदविंदुंन
तंदुलमित्यादेर्नियतभगवद्भक्तानांसेवालक्षणप्रसंगेन महत्सेवांद्वारमाहुर्विमुक्तिरित्यादेः ईश्वराराधनेनपंचरात्रोक्तेनपंचकालीनभगवत्पूजयापंचकालपरायणं पंचकालैकमनसाभित्यादेः ३२ तत्कथायांश्रद्ध
या पानेनतेदेवकथासुधायामित्यादेः गुणकर्मणांसंकीर्तनैः कलौसंकीर्त्यकेशवमित्यादेः विभयविसंढध्यानविधानार्थं तत्पदांबुरुहध्यानादिति संचितयेद्भगवत्श्रृणारविंदमित्यादेः तस्यहरेर्लिङ्गं प्रति
मातस्येक्षादर्शनं अर्हणंपूजनं आदिशब्देनप्रदक्षिणादिगृह्यते बर्हायितेतेनयनेनराणामित्यादेः ३३ हरिःसर्वेषुभूतेष्वित्यादिनाहरिरेवपूज्योऽनुभूतानियोग्यतातिरेकेणेतीदमेवकथ्यते ईश्वरोजीव
कलयाप्रविष्टइत्यादेर्वा ३४ ययाभक्त्याहरौरतिमुपासनांलभतेतयास्वरूपानंदानुभवलक्षणांरतिलभतइतिपरंपरयायोज्यम् ३५ सृष्ट्यादीनिकर्माणि कंसवधादीनिवीर्याणि उद्गानादिकंससर्वभक्तसा
धारणं तदुक्तं केचिद्भक्ताःप्रनृत्यंतिगायंतिचयथेप्सितं केचित्पूष्णींभजंत्येवकेचिच्चोभयकारिणइति ३६ ३७ एतदेवाह तद्भावोति तस्यभावेयथास्वरूपेभावोभक्तिस्तस्यानुकृतेनुकूलत्वेनप्रकटित
आशयाकृतीभंतःकरणाकारीयस्यसतथा कश्चिदुद्गानेनांतराभक्तिप्रकटयति कश्चिद्रोदनाश्रुपातकरणेन कश्चिन्नर्तनेनकश्चित्पूष्णींभजनेनेति तस्यब्रह्मणोभावोलीलातत्रयोभावोभक्तिस्तयारंभिताभिप्रा
याकारइतिवास्थानाभिप्रायआशयइतिवा निर्दग्धकर्मबीजंपस्यसतथा सचानुशयोतःकरणंयस्यसतथा अनुशयःसंसारोवा ३८

भक्त्यनंतरंमगवत्कथानिर्वाणसुखजननीत्याह अधोक्षजेति अधोक्षजालापसंस्तुतिचक्रशातनंनाशनंतद्वारिविषयकथाकथनं ब्रह्मनिर्वाणसुखं ब्रह्मणोनुग्रहात्प्राप्य मुक्तिमुखं विदुरितियत्ततो देहद्वये स्थितं जीवं हृदि स्थितमीश्वरं भजं ध्यामि त्यन्वयः योयं बाहिर्वापुरुषादाकाशो यो वैयं वावसयो यमंतः पुरुष आकाशो यो वै सौतः पुरुष आकाशो वावसयो यमंतर्ह्येय आकाश इति श्रुतेः हृदीश्वरं मनः प्रेरक त्वेन तत्स्वामिनं साहसर्वमनो वृत्तिप्रेरकः समुदाहृत इति वाक्याद्वा ३९ भगवदुपासनं दवीयस्त्वेन बहुपाथेयसाध्यत्वेन भागीरथीयात्रावत् दुःसाधनं किं नेत्याह कोतिप्रयास इति अस्यात्मनो जीवस्य स्वे स्वाधीने हृदि छिद्रवदाकाशवत्सतः स्थितस्य हरेरुपासने कोतिप्रयासः न कोपि सर्वगतत्वेन समीपस्थत्वात् तद्दूरे तदंतिक इति श्रुतेः अशेषदेहिनां सामान्यतः साधारणत्वेन हृदि स्थितत्वेन सख्युः तस्माद्विषयोपपादनैः किं शास्त्रैरिति शेषः ४० भक्तेरंतरंगसाधनवैराग्यमेवेत्याशयेनाह राय इति ४१ विहितयज्ञसाध्यत्वेन स्वर्गादिर्नित्यत्वं संभाव्यमिति नेत्याह एवमिति एवं मर्त्यलोकवन्न निर्मलः प्राकृतत्वात् न दृष्टं श्रुतं दूषणं यस्य स तथातः सहचरीभूतवैराग्येणैकया मुख्यया आत्मलब्धये स्वरूपानंदानुभवलक्षणमुक्तिप्राप्त्यर्थं मात्मनो देहादेर्विविच्य स्वरूपज्ञानलक्षणलाभाय वा ४२ भगवदनर्पणबुद्ध्यानुष्ठितयज्ञादिकर्मार्थानर्थहेतुरित्याशयेनाह यदर्थमिति यजेतेत्यादिविध्यंगानि विपर्यासं दुःखं अमोघं सदा तनत्वेनावध्यं ४३ एतदेवाविबुधोति सुखायेति ब्रह्मार्पणलक्षणेन करणमनीहा तदुक्तं अप्रयत्नेन करणमनीहा प्रोच्यते बुधैरिति

अधोक्षजालापमिहाशुभात्मनः शरीरिणः संस्तुतिचक्रशातनम् ॥ तद्ब्रह्मनिर्वाणसुखं विदुर्बुधास्ततो भजध्वं हयये हृदीश्वरम् ३९ कोतिप्रयासो सुरबालकाह रे रुपासने स्वे हृदि छिद्रवत्सतः ॥ अस्यात्मनः सख्युरशेषदेहिनां सामान्यतः किं विषयोपपादनैः ४० रायः कलत्रं पशवः सुतादयो गृहामहीकुंजरकोशभूत यः ॥ सर्वार्थकामाः क्षणभंगुरायुषः कुर्वन्ति मर्त्यस्य कियत्प्रियंचलाः ४१ एवं हिलोकाः क्रतुभिः कृता अमीक्षयिष्णवः सातिशयान निर्मलाः ॥ तस्माददृष्ट श्रुतदूषणं परं भक्त्यैक्येशं भजतात्मलब्धये ४२ यदर्थमिह कर्माणि विध्यंगान्यसकृन्नरः ॥ करोत्यतो विपर्यासममोघं विंदते फलम् ४३ सुखाय दुःखमोक्षाय संकल्प इह कर्मणः ॥ सदा प्रोतीहया दुःखमनीहायां सुखोन्नतिम् ४४ कामान् कामयते काम्यान् यदर्थ इह पुरुषः ॥ सर्वदेहस्तु पारक्यो भंगुरो यात्युपैति च ४५ किमु व्यवहितापत्यदारागारवनादयः ॥ राज्यकोशगजामात्यभृत्यासाममतास्पदाः ४६ किमेतैरात्मनस्तुच्छैः सह देहेन न श्वरैः ॥ अनर्थैरर्थसंकाशैर्नित्यामंदमहोदधेः ४७ निरूप्यतामिह स्वार्थः कियान् देहभृतोऽसुराः ॥ निषेकादिष्ववस्थासु क्लिश्यमानस्य कर्मभिः ४८ कर्माण्यारभते देही देहेनात्मानुवर्तिना ॥ कर्माभेस्तनुते देहमुभयं त्वविवेकतः ४९ तस्मादर्थान्श्च कामान्श्च धर्मान्श्च यदपाश्रयाः ॥ भजतानीह यात्मानमनीहं हरिमीश्वरम् ५०

४४ शाश्वतसुखानुभवकामं विहाय शरीरे सुखकामं प्रयत्नमानो विमूढत्वेनातिहास्यो बुधैरित्याशयेनाह कामानिति काम्यान् कामान् विषयान् यदर्थे यस्य शरीरस्यार्थे पारक्यस्तु श्वसृगालादेर्विद्यमानो न स्वकीयः व्यवहिताः शरीरमपेक्ष्य दूरस्थाः ४५ ४६ ननु विषयभोगार्थं श्रीनारायणोपि विग्रहं गृह्णातीति केचित्तत्राह किमेतैरिति आत्मनो हरेः तस्मात्स्वताश्चिदानंदस्वरूपस्य जीवात्मनो भौतिकादिना किं न किमपि कृत्पमित्यतो वाह किमेतैरिति ४७ विचारासहत्वान्न देहादिना प्रयोजनमित्याह निरूप्यतामिति निषेकादिषु गर्भाधानादिष्ववस्थासु कर्मभिः क्लिश्यमानस्य देहभृतः कियान् स्वार्थ इति निरूप्यतामित्यन्वयः ४८ संसारस्य प्रवाहरूपेण नित्यतश्च हरेर्ज्ञानमंतरेण निवृत्तिः स्यादित्याशयेनाह कर्माणीति आत्मानुवर्तिना परमात्माधीनेन कर्मदेहश्चेत्युभयमविवेकतो ज्ञानात् ४९ नन्वीश्वरसेवायां भक्तिरेव प्रयोजिका चेन्नार्थादिना प्रयोजनमित्याशंकां परिहरन्नुपसंहरति तस्मादिति अर्थदेहं विषयत्वे साफल्यं भवतीत्यर्थः ननु प्रतीतं चेशाहित्यमनीहशब्दार्थपारित्यज्यान्पार्थक्यं कल्पनोक्तिप्रमाणं उक्तं हि प्रमाणमिति चेन्न तस्य बह्वर्थशाचित्वेन स्वाभिप्रेतार्थसंदेहात्करणकारणे कार्यसाधने नुव्रतादिष्वित्युक्तेरिति तत्राह अनीहमिति श्रमसाध्यक्रियाराहित्यादनीहमित्यस्योक्त एवार्थः अप्रयत्नेनेति विशेषणाच्च श्रमसाध्यक्रियाराहित्यमेवोच्यते स्पष्टाद्युच्चारणाभेदे ध्यानपञ्चासनादिषु व्रतबंधेनाद्यभेदे गीतके कर्मणां द्विपद्युत्तरवाक्ये कर्मण्यापि प्रयोगाच्च ५०

हरेरेवभजनेकारणमाह सर्वेषामिति व्यंजकत्वाद्भ्रजंगतइतिशेषः व्यंजनाज्जगतोविष्णुर्बीजंनपरिणामतइतिवचनाच्चबीजशब्दस्याविकारोर्थः अप्रयत्नेनेति अविक्रियःस्वहृग्वश्यइतिस्वोक्तेः ५१ ५२
भूतानामुत्पत्त्यादिनाभक्त्यभावेजातिविशेषोवृत्तादिविशेषोप्यकिंचित्करइत्याह नालमिति वृत्तमाचारः वृत्तंस्वरूपेचरितइतिपादवः ५३ ५४ आत्मौपम्येनात्मस्नेहवत्स्नेहेन ५५ वेदांतादिशा
स्नानधिकारित्वेनपापजीवत्वं ननुपापकरणात् अच्युततांच्युतिवर्जनंमोक्षंगताःसंतिहियस्मात्तस्मान्मुकुंदभक्तिरेवसंपाद्या ५६ तात्पर्यात्पुनरेतदेवहिकरणंश्रेयइत्याह एतावानिति तस्यहरेःसर्वसत्ताप्रदत्वे
नावस्थितेरीक्षणंदर्शनंज्ञानमिति यदीयंभक्तिरिति ५७ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेसप्तमेस्कंधेवि० टी० सप्तमोऽध्यायः ॥७॥ वैराग्याद्यंगोपांगरुचिरभक्तिसुंदरीसुंदरावयवसन्निवेशलक्षणपरमपुरुषार्थकरणंय
दुचरचरितमित्येतन्निदर्शयितुंनरसिंहावतारोनिर्द्वयतेस्मिन्नध्याये तत्रदैत्यसुतैः प्रह्लादवर्णितंश्रुत्वाकिंकृतमितियुधिष्ठिरस्यमानसींशंकांपरिहरति अथेति निरवद्यत्वाभिर्दोषत्वात् १ एकांतहरोसम्यक्
स्थितामेक्येस्थितामभिन्नविषयामितिवा यथायथावत्साकल्येन यथातैस्तेनोक्तंगृहीतंतथेतिवा २ तनयस्यानयंस्वसिद्धांतविरुद्धसिद्धांतं ३ पापेनपापसाधनेन ४ ५ यमक्षयंयमग्रहं ६ कस्यबलंयस्य
सर्वेषामपिभूतानांहरिरात्मेश्वरःप्रियः ॥ भूतैर्महाद्भिःस्वकृतैःकृतानांबीजसंज्ञितः ५१ देवोऽसुरोमनुष्योवायक्षोगंधर्वएवच ॥ भजन्मुकुंदचरणंस्वास्ति
मान्स्याद्यथावयम् ५२ नालंद्विजत्वंदेवत्वमृषित्वंवासुरात्मजाः ॥ प्रीणनायमुकुंदस्यनवृत्तंनबहुज्ञता ५३ नदानंनतपोनेज्यानशौचंनव्रतानिच ॥
प्रीयतेऽमलयाभक्त्याहरिरन्यद्विडंबनम् ५४ ततोहरोभगवतिभक्तिकुरुतदानवाः ॥ आत्मौपम्येनसर्वत्रसर्वभूतात्मनीश्वरे ५५ दैतेयायक्षरक्षांसिस्त्रियः
शूद्राव्रजौकसः ॥ स्वगामृगाःपापजीवाःसंतिह्यच्युततांगताः ५६ एतावानेवलोकेस्मिन्पुंसांस्वार्थःपरःस्मृतः ॥ एकांतभक्तिर्गोविंदेयत्सर्वत्रतदीक्षणम् ॥
५७ इतिश्रीभागवतेसप्तमस्कंधेसप्तमोऽध्यायः ७ ॥ नारदउवाच ॥ अथदैत्यसुताःसर्वेश्रुत्वातदनुवर्णितम् ॥ जगृहुर्निरवद्यत्वात्रैवगुर्वनुशिक्षितम् १ अ
थाचार्यसुतस्तेषांबुद्धिमेकांतसंस्थिताम् ॥ आलक्ष्यभीतस्त्वरितोराज्ञावेदयद्यथा २ श्रुत्वातदप्रियंदैत्योदुःसहंतनयानयम् ॥ कोपावेशचलद्वात्रः
पुत्रंहंतुंमनोदधे ३ क्षिप्वापरुषयावाचाप्रह्लादमतदर्हणम् ॥ आहेशमाणःपापेनतिरश्चीनेनचक्षुषा ४ प्रश्रयावनतंदांतंबद्धांजलिमवस्थितम् ॥ सर्पःपदा
हतइवश्वसन्प्रकृतिदारुणः ५ हेदुर्विनीतमंदात्मन्कुलभेदकराधम ॥ स्तब्धंमच्छासनोद्धूतंनेष्येत्वाद्ययमक्षयम् ६ क्रुद्धस्ययस्यकंपंतेत्रयोलोकाःसहेश्व
राः ॥ तस्यमेऽभिहितंमूढशासनंकिंबलोल्लासः ७ ॥ प्रह्लादउवाच ॥ नकेवलंमेभवतश्चराजन्सवैबलंबालिनांचापरेषाम् ॥ परावरेऽमीस्थिरजंगमायेब्र
ह्मादयोयेनवशंप्रणीताः ८ सईश्वरःकालउरुक्रमोसावोजःसहःसत्त्वबलेंद्रियात्मा ॥ सएवविश्वंपरमःस्वशक्तिभिःसृजत्यवत्यतिगुणत्रयेशः ९ जह्यासुरंभा
वमिमंस्वभावतःसमंमनोधत्स्वनसंतिविद्विषः ॥ ऋतेजितादात्मनउत्पथस्थितात्तद्विद्वचनंतस्यमहत्समर्हणम् १०

सकिंबलः मद्बलमनाहत्यतवबलभूतःकइत्यर्थः ७
किंबलमित्यस्योत्तरमाह नकेवलमिति वेत्यनेनबलमानंदओजश्चसहोज्ञानमनाकुलमितिश्रुतिसूचयति पराश्चावराश्चपरावरे एतदेवविशदयति स्थिरजंगमाइत्यादिना ८ ननुस्थापुमन्येप्रपद्यंतेशरीरत्वा
यदेहिनामितिश्रुतेः शिवंबलंबदंतिकेचित् कालाद्भवंतिभूतानिमन्यंतेकालंचितकाइत्यतः कालमथकथमयंनिर्णयः परमात्मबलमितितत्राह सइति ९ कुतो नसंतिविद्विषइतितत्राह ऋतेइति उत्पथस्थिता
त्तत्त्वमार्गविरुद्धमार्गनिरतादजितात् अवशीकृतादात्मनोमनआर्दीन्द्रियग्रामाहते शुद्धमनआदिनाविचार्यमाणेशत्रवोनसंतीत्यर्थः ननु तर्हीदं युद्धाद्यमंपरंकरूविंबुधादानवान्प्रतीत्यादिकथंसंगच्छतइत्याशं
कथयथायोग्यतादर्शनलक्षणंसमत्वंकर्तव्यं अन्यथा शास्त्रविरोधइतिभावेनोक्तसमत्वंफलमाह तद्विद्वीति तच्चयोग्यतानुसारेणतन्मनोधरणंहरेःसमर्हणंविद्वीत्यन्वयः नैतदल्पंकिंतु महदित्याहमहदिति १०

एतदेवविशदयति दस्यूनिति एकेभवादृशाः पुरंशरीरं लुपतः षड्दस्यूनं षड्विंश्रियारूपचोराविति जित्य दशदिशः स्वेन जिता इति मन्यन्त इत्यन्वयः आंतरशत्रुजयं विना कुतो बाह्यशत्रुजय इति भावेनाह जि तोति परे बाह्यशत्रवः यद्वा एकेमादृशाः षड्विंश्रियजयो नास्ति चेत् बाह्यशत्रुविषयादशदिशः सुष्ठु जिता इति मन्यन्ते शेषपूर्ववत् ११ असुरावेशो दीधिमग्रत्वात् पुत्रोक्तं तत्त्वं न तस्य श्रोत्रविवरगतमभूत् त्युताचिष्यत्याज्यहोमवद्भूदिति भावेनोत्तरमवतारयति व्यक्तमिति अतिमात्रं वक्तव्यांशादाधिकां विकत्थसे ऽवद्वं भाषसे विष्णुवामं दूकडुति वदसंगताः १२ यदित्वदुक्तं युक्तस्यात्तद्विहितथाप्रतीयेत तस्मादसंबद्धमिति भावेनाह यस्त्वयेति १३ अस्पेदं फलितमित्याह सोहमिति गोपायेतरक्षेत १४ यद्विद्विपंजयस्वेति वचः न हार्दमसंभावितत्वात्तत्राह एवमिति १५ स्तंभभंगेनाधेयपातेन सभ्यानां शरी रचूर्णनादिव्यथा संभावितेत्याशंक्य भगवत्सन्निधानबलाद्वाचननिष्ठुरस्तंभोत्थनिर्द्वादो भूदित्याह तदैवेति अस्फुटत् अभिनत् स्वाधिष्ण्योपगतं स्वकीयत्वेनाभिमतं सत्यलोकं प्राप्तं स्वधामाप्ययं स्वलोकनाशं १६ तदा हिरण्यकशिपुः किंलुतवानिति तदवस्थामाह अभिक्रममिति पुत्रमभिक्रमन् पदविक्षेपं कुर्वन् तत्पनिर्हादस्य पदं विषयं कर्तुं भूतं न ददर्शेत्यन्वयः येन नादेन अनेना हिरण्यकाशिपोर्हृदयसारातिशयोदाशित इति

दस्यूनपुरं षण्णविजित्य लुपतो मन्यन्त एके स्वजितादिशो दश ॥ जितात्मनो ज्ञस्य समस्य देहिनां साधोः स्वमोहप्रभवाः कुतो परे ११ ॥ हिरण्यकशिपुर्वाच ॥ व्यक्तं त्वं मर्तुं कामोसियोति मात्रं विकत्थसे ॥ सुमूर्षूणां हि मंदात्मन्नस्युर्विष्णुवागिरः १२ यस्त्वयामंदभाग्योक्तो मदन्योजगदीश्वरः ॥ क्वासौ यादिस सर्वत्र कस्मात्स्तंभेन दृश्यते १३ सोहं विकत्थमानस्य शिरः कायाद्वरामिते ॥ गोपायेत हरिस्त्वाद्ययस्ते शरणमीप्सितः १४ ॥ नारद उवाच ॥ एवं दुरुक्तैर्मु हुरदयन् रूपासु तं महाभागवतं महासुरः ॥ खड्गं प्रगृह्योत्पतितो वरासनात्स्तंभं तताडातिबलः स्वमुष्टिना १५ तदैव तस्मिन्निनदोति भीषणो बभूव येनाडक टाहमस्फुटत् ॥ यं वै स्वाधिष्ण्योपगतं त्वजादयः श्रुत्वा स्वधामाप्ययं मंगमेनिरे १६ अभिक्रमन् पुत्रवधेऽसुरो जसानि शम्यनिर्हादमपूर्वमद्भुतम् ॥ अंतःसभा यां न ददर्श तत्पदं वितत्रसुर्येन सुरारियूथपाः १७ सत्यं विधातुं निजभृत्यभाषितं व्याप्तिचभूतेष्वखिलेषु चात्मनः ॥ अदृश्यतात्यद्भुतरूपमुद्वहनस्तंभे सभा यां न मृगं न मानुषम् १८ ससत्त्वमेवं परितो विपश्यन्स्तंभस्य मध्यादनुनिर्जिहानम् ॥ नायं मृगो नापि नरो विचित्रमहो किमेतच्च मृगेंद्ररूपम् १९ मीमांस मानस्य समुत्थितो ग्रतो नृसिंहरूपस्तदलं भयानकम् ॥ प्रतप्तचामीकरचंडलोचनं स्फुरत्सटाके सरज्जंभिताननम् २० करालदंष्ट्रं करवालचंचलं क्षुरांतजिह्वं भृकुटीमुखोल्बणम् ॥ स्तब्धोर्ध्वकर्णैर्गिरिकंदराद्भुतव्यात्तास्य नासं हनुर्भेदभीषणम् २१

ज्ञायते १७ आकाशविशेषगुणस्य शब्दस्य चेतनाश्रयत्वेन दर्शनात् किमिदमिति मीमांसमानेषु सस्तु तदाश्रयोप्यदर्शित इत्याह सत्पां विधातुमिति रूपं विशिनाष्टि नमृगमिति नाभावान्यविरोधेष्वतिवचनात् न मृगं केवलं गृहस्य विद्यमानं न भवति न मानुषं मानुषस्य विद्यमानं न किंतु तयोः समाहारलक्षणम् १८ एवं विधं सत्त्वं प्राणविशिष्टं रूपमुद्वहं स्तस्याग्रतो ग्रेसमुत्थितो ऽदृश्यतेत्यन्वयः किं विशिष्टस्य स्तंभस्य मध्यादनु निर्जिहानमुत्तिष्ठमानमेतच्च मृगेंद्ररूपं किमिति मीमांसमानस्य विचारं कुर्वतो हिरण्यकशिपोः तद्रूपं विशिनाष्टि तदलमित्यादिना चामीकरं सुवर्णसटाके सरैः कर्गगतरोम विशेषलक्षणांतर्दलेर्जुभितं विकसितमा ननं यस्य स तथा १९ २० करालाः क्रूरादंष्ट्रा यस्य स तथा करवालवत् चंद्रहासवच्चंचलं क्षुरांतः क्षुरधारातद्वा स्थिता जिह्वा यस्य तथा भृकुट्यामुत्सेनपूर्वभागेनोल्बणं क्रूरं स्तब्धौहदौर्ध्वकर्णौ कृतौ च कर्णौ यस्य तथा तद्विरिकंदरवत् अद्भुतं व्यात्तं चार्थनासापुटं च यस्य तथा तत्तद्वनुभेदेन विदीर्णकपोलेन भीषणं भयजनकम् २१

ग्रीवाचो रूचवक्षःस्थलं चतानितथा अदीर्घाणि पीवराणि ग्रीवोरुवक्षःस्थलानियस्यतत्तथातत् चंद्रो हेमिहिमांशौ नाचंद्रकरोचिषेपितेत्यभिधानात् चंद्रांशुवर्णवद्वोरैरुगैस्तनूरुहैः क्षुरितं व्याप्तम् पीतेरुगैसि
तेगौरइत्याभिधानम् विष्वक्प्राप्तैर्भुजानीकशतैर्युक्तम् बहुत्वापेक्षयानीकेत्युक्तम् २२ निजमात्मीयनित्ययोरित्यमरः निजान्यात्मीयानि न स्वापेक्षयेतराणि चक्रादीनि यामितैरायुधप्रवेकैरायुधमुख्यैर्वि
द्रावितादैत्यदानवायेनतत्तथोक्तं तत् यद्वा निजं सहजं न खलु क्षणमायुधम् इतराणि पृथक् स्थितानि चक्रादीनीति मे औरसारिणानि सर्गशत्रुणा हारिणा अनेन रूपेण प्रायेण ममायं वधः स्मृतो निरूपितः किं स्मृतो व
धोयं किमिति वा कीदृशस्य मे पुत्रवधे समुद्यतस्य पुत्रहंतुर्पोषः शास्त्रेषु स्मृतो विहितः सोयमद्य प्राप्तः किंचेति २३ एवं विमृश्य बंधान्निवृत्तः किं नेत्याह एवमिति कमभ्यपतदित्यत उक्तम् नृसिंहं प्रति दैत्य
कुंजरो दैत्यैः निदर्शनमाह अलक्षित इति अलक्षितः साहसिकः पतंगमः शलभः २४ द्विसप्तलोकैकारेः केवलं तुच्छीकरणं भगवद्वक्तिवैशद्यान्न तत्त्वत इति नेत्याह न तदिति सत्त्वधामनिबलज्ञानसमाहारमू
र्तोपराक्रममूर्तो वा जगदादौ तमः पानं पुरुषरूपेण अनेन जगदावरकं तमः पानतो हरेरसुरभस्मीकरणं किमिति दर्शितम् अथोलोकं विडं बयतो हरेरसुरेण सह समरप्रकारं वर्णयति तत इति २५ तस्य गदा शिक्षालाघ
वं वक्ति सतस्येति हस्तोत्कलितः हस्ताद्रलित उत्क्षुतो वा २६ तस्य हरेर्विडं वनम् अजानताममराणां निरूपणप्रकारं वक्ति असाध्विति हतौजसः भ्रष्टावष्टंभा इव धनेन च्छदाच्छादनयेपांते तथा मेघच्छाया

दिविस्पृशत्कायमदीर्घपीवरग्रीवोरुवक्षःस्थलमल्पमध्यमम् ॥ चंद्रांशुगौरैश्क्षुरितं तनूरुहैर्विष्वग्भुजानीकशतैर्नखायुधम् २२ दुरासदं सर्वनिजेतरायुधप्र
वेकविद्रावितदैत्यदानवम् ॥ प्रायेण मेऽयं हरिणौरसारिणावधः स्मृतोऽनेन समुद्यतस्य किम् २३ एवं ब्रुवंस्त्वभ्यपतद्रदायुधो न दन्तृसिंहं प्रति दैत्यकुंजरः ॥ अल
क्षितोऽग्नौ पतितः पतंगमो यथानृसिंहौ जसिसोऽसुरस्तथा २४ नत द्विचित्रं खलु सत्त्वधामनिस्वतेजसा यो नुपुरापि बत्तमः ॥ ततो भिपद्याभ्यहनन् महासुरोरुषान्
सिंहं गदयो रूवे गया २५ तं विक्रमं तं सगदं गदाधरो महोरगं ताक्ष्यं सुतो यथाग्रहीत् ॥ सतस्वहस्तोत्कलितस्तदासुरो विक्रिडितो यद्वदहिर्गर्भतमः २६ असाध्व
मन्यं तहतौजसोऽमरा घनच्छदाभारतसर्वधिष्ण्यपाः ॥ तं मन्यमानो निजवीर्यशंकि तं यद्वस्तमुक्तो नृहरिर्महासुरः २७ पुनस्तमासज्जतखड्गचर्मणीप्रगृह्य वेगे
न गतश्रमो मृधे ॥ तं श्येनवेगं शतचंद्रवर्मभिश्चरंतमच्छिद्रमुपर्यधो हरिः २८ कृत्वा दृहासं खरमुत्स्वनोल्बणं निमीलिताक्षं जगृहे महाजवः ॥ विष्वक्स्फुरंतं
ग्रहणातुरं हरिर्व्यालो यथाखुंकुलिशाक्षतत्त्वचम् २९ दार्यूरवापात्यददारलीलयानसैर्यथा हिं गरुडो महाविषम् ॥ संरंभदुष्प्रेक्ष्य कराललोचनो व्यात्ता
ननांतं विलिहन् स्वजिह्वया ३०

यां विलीना इव लुप्तोपमेयम् सर्वधिष्ण्यपाः सर्वनक्षत्रपततः चंद्रादयो मराः तदसाध्वमन्यं तेत्यन्वयः तत्र हेतुस्तं मन्यमान इति नृहरेर्हस्तमुक्तोसुरः तं नृहरेर्निजवीर्यं आत्मपराक्रमेशं किं तं मन्यमानो भूदित्युक्तादि
ति २७ हरेर्हस्तमुक्तोसुरः पराद्रवत् उताभ्यपतदितिसंशयो माभूदित्याह पुनस्तमिति आसज्जतसक्तो भूद्युद्धाय सन्नद्धो भूदित्यर्थः शतचंद्रवर्मभिश्छतचंद्रवर्मभ्यां खड्गवर्मणीति प्रकृतत्वात् भद्रं कर्णेभिः शृणु
याम देवा इत्यादि श्रुतेः ॥ छांदसाभिप्रायेणायं प्रयोगः संभाव्यते च परिभ्रमणो शिक्षाप्रकर्षद्रष्टृणां द्वे एव बहूनी विदश्यंत इत्यतो वा बहुवचनं युज्यते अच्छिद्रं निरवकाशमिति क्रियाविशेषणे नैतदेव सूचयति
असुरवीर्यमाशंकमानो हरिः किमकरोदिति तत्राह हरिरिति २८ विष्वक्परितः स्फुरंतं भ्रमंतमित्यनेनापिशिक्षोत्कर्षध्वनयति हरिः पुनर्ग्रहणेनातुरमकरोदिति शेषः अनेनातुरस्वरं लक्षयति तत्र दृष्टां
तमाह व्याल इति व्यालः सर्पः घननशीलत्वादाखुः २९ ब्रह्मवररक्षणार्थमाह द्दारीति द्दार्यश्चस्तिरश्नीनदारुणि स्थित्वा उरावके उत्तानतया पात्य अत्रापि हस्वत्वं छांदसम् संरंभेण द्वेषादात्यंतिकोपेन
दुष्प्रेक्ष्ये कराललोचने यस्य व्यात्ताननांतं विवृतवदनस्याधरोष्ठम् ३०

असृक्वसपारुधिरांबुनाक्तेरुषिते अतएवाराणकेसराननेयस्यसतथोक्तःसहरिःसिंहः नकेवलमेनमेवहतवान्किंतुतदनुचरानासुरानित्याह नखांकुरेति ३१ अहन्हतवान्मनस्वशस्त्रपाणिभिर्नखैःशस्त्रैः
पाणिभिश्चहरेर्दोर्दंढानांयूथानुपथान् निकराकृष्टान् तदवसरविक्रमंवाक्ति सटावधूताइति ३२ दिगिभादिगजामदंजहुस्त्यक्तवंतःप्रोत्सर्पतप्रोदसर्पत उद्धतेत्यर्थः ३३ सभावस्थानंतस्यवाक्ति ततइति
संभृततेजसराशीकृततेजसम् अलक्षितंनकेनापिदृष्टम् ३४ नन्वयंजयःकेनापिनलक्षितःतदंकुरव्यक्त्यदर्शनादित्याशङ्क्य पुरुषकोपोपशमनंस्त्रीणामेवसुशकमितिभावेनसुरस्त्रीपुष्पवर्षप्रकारमाह निशम्ये
ति लोकत्रयस्यमस्तकज्वरंशिरोरोगायमाणम् ग्रहर्षातिरेकेणोत्कलितंविकसितमाननंपासांतास्तथाताः ३५ सुरस्त्रीवृष्टपुष्पसौरभ्याघ्राणेनकिंचिच्छांतकोपत्वादस्माकमप्ययमवसरइतिमत्वानानादे
वानानंभसिविमानावलिंसांकुल्यप्रकारंवक्ति तदेति ३६ सुराणामानकादुंदुभयः ३७ चंदधुब्धानांचित्ताद्वादकरीस्तुतिरेवेतिभावेनब्रह्मादीनामुपक्रममाह तदुपव्रज्येति येष्वर्पमुपगतंतुंन्रासतेब्रह्माद

असृक्वसाक्कारुणकेसराननोयथांत्रमालीद्विपहत्ययाहरिः ॥ नखांकुरोत्पाटितहृत्सरोरुहंविसृज्यतस्यानुचरानुदायुधान् ३१ अहन्समंतान्नस्वशस्त्र
पाणिभिर्दोर्दंढयूथानुपथान्सहस्रशः ॥ सटावधूताजलदाःपरापतन्ग्रहाश्चतदृष्टिविनष्टरोचिषः ३२ अंभोधयःश्वासहताविचुक्षुर्मुनिर्हार्दभीतादिगिभाज
हुर्दिशः ॥ द्यौस्तत्सटाक्षिप्तविमानसंकुलाप्रोत्सर्पतक्षमाचपदातिपीडिता ३३ शैलाःसमुत्पेतुरमुष्यरंहसाततेजसासंकुभोनरेजिरे ॥ ततःसभायामुपविष्ट
मुत्तमेनृपासनेसंभृततेजसंविभुम् ॥ अलक्षितंभैरवमत्यमर्षणंप्रचंडवक्रंनबभाजकश्चन ३४ निशम्यलोकत्रयमस्तकज्वरंतमादिदैत्यंहरिणाहतंमृधे ॥ प्र
हर्षवेगोत्कलिताननामुहुःप्रसूनवर्षैर्वृष्टुःसुरस्त्रियः ३५ तदाविमानावलिभिर्नभस्थलंदिदृक्षतांसंकुलमासनाकिनाम् ३६ सुरानकादुंदुभयोहिजघ्निरेगंध
र्वमुख्याननृतुर्जगुःस्त्रियः ३७ तदुपव्रज्यविबुधाब्रह्मैर्द्रगिरिशादयः ॥ ऋषयःपितरःसिद्धाविद्याधरमहोरगाः ३८ मनवःप्रजानांपतयोगंधर्वा
प्सरचारणाः ॥ यक्षाःकिंपुरुषास्तातवेतालाःसहकिन्नराः ३९ तेविष्णुपार्षदाःसर्वेसुनंदकुमुदादयः ॥ मूर्ध्निबद्धांजलिपुटाजासीनंतीव्रतेजसम् ॥ ई
डिरेनरशार्दूलंनातिदूरचराःपृथक् ४० ॥ ब्रह्मोवाच ॥ नतोस्म्यनंतायदुरंतशक्तयेविचित्रवीर्यायपवित्रकर्मणे ॥ विश्वस्यसर्गस्थितिसंयमानगुणैःस्वलील
यांसदधतेऽव्ययात्मने ४१ रुद्रउवाच ॥ कोपकालोयुगांतस्तेहतोयमसुरोल्पकः ॥ तत्सुतंपाह्यनुसृतंभक्तंतेभक्तवत्सल ४२ इंद्रउवाच ॥ प्रत्यानीताःपरम
भवतात्रायतानःस्वभवगादैत्याक्रांतंहृदयकमलंत्वद्दृहंप्रत्यबोधि ॥ कालग्रस्तंकियदिदमहोनाथशुश्रूषतांतेमुक्तिस्तेषांनहिबहुमतानारसिंहापरैःकिम् ४३

यस्तंपृथगीडिरित्यन्वयः ३८ नातिदूरचराःकिंचित्समीपवर्तिनः ३९ ४०, तत्रपृथक्हरिपृथक्लक्षणस्तुतिप्रकारंब्रूते नतोस्मीति गुणैःसत्त्वादिभिःस्वलीलयास्वरूपभूतलीलया अव्ययात्मनेनि
त्यदेहाय ४१ येनायमसुरोहतःसकोपकालोयुगांतोयुगावसानोचितो नेदानीमत्यल्पासुरहनने तस्मात्कोपंसंहृत्यानुसृतंशरणंप्राप्ततस्यसुतंप्रह्लादंरक्षेत्यन्वयः ४२ हेपरम नस्त्रापतारभताभवतादै
त्यहृतायज्ञेषुस्त्रभागाअस्मद्योग्यहविर्भागाःप्रत्यानीताइत्यन्वयः तपोबलेनदैत्येनाक्रांतंनिमीलितंचतवर्षहंतववासयोग्यंहृदयकमलंप्रत्यबोधिविकसितमस्माकं भवतेतिशेषः विरक्तिमक्तिभ्यामेव
शीकर्तुयोग्योनान्येनेत्याशयेनाह कालेति नाथयदिदंस्वर्गादिस्थानंकालग्रस्तंकियत्सुखजनकंनकिमपीतिमत्वाभजाति तेषुश्रूषतांत्वासेवमानगतांतेषांकरगतामुक्तिरपिबहुमतानहियस्मात्तस्मात्
हेनारसिंहतेषांभक्तानांपरैर्धर्मादिभिःप्राप्तैःकिमित्यन्वयः ४३

हेआदिपुरुषत्वंपदात्मतेजआत्मनोहरेज्ञानलक्षणंतेजस्तपोनोस्मार्कपरमश्रेयसेभात्य येनतपसाआलोचनरूपेणमहिम्नेदंसमस्तमात्मगतंव्याप्तं हेशरण्यपाल भमुनादैत्येनविप्रलुप्तंनष्टंतत्तपोज
गद्रक्षार्थगृहीतवपुषानरसिंहात्मना पुनरप्यस्मान्प्रतिकटाक्षमन्वमंस्थाउद्धरिष्यामीतिशेषः तपआलोचनइतिधातोः पश्यज्ञानमयंतपइतिश्रुतेश्च भगवर्ज्ञानसादृश्यदस्यात्मतेजइत्यभेदवचनंयु
ज्यते विप्रलोपस्तिरोधानंनस्वरूपनाशः ४४ योभवात्रस्वविदीर्णवपात्रस्वविदारितांत्रातृत्तस्यदैत्यस्योदरादाच्छत् ऋच्छगतावितिधातोः श्राद्धान्यस्माकमगमयदित्यन्वयः ४५ योगसिद्धामाणि
माद्यष्टैश्वर्यलक्षणंगतियोगःपवनविजयःतपःकायकेशलक्षणंतयोर्वलेन नानाविधोदपौयस्यसतथा ४६ पृथक्जगद्विलक्षणस्यहरेर्धारणयाऽस्वढोपासनयानुरुद्धालब्धाविद्यामंतर्धानलक्षणाम्
४७ आसांस्त्रीणामर्थेदत्तानंद ४८ निदेशकारिणआज्ञाकारिणः ४९ हेपरेशस्त्वयाभिसृष्टायेनदैत्येननिषिद्धावयंप्रजाःनसृजामोवैसदैत्यस्त्वयैवतुइदानींभिन्नवक्षाःशेते तथाप्यमवतारोजगन्मंगलं

॥ ऋषयऊचुः ॥ त्वंनस्तपःपरममात्थयदात्मतेजोयेनेदमादिपुरुषात्मगतंससर्ज ॥ तद्विप्रलुप्तममुनाद्यशरण्यपालरक्षागृहीतवपुषापुनरन्वमंस्थाः ४४
॥ पितरऊचुः ॥ श्राद्धानिनोधिबुभुजेप्रमभंतनूजैर्दत्तानितीर्थसमयेपितिलान्सहाद्रिः ॥ तस्योदरात्रस्वविदीर्णवपाद्यआच्छत्तस्मैनमोभगवतेऽखिलक
र्मगोप्त्रे ४५ ॥ सिद्धाऊचुः ॥ योनोगतियोगसिद्धामसाधुरहार्षीद्योगतपोबलेन ॥ नानादर्पंतंनखैर्निर्ददारतस्मैतुभ्यंप्रणताःस्मोन्मृसिंह ४६ ॥ विद्या
धराऊचुः ॥ विद्यांपृथग्धारणयानुरुद्धान्यषेधदज्ञोबलदृप्तवीर्यः ॥ सयेनसंख्येपशुवद्वतस्तंमहानृसिंहंप्रणताःस्मनित्यम् ४७ ॥ नागाऊचुः ॥ येनपा
पेनरत्नानिस्त्रीरत्नानिहृतानिनः ॥ तद्वक्षःपाटनेनासांदत्तानंदनमोस्तुते ४८ ॥ मनवऊचुः ॥ मनवोवयंतवनिदेशकारिणोदितिजेनदेवपरिभूतसेतवः ॥
भवताखलःसउपसंहृतःप्रभोकरवामतेकिमनुशाधिकिकरान् ४९ ॥ प्रजापतयऊचुः ॥ प्रजेशावयंतपरेशाभिसृष्टानयेनप्रजावैमृजामोनिषिद्धाः ॥ सए
षत्वयाभिन्नवक्षास्तुशेतेजगन्मंगलंसत्त्वमूर्तेऽवतारः ५० गंधर्वाऊचुः ॥ वयंविभोतेनटनाट्यगायकायेनात्मसाद्वीर्यबलौजसाकृताः ॥ सएषनीतोभवता
दशामिमांकिमुत्पथस्थःकुशलायकल्पते ५१ ॥ चारणाऊचुः ॥ हरेतवांप्रिपंकजंभवापवर्गमाश्रिताः ॥ यएषसाधुहृच्छयस्त्वयासुरःसमापितः ५२
॥ यक्षाऊचुः ॥ वयमनुचरमुख्याःकर्मभिस्तेमनोज्ञैस्तइहदितिसुतेनप्रापितावाहकत्वम् ॥ अनुजनपरितापंतत्कृतंजानतातेनरहरउपनीतःपंचतांपंचविं
श ५३ किंपुरुषाऊचुः ॥ वयंकिंपुरुषास्त्वंतुमहापुरुषईश्वरः ॥ अयंकुपुरुषोनष्टोधिकृतःसाधुमिर्यतः ५४ ॥ वेतालाऊचुः ॥ सभासुसत्रेषुतवामलंय
शोगीत्वासपर्यामहर्तीलभामहे ॥ यस्तांव्यनैषीदृशमेषुर्दुर्जनोदिष्ट्याहतस्तेभगवन्त्यथामयः ५५ ॥ किन्नराऊचुः ॥ वयमीशकिन्नरगणास्तवानुगा
दितिजेनविष्टिममुनानुकारिताः ॥ भवताहरेसवृजिनोऽवसादितोनरसिंहनाथविभवायनोभव ५६

जगतिशुभसारभूतः जगतोमंगलमुद्दिश्यगृहीतोवा ५० नटोनटनंकथाबंधक्चनं नाट्यंशृंगारादिभावदर्शनं एतयोर्गायिकाःएतदुक्तं नटनंतु कथाबंधनाट्यकं भावदर्शनमिति वीर्यबलौजसायेना
त्मसात् आत्माधीनाःकृताः कल्पतेसमर्थोभवति ५१ साधून्हरंतीतिसाधुद्वतःसज्जनारपस्तेषांशपआश्रयःसाधूनांहृदयंश्रयतिततापदत्वेनेतिवा समापितोविनाशंगमितः भवस्यापवर्गस्पत्यागो
यस्मात्तत्तथावद्रवात्संसारान्मोक्षोयस्मात्तत्तथेतिवा ५२ पंचतांविनाशं हेपंचविंशचतुर्विंशानांमध्यइतिशेषः ५३ किंपुरुषाःपुरुषाभासाः ५४ सत्रेषुसभासुसत्रकारिणः दिष्ट्यासुसंकर्तुं ५५ वेतनहीन
तथाक्रियमाणंकर्मविष्टिवृजिनंदुःखं करोतीतिवृजिनःकर्त्रर्थःप्रत्ययः सअपसादितोऽपहत्यनाशितः विभवापसंसारान्मुक्तये ५६

हरिनरयोः सिंहनरयोरूपविधिकरोभृत्यः किंविप्रशापादसुरयोनिमाप्तस्य ५७ इति श्रीभागवते महापुराणे सप्तमस्कंधे वि० टी० अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ अत्रापि भक्तमाहात्म्यमेव प्रकटयति ब्रह्मादिदेवतास्तुत्यनंतरं कथं कथाप्रसंग इति श्रोतुरांतरांशं कां परिहर्तुमाह एवमिति एवंस्तुवंतोपि उपेतुं समीपंगंतुं मन्युसंग्रहं कोपसारभूतं मनवबोधन इति धातुः ज्ञानसारं प्रत्ययसारमिति श्रुतेः ज्ञानिविवक्षयैतत् ननु तर्हि कथं समीपंगंतुं नाशकमित्युच्यते इति चेदज्ञेयत्वज्ञापनायेति तात्पर्यं न तत्र चक्षुर्गच्छति न वाग्गच्छति तेभ्यो ह प्रादुर्बभूव तत्र व्यजानतेत्यादि श्रुतेरेतदेव दर्शयति सुदुरासदमिति सुखेन विषयीकर्तुं मशक्यम् १ एतदेव विवृणोति साक्षादिति सरस्वत्यादिव्यावृत्त्यर्थं साक्षादिति अदृष्टाश्रुतपूर्वत्वादन्वैः साधारणैर्जनैरिति शेषः द्विवेतौ नित्यमुक्तावित्यादेः तर्हि नोपेयायशंकितेत्येतत्कथं घटतीति चेत् मया पश्वरः प रिच्छेद्यो न भवति किं त्वन्यैरिति ज्ञापनाया सुरजनमोहनायेति वा अदृष्टाश्रुतपूर्वत्वादन्वैः साधारणैर्जनैः नृसिंहशंकितेव श्रीलोकमोहाय नोपेयाविति वाक्यसिद्धम् २ ममेदानीं प्रह्लादेवात्सल्यातिशयोक्तिभक्तानां मत्सेवातिशयफलाधिकार्यमिति भगवन्मनोज्ञापनाय ब्रह्मणा प्रह्लादः प्रेषित इत्याशयेनाह प्रह्लादमिति अयमपि लक्ष्मीकांतसमीपागमने हेतुरन्यथा प्रह्लादेवात्सल्यातिशयोक्तप्रकटितः स्यात्तदुक्तं प्रह्लादेवैवात्सल्यदर्शनाय हरेरपि ज्ञात्वामनस्तदा ब्रह्मा प्रह्लादं प्रेषयत्तदेति प्रकृष्टोद्वादो निर्वृतिर्यस्य स तथा इत्यनेन प्रह्लादशब्दनिरुक्तिः सूचिता लक्ष्म्यादिवत्सलतां हित्वा प्रह्लादेतत्करणाद्वरेषं भव्यबु

॥ विष्णुपार्षदाऊचुः ॥ अद्यैतद्वरिनररूपमद्भुतं ते दृष्टं नः शरणदसर्वलोकशर्म ॥ सोयं ते विधिकर ईश विप्रशापात्तस्येदं निधनमनुग्रहाय विद्मः ५७ इति श्रीभागवते महापुराणे सप्तमस्कंधे ऽष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ६४ ॥ नारद उवाच ॥ एवं सुरादयः सर्वे ब्रह्मरुद्रपुरस्सराः ॥ नोपेतु मशकन्मन्युसंग्रहं सुदुरासदम् १ साक्षाच्छ्रीः प्रेषिता देवैर्दृष्टा तन्महदद्भुतम् ॥ अदृष्टाश्रुतपूर्वत्वात्सानोपेयायशंकिता २ प्रह्लादं प्रेषयामास ब्रह्मावस्थितमंतिके ॥ तातप्रशमयोपै हि स्वपित्रे कुपितं प्रभुम् ३ तथेति शनैः राजन्महाभागवतोर्भकः ॥ उपेत्य भुविकायेन ननाम विधृतांजलिः ४ स्वपादमूले पतितं तमर्भकं विलोक्य देवः कृपया परिभुतः ॥ उत्थाप्य तच्छीर्ण्य दधात्करांबुजं कालाहिनिर्दष्टधियां कृताभयम् ५ सतत्करस्पर्शधुताखिलाशुभः स पद्यमिव्यक्तपरात्मदर्शनः ॥ तत्पादपद्मं हृदि निर्वृतो दधौ हृष्यत्तनुः स्त्रिभुवदश्रुलोचनः ६ अस्तौषीद्वरिमेकाग्रमनसा सुसमाहितः ॥ प्रेमगद्गदयावाचा तत्र यस्तद्दृश्येक्षणः ७ ॥ प्रह्लाद उवाच ॥ ब्रह्मादयः सुरगणामुनयोथ सिद्धाः सत्त्वैकतानमतयो वचसां प्रवाहैः ॥ नांतं परस्य परतोप्यधुनापियांति किंतोऽष्टमर्हति समे हरिरुग्रजातेः ८

द्विर्नाशं कनीया असुरजनमोहनार्थोपपत्तेरुक्तं च एकत्रैकस्य वात्सल्यविशेषादशयेद्धारिः अवरस्यापि मोहायेति भक्त्यादिदानं नैव करोति किंतु वात्सल्यानुसारेणेत्याभिप्रायेण दर्शितं क्रमेणैवापि वात्सल्यं युक्तं उपेहि उपेत्य ३ ४ नृहरेः प्रह्लादेवात्सल्यातिशयं दर्शयति स्वपादमूले इति ब्रह्मादिकरांबुजेभ्यो हरेः करांबुजं विशिनाष्टि कालाहीति कालाख्याहिना निर्दष्टाग्रस्ताधीयेषां ते तथातेषाम् ५ इतरकरस्पर्शवैशिष्ट्यदर्शनायेति करस्पर्शफलाभिव्यक्तिवक्ति सतत्कर इति स भगवत्करस्पर्शविधूतसमस्तपापत्वात्तत्क्षण एव सम्यगंकुरितपरमात्मज्ञानः अभिव्यक्तं परस्य हरेरात्मनः ससारिणश्च दर्शनं स्वरूपाविषयज्ञानं यस्य स तथेति वाक्त्रिभुवदश्रुलोचने यस्य स तथा ६ तच्च ज्ञानमस्योत्पन्नमित्यस्योक्तं किंचिद्भक्त्यतस्तत्तत्तुत्याव्यव्यय इति भावेन दर्शयति अस्तौषी इति ७ सत्त्वैकतानमिति विलक्षणसमाहार एक एव नान्य इति वितानमिति विस्तृतबुद्धिर्पेषाति सत्त्वैकतानमतयः यद्वा सत्त्वेहरावेव नियतबुद्धयः अधुना परतः परस्य यस्यांतं नापि नैव यांति स हरिरुग्रजातेरसुरजातेर्मेतोऽष्टमर्हति किमित्यन्वयः न ते विष्णाविति श्रुतेः ८

भक्त्यापानुभक्त्यैव यूथपायगजेन्द्राय सेनानेतारिनागेंद्रयूथनाथः प्रकीर्तितइत्यभिधानं अनेनधनादिकमपिभक्त्युपबृंहितंसफलमित्युक्तंभवति ९ इतोपिभक्तिरेवहरेःप्रसादेप्रधानसाधनामित्याह विप्रादिति द्विषडुणाद्वादशगुणाएतैर्युक्तात् ज्ञानंचसत्यंचदमःशमश्चअमात्सर्यंहीस्तितीक्ष्णानसूया दानंचयज्ञश्चतपःश्रुतंचमहाव्रतंचद्वादशब्राह्मणस्य एतेभ्यःप्रवरोद्वादशेभ्यःसर्वामपीमांसापृथिवींशशिष्या त् त्रिभिर्द्वाभ्यामेकतोवाविशिष्टोनास्यसमोस्तीतिवेदितव्यइत्येतेभक्तिमतएवसंभवंतिनान्यस्यकचित्संभवेऽप्यंततो नतेभ्योर्थःस्यात् अनेवंविन्महत्पुण्यंकर्मकरोति बद्धास्यांततःक्षीयतएवेतिश्रुतेः तस्माद्भक्तिरेवप्रयोजिकेतितात्पर्यं सकलंमनआदिकंपुनातिविषयोपरक्तंमलंनिरस्यदर्पणवत्स्वच्छंकरोतिजगत्पुनातीतिवा यस्तुविज्ञानवान्भवतियुक्तेनमनसासदा तस्येंद्रियाणिवश्यानिसदश्वाइवसारथे रितिश्रुतेःअन्यत्रबाधकमाह नत्विति भूरिमानोहंकर्तेत्यभिमतानैवपुनातीत्यन्वयः समर्थमन्यसेयच्चकुंतीपुत्रंवृकोदरं तन्मिथ्याहिनमेकत्संभवावेत्थभारत मत्समोहिगदायुद्धेपृथिव्यांनास्तिभारत ना सीत्कचिदतिक्रान्तोभषितावानकश्चनेत्यादिभारतेदुर्योधनोक्ताहंकारप्रतीतिरेवंविधोभूरिमानइत्यर्थः नाविरतोदुश्चारितावाशतोनासमाहितः नाशांतमानसोवाभिप्रज्ञानंनैवमाप्नुयादितिश्रुतेः शमोदमस्तपः शौचंक्षांत्यार्जवविरक्तता ज्ञानविज्ञानसंतोषाःसंत्याज्येपिद्विषडुणाइतिकेचित् सत्यंदमस्तपःशौचंसंतोषोऽहीःक्षमार्जवं ज्ञानंशमोदयाध्यानंविप्रस्यैतेद्विषडुणाइतिकेचित् असंप्रदायज्ञैरुक्तत्वादत्रनग्राह्य मेतन्मत्तद्वयमिति १० ननुश्वपंचवारिष्ठमितीदमसंभावितंवर्णहीनत्वेनतत्कृतसपर्यास्वीकारानुपपत्तेर्नाहंतथाप्रियजमानहविर्वितानैरित्यादावन्यथाकथनाच्चेतितत्राह नैवेति अयंप्रभुरविदुषोज्ञानोपदेशान धिकारिणः पूर्वचीर्णपुण्यनिचयास्तज्ज्ञानेनयथार्थतत्त्वज्ञानिनोवर्णहीनाज्जनान्मानंपूजांवृणीतेस्वीकरोति इतिपत्तदात्मनोर्थेअप्राप्तप्राप्तयेनैवेत्यन्वयः कुतइत्यतउक्तं निजेति निजलाभेननित्यानंदेन

मन्येधनाभिजनरूपतपःश्रुतौजस्तेजःप्रभावबलपौरुषबुद्धियोगाः ॥ नाराधनायहिभवंतिपरस्यपुंसोभक्त्यातुतोषभगवान्ननुयूथपाय ९ विप्राद्विषडु णयुतादरविंदनाभपादारविंदविमुखाच्छ्वपंचवारिष्ठम् ॥ मन्येतदार्पितमनोवचनात्मगेहप्राणःपुनातिसकलंनतुभूरिमानः १० नैवात्मनःप्रभुरयंनिजला मपूर्णोमानंजनादविदुषःकरुणोवृणीते ॥ यद्यज्जनोभगवतेविदधीतमानंतच्चात्मनेप्रतिमुखस्यथामुखश्रीः ११

पूर्णइति हेतुगर्भविशेषणं कोह्येवान्मातृयोवैभूमातत्सुखमित्यादिश्रुतेःननुस्वार्थाभावेसपर्यास्वीकारेकिंकारणमितितत्राह करुणइति करुणयतीतिकरुणः देवस्यैषस्वभावोयं यमेवैषवृणुतेइत्यादि श्रुतेःकर्मणःक्षणभंगुरत्वात् कृपयातत्फलप्रदानायतत्स्वीकारोपचारइतितात्पर्यं विद्वद्भिःक्रियमाणं मानंस्वार्थमपिकिंनस्यादित्याशंक्यविशेषमाह यद्यादिति विद्वद्विद्वद्भेदमंतरेणसमानोजनःभगवतेय यन्मानंविदधीततत्तदात्मनेचस्वप्रयोजनायैवेत्युपगंतव्यं अत्रदृष्टांतमाह प्रतिमुखस्येति तथालंकृतमुखश्रीर्दर्पणादौप्रतिफलितस्यप्रतिबिंबलक्षणमुखस्यस्वालंकारमंतरेणश्रीर्लभ्यतेतथास्वबिंबभूतपर मात्मनोनिर्दोषगुणराशिध्यानलक्षणमानेनतत्प्रतिबिंबत्वात्स्वस्यापिनिर्दोषसुखलक्षणश्रीर्लभ्यतइत्यर्थः अनेनब्रह्मादिजीवराशिरत्यंततुच्छीभूतइतिसूचितं श्वपचादपिकष्टत्वंब्रह्मेशानादयःसुराइत्यादेः अयंतुनरसिंहआत्मनएवप्रभुःकिंतुसर्वस्याप्यतोखंडैश्वर्यत्वात् चक्रवर्तीकरमिवाविदुषोजनान्मानंवृणीते अनेनविद्वज्जनमानांगीकारोव्याख्यातःस्वतःसिद्धत्वात्ननुजनपदादर्थोदानादिनाराज्ञःस्वप्रयो जनोपलब्धिवदीश्वरस्यापितथास्यात्किंनेत्याह निजेति ननुन्मत्तःकिमीश्वरइतितत्राह करुणइति कस्यार्थेमानकरणमितितत्राह यद्यादिति कथमिवयथामुखस्यमुख्यस्यस्वामिनोराज्ञोमानलक्षणा श्रीःप्रतिमुखस्यराजमुखमनुवर्तमानस्यजनपदस्यपरोषद्रवराहित्येनधनधान्यादिसमृद्धिलक्षणाश्रीर्भवति तथाहरिविषयाक्रियमाणामानश्रीरनुरक्तजनस्य संसारशृंखलान्मोक्षलक्षणाश्रीर्भवतीत्यर्थः । बल मानंदज्ञोज्ञेयत्वादेः । ननु हरेर्जन्मादिमत्त्वेनविशेषमाहात्म्यायोगात्देवदत्तवदतोयुक्तंविप्रादितरजनपरिहृतीतत्वमितितत्राह नैवेति अयंनृसिंहआत्मनोदेहात्प्रभुःप्रभूतउत्पन्नोनैवकिंतुस्तंभात् दृष्टत्वा

दितिशेषः अदेहस्य जननायोगात् जननवद्वयविषयसुखानुभवोपपत्तेरतः कथं हरेर्विषयानुभूतिरिति तत्राह निजेति सत्यं परतश्चेत्प्राप्तिर्नायंतथा निजोलाभो यस्य स तथा स्वतः सिद्धानुभवश्च पु-
ण्यो व्याप्तश्च न हि व्याप्तस्य परिच्छिन्नगर्भवासादिकं युज्यते । प्रादेशमात्रं पुरुषमित्यादौ परिच्छेदप्रतीतिरिति चेत् तस्यां तिसुषिरं सूक्ष्ममिति श्रुतेराकाशवदुपपत्तेरुपाधिकल्पनायामनवस्थादिदोषोपपत्तेरतः
स्वभृत्यभाषितं सत्यं कर्तुं स्वस्य सर्वत्र व्याप्तिं दर्शयितुमितरत्र जातवद्दर्शनमसुरजनमोहार्थमित्यादि ज्ञातव्यं स्वभृत्यभाषितस्य सत्यकरणायेत्येतत्कथमवगतमितिति तत्राह मानमिति अविदुषः स्वरूपाणां
निनोस्माज्जनान्मानं वृणीतेन केवलमस्मज्जनान् किंतु सर्वस्मादपियोग्यादित्याशयेनाह यद्यदिति शेषपूर्ववत् स्वपचोपि भक्तएव वरीयान्माभक्तस्तस्य द्वेषित्वेन दंभार्थत्वेन विहितपूजाया अस्वीकारादित्य-
तोवाह नेति अपंहरिरविदुषो नित्याज्ञानिनोसुरजनादात्मनः स्वस्य मानं लोके दंभाभिप्रायेण कृतपूजां नैव वृणीते प्रत्युत्तानर्थं च करोतीत्याह करुण इति कृविक्षेप इति धातोः असुरजननिरसनशीलत्वा-
दंतमएव प्रापयतीत्यर्थः परापूर्वेषामिति श्रुतेः तस्मादसुरजनकृतसपर्यायार्थं जननीत्याशयेनाह यद्यदिति आत्मने अनर्थायेति शेषः यथामुखश्रीः प्रधानभटयोग्यश्रीः प्रतिमुखस्याल्पस्य प्रतिभटस्या-
नर्थाय मरणलक्षणाय स्यादिति शेषः ११ तस्माद्वक्तिरेव प्रयोजिकेत्याह तस्मादिति पस्माद्वित्यमहिमत्वात्सर्वात्मनेश्वरस्य स्वरूपं स्तोतुं शक्नोमि तस्माद्विगतविक्रवो निर्धूतचापल्यो हं यथामनीषं
त्प्रागृणाभीत्यन्वयः स्तुतेः फलमाह नीच इति अजयाप्रकृत्या नीचगुणविसर्गसंसारमनुप्रविष्टं पुमान्येनानुवर्णितेन गुणसंकीर्तनेन पूयेत शुद्धो भवति हि यस्मात्तेन संसारमोक्षो भवतीत्यर्थः १२ यथामनी

तस्मादहं विगतविक्रव ईश्वरस्य सर्वात्मनानहिगृणामि यथामनीषम् ॥ नीचोऽजयागुणविसर्गमनुप्रविष्टः पूयेत येन हि पुमाननुवर्णितेन १२ सर्वे ह्यमी वि-
धिकरास्तव सत्त्वधाम्नो ब्रह्मादयो वयमिवेशनचोद्विजंतः ॥ क्षेमाय भूतय उतात्मसुखाय वास्य विक्रीडितं भगवतोरुचिरावतारैः १३ तद्यच्छमन्युमसुरश्च ह-
तस्त्वयाद्यमोदेतसाधुरपि वृश्चिकसर्पहत्या ॥ लोकाश्च निर्वृतिमिताः प्रतियांतु सर्वे रूपं नृसिंहविभवाय जनाः स्मरंति १४

पृथगामित्युक्तं विवृणोति सर्व इति अमी वयं ब्रह्मादयश्च सर्वे सत्त्वधाम्नस्तवा विधिकरा हि विष्णोस्तिष्ठन्ति अदिशा विधर्मणीति श्रुतेः तत्र विशेषोस्ति यथा वयं उद्विजंतस्तथा ब्रह्मादयो नैवोद्विजंतः प्रधानभक्तत्वा-
त्कुत एतत्तद्वयं विज्ञापयत इति तत्राह क्षेमायेति अस्य हरेरुचिरावतारैः विक्रीडितं अस्य जगतः क्षेमाद्यनेकप्रयोजनाय स्यादिति यदनेनास्माभिधनेनास्माकमुद्देशो ब्रह्मादिरक्षणेन तेषामनुद्देशश्चायत इत्य-
र्थः १३ अथैवं कर्तव्यमित्याह तद्यच्छेति अद्य त्वया सुरो हतश्च यस्मात्तस्मान्मथ्नातिक्रुषीकरोति ज्ञानमिति मन्युः कोपः इतरेषामेवं विधो हरेस्तु स्वेदाधरस्फुरणादिविह्वललक्षणादिस्तं यच्छसंह-
रप्रसन्नभावं दर्शयेत्यर्थः मन्युंच त्वद्विषयं ज्ञानं च यच्छानुगृह्याणेत्यर्थः मनु अवबोधन इति धातोर् इति वा त्वद्विषयं पूजालक्षणं यज्ञमिति वा मन्युः कोपे क्रतौ युद्धे इत्याभिधानं सज्जनानं दाकांक्षापि भगवत्प्र-
सादकरीत्याशयेनाह मोदेतेति वृश्चिकसर्पलक्षणासुरहननेन साधुः सज्जनोपिमोदेतसाधुरपिमोदेतेति वा योगविभागः वृश्चिकसर्पलक्षणासुरहत्या निर्वृतिमानंदमिताः प्राप्ताः सर्वलोकाः प्रतियांतु-
स्वगृहमितिशेषः गत्वा किं कुर्वतीति तत्राह रूपमिति हेनृसिंहजनाः तव नृसिंहाकारं रूपं दुरितनिवृत्तिलक्षणा विभवाय स्मरंतीत्यन्वयः साधुराहिंसापरोपिवृश्चिकादिहत्यामोदेत किंपुनः सर्वलोकोपद्रव-
कृत् असुरहत्यातोवाह मोदेतेति हत्यामिति पाठे साधुः शास्त्रतत्त्वज्ञो दुष्टवृश्चिकादिहत्यां यथामोदेत तथाहमपि भगवद्वेषित्वेन दुष्टत्वात्पि नृहत्यामोद इत्यभिप्रेत्यतोवाह मोदेतेति नृसिंहेति संबोधनना-
मकरणाभिप्रायेणेति ज्ञातव्यं १४

पूर्वमज्ञातनामत्वादितितवकोपाकुलरूपदर्शनाद्गीत्यालोकस्यस्मरणंनसंभाव्यतइतितच्छमनंकर्तव्यमित्युक्तं तन्ममज्ञाततत्त्वस्यविषयोनभवाति ममभयंसंसारचक्रादित्याह नाहमिति भयानकस्य तेतवरूपात्रभिभेमीत्यन्वयः कीदृशात् जिह्मेवकेअप्रियुक्तेनेत्रेयस्यतत्तथा जिह्मयाभ्रुकुटीरभसौयस्यतत्तथाउग्रदंष्ट्रेयस्यतत्तथा जिह्माग्निनेत्रंचजिह्माभ्रुकुटीरभसंचउग्रदंष्ट्रचतत्तथा तस्मादात्रमेवसक् मालायस्यतत्तथा तस्मात्क्षतजेनरुधिरैणसिक्ताः केसरायस्यतत्तथा शंकुवत्स्थूणवत्स्तब्धौकर्णौयस्यतत्तथा क्षतजकेसरंचशंकुकर्णचतत्तथा तस्मात् निर्हादेनभीतादिगिभादिग्गजायस्यतत्तथातस्मात् अरिभिर्दिनखाग्राणियस्यतत्तथा तस्मात्अरीन्भिन्दंतीत्यरिभिर्दिनखानामग्राणि दुःसहंवोग्रंचसंसारचक्रंचयत्तेनसहकदनात् हिंसालक्षणाद्युद्धादुशत्तमसत्यकाम भीतानांअपवर्गभीतिजनकसंसारनाशनं अरणशरणं समियांयामि १५ १६ देवादियोनौसुखसंभवात्तस्मात्संसारचक्रात्कथंविभेषीतितत्राह यस्मादिति देवादिसकलयोनिषुप्रियस्यावियोगोऽप्रियस्यसंयोगः तयोर्जन्मयस्यसतथा सचशोकाग्नि स्तेनाप्रियादिवियोगादिनाजन्मनाच यःशोकाग्निस्तेनवा दह्यमानोहंयत्तदुःखपरिहारलक्षणंऔषधकर्मतदपिदुःखरूपमितिमत्वा अतद्विया नतद्वीरतद्वीस्तयादुःखपरिहारौष धाज्ञानेनभ्रमामि कुत्रगतेनकेनौ षधेनवामेसुखंस्यादित्यनवस्थितिमाप्नोस्मीति यस्मात्तस्मादिदमेवसंसारनाशनमितिमत्वाभवंतप्रार्थये किंतत्राह वदेति तवदास्यलक्षणंयोगमौषधंवदानुग्रहाणेत्यन्वयः१७ मदु पासनाद्युपायमंतरेणदास्य

नाहंविभेम्यजिततेतिभयानकस्यजिह्माग्निनेत्रभ्रुकुटीरभसोग्रदंष्ट्रात् ॥ आंत्रलजःक्षतजकेसरशंकुकर्णाग्निर्हादभीतादिगिभादरिभिन्नखाग्रात् ॥ १५ ॥ त्रस्तोस्म्यहंकृपणवत्सलदुःसहोग्रसंसारचक्रकदनात्कृशतांप्रणीतः ॥ बद्धःस्वकर्मभिरुशत्तमतेंप्रिमूलंभीतापवर्गमरणसामियांकदानु १६ यस्मात्प्रिया प्रियवियोगसयोगजन्मशोकाग्निनासकलयोनिषुदह्यमानः ॥ दुःखौषधंतदपिदुःखमतद्वियाहंभूमन्भ्रमामिवदमेतवदास्ययोगम् १७ सोहंप्रियस्यसुहृदः परदेवतायालीलाकथास्तवचृत्सिंहविरिंचगीताः ॥ अंजस्तराम्यनुगृणन्गुणविप्रमुक्तोदुर्गाणितेपदयुगालयहंससंगः १८ बालस्यचेहशरणंपितरौचृत्सिंह आर्तस्यचागदमुदन्वतिमज्जतो नौः ॥ तप्तस्यतर्पणविधिर्यदिहांजसेष्टस्तद्वत्प्रभोतनुभृतांत्वदुपासकानाम् १९ यस्मिन्मृतोयर्हिचयेनयस्ययस्मैयथायमुत यस्त्वंपरःपरोवा ॥ भावंकरोतिविकरोतिपृथक्स्वभावःसंचोदितस्तदखिलंभवतःस्वरूपम् २०

मात्रेणतवाकेंस्यादित्याशंक्य बहुप्रयत्नसाध्यामुपासनामंतरेणोपायोस्तीत्याह । सोहमिति गुणमयसंसारद्विप्रमुक्तःपादपुगलभेजालयमाश्रयोपेषांतेतथा तेचहंसानिःसंगाःपरमहंसास्तेषांसंगःसेवालक्ष णोयस्यसतथा । दुर्गाणिकलत्रादीनिनरकाणिवा १८ नृसिंहआर्तस्येत्यनेनसंध्यकरणेनदृष्टांतदार्ष्टीतिकयोर्महद्वैलक्षण्यमस्तीतिज्ञापनायाज्ञानजनबुद्धचवतारायचेतिज्ञातव्यं निदाघतप्तस्यजलादे नातर्पणविधिराप्यायनलक्षणपरिहारः ज्वराद्यभिभूतस्यज्वरादिपरिहारप्रकारोपत् इष्टः इष्टसाधनंच १९ ब्रह्माचन्यतमइष्टःकेंस्यादित्याशंक्यकर्तृत्वाद्यभिमतस्यब्रह्मादेःसत्तायाअपियदायदधीनत्वं प्रामाणिकंतदासर्वस्माद्वरेरिष्टत्वंकिंवक्तव्यमितिभावेनाह यस्मिन्निति अपरःकुलालादिर्यःपरोब्रह्मादिर्वायस्मिन्नविष्टानेस्थित्वापतोमृदादेर्योर्हिंयस्मिन्कालेयेनचक्रसलिलादिना यस्यादृष्टादेःसहायेनयस्मैज लाहरणाद्यर्थं यथाविधिनायंभावंघटादिपदार्थं करोतिविकरोतिसामान्यतोविशेषतोवा कीदृशःपृथक्स्वभावःकार्याद्विलक्षणस्वरूपःसंचोदितस्तदाहशेनपुरुषेणभेरितः तदखिलंकार्यकारणलक्षणंसर्वभवतः स्वरूपंचत्वदधीनसत्तात्मकमित्यन्वयः कर्तृकर्मक्रियादीनांसंचावृत्तिस्तथैवच विण्वधीनंयत् सर्वस्वरूपस्तदुच्यतइतिवचनाभाभेदोत्रेतिबोद्धव्यम् २०

संसारचक्रं भक्त्या जानित श्रीहरिप्रसादं विना दुस्तरं प्रसादश्चानि गृहीतमनसां दुःसाध्यो मनो मयत्वात् संसारचक्रस्या तः स एव संपाद्य इत्याशयेन संसारस्वरूपां निरूपयति मायेति चित्प्रकृत्याभिमतमायाप्रकृतिरुदितगुणानुमतेनोद्धतरजआदिगुणानुसारिणा कालेन प्रेरितेनादृष्टेन च सहकारिणा पुंसो जीवस्य कर्ममयं नानाविकारकोशमत एव बलीयो निगृहीतुमशक्यं छंदोमयं संकल्पविकल्पलक्षणेच्छात्मकं यन्मनः सृजति हे भज तन्मनोमूलं संसारचक्रं त्वदन्यस्त्वदनुग्रहरहितः पुरुषः को तितरेत् न कोपीत्यन्ययः केवलात्पारिकरोपेतस्य बलाधिक्यं स्यादित्यभिप्रायेणाह अजयेति अजया प्रकृत्या र्पिताः कल्पिता भिन्नवर्तिनामनसा सहषोडशैन्द्रियाणि पंच प्राणा एवारादलस्थानीया यस्य तत्तथा तत् २१ मन एव मनुष्याणां कारणं बंधमोक्षयोरिति श्रुतेः सम्यक्नि युक्तं मुक्तिनिमित्तं च त्वदनुग्रहेण स्यादित्याशयेनाह सत्त्वमिति यस्त्वं स्वधाम्ना नित्यं विजिता आत्मनो देहस्य गुणा जननादिलक्षणा धर्मा जीवस्य वा दुःखादिलक्षणा येन स तथा यश्च कलयति जानाति सर्वमिति कालो वशीकृता स्वसमवेता विसृज्यस्य सुरनरादिनां विधस्य जगतो विसर्गशक्तिर्विविधसृष्टिर्यस्मिन्स तथा हे ईश्वर सत्त्वषोडशारे संसारचक्रे लिंगशरीरे वा अजया विसृष्टमुत्पन्नमत एव दुःखेन निष्पीड्यमानं तत्पारिहाराय शरणं प्रयत्नं मां ततोपकर्ष उत्तर विभो समुद्धरणसमर्थ २२ त्वया कस्मात्स्वर्गाद्यैश्वर्येण तदित्याशंक्य तस्य न चरत्वादित्याशयेनाह दृष्टा इति अखिलानां धिष्ण्य पानां मित्रादीनां विभवो हिरण्यलक्षणोर्थः अस्मत्पितुर्हिरण्यकशिपोः कुपितहासो

मायामनः सृजतिकर्ममयं बलीयः कालेन चोदितगुणानुमतेन पुंसः ॥ छंदोमयं यदजया र्पितषोडशारं संसारचक्रमजको तितरेत् त्वदन्यः २१ सत्त्वां हिनित्या विजितात्मगुणः स्वधाम्ना कालो वशीकृतविसृज्य विसर्गशक्तिः ॥ चक्रे विसृष्टमजये श्वरषोडशारे निष्पीड्यमानमुपकर्षविभो प्रपन्नम् २२ दृष्टामयादिविविभो खिलधिष्ण्य पानामायायुः श्रियो विभव इच्छा तियान्जनो यम् ॥ ये स्मत्पितुः कुपितहासविजृम्भितभूविरफूर्जितेन लुलिताः स तु ते निरस्तः २३ तस्मादमूस्तनुभृता महमाशिषो ज्ञायायुः श्रियं विभवमैन्द्रियमाविरिचात् ॥ नेच्छामि ते विलुलिता उरुविक्रमेण कालात्मनोपनयमानि जभृत्य पार्श्वम् २४ कुत्राशिषः श्रुतिसुखामृगतृष्णरूपाः केदं कलेवरमशेषजां विरोहम् ॥ निर्विद्यते न तु जनो यदपीह विद्वान्कामानलं मधुलवैः शमयन्दुरापैः २५ काहं रजः प्रभव ईशतमो धि केस्मिन् जातः सुरेतरकुले कृतवानुकंपा ॥ न ब्रह्मणेन तु भवस्य न वैरमायायन्मे र्पितः शिरसि पद्मकरप्रसादः २६

दुर्हासस्तेन विजृम्भितयोः स्फुरितलक्षणयोर्भ्रुवोर्विस्फूर्जितेन विकासविशेषेण लुलिता विनाशिताः स तु हिरण्यकशिपुरपिते त्वया २३ यस्मात्क्षणभंगुरास्तस्मात्ज्ञानित्या इति जानन्नौ द्रियश्रोत्रादीन्द्रियभोगयोग्यमिन्द्रियस्य विद्यमानं वा आविरिचात् विरिचयितं । निजभृत्यानां मुक्तानां पार्श्वम् २४ इतोपि संसारसुखं हेयमित्याह कुत्रेति श्रुतिकर्णसुखं यतीति श्रुतिसुखाः मृगतृष्णरूपा ऊष्णोदकसदृशाः अशेषाणां रुज्जारोगाणां विशेषेण रोहोयस्मात्तत्तथा दुरापैर्मधुलवैरुदविदुक्लवैः सुखलेशैः कामाग्निशमयन् शान्तिकर्तुमिच्छन् यदपि पर्यायेण कलेवरं विषयसुखं चेत्तु भयं न चरन् विद्वानयं जनः इहो भयस्मिन्नपि न तु निर्विद्यते निर्वेदं नैव प्राप्नोतीत्यन्वयः २५ हरेर्भक्तवात्सल्यं प्रकटयन् प्रह्लादस्तत्स्वज्ञानविधुर इवा योग्यजनमोहायाह काहमिति हे ईश्वर तमोगुणप्रचुरे रजोगुणोत्पत्तिहेतौ अस्मिन् सुरेतरकुले असुरकुले जातो हं क । भक्तानुग्रहलक्षणा तवानुकंपा क । मिथो विरुद्धस्वभावत्वात् । किंचोद्यमत्रेति तत्राह । न ब्रह्मण इति । निरंतरसेवाप्रेरुत्वेनेतरस्मादधिकोदयोपीदानीं रमादीनां शिरसि नार्पितो मया शिरसितपद्मकरः पद्मोदरप्रभावत्पाणिनिधानलक्षणः प्रसादो र्पित इति यत्तस्माच्चित्रं तव चरितमित्यर्थः । श्रीब्रह्मब्राह्मीवीन्द्राहिभिकंतस्त्रीपुरुषुताः । तदन्ये चक्रमात्सर्वे सदा मुक्तौ सतावपि । हरिभक्तौ च तज्ज्ञाने सुखे च नियमेन तु परतः स्वतः कर्मतो वानकथंचित्तदन्यथेति वचनादुक्त एवार्थ इति २६

सेवाधिक्यमेवफलाधिक्येकारणनत्वभिजात्यादिकमित्यभिप्रेत्याह नैषेति यथाजंतोर्यापरावरमतिस्तथैषाभवतो नस्यान्नतुकुतआत्मसुहृदः तदेतत्प्रेयइतिश्रुतेः लोकेयद्यप्याभिजात्यादिकंपरावरत्वे निमित्तंतथापिलोकविलक्षणमहिमत्वात्भवतःप्रसादः जगतःसंसेवयासेवानुगुणः फलाधिक्योदयःस्यात् यावत्सेवापरेतच्चेतावत्सुखविशेषतेतिस्मृतेः परावरत्वंचसेवानिमित्तं शुचीनांश्रीमतांगेहेयोग श्रष्टोभिजायतेइतिवचनात् २७ नन्वेवंसेवानुरूपफलोदयेशास्त्रीयेसिद्धेत्वंकिंकरोषीतितत्राह एवमिति फलोदयस्यसेवानुविधायित्वात्सोहंतवभृत्यसेवांकथंनुविसृजेममहितरूपत्वादित्यतस्तद त्यागेकारणमाह । एवंजनमिति । प्रभवाहिकूपेजन्माख्यसर्पविषकलिलसंसारगते पतितं कामाःविषयास्तानाभिकामयतइतिकामाभिकामस्तंजनमनुतस्यजनस्यप्रकर्षेणसंगःजन्मलक्षणस्तस्मात्प्रप तन् आत्मसात्कृत्वात्मीयेष्वेकइतिबुद्धिकृत्वासुरार्षिणागृहीतोनुगृहीतोयःसोहमित्यस्मात्तस्मादितिशेषः २८ स्वभृत्यभाषितपृतंकर्तुं स्तंभादभूदित्यत्सूचितंपूर्वत्र तदिदानींस्पष्टमाह मत्प्राणे ति मत्प्राणरक्षणंममपितुर्वधंचस्वभृत्यनारदऋषिवाक्यंचअसद्विधित्सुःखंङ्गप्रगृह्यहिरण्यकशिपुर्पदिमदपरईश्वरोस्तिसत्त्वामवतुतस्यतवकंशिरोहरामीतियदवोचत्तच्चक्रतंविधातुं अयमवतारइतिमन्य इत्यन्वयः २९ भूविजृम्भणविभ्रांशितेद्राचैश्वर्यस्यमत्पितुर्हननमस्माकंचित्रंचेदपि नतवचित्रंतस्यजगत्येकत्वात् जगच्चत्वत्सृष्ट्वत्प्रविष्ट्वदधीनसत्ताकमतःस्तंभादाविर्भावोपियुक्तइत्याह एकइति अयमर्थः एतज्जगत्त्वमेवान्यः कुतः एकःप्रधानः प्राधान्यंचकुतोवगम्यतइतितत्राह । अमुष्यइति । अमुष्यजगत्तआद्यंतयोःरुपत्तेःपूर्वविनाशादूर्ध्वचमध्यतस्थितिकालेचत्वमेवावस्यासिसान्नि

नैषापरावरमतिर्भवतो ननुस्याजंतोर्यथात्मसुहृदोजगतस्तथापि ॥ संसेवयासुरतरोरिवतेप्रसादःसेवानुरूपउदयेनपरावरत्वम् २७ एवंजनंनिपतितंप्रभ वाहिकूपेकामाभिकाममनुयःप्रपतन्प्रसंगात् ॥ कृत्वात्मसात्सुरार्षिणाभगवन्गृहीतःसोहंकथंनुविसृजेतवभृत्यसेवाम् २८ मत्प्राणरक्षणमनंतपितुर्व धंचमन्येस्वभृत्यऋषिवाक्यमृतंविधातुम् ॥ खड्गंप्रगृह्यदवोचदसद्विधित्सुस्त्वामीश्वरोमदपरोऽवतुकंहरामि २९ एकस्त्वमेवजगदेतदमुष्ययत्त्वमाद्यंत योःपृथगवस्यसिमध्यतश्च ॥ सृष्ट्वागुणव्यतिकरंनिजमाययेदंनानेवतैरवसितस्तदनुप्राविष्टः ३० त्वंवाइदंसदसदीशभवांस्ततोऽन्योमायायदात्मपरबुद्धिरि यंह्यपार्था ॥ यद्यस्यजन्मनिधनंस्थितिरीक्षणंचतद्वैतदेवखलुकालवदुष्टितर्वोः ३१

तिनिर्णीतोसिशास्त्रतइतियस्मात् ननुजगतस्त्वद्विकारत्वेनतद्विवर्तत्वेनवात्वदवसानंयुक्तमत्राह । पृथगिति । भिन्नत्वेनेत्यर्थः पुनःसृष्टिकालेनिजमाययास्वसामर्थ्येनस्वाधीनयाचिदचित्प्रकृषाचे दंगुणव्यतिकरंजगत्सृष्टातदनुप्राविष्टस्त्वर्तभिन्नैःपदार्थैर्निर्मितैः नानेवभिन्नइवनतुभिन्नइत्यवसितोसीतिपत्तस्माच्च । प्रतिदशमिवनैकधार्कमेकमितिस्वोक्तेः इन्द्रोमायाभिःपुरुषपर्ययतइतिश्रुतेश्च नेहना नास्तिकिंचनेत्यादिश्रुत्यानानात्वस्यनिषिद्धत्वात्नानेवानुविधावतीत्यादिनानर्थहेतुत्वाच्चभेददृष्टेः ३० हरेर्जगदन्यत्वस्यस्पष्टमप्रतीतेःतदर्थपूर्वपद्योक्तंविशदयति । त्वंवाइति । हेईश इदंसदसच्च राचरलक्षणंजगत्तत्वं । सत्तायाऽपित्वदधीनत्वादयंव्यपदेशो नतादात्म्यात् । तत्त्वतस्तदात्मत्वंकिंनस्यादितितत्राह भवानिति ततो जगतोभवानन्योपिस्वतोभिन्नोपीत्यर्थः मत्स्वातंत्र्यवज्जगत्स्वा तंत्र्यमपि किंनस्यादुभयोर्भेदोपिदृढतरःस्यादितितत्राह मायेति आत्मेत्युपलक्षणं आत्मानात्मलक्षणस्यप्रपंचस्यपरत्वबुद्धिःस्वातंत्र्यज्ञानंयत्सेयमायाऽविद्यमाना कुतइतितत्राह अपार्थेति । श्रीनारायणस्य तवस्वातंत्र्यज्ञानंयथापुरुषार्थसाधनंतथान्यस्यस्वातंत्र्यज्ञानमनर्थहेतुरिति उभयंहिशब्देनसिद्धमितिदर्शयति स्वतंत्रजीवात्मकतास्त्वतंत्रंजगदित्यतोवाह मायेति आत्मनोजीवस्यपरत्वबुद्धिः जीवस्य परमैक्येपरमात्मनायज्जन्मादिकंक्रियतेतदनेनापिकर्तव्यम् । तदनुभविषुद्धमतोयद्यदधीनंजन्मादिकंतद्वस्तुतदेवेतिप्राधान्यविवक्षया अभेदव्यपदेशोपपत्तेरितिप्रकारांतरेणतद्वतिमाह यद्यस्येति

अयमर्थः यस्य जगतो जन्मादिकं यद्यदधीनं तज्जगत्तदेवेत्युच्यते इति यत्तस्माज्जगत्त्रमेवेत्यर्थः । अस्मिन्नर्थे दृष्टान्तमाह । खल्विति उष्टितवोः वृक्षदाहवृक्षयोः कालवत् कालाधीनत्ववत् एतदेवाचार्यैः सम्प्रवृत्तं यथा वृक्षश्च वृक्षदाहश्च देवकालाधीनत्वाद्देवं कालश्चेत्युच्यते एवं च त्वदधीनत्वात्सर्वस्य सर्वमित्युच्यते स्वतस्तद्विज्ञोपीति । उपदाह इति धातुः । अत्र खलु शब्दः साक्षादेकानिषेधवर्तते अलंस्वस्वोऽप्रतिषेधयोः प्राचां क्वेति सूत्रात् अलमैक्यकथानिष्ठत्वमित्यर्थः य एष आदित्ये पुरुषो दृश्यते सोहमस्मि स एवाहमस्मि य एष चंद्रमसि पुरुषो दृश्यते सोहमस्मीत्यादि श्रुतौ स्वस्यान्यस्य परमात्मत्वोपदेशः प्रतीयते अतः कथं भेदः कथ्यते इत्यतो वाह मायेति आत्माहं च परोन्यश्च परमेश्वर एवेति या बुद्धिरियमपार्थाभायाभ्रांतिस्तस्मात्तदधीनत्वात्तदंतर्यामित्वेनी स्थितत्वाच्च सोहमस्मीत्युच्यते न तु तद्रूपत्वादेतदप्याचार्यैरुक्तं अहं चान्यश्च परमेश्वर एवेत्यपार्थाभ्रांतिस्तदधीनत्वात्स इत्युच्यते न स्वरूपत्वादित्यर्थः इति ईक्षणं ज्ञानम् ३१ सत्त्वमाद्यंतयोरित्यत्रांति श्रीहरिरवाशिष्यते इत्युक्तं तं प्रकारं दर्शयति न्यस्येति विलयां बुमध्ये इदं जगदात्मनि स्वोदरे न्यस्य शेषासनोभूत्वातुर्यस्थितो जाग्रदाद्यवस्थाप्रवृत्तिशून्यमूर्तौ स्थितस्तत्त्वं तमः प्रकृतिं गुणान्सत्त्वादींश्चात्मनियुक्तेन नु प्रकृतिं पुरुषं चैव प्रविश्य पुरुषोत्तमः क्षोभयामासेत्यादौ प्रतीतमवृत्तिशून्योऽभूदित्यन्वयः निजसुखेत्यादिनातुरीयस्वभावं दर्शयति वीतनीद्रो निरस्ताज्ञानः ३२ सृष्टेः प्रागित्युक्तं दर्शयति तस्येति यस्य तुरीयस्यास्य जगत्कारणस्य च कश्चिद्विशेषो नास्तीति चोक्तनायैवकारः आत्मनि देहे जठरे गूढं निलीनमिदं जगज्जगदात्मकं महाजं यस्य तव नाभेरभूतदब्जंतस्यैव तेव पुः सन्निधानविषयत्वात् । प्रतिमास्थानीयम् । कीदृशं स्वरूपं भूतसृष्टिकालशक्त्यासंचोदितं सृष्ट्येमे रितं कटाक्षीकृतं कीदृशस्यास्य प्रकृतिधर्मिणः प्रकृतिप्रेरकधर्मवतः प्रलयोदकेऽनंतारूपशयनादुत्थाय विरमन् समाप्तिं कुर्वन् समाधिर्योगनिद्रालक्षणो यस्य स तथा तस्य कथमिव वटवत् वटलक्षणोऽकु

वि० अ०

2.

न्यस्येदमात्मनिजगद्विलयांबुमध्ये शेषासनोनिजसुखानुभवो निरीहः ॥ योगेनमीलितदृगात्मनिवीतनिद्रस्तुर्यस्थितोननुतमोनुगुणांश्चयुंक्ते ३२ तस्यै
वतेवपुरिदं निजकालशक्त्यासंचोदितंप्रकृतिधर्मिण आत्मगूढम् ॥ अंभस्यनंतशयनाद्विरमत्समाधेर्नाभेरभूत्स्वकणिकावटवन्महाब्जम् ३३ तत्संभवः क
विरतो न्यदपश्यमानस्त्वांबीजमात्मनिततंसबहिर्विचिन्वन् ॥ नाविंददब्दशतमप्सुनिमज्जमानोजातैकुरेकथमिहोपलभेत बीजम् ३४

रोयथास्वकणिकात् उत्पत्त्यमानकणिकात् कणिकारूपवटबीजादित्यर्थः नन्वयंविषमोदृष्टांतस्तथाहि कणिकानाम वटबीजविकारोहिवटारूपांकुरः नचायंप्रकृतेसंभवति निर्विकारोक्षरः शुद्धइति वचनादुच्यते स्वकणिकादिति लिङ्गव्यत्ययेन कश्चिद्विशेषो विज्ञाप्यते कोयमिति चेदुच्यते कणिकानामाहश्यादेवता सर्वस्थावरबीजानामभिमानिन्यपिवटारूपावटबीजयोर्विशेषतः संनिहिता तस्तत्तद्बीजे भ्यस्तदंकुरव्यंजनात्तत्प्रागपि तत्रस्थित्वाजातेत्युच्यते यथा तथा श्रीहरेरपि प्रकृत्यादिस्वामित्वेन च तत्संनिहितत्वेन च स्थितस्तत्कार्येष्वनुविष्टत्वेन जात इत्युच्यते आत्मन आकाशः संभूत इत्यादौ श्रुतत्वात् त चापिवटबीजाद्वाटंकुरस्य साक्षादुत्पत्तिर्वटवृक्षिणश्चेतनस्य चेतनाभिमानादुत्पत्तिः उभयाभिमानिन्यादेवताया अभिव्यंजकत्वेनाऽभिव्यक्तिस्तथा यथा योग्यं सत्त्वतमो मिश्ररजोगुणान्जगदात्मनः पञ्चस्य साक्षादुद्भवः पद्मिनो हिरण्यगर्भस्याभिमानजननं हरेः पुरुषांतरेणाविर्भाव इत्यादिकमिति स्थावराणां तु सर्वेषां देवताया अभिमानिनी विशेषाद्द्वटबीजे च अश्वत्थे च व्यवस्थिता अहश्या कणिकानाम सावृक्षाद् व्यंजयत्यापि अतो बीजमिति प्रोक्ता सा जातेऽप्यंकुरे स्थिता एवं हरिः कारणेषु स्थितः कार्यजने रनु कार्याण्यनुप्रविष्टः स नृप्रथमं तत्र दृश्यत इत्यनेनोक्तविशेषो विज्ञाप्यत इति न कापि संकाकार्येति तस्माद्दृष्टांतदार्ष्टान्तिकयो रूपपत्तिरस्तीति युक्त एव दृष्टांतः ३३ तत्र विरिचस्य लोकपद्मलक्षणदेहाभिमानोत्पत्तिपूर्वकं हरेर्वटबीजाभिमानिदेवतावदहश्यत्वं प्रकटयंस्तस्य मीमांसामाह तत्संभवइति पञ्चस्य प्रकृत्यात्मकत्वेन तस्मात्पश्चात्संभवो जननं पश्यत तथा लोकात्मकत्वेन तस्मिन् देहस्थानीयेऽभिमानसंभवो पश्यत तथा उभयोरप्यत्र विवक्षितत्वात् अतो ज्ञानं न्यद्वस्तु न पश्यन्नुनिप्रजमानो नि

मज्जमूलविचिन्वन्लोकेबीजादंकुरेजातेनष्टंबीजमिवपृथिव्यांकथमुपलभेत पुरुषइति तच्चितां दर्शयन्नेवंविधः कविर्ब्रह्मात्मनि स्वास्मिन्नब्जांस्तस्माद्ब्रह्मिवाविततं व्यंजकत्वाद्बीजदेवतावत् बीजसं
ज्ञत्वाभाविदन्नोपलब्धवानित्यन्वयः ३४ आत्मापरमात्मायोनिःकारणं यस्य स तथा तु शब्देनैकस्य हरेर्बहुधा जन्मास्तीति विशेषं दर्शयति स एव ब्रह्मा अब्दशतसंज्ञितेन कालेन विचिन्त्य विविधपृथिव्या
द्याधाराणामनुत्पन्नत्वादस्य केनचिदाधारेण भवितव्यं लौकिके बीजनाशवत् तनाशयोगात् सन्नपि न दृश्यते कुतूहलमेतदिति अतिविस्मितो ब्रह्माश्रितस्तपेति द्वयक्षरं श्रुत्वान् तपसा हं द्रष्टुं शक्त इत्य
नेनोक्तमभिजानन् तीव्रेण तपसा परिशुद्धांतःकरणो भूतं द्रियाशये जगति विततं त्वामात्मनि स्वास्मिन् स्थितं ददर्शेत्यन्वयः कथमिव भुवि व्याप्तमति सूक्ष्मं गंधं गंधारुय देवता स्वरूपं यथा पश्यति योगीतिथेत्यर्थः
गंधारुया देवता यद्वा पृथिव्यां व्याप्य तिष्ठति एवं व्याप्तं जगद्विष्णुं ब्रह्मात्मस्थं ददर्शेति वाक्यम् गंधशब्देन देवता कथनं युक्तमिति भावः ३५ यथा सूक्ष्मरूपं दृष्ट्वा मुमुदे तथा विराटरूपमपि तयोरीषदपि
विशेषाभवादित्याह एवमिति अनेन ब्रह्मांडशरीरी ब्रह्मा पातालमेतस्य हि पादमूलमित्याद्युक्तम् यद्रूपमपश्यत्तदेव पन्नजोपीति ज्ञातव्यम् आत्मयोनिरिति विशेषणं न्यायामयं ज्ञानरूपम् अनिर्वाच्या विद्यामा
यानामेति किं न स्यादित्यत्राह सदिति आनंदादिलक्षणसमुदायरूपम् अथ कस्मादुच्यते सदिति संतो ह्यस्मिन्नानंदो ज्योत्स्नमिति स्पष्टश्रुतेः सन्निवेशश्च यः स्तोमः समुदायोगणः स्मृत इत्यभिधानम् आनं

सत्त्वात्मयोनिरिति विस्मितआश्रितो ब्रह्मकालेन तीव्रतपसा परिशुद्धभावः ॥ त्वामात्मनीश भुवि गंधमिवाति सूक्ष्मं भूतं द्रियाशयमये विततं ददर्श ३५ एवं स
ह स्रवदनां प्रिशिरः करो रुनासास्य कर्णनयनाभरणायुधाढ्यम् ॥ मायामयं सदुपलक्षणसन्निवेशं दृष्ट्वा महापुरुषमापमुदं विरिंचः ३६ तस्मै भवान्हयाशि
रस्तनुवंच बिभ्रद्देदुहावति बलौ मधुकैटभाख्यौ ॥ हत्वा नयच्छ्रुतिगणां श्वरजस्तमश्च सत्त्वं तव प्रियतमां तनुमामनंति ३७ इत्थं नृतिर्यगृषि देवज्ञावतारैर्लौ
कान्विभावयसि हंसि जगत्प्रतीपान् ॥ धर्मं महापुरुषपासियुगानुवृत्तं छत्रः कलौ यदभवत्त्रियुगोत्तमसत्त्वम् ३८ नैतन्मनस्तव कथा सुविकुंठनाथ संप्रीयते दुरि
तदुष्टमसाधुतीव्रम् ॥ कामातुरं हर्षशोकभयेषणांतं तस्मिन् कथं तव गतिं विमृशामि दीनः ३९ जिह्वैकतोऽच्युत विकर्षति माऽवितृप्ता शिश्रोऽन्यतस्त्वगुदं श्रव
णं कुतश्चिद् ॥ घ्राणोऽन्यतश्च पलट्क्वक्च कर्मशक्तिर्बह्वयः स पत्न्य इव गेहपतिं लुनंति ४० एवं स्वकर्मपतितं भववैतरण्यामन्योऽन्यजन्ममरणाशनिभीतिभीतम्
॥ पश्य ऊजं स्वपरविग्रहवैरमैत्रं हंतेति पारमतिपीडहि मूढसत्त्वम् ४१

दादिलक्षणानां सन्निवेशो यस्मिन् स तथातम् गुणगुणिनो रभेदात्स्वरूपत्वं सिध्यति विज्ञानमानंदं ब्रह्मेति श्रुतेः लक्षणत्वज्ञापनायादिशब्देन ज्ञानग्रहणम् ३६ रजस्तमः स्वभावावति बलौ वेददुहौ मधुकै
टभाख्यौ हत्वा श्रुतिगणाननयत् आनीयास्मै विरिंचायावोचदिति शेषेणान्वयः अनेनैतत्सिद्धमभूदित्याह सत्वमिति ३७ चतुष्पदधर्मपासि यस्त्वं कलौ छत्रोऽभवदिति यस्मात्तस्मात्सत्त्वं त्रियुगइति ख्यातः
३८ एवं हरेर्भक्तवात्सल्यं विज्ञाप्य स्वाशक्तिं विज्ञापयति नैतदिति यदेतन्मनस्तव कथा सुनसंप्रीयते तस्मिन् मनसितव गतिं कथं विमृशामि इत्यन्वयः ईषणं वित्तादीनामिति शेषः ३९ मनः समाधानाभावा
दन्येन्द्रियाण्यपि मत्पुरुषार्थविरुद्धानीत्याह जिह्वेति स्पर्धाभाषणशालित्वाज्जिह्वा दुःसंगेन पुण्यश्रुतनशीलत्वात् शिश्रः त्वचसंपर्कइति धातोः दुःसंपर्कशालित्वात् त्वक् उदात्तकुंदं नमयतीत्युदरम् कर्म
शक्तिरित्यनेन कर्मेन्द्रियाणि वागादीनि लक्षयति गेहपतिं देहस्वामिनम् अन्यत्र गृहपतिम् ४० स्वैः परैश्च सह विग्रहलक्षणं वैरं विरुद्धाचरणं मैत्रं च यस्य तथातं जनपश्यन्न तस्तमसा भवस्य पारमतिपीड
हि अतिपारंगममूढसत्त्वं मूढाणि न मसुरजातित्वात् तिर्यग्जातित्वात्तामसमिव स्थितं गजेंद्रं पारं नीत्वा यथाऽपालयस्तथा पारं च प्रापय्य मां पालयेति वा ४१

ममसंसारपारनेतृत्वंतदुःशकमेत्याह कइति हेअत्रअन्यमाचुरहितभगवन् ममसंसारोत्तारणेतेतवकोनुप्रयासोनकोपि अत्रजीवराशौवा । कुतो न प्रयासइतितत्राह अस्प्येति अस्यजगतोमवोजन्म
संभवःस्थापनेनसंभावनंलोपःसंहारोपेर्षाहेतोःकरणस्यास्यजगतउत्तारणेतवप्रयासोनास्तिममोत्तारणेकोन्वितिवा कुतइतितत्राह भवेति भवस्यसंसारस्यसंभवउत्पत्तिस्तस्यनाशहेतोस्तवकिप्रकृतइ
त्याशंक्यास्मद्भात्सल्यमंतरेणनकिमपिप्रयोजनंतवेत्याह मूढेष्विति गजेंद्रकल्पार्तजनबंधोमूढेष्वस्मासुयोमहदनुग्रहस्तेनतवकिप्रयोजनंनकिमपीत्यर्थः ननुप्रयोजनाभावेकिमर्थतथाकरणमित्याशंक्य
स्वभावइत्याशयेनाह प्रियेति प्रियजनानुसेवमानस्त्वमितियत् सतवस्वभावइतिशेषः ४२ संसारभीरूणांसंसारवैतरण्युत्तरणोपायःकइत्याशंक्यनिरंतरवेदांतशास्त्रश्रवणमननादिर्येषामस्तितेषांतद्
यंनास्ति अन्यथा नकदापिततउत्तरणमित्याशयेनाह नैवेति त्वत्तीर्थत्वद्विषयवेदांतशास्त्रंतस्यगायनंश्रुत्वामत्वाव्याख्यानंव्याख्यापनंचतदेवमहामृतंतंयेनमत्तंहृष्टंविशंवाचित्तंयस्यसतथा एवं
विधोहंसंसारवैतरण्यानैवोद्विजे । नविंभेमि एवशब्देनत्वत्तीर्थसेवाभावेसंसारकदनाद्विभेमितत्संभवेनेत्ययोगव्यवच्छेदःक्रियते अनेनासंगतंप्रहादस्तवनमित्येतदपिपरिहृतं सत्स्वन्यत्रततोदयेतिव
चनात् । इदंचभाक्तिलक्षणमितिप्रकटयन्नाह शोचइति तेत्वत्तदंद्रियार्थेभ्योविषयेभ्योमायासुखंप्राकृतमस्वरूपंसुखंसत्तदर्थभरंकुटुंबभारम् ४३ स्वेतरेषुक्रियमाणाकृपास्वाश्रितेष्वेवक
र्तव्या देवादिभिःक्रियमाणत्वादित्यभिप्रेत्याह प्रायेणेति देवामुनयश्चविजनेनैकांतस्थलेनसाधनेनसहिताःकाष्ठमौनादिब्रतंचरंति कीदृशाःस्वकीयानांजनानांविमुक्तिःस्यादितिस्वविमुक्ति
कोन्वत्रतेऽखिलगुरोभगवन्प्रयासउत्तारणेस्यभवसंभवलोपहेतोः ॥ मूढेषुवैमहदनुग्रहार्तबंधोर्कितेनतेप्रियजनाननुसेवमानः ४२ नैवोद्विजेभवदुरत्य
यवैतरण्यास्त्वत्तीर्थगायनमहामृतमत्तचित्तः ॥ शोचेनुतंविमुखचेतसइंद्रियार्थमायासुखायभरमुद्रहतोविमूढान् ४३ प्रायेणदेवमुनयःस्वविमुक्तिकामा
मौनंचरंतिविजनेनपरार्थनिष्ठाः ॥ नैतान्विहायकृपणान्विमुमुक्षुएकोनान्यंत्वदस्यशरणंभ्रमतोनुपश्ये ४४ यन्मैथुनादिगृहमेधिसुखंहितुच्छंकंडूयनेन
करयोरिवदुःखदुःखम् ॥ तृप्यंतिदेहकृपणाबहुदुःखभाजःकंडूतिवन्मनसिजंविषहेतधीरः ४५ मौनव्रतश्रुततपोध्ययनस्वधर्मव्याख्यारहोजपसमाधय
आपवर्ग्याः ॥ प्रायःपरंपुरुषतेत्वजितेंद्रियाणांवार्ताभवंत्यपिनवात्रतुदांभिकानाम् ४६

कामाः समहतांस्वभावइत्याह परेति परप्रयोजनतात्पर्योपेतादेवेषुतात्त्विकैर्विशेषतोमुनिषुकैश्चिदेवेतिविशेषप्रकाशनायप्रायेणेति तदुक्तं आश्रितेषुकृपाकार्याविशेषात्तात्त्विकैःसुरैः मुनिभिश्चतथाकै
श्चित्कैश्चित्कार्याखिलेष्वपि तथापितात्त्विकसुराःकृपाविषयतांगताः एतएवविमुच्यंतेतदन्त्येनकथंचनेति यतोदेवादयोप्याश्रितेषुकृपांर्कुर्वति अतोहमप्याश्रितानेतान्कृपणान्कृपाविषयान्विहायएको
नविमुमुक्षेत्वमेकोमत्प्रसादेनमुक्तोभव अन्येन्येनवर्त्मनामुक्ताःसंत्वितितत्राह नान्यमिति स्वकर्मणानानायोनिषुभ्रमतोमामाश्रितजनस्यानुकूलत्वदन्यंशरणंनानुपश्येइत्यन्वयः ४४ सुखानुभवार्थं
हिमोक्षाकांक्षातच्छब्दादिविषयेभ्योपिस्यादतोऽजागलस्तनायितमोक्षसुखायकोवाप्रेक्षवान्महाप्रयत्नंकुर्यादुन्मत्तमंतरेणेतितत्राह यन्मैथुनादीति मैथुनादिगृहस्थसुखंपतत्तल्लब्ध्वा देहकृपणादेह
मात्रपोषणपरायणास्तृप्यंतिनान्येप्रेक्षावंतइतिशेषः । तदपिनसुलभमित्याह बहुदुःखाति तत्रबुद्धिमतेवकार्यमित्याह कुंडूतिवदिति मनसिजंकामम् ४५ मुमुक्षुभिःप्रथमतइंद्रियजयएवसमर्थनीयो
न्यथामुक्तिसाधनानामपिमौनादीनांलोकेजीवनोपायमात्रत्वंभवतीत्याह मौनेति आपवर्ग्यामुक्तिहेतवःप्रायःसम्यग्भक्त्यानुष्ठिताइतिशेषः हेपुरुषपरंचेतत्तएवाजितेंद्रियाणांपुंसांवार्तास्तत्कालजीवन
मात्रोपायाभवंत्युत अपिसंभावनामात्रंनतुमुख्यतइत्यर्थः लोकमोहनार्थमौनादिकमनुतिष्ठतांभिकानांतदपिनसेत्स्यतीत्याह अत्रजीवलोकेवा यथाभजितेंद्रियाणांजीवनमात्रोपायानतथाभिका
नाभवंतीति वाविकल्पोपमानयोत्यभिधानं नवाभवंतीत्येकवाक्यमितिवा ४६

मौनादीनां हि साध्यत्वेनासर्वाधिकारिकत्वात् सर्वाधिकारिकोपासनाविषयं निरूपयति रूपे इति इमे सदसती कार्यकारणेतवरूपे स्वद्वशत्वात् स्वस्वभिधानयोग्ये अत्र प्रमाणमाह वेदेति द्वावेव ब्रह्मणो रूपे इत्यादौ कार्यकारणत्वां कैविकारभावेनानिमित्तनैमित्तिकभावेन चेत्पाशं क्य यथा योग्यमित्यूहनीयमित्यत्र दृष्टान्तमाह बीजेति व्याख्यातमेतत् विज्ञानमानंदं ब्रह्मेति वत् वेददृष्टे चैत् किं साक्षाद्रूपे इति नेत्याह नचेति अन्यद्विलक्षणं ज्ञानानंददिलक्षणं नैव । कुतोत्राह अरूपकस्येति प्राकृत रूपाभावादित्यर्थः महतां प्रत्यक्षं चात्र प्रमाणमित्याह युक्ता इति भक्तियोगेनोभयत्र रूपाद्रूपे युक्ता उपासना लक्षणव्यानेनेति शेषः युक्ता योगिनः उभयत्र सन्निहितत्वां पश्यंतीति वा दर्शनप्रकारमाह वह्निमिति योगेन मथनाद्युपायेन अन्ययोगं निवारयति नान्यत इति भक्तियोगादन्यतो न्येनेति ॥ साक्षात्स्वरूपादन्यत्प्राकृतं रूपं नैव अरूपमक्षरं ब्रह्मेति श्रुतेः अतो न साक्षाद्रूपे इति वा योजना साक्षात्स्वरूपापेक्षया स्वरूपादन्यद्रूपं नेत्याचार्यविवरणमत्र प्रमाणं ४७ केते कार्यकारणे इत्यतस्तन्नामनिर्देशः तत्सत्तामदत्वेन तद्वशत्वेन द्रूपत्वाभिप्राय इत्याशयेनाह त्वमिति चिदनुग्रहश्चेतनस्तन्मनसा वचसानिरुक्तं न त्वदन्यत् त्वां विना प्रवृत्तिमन्नास्ति सगुणः संसारी शौक्यादिगुणयुक्तो वा विगुणो मुक्त उत्पन्नानंतरक्षणविशिष्टपदार्थो वा ४८ पृथिव्यादिमहत्तत्वांतं पदार्थजातं कार्यकारणात्मना द्वित्वेन क्रोडीकृतं भगवद्रूपंततो भिन्नामित्युक्तं इदानीं तदवस्थितपरमात्मानंतदभिमानिनो देवा अपिसाकल्येन न जानंतीत्येवं विधानंतमाहात्म्यां बुराशिरिति निश्चित्य तमुपासते संत इत्याह नेति गुणाः सत्त्वादिगुणामिमानिनः गुणिनां गुणविकाराः सह देवमर्त्या इत्यत्र देवशब्देन पृथग्विग्रहवंत इन्द्रादयो गृह्यन्ते सुधियो निश्चितशास्त्रार्थाः शब्दाद्वे

रूपे इमे सदसती तव वेददृष्टे बीजां कुराविवन चान्यदरूपकस्य ॥ युक्ताः समक्षमुभयत्र विचिन्वते त्वां योगेन वह्निमिव दारुणान्यतः स्यात् ४७ त्वं वायुरग्निर्विनिर्वियदंबुमात्राः प्राणेंद्रियाणि हृदयं चिदनुग्रहश्च ॥ सर्वे त्वमेव सगुणो विगुणश्च भूमन्नान्यत्त्वदस्त्यपि मनो वचसानिरुक्तम् ४८ नैते गुणानगुणिनो महदादयो ये सर्वे मनः प्रभृतयः सह देवमर्त्याः ॥ आद्यंतवंत उरुगाय विदंति हित्वा एवं विमृश्य सुधियो विरमंति शब्दात् ४९ तत्त्वे मनो दर्शने दृग्पि स्तुतौ च वाक्कर्मणि ह्यपि करौ श्रवणं कथायाम् ॥ संसेवया त्वयि विनेति षडंगया किं भक्तिजनः परमहंसगतौ लभेत ५० ॥ नारद उवाच ॥ एतावद्वर्णि तगुणो भक्त्या भक्तेन निर्गुणः ॥ प्रह्लादं प्रणतं प्रीतो गतमन्युरभाषत ५१ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ प्रह्लाद भद्र भद्रं ते प्रीतो हंते सुरोत्तम ॥ वरं वृणीष्व अभिमतं कामपूरोऽस्म्यहं वृणाम् ५२

दादिशब्दराशिप्रमाणादेते आद्यंतवंतस्त्वां न विदंतीत्येवं विमृश्य विचार्योपास्य तत्प्रसादेन संदृश्य विरमंति संसारादिति शेषः यद्वाचानभ्युदितमित्यादि श्रुतेः शब्दाद्विरमंतीत्यत्र शब्दत्यागो नार्थः किंतु वेदेन निर्णीतं तत्त्वस्य तत्त्वे निरंतरस्यंदमानबुद्धिजलराशेः पुंसो हरिगुणानुस्मरणाया सोनास्तीति वा ४९ श्रीनारायणप्रसाद एव पुरुषार्थसाधनमित्युक्तं तस्य भक्तिज्ञाने तपोऽष्टाष्टांगोपासनासाध्यं ध्यानं विनानान्यदन्यथानस्यादित्याशयेनाह तत्त्व इति हि शब्देनान्यथा जीवच्छव इत्याह ॥ अपिशब्दात् पादौ तव क्षेत्रानुगमनो नियोज्याविति ग्राह्यं एवं षडंगया सेवया विना जनो मुमुक्षुः परमहंसानां गतावाश्रयभूते त्वयि भक्तिज्ञानं चलभेत किं साधनांतराभावात् प्राप्नोतीत्यन्वयः भक्तिज्ञानयोर्हेतुहेतुमद्भावादेकग्रहणेन द्वयोर्ग्रहणं युज्यत इति भावः परापूर्वेषां सख्या वृणक्तीति श्रुतेः ५० हरेरसुरेषु प्रद्वेषाशयात् प्रह्लादस्यापितज्जातित्वेन तत्स्तुत्या कोपोपशमः स्यात् किं । प्रत्युताक्षेपकरत्वेनाग्नौ शुष्कं धनमक्षेपणवज्ज्वलनापस्यादिति तत्राह एतावदिति योग्यतानुकूल्येन भक्त्या भक्तेनेति विशेषणद्वयेन शंका निरस्तेति ज्ञातव्यं जातित्वमप्रयोजकं भक्तिरेवेति सूचनेन देवदत्तवदुन्यत्तोन भवति भगवानिति सिद्धं ५१ मन्युशान्तेः किं गमकमित्यति तत्राह प्रह्लादेति वरदानसामर्थ्ये हेतुमाह कामपूर इति नृणां भक्तानामिति शेषः ५२

मत्प्रसादएवदर्शनेकारणमित्याह मामिति मामप्रीणतोऽप्रीणयतः महर्शनफलं च पांयदर्शनवन्नेत्याह दृष्टेति ५३ यतो न तस्मात्त्रैय्यातस्माद्धीराभाधवंमांप्रीणंतिप्रीणयंति केन सर्वभावेन पूर्णभक्त्या माधवइत्यस्यार्थो मंगलदेवतापतिरित्यभिप्रायेणाह सर्वेषामिति सर्वेषामविशेषणयाया अभिलषिता आशिषस्तासां तासां आशिषांपतिपावृत्तेन दातारमित्यर्थः ५४ प्रह्लादोपि सामान्यभक्तो न भवति किंतु भक्तोऽस्मिन्निति प्रकटनाय भगवता विप्रलब्धोपेतान्वरात्रैच्छदित्याह एवमिति एकांतित्वात् नैसर्गिकभक्तत्वात् ५५ इति श्रीभागवते महापुराणे सप्तमस्कंधे वि० टी० नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ७ ॥ अस्मिन्नध्याये भक्तपैव पुरुषार्थो न द्वेषेणेत्येतत्प्रतिपादनं पुनः पुनर्भक्तेः प्राधान्यज्ञापनायान्यदासुरमोहनायेति तात्पर्यं वराननिच्छन् प्रह्लादो हरिं किं प्रत्युवाचेति हार्दयुधिष्ठिरप्रश्नं परिहरन् नारदस्तत्र वकीत्याह नारद इति वयसार्भको न तु ज्ञानेनेत्येतद्विशेषप्रकाशनाय हेति विशेषणं हि हेतावित्यमरः १ ज्ञातसर्वेन्द्रियवृत्तित्वाद्दृषीकेशेन त्वयामन्मनो गतं ज्ञातमिति यदतो मनः परीक्षणार्थं एतैर्मनःप्रलोभनं न कुर्विति प्रार्थयत इत्याशयेनाह मामेति । गुरुवचनमज्ञातेष्टबोधकत्वेन प्रमाणं स्यादित्दं स्वभावत एवाज्ञातेष्टबोधकत्वाद्द्वयार्थमिव प्रतिभातीत्याशयवानाह उत्पत्त्येति आसक्तमितिलोकवृत्तांतप्रदर्शनपरम् । प्रह्लादस्यार्भकावस्थामारभ्य विष्णुर्धर्मकनिष्ठत्वात् यतो विषयसंगिना मनर्थपरंपरादृश्यते तत्तस्माद्विषणः । विषयिणो विषयासिद्ध्या तात्कालिकप्रसूतनिर्वेदवन्नायं निर्वेद इत्याह मुमुक्षुरिति अनेन प्रह्लादस्याधिकारलक्षणसामग्रीविद्यत इति दाक्षितम् २ ननु भगवद्वाक्यं कापि विप्रलंभकं न भवति भजं स्यावक्रचेतस इति श्रुतेः भवता तथैव प्रोच्यते तथा च भगवद्वाक्यस्या विश्वसनीयत्वं स्यादिति तत्राह भृत्येति

मामप्रीणत आयुष्मन्दर्शनं दुर्लभं हि मे ॥ दृष्ट्वा मां न पुनर्जंतुरात्मानं तमुमर्हति ५३ प्रीणंति ह्यथ मांधीराः सर्वभावेन माधवम् ॥ श्रेयस्कामा महाभागाः सर्वेषामाशिषांपतिम् ५४ ॥ नारद उवाच ॥ एवं प्रलोभ्यमानोऽपि वै रलोकप्रलोभनैः ॥ एकांतित्वाद्भगवति नैच्छत्तानसुरोत्तमः ५५ इति श्रीभागवते सप्तमस्कंधे प्रह्लादस्तुतिर्नाम नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ नारद उवाच ॥ भक्तियोगस्य तत्सर्वमंतरायतयार्भकः ॥ मन्यमानो हृषीकेशं स्मयमान उवाच ह १ ॥ प्रह्लाद उवाच ॥ मामाप्रलोभयोत्पत्त्या सत्कामेषु तैर्वैरैः ॥ तत्संगभीतो निर्विण्णो मुमुक्षुस्त्वामुपाश्रितः २ भृत्यलक्षणजिज्ञासुर्भक्तकामेषु चोदयात् ॥ भवान्संसारबीजेषु हृदयग्रंथिषु प्रभो ३ नान्यथा ते खिलगुरोर्वटते करुणात्मनः ॥ नष्टदृष्टेस्तमस्यं धेत्वं पारः पारदर्शिनः ४ यस्त आशिष आशास्तेन स भृत्यः स वै वणिक् ॥ स वै स्वामी स वै भृत्यो गुणलुब्धो न कामुको ५ आशासानो न वै भृत्यः स्वामिन्याशिष आत्मनः ॥ न स्वामी भृत्यतः स्वाम्यमिच्छन् यो रातिचाशिषः ६

चोदयात् चोदयति धियो यो नः प्रचोदयादिति श्रुतेः ३ वचनार्थमेव तथोच्यते इति किं न स्यादत्राह नान्यथेति आखिलगुरुत्वान्यथानुपपत्त्या न वचनं युक्तमित्यर्थः इतोऽपि भृत्यलक्षणजिज्ञासैव प्रयोजनं त्वद्वचनस्यान्यथा तवेष्टजनघातकत्वदोषापत्तिः स्यात् सानिर्दोषत्वेन नृपकेत्याशयवानाह नष्टेति न केवलमितरगुरुवन्मार्गमात्रप्रदर्शकः किंतु गम्यं चातो विप्रलोभनं न युक्तमतो वाह नष्टेति पारदर्शिनः पारं चांतं द्रष्टुमिच्छतः ४ ननु मत्प्राप्तिकामायाशीर्दानवचनमस्तु नाम प्रलोभनं तत्कामुकस्याभष्टिदानावचनेऽनाकांक्षिताभिधानं स्यादिति तत्राह यस्त इति ते तव सकाशात् आशिषः संपदः सेवायाः तर्हि सक इति तत्राह स इति वनपणसंभक्ताविति धातोः संभजनं विक्रेयं द्रव्यं प्रसायदानलक्षणं तत्कर्ता वणिग्वै । हि अयं चाकंचित्सुकृतकरणलक्षणदानेन भवाहशाज्जनात्पुण्यलक्षणफलादानं करोतीति यस्मात्तस्माद्विनिमित्तार्थः आशास्ते इच्छति अनेन फलदस्य स्वामित्वं च विषयितं भवतीति दर्शितं तर्हि कयोः स्वामिभृत्यभाव इति तत्राह स वा इति लुभगार्थ इति धातोः भक्त्यादिगुणोद्वेकाकांक्षिणो गुणलुब्धो मिथः फलानि न कामुको ५ ननु भयोः फलकामित्वे को दोष इति तत्राह आशासान इति स्वामिनिसमवेता आशिष आत्मनः स्वस्याशासानो यः स भृत्यो न वै नैव किंतु प्रतिभट एव वरदानादिना भृत्यास्वस्वस्वामित्वमिच्छन् यो भृत्याप्राशिषो रातिचाशिषाति स स्वामी न च । कश्चित् स्वामित्वेन तच्छब्दस्य मुख्यार्थाकांक्षात् ६

प्रकृते किमभूदिति तत्राह अहंत्विति अनपाश्रयोभृत्यप्राप्त्यफलानाश्रयः स्वामीभवाहृतस्वामित्वार्थः एतदेवद्वययति नान्यथेति निष्कामत्वेनभृत्यत्वंमम अनपाश्रयत्वेनस्वामित्वं तव एतस्मा
दन्यथाप्रकारांतरेणावयोरर्थोनास्ति कित्तत्प्रकारांतरं तत्राह राजेति इहलोकैकयथाराज्ञःसेवकस्यचस्वाज्ञानतिलंघनमीत्यादिलक्षणश्चेतनादिलक्षणस्वार्थोस्ति तथेति ७ ननुशास्त्रेषुप्रतिपाद्यमानसेव्यसे
वकभावोज्ञानुज्ञेयभावोदातृस्वीकर्तृभावइत्यादिसंबंधिसंबंधलक्षणार्थसंभवादावयोरर्थोनास्तीतिनिषेधः कथंक्रियतइत्याशंकापरिहर्तुमाह यदीति नान्यथेश्वरभाषितमितिवचनात् भवदुक्तं अन्यथा
माभूदितिभीत्याचतंवृणइत्यतोवाह यदीति रादानइतिचातुः काम्यंतइतिकामाः अभिमताएववरास्तान्कामानांविषयाणांअसंरोहंसम्पगनुत्पादनामवरंवृणइत्यन्वयः ८ केनदोषेणतेषामनुत्पा
दःप्रार्थ्यतइतितत्राह इंद्रियाणीति येषांकामानांविषयाणांजन्मनाइंद्रियादयोनश्यंतितेषामितिशेषः सर्वेन्द्रियाणांजरयतितेजइतिश्रुतेः आत्माभाक्तेः ९ ननुकामासंरोहोनामकाममोक्षोविवाक्षित
स्तस्मात्किंफलाभितितत्राह विमुंचतीति भवायपुनर्जननाय १० भवजन्मनादिलक्षणाभक्तिश्चतत्फलमित्याह नमइति भगवतइत्यनेनकिंचित्पूज्यमात्रवस्तुसिध्यत्यतःपुरुषायेत्यनेनापिकाश्चदेवे

अहंत्वकामस्त्वद्भक्तस्त्वंचस्वाम्यनपाश्रयः ॥ नान्यथेहावयोरर्थोराजसेवकयोरिव ७ यदिरासीशमेकामान्वरांस्त्वंवरदर्शभ ॥ कामानांहृद्यसंरोहंभवत
स्तुवृणेवरम् ८ इंद्रियाणिमनःप्राणाआत्माधर्मोधृतिर्मतिः ॥ ह्रीःश्रीस्तेजःस्मृतिःसत्यंयेषांनश्यंतियजन्मना ९ विमुंचतियदाकामान्मानवोमनसिश्चितान् ॥
तर्ह्येवपुंडरीकाक्षनभवायावकल्पते ॥ नारदेनोपादिष्टंमेतवमंत्रमिमंस्मरे १० ओंनमोभगवतेतुभ्यंपुरुषायमहात्मने ॥ हरयेद्भुतसिंहायब्रह्मणेपरमात्मा
ने ११ ॥ श्रीचृत्सिंहउवाच ॥ नैकांतिनोमेमयिजात्विहाशिषआशासतेऽमुत्रतथाभवादृशाः ॥ तथापिमन्वंतरमेतद्व्रदैत्येश्वराणामनुमुंक्ष्वभोगान्
१२ कथामदीयाजुषमाणःप्रियास्त्वमावेश्यमामात्मानिसंतमेकम् ॥ सर्वेषुभूतेष्वधियज्ञमीशंयजस्वयोगेनचकर्महिन्वन् १३ भोगेनपुण्यंकुशलेनपा
पंकलेवरंकालजेवनहित्वा ॥ कीर्तिविशुद्धांसुरलोकगीतांवितायमामेष्यासिमुक्तबंधः १४ यएतत्कीर्तयेन्मह्यंत्वयागीतमिदंनरः ॥ त्वांचमांचस्मरन्का
लेकर्मबंधाद्विमुच्यते १५ ॥ प्रह्लादउवाच ॥ वरंवरयएतत्तेवरदेशान्महेश्वर ॥ यदनिंदत्पितामेत्वामविद्वांस्तेजएश्वरम् १६ बह्ममर्षाशयःसाक्षात्स
र्वलोगुरंप्रभुम् ॥ भ्रातृहेतिमृषादृष्टिस्त्वद्भक्तेमयिचाववान् १७

त्यतोमहात्मनइति कोसावित्यतोहरयइति हरिशब्दस्यानेकार्थत्वादत्रकइत्यतोऽहुतेति त्रिषंक्प्राणिनात्वयाकिंस्यादित्यतोब्रह्मणेइति अस्याप्यनेकार्थत्वादत्रकइत्यतःपरमात्मनइति ११ अहं
त्वकामइत्येकांतभक्तलक्षणंपरस्वयोक्तं तत्सत्यंतथापिमदाज्ञाकारिणस्तवपुण्याभिवृद्धिःस्यादतएतत्कर्तव्यमित्याह नैकांतिनइति कित्वादितितत्राह तथापीति १२ ननु कर्दमजलस्नानानिच्छया
तावंतंकालंमयाकंठशोषणमकारि तदरूपरोदनवद्वयर्थमभूद्यतस्त्वंतत्रैवस्नाहीत्युपादिशस्यतस्त्वदाज्ञानुल्लंघ्यात्त्वमेवजानासीतिशंकारोगनिर्मूलनायसुखसाध्यमौषधंविधास्या मीत्याशयवानाह क
थाइति बहुवचनेनसर्वावतारादिकथाउपलक्षयति भूतेष्वित्युपलक्षणंवरोपुरोडाशादिष्वपिपद्ममूर्तिसाहितइतिभोगेनभक्तियुक्तध्यानेनहिन्वन्नाशयन् १३ नन्वेतावताममकिं कालांतरभाविनीत्वत्मा
प्तिःस्यादेवेत्याह भोगेनेति मुक्तावनभिमंतपुण्यंभोगेनक्षपयित्वाप्रायश्चित्तादिकुशलकर्मणोपापनिर्मूलयित्वा वितायविस्तृत्य १४ मयातवोक्तभोगकरणाशक्तस्यानायाससाध्ययोगमुपादिशामी
त्युपसंहरति यइति यज्ञंयामुदिश्य युक्तकाळे १५ अभिमतमित्युक्तत्वादिभंत्वदभिमंतवरंवृणेत्याह वरमिति वेसकाज्ञात्अनेनदातृस्वीकर्तृभावसंबंधोस्तीतिज्ञायते १६ १७

शुद्धार्थसाधनांतरानुष्ठाननापेक्षितमित्याह पूतइति १८ न केवलमयमेव पितापूतः किंतु जन्मांतरोपि विद्यमानाः पितरः पूताः स्युरित्याशयवानाह त्रिःसप्तभिरिति ॥ साविशुद्धिर्भूतकटाक्षपात्रीभूतस्वज्ज-
न्मनेत्याह यत्साधोस्यति १९ एतद्व्यायमन्यत्रातिदिशति यत्रेति । कीकटाइति पाठे आभीराइत्यर्थः २० ननु त्वद्भक्तानामेवं वेधमाहात्म्यं कस्मादित्याशंक्य तपोवृद्धिप्रयहेतुर्हि साधभावादित्याह सर्वा-
त्मनेति । सर्वात्मनायदपि किंचन कृकलासादिकमपि तस्मात्प्राणभूतः प्राणं न विच्छिद्य चादिकृकलासस्योति श्रुतेः तत्र निमित्तमाह मद्भावेनेति ईश्वरो जीवकलयाप्रविष्टइति वचनात् सर्वत्र भगवत्भावः सत्तास्ती-
ति भावो भावनानिरंतरानुस्मरणं तेन गतस्पृहाः नष्टस्पृहाः । हिंसायाः कारणं निमित्ताभावाभिमितिकाभावइत्यर्थः २१ इह लोके ये मद्भक्ताः पुरुषा भवन्ति विद्यंते ते न हि संतीत्यन्वयः मद्भक्तेष्वपि तव वि-
शेषोस्तीत्याह भवानिति प्रतिरूपधृक् दृष्टान्तस्थलभूतः खलुशब्देन कांश्चिन्निषिध्यावशिष्टानां सर्वेषामित्यर्थो गृह्यते तेन यावत्तावदित्यर्थः । ऋते तु तात्त्विकान् देवान् नारदादींस्तथैव च महादादुत्तमः को नु विष्णु भक्ते-
जगच्च इति वचनात् निषेधवाक्यालंकारजिज्ञासानुनये खल्वित्यभिधानम् २२ मीत्यता भगवद्देषीति मत्वा तत्प्रेतकार्याणि न करोमीति मीतिर्माभूत् श्रौतं स्मार्तं न लंघयेदिति वचनात् मदाज्ञया तान्मापि

तस्मात्पितामेषूयेतदुरंताहुस्तरादवात् ॥ पूतस्ते पांगसं दृष्टस्तदा कृपणवत्सल १८ श्रीभगवानुवाच ॥ त्रिःसप्तभिः पितापूतः पिताभिः सह तेन च ॥ य-
त्साधोस्यकुले जातो भवान्वैकुलपावनः १९ यत्र यत्र च मद्भक्ताः प्रशांताः समदर्शिनः ॥ साधवः समुदाचारास्ते पूयंत्यपि कीकटान् २० सर्वात्मनानर्हिसं-
तिभूतग्रामेषु किंचन ॥ उच्चावचेषु दैत्यैर्द्रमद्भावेन गतस्पृहाः २१ भवन्ति पुरुषालोके मद्भक्तास्त्वामनुव्रताः ॥ भवान्मे खलु भक्तानां सर्वेषां प्रतिरूपधृक् २२ कुरु-
ते प्रेतकार्याणि पितुः पूतस्य सर्वशः ॥ मदंगस्पर्शनेनांगलोकान्यास्यति सुप्रजाः २३ पित्र्यं च स्थानमातिष्ठयथोक्तं ब्रह्मवादिभिः ॥ मय्यावेश्य मनस्तात-
कुरु कर्माणि मत्परः २४ ॥ नारद उवाच ॥ प्रह्लादोऽपि तथा चक्रे पितुर्यत्सांपरायिकम् ॥ यथाह भगवान् राजव्रभिषिको द्विजोत्तमैः ॥ प्रह्लादस्तु तथा कार्षीद्रा-
ज्यं निहतकंटकम् २५ प्रसादसुमुखं दृष्ट्वा ब्रह्मानरहरिहरिम् ॥ स्तुत्वा वाग्भिः पवित्राभिः प्राह देवादिभिर्दृतः २६ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ देवदेवा खिलाभ्यक्षभू-
तभावनपूर्वज ॥ दिष्ट्या ते निहतः पापो लोकसंतापनो सुरः २७ यो सौ लब्धवरो मत्तो न वध्यो मम सृष्टिभिः ॥ तपो योगबलो ब्रह्मः समस्तनिगमानहन् २८ दि-
ष्ट्या स्य तनयः साधुर्महाभागवतोर्भकः ॥ त्वया विमोचितो मृत्योर्दिष्ट्या त्रातस्त्वया धुना २९

कर्तव्यानि न विष्णवाय दातव्यं नो दातुं न तु लुप्तमित्येतदसंबन्धी धीवशयत्वेन सावकाशो मत्प्राशोपनाह मदंगेति सुप्रजाः सुपुत्रः २३ पितृमेधं कृत्वा विरज्य वनं न व्रज किंतुराज्यं कुर्वित्याह पित्र्यमिति राज्यं-
कुर्वन् पितृवल्लोकोपद्रवं न कुरु किंतु ब्रह्मवाद्युक्तधर्मेनेत्याह यथोक्तमिति न तावता पूर्यतेऽन्यच्चावश्यं कमित्याह मयाति कर्माणि सामादिविषयाणि पूजादीनि वा २४ भगवदाज्ञानुल्लंघनेन भगवत्प्रीतिः-
स्यादीति कृत्वा तदाज्ञाकरणप्रकारमाह ॥ नारदइति ॥ सांपरायिकं शारलौकिकम् २५ तत्रागतेषु देवेष्वेकतमेनापि सल्ला गोहरेरभू भवा आद्येकेन द्विताये दैत्येभ्य एषां को विशेषः किंच सेव्यसेवकादिभा-
वामेवेन ब्रह्मविद्याधिकारोऽप्युत्पासितः स्यादित्याशंकां परिहरति प्रसादेति देवादिभिर्दृतइत्यनेन तैरपि खलु दंष्ट्रवचनं कृतमिति ज्ञातव्यम् २६ दिष्ट्या सुखमभूत् २७ मम सकाशात् सृष्टं सर्जनं मेधामास्ति-
ते मृष्टिनस्तेर्मया गृहीतइत्यर्थः २८ दिष्ट्या सज्जनसुखहेतुतः अधुना तस्मै दिष्ट्या सुखलक्षणो वरो दुस्तविशेषः २९

अनेनवपुः न केवलं दैत्यहननमेव प्रयोजनां कित्वन्यच्चास्तीत्याह एतदिति ३० एवंस्तुतो भगवान्कमनुग्रहमकार्षीत्तेषामिति तत्राह श्रीभगवानिति निसर्गतः क्रूराणां अमृतपयः देवान्नेसल्लिलेक्षीरेत्वमृतं ना विमुक्तिगइति अत्राहिरण्यकशिपुमंतरेणान्येषां न दातव्य इत्याज्ञाक्रियते नत्वस्यहि । यथाहिरण्यकस्यादादंतःस्थितहरीरितइत्यादिना स्वमेरितत्वावगमादिति ३१ मद्रूत्यानामापि यगिष्यप्रत्यक्षत्वेहरेरुप युपरिव्यवहारेण ध्यायंति देवमनुष्या इति श्रुतेः देवस्वभावोयः सविहितः स्यादिति मत्वा तद्रक्षणार्थं तद्विग्रहेणादृष्टोभूदित्याह नारदइति सर्वभूतानामहइत्यनेन भक्तानुकंपित्वंप्रदर्शितम् ३२ अनंतरं प्रह्लादेन ब्रह्मादयो देवाः सत्कृता उतात्मनो भगवदनुग्रहपात्रत्वेनाहंभावेन धिक्कृताः आद्ये वैष्णवाचारः प्रवर्तितः स्यात्तद्वितीये भगवच्छिष्यगजज्ञानवत्स्यादिति तत्राह ततइति भगवतः कलालेशापेषु ते तथा भगवतो भिन्नांशावा ३३ भगवच्चित्तज्ञेन ब्रह्मणा वेदमन्वग्राहीत्याह ततइति अनेन भक्तेन भगवद्वक्तेषु यथा योग्यं मेमकर्तव्यमिति शास्त्राचारो दर्शितः ३४ प्रह्लादवरदानानंतरं भगवता स्वाचारत्वेन यददर्शन मकारितदस्माभिरप्यनुष्ठेयमिति कृत्वा ब्रह्माद्या अपि स्वगृहान्यधुरित्याह प्रतिनंचेति ३५ इदानीं विशकलितोक्तमर्थं निक्षिप्योपसंहरति एवमिति हृदि स्थितेन वैरभावेन हेतुना हरिणा हतौ ३६ ३७ प्राक्तन

एतद्वपुस्ते भगवन्ध्यायतः प्रयतात्मनः ॥ सर्वतो गोमृसंत्रासान्मृत्योरपि जिघांसतः ३० ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ मैवं विधो सुराणां ते प्रदेयः पद्मसंभव ॥ वरः क्रूरनिसर्गाणामहीनाममृतं यथा ३१ ॥ नारद उवाच ॥ इत्युक्त्वा भगवान् राजन् ततश्चांतर्देह हरिः ॥ अदृश्यः सर्वभूतानां पूजितः परमेष्ठिना ३२ ततः संपू ज्यविधिवद्वंदे परमेष्ठिनम् ॥ भवं प्रजापतीन्देवान् प्रह्लादो भगवत्कलाः ३३ ततः काव्यादिभिः सार्द्धं मुनिभिः कमलासनः ॥ दैत्यानां दानवानां च प्रह्लादमक रोत्पतिम् ३४ प्रतिनंच ततो देवाः प्रयुज्य परमाशिषः ॥ स्वधामानिययूराजन् ब्रह्माद्याः प्रतिपूजिताः ३५ एवंपौषा पार्षदौ विष्णोः पुत्रत्वं प्रापितौ दितेः ॥ हृ दिस्थितेन हरिणा वैरभावेन तौ हतौ ३६ पुनस्तौ पूर्वशापेन राक्षसौ तौ बभूवतुः ॥ कुंभकर्णदशग्रीवौ हतौ तौ रामविक्रमेः ३७ शयानौ युधिनिर्भिन्नहृदयौ राम सायकैः ॥ तच्चित्तौ जहतुर्देहं यथा प्राक्तनजन्मनि ३८ ताविहाद्य पुनर्जातौ शिशुपालकुरुष्वजौ ॥ हरौ वैरानुबन्धेन पश्यतस्ते समीयतुः ३९ एनः पूर्वकृतं यत्तद्राजानः कृष्णवैरिणः ॥ जहृस्ते ते तदात्मानः कीटाः पेशस्कृतौ यथा ४०

जन्मनि जयविजयशब्दवाच्यौ

पूर्वजन्मानियथासच्चित्तौ तथात्रापीति शेषः हिरण्यकशिपुर्हिरण्याक्षालयो पूर्वजन्मानियथा तथेति वा ३८ वैरानुबन्धेन वैरोपसर्जनेनानुबन्धेन स्नेहेन समीयतुर्हरिमिति शेषः तत्रासुरोत्तम ईपतुरित्यनुसंधेयं सम्पक् भक्त्यैव श्रीहरिप्राप्तिः तदभावेन तम एवेति द्योतनाय साभित्युपसर्गः मधुकैटभौ भक्त्यभावाद्दूरीभगवतो मृतौ तम एव क्रमादाशौ भक्त्या चैवो हरिपयौ इति वचनात् ३९ अन्येषामपि सद्भावादेतदुपलक्षणा र्थमुक्तमित्यभिप्रेत्याह एनइति अत्रापि वैरानुबन्धेन तपनुवर्तते ये राजानः पौंड्रकादिशब्दवाच्यास्तेष्वसुरदेहेष्वात्मारूपविशेषो येषां ते तथा तत्रापि तस्मिन्कृष्णे आत्मा चित्तं येषां ते तथा तदमुष्णितपुण्यक लस्वीकारार्थं तत्राविष्टास्तद्रक्ता इत्यर्थः ते भक्त्यैव यत्पूर्वकृतं तत्संबंधा प्राप्तमेनः पापं तज्जहृः तद्वित्वा हर्षात्प्राकरणमाप्तपुण्यप्रक्षयेन तं हरीमपिः त एव कृष्णवैरिणो नादिकालमारभ्य भगवद्वेषिणः कृष्णाश्च तामसाश्च वैरिणः वैरिरूपिणो राजानो राजसाः तमः प्रकृतपोदेत्याः तदात्मानो द्वेषरूपिणः ते जन्मप्रभृति चार्थपदेनः तेन पोपेन वैरानुबन्धेन निरंतरवैरिचितपा पूर्वकृतं ब्रह्मणा पूर्ववत्संतमोजहृ जंभुरित्यन्वयः ओहाङ्गताविति धातुः इति सखेकहास्तन्यस्य तमुकुलं सुरं प्रवेकेहास्ते(?) इति प्रयोगश्च अंतर्भक्त्यादिसाधनसामग्र्यनंतरं । इतरन द्वेषपूर्त्यनंतरमित्यत्र तस्य तावदेव चिरमिति श्रुतेः अने

र्वेविन्महत्पुण्यं कर्म करोति तद्दास्यात्ततः क्षीयत इत्यादेशः । कीटाः पेशस्कृतश्चित्तनयपेशस्कृताकारमाश्रुवन्ति ननु तदात्मत्वं अग्रप्रमाणं पौंड्रकेनरकेवैवशाखेकं सेचरुक्मिणि आविष्टारते हरेर्भक्तास्तद्भक्त्याह
रिमीयिरे असुरास्तु स्वयं सेतुमहातमसि पातिता इति वाक्यम् ४० अत्रापितारतम्यमस्तीत्याह यथेति भिदाविशेषं भेदोविशेषेदलनइत्यभिधानं अभिदामसंज्ञातसमाध्यवस्थापयुरिति वा साम्यं निर्दोषत्वा
दिचतुर्भुजलक्षणं अन्यथा कीटाः पेशस्कृतोऽप्यानेन केचन पेशस्कृतो भवन्ति ननु स एव पृथग्गृह्यमानत्वादित्यप्यहं हृष्टांतो नर्थः स्यादिति ४१ ग्रंथाधिकभयादुपसंहरति आख्यातमिति अतश्चैवाद्यो
दमघोषसुतादीनामित्यादि बहुवारोक्तिर्भक्तेरनादिकालसंबंधित्वचोत्तनार्था अन्यथावेनादीनामित्याद्युक्तिरपि स्यात् ४२ अद्वाजननायस्तौति एषेति ब्रह्मण्यदेवस्य रामस्य च शब्दाभरसिंहस्य यत्र
कथायाम् ४३ भक्त्यादिकमेव मुक्तिसाधनं न द्वेषादिकमित्येतदत्र प्रतिपाद्यते इत्युपसंहरति प्रह्लादस्येति भक्त्यादिलक्षणो धर्मश्चात्र कथित इत्यन्वयः ४४ येन भक्त्यादिलक्षणधर्मेण हरीमिह तरेभ्यो
व्यावर्तयति सर्गेति अव्यत्ययो यथास्थितत्वम् ४५ आत्मानमधिकृत्य वर्तमानमिन्द्रियादिस्वरूपं च कथितमस्मिन् आख्यान इत्याहुः तदुपाख्यान इति अत्रैव पार्षदो विष्णोरित्यावृत्तानु कथनं च भक्त्यादे

यथायथा भागवता भक्त्या परमया भिदाम् ॥ नृपाश्चैद्यादयः साम्यं हरेस्तश्चित्तयाययुः ४१ आख्यातं सर्वमेतत्ते यन्मां त्वं परिपृष्टवान् ॥ दमघोषसुतादीनां
हरेः साम्यमपि द्विषाम् ४२ एषा ब्रह्मण्यदेवस्य कृष्णस्य च महात्मनः ॥ अवतारकथापुण्यावधो यत्रादिदैत्ययोः ४३ प्रह्लादस्यानुचरितं महाभागवतस्य
च ॥ भक्तिज्ञानं विरक्तिश्च याथात्म्यं चास्य वै हरेः ४४ सर्गस्थित्यप्ययेशस्य गुणकर्मानुवर्णनम् ॥ परावरेषां स्थानानां कालेनाव्यत्ययो महान् ४५ ध
र्मो भागवतानां च भगवान्येन गम्यते ॥ आख्याने स्मिन्समाख्यातमाध्यात्मिकमशेषतः ४६ य एतत्पुण्यमाख्यानं विष्णोर्वीर्योपबृंहितम् ॥ कीर्तयेच्छ्र
द्धया श्रुत्वा कर्मपाशैर्विमुच्यते ४७ एतच्च आद्यपुरुषस्य मृगेंद्रलीलां दैत्यैर्द्रयूथपवधं प्रयतः पठेत् ॥ दैत्यात्मजस्य च सतां प्रवरस्य पुण्यं श्रुत्वा नुभावमकुतो भ
यमेति लोकम् ४८ यूयं नृलोके वत भूरि भागालोकं पुनानामुनयो भियांति ॥ एषां गृहानावसतीति साक्षाद्दूढं परं ब्रह्म मनुष्यलिंगम् ४९ स वा जयं ब्रह्म मह
द्विमृग्यं कैवल्यनिर्वाणसुखानुभूतिः ॥ प्रियः सुहृद्वः खलु मातुलेय आत्मा हर्णीयो विधिकुहुरुश्च ५०

कमुक्तिसाधनं न द्वेषादिकमिति ज्ञापनाय येन भागवतधर्मेणैव भगवान् गम्यते न द्वेषादिनेति शेषः भक्तिज्ञानं विरक्तिश्च नवकं श्रवणादिकं धर्मो भागवतः प्रोक्तस्तद्भक्तेषु प्रधानवेति वचनात् भागवतधर्मेणैव श्रीह
रिर्गम्यत इति कथमुच्यते भक्त्यादिना विनेतीयमाशंकापरिहृता भक्त्यादेर्धर्मशब्दवाच्यत्वात् श्रवणं कीर्तनं विष्णोरित्यादि श्रवणादिनवकम् ४६ अधुना ख्यानकीर्तनादिनायत्पुण्यं तदाह य इति ४७
सामान्यत उक्तं विवृणोति एतदिति ४८ ननु प्रह्लादानुभवस्यात्युत्तमत्ववर्णनेन युधिष्ठिरादीनां ततोऽवमत्वं प्रतीयत इति मंदाशंकापरिहरति यूयमिति मुनय एतानिति यथातीत्यवर्तयंति ननु
विस्मये स्वेदानुक्तं पासं तोषविस्मयामंशेन वेति ४९ ननु परब्रह्मणि मुक्तिगा इत्यतः परब्रह्मशब्देन विष्णुत्वनिश्चयः कथमिति तत्राह स वा इति कैवल्येनानासक्तत्वेन यन्निर्वाणसुखमशरीरसुखं तस्यानुभूतिर
नुभावो यस्य स तथा अनन्ययोग्यस्वरूपानंदमनुभवतीत्यर्थः अनेन विष्णुत्वं निरणायि विधिकुदाज्ञाकारी गुरुर्हितोपदेष्टा ५०

ननु दुर्गैयत्वं हि विष्णुर्लिङ्गमहि सुज्ञेयमणुर्द्वेषभात्मा स इति श्रुते स्वरूपानन्दानुभवित्वं सायुज्यभाजोऽयं सत्यतः कथं निर्णय इति तत्राह नयस्येति ५१ इति श्रीभागवते महापुराणे सप्तमस्कंधे विज० कृतटीकायां दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ अस्मिन् अध्याये हरीभक्तिविधानार्थं रुद्रमाहात्म्यं कथनव्याजेन तन्माहात्म्यं प्रतिपाद्यते अधुना तत्रैकोरुद्रो न द्वितीयो वेतस्य इत्यादि श्रुतेः प्रतीयमान रुद्रस्याद्वितीयार्थत्वं प्रतिपाद्यमानैर्जनेर्भाद्रव्यव्ययेन पूज्यमानस्येशानः सर्वविद्यानामीश्वरः सर्वभूतानामित्यादि मंत्रैः स्तूयमानस्य सतः रुद्रस्यासुरावेशात्संशयो बभूव इदं सर्वभगवदधीनं न वेति तत्र दयालुर्भक्तवत्सलः श्रीनारायणो रुद्रस्य तं संशयमपाचकं कथं केनेति तत्राह स एष इति स भगवान्मृत्सिंहात्मना ब्रह्मदत्तवरेण हृष्ट हिरण्यकशिपुपुरःसरासुरजातिनिर्मूलयित्वा प्रह्लादादिभक्तसमुदायस्यानुग्रहीता स एष युष्मद्भ्युभूतः श्रीकृष्णः पुराकल्पविशेषे देवस्य । हरेः स्तुतिध्यानादिकं कुर्वाणस्य । रुद्रस्य रोदनाद्यवगततल्लक्षणस्यातएव तन्नामः शिवस्यानंतमायिना नेकशतसहस्रमायावताऽतएवार्थादल्पेन मयेन वक्ष्यमाणप्रतीकारं कृत्वा तस्य रुद्रस्य भगवद्भक्तप्रधान इत्यादि यं शो वित्तं तं त्रिपुरनाशनेन व्याप्तमकरोदात्मनोति शयस्वामित्वेन तदनुग्राहकत्वेन च विमलमकृतेत्यन्वयः १ नापृष्ठः कस्यचिद्भूयादिति वचनात्प्रसक्तं प्रमेयं विस्तृत्य श्रोतुं राजापृच्छति कस्मिन्कर्म

नयस्य साक्षाद्भवपद्मजादिभीरुपंधियावस्तुतयोपवर्णितम् ॥ मौनेन भक्तयोपशमेन पूजितः प्रसीदतामेष स सात्वतांपतिः ५१ इति श्रीभागवते महापुराणे सप्तमस्कंधे दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ नारद उवाच ॥ स एष भगवान् राजन् व्यतनोदितं तं यशः ॥ पुरा रुद्रस्य देवस्य मयेनानंतमायिना १ ॥ राजोवाच ॥ कस्मिन्कर्मणि देवस्य यशोभूजगदीशितुः ॥ यथा चोपचिता कीर्तिः कृष्णेनानेन कथ्यताम् २ ॥ नारद उवाच ॥ निर्जिता असुरा देवैर्युध्यनेनोपबृंहितैः ॥ मायिनां परमाचार्यं मयं शरणमाययुः ३ सनिर्ममेपुरस्ति सौहैमरौप्यायसीर्विभुः ॥ दुर्लक्ष्यापायसंयोगादुर्वितर्क्यपरिच्छदाः ४ ताभिस्तेऽसुरसेनान्योलोकांस्त्रींसेश्वराचृष ॥ स्मरंतो नाशयांचक्रुः पूर्ववैरमलक्षिताः ५ ततस्तेसेश्वरालोकाउपासाद्येश्वरंततः ॥ त्राहिनस्तावकान् देवविनष्टांस्त्रिपुरालयैः ६ अथानुग्रह्य भगवान्माभैष्टेति सुरान्विभुः ॥ शरंधनुषिसंधाय पुण्यामस्रं व्यमुंचत ७ ततोऽग्निवर्णांश्च वउत्पेतुः सूर्यमंडलात् ॥ यथामयूखसंदोहानादृश्यंत पुरोयतः ८ तैः सृष्टाव्यसवः सर्वे निपेतुस्त्रिपुरौकसः ॥ तानानीय महायोगैर्मयः कूपरसेऽक्षिपत् ॥ ९ ॥ सिद्धामृतरसस्पृष्टावज्रसारामहौजसः ॥ उत्तस्थुर्मघदलनाद्विद्युता इव वह्नयः ॥ १० ॥

गीति कस्मिन्कर्मणि मयो विपरीतं

चकार येनेति श्रुतेर्देवस्य यशोभूत साचकीर्तिः कृष्णेन यथायथमुपचिता प्रचिता सकथाविशेषो मम कथ्यतामित्यन्वयः २ नारदः प्रश्नं परिहरति निर्जिता इति अनेन हरिणोपबृंहितैः अन्यसहायेनासुराजिता इत्येतदेवानां न दोषापविष्णववेक्षणस्य स्वतः सिद्धत्वादेवानां सापेक्षं ननु दोषाय यत्र सिद्धमपेक्षितमिति वचनात् ३ मयेन त्रिपुरनिर्माणकर्मविपरीतं कृतमित्याह सनिर्मम इति सति सः दुर्लक्ष्यो दुर्ज्ञेयोऽपायसंयोगो नाशसंबन्धोतः प्रवेशसंबन्धो यासां तास्तथा तएवादृश्यवहुतरायुधादिपरिकराः ४ असुरसेनान्यः असुरसेनानायकाः ५ शेषराः सहरयः अत्रापि विष्णुसहितदेवानां रुद्रापेक्षितं न दोषाय त्रिपुरहननं रुद्रेण कार्यमिति हरिणा ब्रह्मत्वात् इंद्रादिभिर्वा ६ विभुः शिवः माभैष्टेत्युक्ता पुण्यामित्येकवचनं जातिविवक्षया ७ ततोऽग्निवर्णांश्च वउत्पेतुः सूर्यमंडलात् यतोयैः शरैः पुरःपुराणि ८ सृष्टास्तत्राव्यसवः यतमाणाः इदं मयेन कृतं विपरीतमित्याशयवानाह तानिति ९ सिद्धामृतरसोमृतसंजीवनरसः तस्मिन्स्पृष्टाः स्नाताः वेद्युताः वेद्युत्संबन्धिनः च शब्देन जलादिना यथानाशो नास्ति तथैवामिति सूचयति १०

कथं कृष्णेनोपचिताकीर्तिरिति मंत्रं परिहर्तुमाह विलोकयेति ११ कोसावितितत्राह वत्स इति हि शब्देन विष्णुर्ब्रह्माणमपेक्षते इति न दोषायेति तत्संक्षेपकारित्वेनासिद्धत्वादिति सूचयति काले मध्यं दिने ग्रंथांतरा सिद्धत्वादि शब्देन भगवन्मायायास्तन्मायातोऽपरिमितमाहात्म्यमस्तीति सूचयति ॥ १२ ॥ स्वकृतापराधप्रहाणाय स्वस्य भगवद्वक्तिप्रकटनाय च मयस्ताद्विषयज्ञानं च ममास्तीत्याभिप्रायेणाह तदिति तदैत्यवधापायकरणं किंचित्कालमसुराणां जयदायिनीमिदानां देवानामिति दैवगतिम् १३ किंजगदितितत्राह देव इति आत्मनः स्वस्य अन्यस्य देवदत्तस्य चेति द्वयोर्देवेन विष्णुना दिष्टं कृष्णं पोहितुं अन्यथा कर्तुं इह जीवराशौ देवोसुरो न्योवाकश्चनेश्वरः समर्थो नास्तीत्यतस्तूष्णीं भाव एव वरीयानेत्यर्थः १४ ननु सिद्धरसपानं व्यर्थं भवति प्रतिभाति त्रिपुराणामनाशादित्याशंक्य तन्मा शसाधनमाह अथेति अथ दैत्यजीवसाधनरसनाशनंतरं स्वाभिः शक्तिभिः भूम्यादिभिः शंभोः प्राधानिकं युद्धसाधनं रथादिकं व्यधादित्यन्वयः । धर्मादिबलेपेतत्वात् अभेद्याभिः १५ किंतत्प्राधानिकमिति

विलोक्य भग्नसंकल्पं विमनस्कं वृषध्वजम् ॥ तदायं भगवान्विष्णुस्तस्योपायमकल्पयत् ११ वत्स आसीत्तदा ब्रह्मा स्वयं विष्णुरयं हिमौः ॥ प्रविश्य त्रिपुरं कालेरसकूपामृतं पपौ ॥ तेऽसुरा ह्यपि पश्यन्ते न न्यषेधन्विमोहिताः १२ तद्विज्ञाय महायोगी रसपालानिदं जगौ ॥ स्मरन्विशोकः शोकार्तान् स्मरन्दैगवर्तिचताम् १३ देवोसुरो नरो न्योवानेश्वरोस्तीह कश्चन ॥ आत्मनो न्यस्य वादिष्टं देवेनापोहितुं द्वयोः १४ अथासौ शक्तिभिः स्वाभिः शंभोः प्राधानिकं व्यधात् ॥ धर्मज्ञानविस्तयादितपोविद्याक्रियादिभिः १५ रथं सूतं ध्वजं बाहं धनुर्वर्मशरादियत् ॥ सन्नद्धोरथमास्थाय स शरंधनुराददे १६ शरंधनुषिसंधाय मुहूर्तेऽभिजितीश्वरः भगवत्तेजसा गुप्तो ददाह त्रिपुरं नृप १७ दिवि दुंदुभयो नेदुर्विमानशतसंकुले ॥ देवर्षिपितृसिद्धेशाजयेति कुसुमोत्करैः १८ अवाकिरञ्जगुर्दृष्टान नृतुश्चाप्स रोगणाः ॥ एवं दग्ध्वा पुरं स्तिष्ठो भगवान्पुरहानृप १९ ब्रह्मादिभिः स्तूयमानः स्वधामप्रत्यपद्यत २० एवं विधान्यस्य हरेः स्वमायया विहंभमानस्य नृलोकमात्मनः ॥ वीर्याणि गीतान्यृषिभिर्जगद्गुरोर्लोकान् पुनानान्यपरं वदामि किम् २१ इति श्रीभागवते म० सप्तमस्कंधे एकादशोऽध्यायः ११ ॥ ६३ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ श्रुत्वेहितं साधुसभासभाजितं महत्तमाग्रण्य उरुक्रममात्मनः ॥ युधिष्ठिरो दैत्यपतेर्मुदान्वितः पप्रच्छ भूयस्तनयं स्वयं भुवः १ युधिष्ठिर उवाच ॥ भगवञ्छ्रोतुमिच्छामि नृणां धर्मसनातनम् ॥ वर्णाश्रमाचारयुतं यत्पुमान्विदते परम् २ भवान्प्रजापतेः साक्षादात्मजः परमेष्ठिनः ॥ सुतानां संमतो ब्रह्मंस्तपोज्ञानसमाधिभिः ३ नारायणपरो विप्राधर्मगुह्यं यथाविदुः ॥ करुणासाधवः शांतास्त्वद्विधानतथापरे ४

तदा हरयमिति भगवतो हरेस्तेजसा गुप्ते रक्षितः १६ १७ यशोवितातिप्रकारमाह दिवीति जपेत्युक्त्वा जगुरित्यनेन यशोवितातिर्ज्ञायते १८ १९ ब्रह्मादिभिर्ब्रह्मोत्पन्नैः सनकादिभिः इमारुद्रापास्थिरधन्विने गिरःक्षिप्रेषव इत्यादि वेदवाक्यैर्वा २० शंभोः पुरदहनमाहात्म्यं यत्तत् श्रीनारायणैकनिष्ठमित्याशयेनोपसंहरति एवं विधानीति अपरं भगवच्चरितं तद्वदेति शेषः अपरमन्यद्वस्त्वेवं विधमाहात्म्योपेतं किंवदामि न किमपीति वा २१ ॥ इति श्रीभागवते सप्तमस्कंधे विज० कृ० टी० एकादशोऽध्यायः ११ ॥ भगवद्वक्तृवापथावद्वीतवर्णाश्रमाचाराचरणेन सुमुत्पन्ना परोक्षज्ञानेन प्रसन्नो हरिः स्वस्वयोग्याभुक्तिदंदातीत्येतदर्थमुत्तरेषामध्यायानामारंभः तत्र वर्णाश्रमधर्माश्छ्रोतुकामो युधिष्ठिरो नारदं पृच्छतीत्याह श्रुत्वेति महत्तमानां ग्रन्थस्य श्रेष्ठस्य उरुक्रमेहरावात्मानो यस्य सत्तथा तस्य दैत्यपतेः मल्हादस्य ईहितं चरितं साधुसभासभाजितं संभाजितं महत्तमानां ब्रह्मादीनां उत्तमस्य दैत्यानामपि पत्यु रुरुक्रमात्मनो नरसिंहस्येति वा १ धर्मविशिष्टा विवर्णेति वर्णाश्रमाचारयुतं युधिष्ठिर इति धातुः ११ २ ४

६ पुरुषार्थोपयोगित्वाद्बहुभिच्छामीत्याह योवतीर्येति दाक्षायण्यानाम्नामूर्तो धर्मतो धर्मप्रवर्तनार्थं स्यादव्यधिकईश्वरइत्यभिधानादीश्वरतपउद्दिश्यबदरिकाश्रमआस्तइत्यन्वयः बदरिकाश्रमे तपोध्यास्तइतिवा ६ तत्रानुष्ठानधर्मविषयेज्ञातेक्षिप्रवृत्तिः स्यादधिकारिणामितितमाह धर्ममूलमिति धर्ममूलधर्मविषयः सर्ववेदमयः सर्ववेदप्रतिपाद्ये पुमधानः अनेन रुद्रादयो निवृत्ता इति ज्ञातव्यं न केवलं धर्मविषय एव तत्प्रतिष्ठापकश्चेत्यतो धर्ममूलमित्यत्र प्रमाणं सर्ववेदमय इति प्रमाणांतरं चास्तीत्याह स्मृतिरिति प्रमाणमिति शेषः भगवत्प्रसादहेतुत्वात्प्रमाणमित्याह येनेति अनेन भगवत्तत्त्वज्ञैः स्मृतो धर्मो न कपिलादिभिरित्युक्तं भवति ७ विषयं निरूप्य सर्वसाधारणं सर्वधर्मसाधनमाह सत्यमिति सत्यादिचतुष्टयमंतरंगं सति तत्क्षादिकमुपांगमिति ज्ञातव्यम् ८ ग्राम्ये होपरमः विषयभोगे च्छानिवृत्तिः विषयविपर्यये हेक्षामाणिनां स्वतएव निषिद्धकर्मचेष्टाईहातस्याः पर्यालोचनं मोक्षविपरीतप्रवृत्तिदर्शनं वा मौनमंत्रार्थंचितनं प्रलापवर्जनं वा आत्मविमर्शनमात्मविचारः ९ तेषु नृषु आत्मदेवताबुद्धिः परमात्मा स्थित इति ज्ञानं सुतरामित्यनेन नृषु विशेषतः कर्तव्यमिति सूचयति अहिंसा सत्यमस्तेयं शौचमिन्द्रियसंयमः दमः क्षमार्जवदानं सर्वेषां धर्मसाधनमिति स्मृतत्वादेषां धर्मांगत्वं न तु धर्मत्वमिति ज्ञातव्यम् १० ननु तर्हि कोऽयं धर्मो नामेत्याशंक्य सर्वसाधारणं धर्ममाह श्रवणमिति महतां पागतिः स्थितिस्तस्याः सेवा संगतेः सेवेति वा । दास्यात्समर्पणयोरेकार्थत्वात् कथं पृथग्ग्रह

नारद उवाच ॥ नत्वा भगवतेऽजाय लोकानां धर्महेतवे ॥ वक्ष्ये सनातनं धर्मं नारायणमुखाद्भुतम् ५ योवतीर्यात्मनो शेन दाक्षायण्यां तु धर्मतः ॥ लोका नां स्वस्तये ध्यास्ते तपो बदरिकाश्रमे ६ धर्ममूलं हि भगवान् सर्ववेदमयो हरिः ॥ स्मृतिश्च तद्विदाराज न्येन चात्मा प्रसीदति ७ सत्यं दया तपः शौचं तितिक्षे ज्याशमो दमः ॥ अहिंसा ब्रह्मचर्यं च त्यागः स्वाध्यायजार्जवम् ८ संतोषः समद्वक्सेवा ग्राम्ये होपरमः शनैः ॥ नृणां विपर्यये हेक्षामौ न मात्मविमर्शनम् ९ अन्नाद्यादेः संविभागो भूतेभ्यश्च यथार्हतः ॥ तेष्व्वात्मदेवता बुद्धिः सुतरां नृषु पांडव १० श्रवणं कीर्तनं चास्य स्मरणं महतांगतेः ॥ सेवे ज्यावनतिः सख्यं दास्य मात्मसमर्पणम् ११ नृणामयं परो धर्मः सर्वेषां समुदाहृतः ॥ त्रिशलक्षणसंयुक्तः सर्वात्मा येन तुष्यति १२ संस्कारायद्यविच्छिन्नाः सद्विजो वैदिकादयः ॥ इज्याध्ययनदानानि विहितानि द्विजजन्मनाम् १३

पङ्कतमित्याशंका अनाद्यनंतकालेषु मुक्तौ संसार एव च भविष्यश्चोदयत्येको विष्णुर्मां सर्वदेवतु इति संप्रीतिकं ज्ञानं विद्यादात्मसमर्पणं बहिश्चेत्परदासत्वं दास्यमित्युच्यते बुधैरित्यनेन परिहरणीया अनाद्यनंतकालं भविष्यत्वा विष्णुः सर्वत्र मां प्रेरयतीति प्रीतिपूर्वकं ज्ञानमात्मसमर्पणं १ प्रतिमादिसन्निहितभगवदासत्त्वज्ञानं दास्यम् ११ तारतम्यज्ञानार्थं ब्रह्मादिविषयश्रवणादिरपि धर्मः स्यादतो विशिष्योच्यत इत्यत उक्तं पर इति एषमे सर्वधर्माणां धर्मोधिकतमो मत इति वचनात्समुदाहृत इति समीचीनत्वं कुतोत्राह त्रिशलक्षणेति अनंतलक्षणस्य हरो त्रिशलक्षणयुक्तत्वं तथापि पुरुषाकारो भक्तानां त्वं प्रकाशस इति वचनात् भक्तप्रकाश्याकारविषयविवक्षया सप्तपादश्चतुर्हस्त इत्यादिशास्त्रेषु पुरुषलक्षणस्य निरूपितत्वात् । इदं च भक्तिप्रचयाय प्रोक्तमिति ज्ञायते अनेन भगवत्तोषकरो धर्मो नान्य इत्युक्तं भवति १२ एवं धर्मस्वरूपं निरूप्य तदधिकारिणं निरूपयति संस्कारा इति निषेकादेश्मशानां ताये संस्कारास्ते पस्याविच्छिन्ना अखंडिताः सा द्विजः स एवाधिकार्यत्रेति शेषः अविच्छेद्यत्वेन कर्तव्यत्वे को हेतुरितितत्राह वेदिकेति वेदप्रतिपाद्यत्वेन प्रामाणिकत्वेन कर्तव्या इत्यर्थः नन्विदं द्विजमात्रसामान्यां किन्नेत्याह आदय इति स्त्रीणां ब्राह्मणजातित्वेऽपि मंत्रेणाक्रिया एता इति यदतः शिष्टाचारत्वेन संगृहीतत्वात् इदं वेदिकत्वेऽपि कर्तव्यत्वं न तु स्त्रीणां वैदिकसंस्काराभावे पागानधिकारित्वमित्यस्येदमेवोत्तरं वेदिकादय इति वेदिका अवैदिका अस्तीत्यर्थः तदुक्तं निषेकाद्याः श्मशानां तास्तेषां वैमंत्रतः क्रियाः गर्भाधान

मृतोपुस्तकवर्णस्य दनात्परा षष्ठेष्टमेवासीमंतोमासतो जातकर्मच अह्नयेकादशेनामचतुर्थेमासिनिष्क्रमः षष्ठेप्रप्राशनंमासेचूडाकार्यापथाकुर्वन् एवमेतः शर्मयातिबीजगर्भसमुद्भवं तूष्णीमेताः क्रियाः स्त्री
णाविवाहस्तुसमंभ्रकइत्यादि तांपूषच्छिवतमाभेरयस्वयस्यांबीजंमनुष्यावपंति यानऊहउशतीविश्रयातेयस्यामुशंतःप्रहरामशोषं उपोषमेरामृश्यमामेदभ्राणिमन्यथा सर्वाहमस्मिरो
मशागंधारीणामिवांबिकाइत्यादिसंस्कारमंत्राः ब्राह्मणाः क्षत्रियावैश्याः शूद्राश्चत्वारोवर्णास्तेषां आचार्योद्विजाः तेषांसाधारणंधर्ममाह इज्येति ब्रह्मक्षत्रियविद्वद्ब्राह्मणीस्त्वाचार्योद्विजाइतिस्मृतेः
इज्याध्यापनदानानिविप्रस्यक्षत्रियस्यचेत्यादेः १३ एतान्यपिद्विजमात्रस्यनकिंतुविशिष्टानामित्याशयेनाह जन्मेति जन्मनाकर्मणावावदातानांकारिण्याजेतवृष्टिकामःप्रलवद्वाससानसंवदेदित्यादिवे
दोदिताः क्रियाश्चविहिताइत्याह क्रियाइति । विशेषधर्ममाह विप्रयेति अध्यापनयाजनप्रतिग्रहाः ततोब्राह्मणादन्यस्यक्षत्रियादेरप्रतिग्रहः प्रतिग्रहाधिकोविप्रोयाजनाध्यापनेतथेतिवचनात् १४ प्रतिग्रहा
दिनापिप्रवृत्तिमभिमेत्यराजादिवृत्तिमाह राज्ञइति आदिशब्देनन्यायतोदंडाद्यागतधनंनृपतेप्रजागोपुरित्यनेनप्रजागुप्त्येवततोधनमाहर्तव्यं अन्यथादुष्कृतमेवादसइतिसूचयति वाशब्देनदेवागृह्यते देववि

जन्मकर्मावदातानां क्रियाश्च निगमोदिताः ॥ विप्रस्याध्यपनादीनिततो न्यस्याप्रतिग्रहः १४ राज्ञो वृत्तिः प्रजागोपुरविप्राद्राकरादिभिः ॥ वैश्यस्तुवार्ता
वृत्तिः स्यान्नित्यं ब्रह्मकुलानुगः १५ शूद्रस्य द्विजशुश्रूषावृत्तिश्च स्वामिनो भवेत् ॥ वार्ताविचित्रशालीनं यायावयैशिलोच्छनम् १६ विप्रवृत्तिश्चतुर्धेयं श्रेय
सीचोत्तरोत्तरा ॥ जघन्यो नोत्तमां वृत्तिमनापदिभजेन्नरः १७ ऋते राजन्यमापत्सु सर्वेषामपि सर्वशः ॥ ऋतामृताभ्यां जीवेत मृतेन प्रमृतेन वा १८ सत्यानृताभ्यां
जीवेत नश्च वृत्त्या कथंचन ॥ ऋतमुच्छिशिलं प्रोक्तममृतं यदयाचितम् १९ मृतंतु नित्यं याच्या स्यात्प्रमृतं कर्षणं स्मृतम् ॥ सत्यानृतं तु वाणिज्यंश्च वृत्तिर्नीच
सेवनम् २० वर्जयेत्तां सदा विप्रो राजन्यश्च जुगुप्सिताम् ॥ सर्ववेदमयो विप्रः सर्वदेवमयो नृपः २१ शमो दमस्तपः शौचं संतोषः क्षांतिरार्जवम् ॥ दानं दया
च्युतात्मत्वं सत्यं च ब्रह्मलक्षणम् २२ शौर्यं वीर्यं धृतिस्तेजस्त्याग आत्मजयः क्षमा ॥ ब्रह्मण्यता प्रसादश्चरक्षा चक्षत्रलक्षणम् २३ देवगुर्वार्यगोमक्तिस्त्रिवर्ग
परितोषणम् ॥ आस्तिक्यमुद्यमो नित्यं नैपुण्यं वैश्यलक्षणम् २४

प्रौर्वेनेत्यर्थः दंडार्हा विप्रमंतरेण चोर्ते वार्ताः कृषिगोरक्षवाणिज्यलक्षणा १५ स्वामिनः सकाशाज्जीवनचेति शेषः भृत्यानां स्वामिनः ५ शुश्रूषाचवृत्तिरिति वा विप्रवृत्तिं कंठोक्त्याह वार्तेति अत्र वार्तादिकमापदी
तिग्राहं १६ विप्रानुज्ञया क्षत्रियवैश्ययोस्तत्त्वविज्ञापनं धर्मइत्युच्यते तदभावे शूद्रस्य कथमितितत्राह जघन्यइति जघन्योनरः शूद्रो नापदितत्सद्भावे उत्तमां वृत्तिं तत्त्वज्ञानलक्षणानभजेत्तु कुर्यादित्यन्वयः आ
पदितदभावे तदनुज्ञया कुर्यादित्यतो नापदीति विशेषणं पालनादिवृत्तिं वा ननु वर्णहीनस्य कथमित्यस्येदमेवोत्तरं जघन्यो वर्णहीनो नापद्युत्तमां वृत्तिं न भजेत् वर्णेष्वज्ञेषु वर्णस्तु न ज्ञानी स्यात्कथंचनोति श्रुतिः
१७ राजानं विना सर्वेषां विप्रादीनामापद्युक्तसर्ववृत्तिभिर्जीवने दोषो नास्तीत्याह ऋते राजन्यमिति १८ ऋतादीनामप्रतीतार्थत्वाद्वाच्ये ऋतमित्यादिना १९ कर्षणं कृषिः २० श्ववृत्तिवर्जने हेतुमाह स
र्वेति सर्वादेव तावेदविदिब्राह्मणेव संतीति श्रुतेः नाविष्णुः पृथिवीपतिरित्यादेश २१ विप्रादीनां विविच्यज्ञाने प्रथमं लक्षणमाह शमइत्यादिना २२ च्युतात्मत्वमक्युत मनस्कत्वम् २३ त्यागो दातव्येभ्यस्तु हस्त
ता आत्मजयो मनोजयः २३ त्रिवर्गे धर्मो धैर्यकामैः ईश्वरपरितोषणं त्रयोवर्गायेषां ते त्रिवर्गाः तेषां द्रव्यादिना परितोषणम् २४

शूद्रस्याततः सकृत्स्पृष्टाभिरद्विराचमनलक्षणं शौचम् । हस्तकं उतालुगाभिस्तु यथा संख्यं द्विजातयः शुष्पेरन्त्री च शूद्रश्च सकृत्स्पृष्टाभिरंतत इति वचनात् । केशश्च श्रुन स्वाद्यधारणं मौढ्येन २५ स्त्रीणां सामान्य लक्षणमाह स्त्रीणामिति । अनुकूलतोक्तकारित्वम् यत्रानुकूल्यं दंपत्योस्त्रिवर्गस्तत्र वर्धते स्त्रीभिर्भर्तृवचः कार्यमेषधर्मः परं स्त्रियः इति वचनात् तद्वंधुषु भर्तृवंधुषु भागिनेयादिषु तद्वत्तधारणं पातिव्रत्यम् तस्य यद्वत्तदेवास्याव्रतामिति वा २६ गृहमंडनवर्तनैर्गृहालंकारकरणैः २७ कामैर्विषयैः २८ अलोलुपाभयोग्याभिलाषरहिता अपतितं ब्रह्महत्यादिपातकरहितम् २९ अस्मिन्पत्यो हरिः सन्निहित इति यावुद्धिः सहरिभावः हरिरस्मिन् स्थित इति स्त्रीणां भर्तृभावना शिष्याणां च गुरोर्नित्यं शूद्राणां ब्राह्मणादिषु भृत्यानां स्वामिनितया हरिभाव इतीरित इति वचनात् तयो रैक्यार्थः हर्षात्म नाहरेर्विशेषसन्निधानवतापत्यासह ३० क्षत्रियाद्विप्रस्त्रीसूतानां विप्रात्क्षत्रियस्त्रीजातानां क्षत्रियाद्वैश्यस्त्रीसूतानां वैश्याच्छूद्रस्त्रीसूतानां भित्त्येवं जातानां कावृत्तिरिति तत्राह वृत्तिरिति येषां जाति विशेषाः अंबष्ठनिषादपारशरादिनाम्ना ज्ञातव्याः । तदुक्तम् । विप्रान्मूर्द्धावसिकास्त्रीराज्ञो बंष्टविशो गनेत्यादि अध्ययनमंतरेणांबष्टादीनां संस्कारादिकंतत्कुलानुकूल्येन । तेषां गुणमाह अचौराणामिति पस्य स्याविहितं तत्करणं चार्थवद्द्रष्टव्यम् शूद्रा ब्राह्मण्यां जाता अंत्यजाः रजकादिसप्तकारवस्ततो जाता अंत्येव सायिनः पुस्तकसमतंगादयः येषां तत्कुलविहित एव धर्मः ब्राह्मण्यां क्षत्रियात्सूतो वैश्याद्वेदे हि

शूद्रस्य अंततः शौचं सेवास्वामिन्यमायया ॥ अमंत्रयज्ञो ह्यस्तेयं मौढ्यं गोविप्ररक्षणम् २५ स्त्रीणां तु पतिदेवानां तच्छुश्रूषानुकूलता ॥ तद्वंधुष्वनुवृत्तिश्च नित्यं तद्वत्तधारणम् २६ संमार्जनोपलेपाभ्यां गृहमंडनवर्तनैः ॥ स्वयंचमंडितानित्यं परिमृष्टपरिच्छदा २७ कामैरुच्चावचैः साध्वीप्रश्रयेण दमेन च ॥ वाक्यैः सत्यैः प्रियैः प्रेम्णा काले काले भजेत्पतिम् २८ संतुष्टालोलुपादक्षाधर्मज्ञाप्रियसत्यवाक् ॥ अप्रमत्ता शुचिः सिग्धा पतित्वपतितं भजेत् २९ यापति हरिभावेन भजेच्छ्रीरिव तत्परा ॥ हर्षात्मना हरेर्लोके पत्या श्रीरिव मोदते ३० वृत्तिः संकरजातीनां तत्तत्कुलकृता भवेत् ॥ अचौराणामपापानां मंत्यजांतेव सायिनाम् ३१ प्रायः स्वभावविहितो नृणां धर्मो युगे युगे ॥ वेददृग्भिः स्मृतो राजन्प्रेत्य चेह च शर्मकृत् ३२ वृत्त्या स्वभावकृतया वर्तमानः स्वकर्मणि ॥ हि त्वास्वभावजं कर्म शनैर्निर्गुणतामियात् ३३

कस्तथा शूद्राज्जातस्तु चाबालः सर्ववर्णविगर्हित इति च ३१ तत्तद्वर्णैस्तत्तत्स्वभावेनानुष्ठितस्य धर्मस्य फलमाह प्राय इति सात्त्विकादिस्वभावानुसारेण ब्राह्मणानां विहितः भद्रप्रमाणमाह वेदोति स्मृतो ग्रंथस्वरूपेण कृतः । प्रेत्य परलोके नाश्रमः कारणं धर्मैः क्रियमाणो भवेद्विदुः । अतोपदात्मनः पथं परस्य न तदाचरेत् । सर्वधर्मान्पारित्यज्य मामेकं शरणं ब्रजेत्यादिवचनात् । भक्त्युपबृंहितस्य धर्मस्यापेक्षिता शेषपुरुषार्थहेतुत्वं न केवलस्येत्यभिप्रायेण प्राय इत्युक्तम् तत्र तत्तद्विशेषणवर्णने ग्रंथबाहुल्यं स्यादित्युपरन्यते ३२ न केवलमनेन धर्मेण स्वर्गादिप्राप्तिरपि तु भक्त्यादिसाधनपूर्णेन मुक्तिरपि स्यादित्याह वृ त्येति स्वभावेन स्वात्मना कृतया प्रेरितया सात्त्विकादिस्वभावपूर्णया वा । वृत्त्या जडलक्षणया भक्त्या वा । योग्यतया स्वविहितकर्मणि वर्तमानः पुरुषः शनैः शनैर्बहुनां जन्मनामंते स्वभावजं कर्म पुण्यपा पलक्षणं मुक्त्या निर्गुणतामुक्तिम् । पदे अविचया करोति श्रद्धयोपनिषदात्तदेव वीर्यवत्तरं भवतीति श्रुतेः ज्ञानपूर्वकमनुष्ठितो निश्चयानंदाविर्भावलक्षणपुरुषार्थस्य हेतुः यदप्यनेन विन्महत्पुण्यं कर्म करोति तदा स्यात्ततः स्त्रीपत्यमिति श्रुतेः तत्तज्ज्ञानपूर्वकं भगवद्रक्तप्रद्वेषोपरक्तः प्रवृद्धो धर्मो नित्यदुःसाविर्भावलक्षणपुरुषार्थस्य त्रैविद्यामांसोन्मेषाः पूतपापायज्ञैरिष्टास्वर्गातिप्रार्थयंत इत्यादि नित्यं प्रार्थनाविशुणोपर को नित्यसत्स्वगुणनिमित्तमुसलक्षणस्येत्यादि ३३

ननुसगुणोधर्मःसगुणपुरुषार्थहेतुर्भवत्तुनूकलत्वाभिगुणपुरुषार्थस्यकथविरुद्धत्वादित्याशङ्क्यमनोहिपुरुषार्थकारणतद्विषयोपरक्तं । दुःखोदकविषयसुखायस्यात्तदेवविषयाणांक्षणभंगुराणांदुःखोदकाणां
दुःसाधनत्वचित्तयावैराग्यानलभार्जितं पुनस्तदं कुरीमावासमर्थं । भगवच्चरणारविंदभक्तिसलिलसिक्तचित्तेतज्ज्ञानांकुराकरणनिदानंभवतीत्येतमर्थसदृष्टोतमाह ॥ उष्यमानमिति ॥ यथाबीजैरुष्यमानं
पुनःमंदुरसाधनहीनक्षेत्रंकेदारलक्षणंनिर्वीर्यतांसस्यजननशक्तीराहित्यमेति तदेवस्फुटयति पुनरिति सूत्यैउत्पत्त्यै । नकेवलमुत्पादनासमर्थकिंतुबीजनाशहेतुश्च ३४ एवं यथा कामाशयं कामाशाविश्र
मं चित्तं । विषयसेवासमयेदुःखस्यतदभावेमुखस्यचस्मरणसमर्थमनःकामानांविषयाणामतिसेवयाक्षयरोगादिहेतुभूतया । द्रव्यादिनाशकारणानित्यसुखायविरज्येत विरक्तंभवति असा
रताबुद्धिमाप्नोतिइदंचयोग्यानामेव । नायोग्यानामिति ॥ किंचिद्विषयसेवयांकश्रादितितत्राह । यथेति । कामानांबिदुभिःकिंचित्सेवितैः मनोयथावत्पुरुषार्थहेतुतया नविरज्यते विरक्तंभवति ।
पुनःवृष्णातिशयःस्यात् । कथमिव । मुखकांतिहेतुत्वात्कामःआज्यंतद्विदुभिर्यथाअभिर्वर्धते । तथेतिभावः ॥ ३५ ॥ नन्वत्रवर्णादिज्ञानं । यथातारतम्यतत्पूजापितद्योग्यस्यनिःश्रेयसी । यस्यए
तदभावे तद्वितकरणाद्यभीष्टासिद्धिःस्यादितितत्राह । यस्येति । यस्यब्राह्मणादेःब्राह्मणत्वादिव्यंजकम् शमदमादिलक्षणम् प्रोक्तंशास्त्रतइतिशेषः । तल्लक्षणम् यद्यन्यत्रव्यक्तंदृश्येत । अपिशब्देनाव्या

उष्यमानंमुहुःक्षेत्रंस्वयंनिर्वीर्यतामियात् ॥ नकल्पतेपुनःसूत्यैउपंवीजंचनश्यति ३४ एवंकामाशयंचित्तंकामानामतिसेवया ॥ विरज्येतयथाराजत्रा
मिवत्कामबिदुभिः ३५ यस्ययल्लक्षणंप्रोक्तंपुंसोवर्णादिव्यंजकम् ॥ यद्यन्यत्रापिदृश्येततत्तेनैवविनिर्दिशेत् ३६ ॥ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणे
सप्तमस्कंधेद्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ६१ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ ब्रह्मचारीगुरुकुलेवसेदांतोगुरोर्हितम् ॥ आचरन्दासवन्नीचोगुरौसुदृढसौहृदः १ सा
यंप्रातरुपासीतगुर्वश्वर्कसुरोत्तमान् ॥ संध्येउभेचयतवागजपन्त्रह्यसमाहितः २ छंदांस्यधीयेतगुरोराहूतश्चसुयंत्रितः ॥ उपक्रमेवसानेचचरणौशिरसा
नमेत् ३ मेखलाजिनवासांसिजटादंडकमंडलून् ॥ बिभृयादुपवीतंचदर्भपाणिर्यथोदितम् ४ सायंप्रातश्चरेद्भैक्ष्यंगुरवेतन्निवेदयेत् ॥ भुंजीतयद्यनुज्ञा
तो नोचेदुपवसेत्कचिद् ५ सुशीलोमितभुग्दक्षःश्रद्धधानोजितेंद्रियः ॥ यावदर्थव्यवहरेत्स्त्रीषुस्त्रीनिर्जितेषुच ६ वर्जयेत्प्रमदागाथामगृहस्थोबृहन्नः ॥
इंद्रियाणिप्रमाथीनिहरंत्यपियतेर्मनः ७ केशप्रसाधनोन्मर्दस्नपनाभ्यंजनादिकम् ॥ गुरुस्त्रीभिर्युवातिभिःकारयेन्नात्मनोयुवा ८

इत्यादिदोषाभावंसूचयति ॥ तर्हीतरलक्षणेनैव तद्वस्तु ब्राह्मणादिकमितिनिर्दिशेत् उपदिशेत् गोःकिंलक्षणमितिपृष्ठः सास्त्रादिमान्गौरित्युपदिशतियदातदापुच्छवस्त्वशृंगवत्त्वादिव्याभिवार्यविहाय
यंगोपिपंडसास्नादिमंतपश्यति । तदेयंगौरित्यथामत्येति । तत्प्रयुक्तंव्यवहारं करोति । आप्तायोपदिशतिच । तथात्रापि विरक्तिबलभक्तिरेव ब्राह्मणादेःमुक्तिसाधनंलक्षणमितिसकलशास्त्रतात्प
र्यार्थः । ततःसैवबुभूषुभिः संपादनीयेतिभावः ३६ ॥ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेसप्तमस्कंधेविज०कृ०टी०द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ७ ॥ ॥ नीचःप्रश्रितःहितंहिताचरणं ॥ मनोवाक्कायकर्मभि
रितिशेषः १ २ ३ ४ कचिदपराधेसति । एकाआदनवर्जनार्थमुपवसेदित्युक्तम् ५ स्वार्थमात्रसिद्धिः तन्मात्रंयावदिति ६ बृहन्नतोब्रह्मचारी रुपादिव्यवहारवर्जननिमित्तमाह इंद्रियाणीति
निर्जितेंद्रियग्रामोयतिः । येनिर्जितेंद्रियग्रामायतिनोपतयश्चतेइत्यभिधानात् ७ प्रसाधनंसंस्करणं मधुमांसोच्छुनोच्छिष्टंशुल्कस्त्रीप्राणिहिंसनं भास्करालोकनाशीलपरिवादाश्ववर्जयेत् इत्यपत्या
रुपानेनकर्तव्यम् ८

कुतो न कार्यमत्राह नन्विति अन्यदा व्यवहारयोग्यसमये ९ ननु बंधनिवृत्त्यर्थं भगवदर्पणबुद्ध्या धर्मो नुष्ठेय इति विधीयते तस्य मिथ्यात्वेन स्वत एवानिवृत्त्युपपत्तेर्न तद्विधानमत्रावश्यकमित्याशंक्येश्वर
कल्पितस्य मिथ्यात्वासंभवेन पदुद्ध्यायस्य चूंखलाबंधस्तस्य तत्प्रसादेन तन्निवृत्तिवदीश्वरप्रसादजनकधर्मग्रामो विधेयो न्यथा बंधानुत्पत्तिरित्याशयवांस्तस्येश्वरकल्पितत्वमाह कल्पयेदिति यावत्
कालमीश्वरआत्मनोजीवस्य ज्ञानलक्षणरहितं ज्ञानवदभासमानमिदमाभासमज्ञानं कल्पयेत्तावत्कालं द्वैतमयथार्थज्ञानं न विरेम्यापगच्छेत् ततोऽज्ञानादस्य विपर्ययो बंधो नुवर्तते इति शेषः तदुक्तं बहु
त्वेनैव वस्तूनां यथार्थज्ञानमुच्यते अद्वैतज्ञानमित्येव द्वैतज्ञानं तदन्वया यथा ज्ञानं तथा वस्तु यथा वस्तु तथा मतिः । नैव ज्ञानार्थयोर्भेदस्तत एकत्ववेदनामिति च । ननु वर्णादिविहितो धर्मग्रामः कियंतं
कालमनुष्ठेयो बहुसमयसाध्यत्वेदुःस्वप्रयासत्वेनाशक्त्यविरक्त्यानधिकारिकः स्यादित्याशंक्याह कल्पयेदिति यावदीश्वरइदमाभासं मिथ्याभूतं जगत्कल्पयेत् तावद्द्वैतवर्णाश्रमादिधर्मलक्षणं न विरे
मेत् नापगच्छेत् ततो धिष्ठानं ज्ञानं स्यात्ततो विहितधर्मग्रामस्य विपर्ययो निवृत्तिरित्ययमर्थो हि शब्दसूचितया सत्यसृष्टावशक्ता हि माया सृष्टिं वितन्वत इति स्मृत्या विरुद्धत्वेना नुपपन्नः ईश्वरइत्यनेन सत्य
सृष्टिसामर्थ्यसूचयति तात्पर्येण विधानं चानुपपन्नं तदुक्त एवार्थः १० नन्वयंधर्मो ब्रह्मचारिणो भवेदुतान्यस्यापि संभवाति नाद्यः अतिव्याप्तेः न द्वितीयः । पृथग्विधानानुपपत्तिरित्यतोतिदेशन्या

नन्वग्निः प्रमदानामष्टतकुंभः पुमान्यतः ॥ सुतामपिरहोजह्यादन्यदा यावदर्थक्यत् ९ कल्पयेदात्मनो यावदाभासमिदमीश्वरः ॥ द्वैतं तावन्न विरेमेततो ह्य
स्य विपर्ययः १० एतच्चान्यद्गृहस्थस्य समाप्रातं यतेरपि ॥ गुरुवृत्तिर्विकल्पेन गृहस्थस्य तुर्गामिनः ११ अंजनाभ्यंजनो नर्मदस्य वलेपामिषं मधु ॥
स्रग्गंधलेपालंकारांस्त्यजेयुर्येधृतव्रताः १२ उषित्वैवंगुरुकुले द्विजोधीयावबुध्य च ॥ त्रयीसांगोपनिषदं यावदर्थयथाबलम् १३ दत्त्वावरमनुज्ञातो गु
रोः कामं यदीश्वरः ॥ गृहं वनं वा प्रविशेत्प्रव्रजेत्तत्र वा वसेत् १४ अग्नौ गुरावात्मनि च सर्वभूतेष्वधोक्षजम् ॥ भूतैः स्वधामभिः पश्येदप्रविष्टं प्रविष्टवत् १५

येन यथासंभवमन्यस्यापीत्याह । एतदिति । अन्यद्वक्ष्यमाणं । न केवलं गृहस्थस्यैव किंतु यतेरपीत्याह यतेरपीति यथासंभवमित्युक्तं विवृणोति गुरुवृत्तिरिति गुरुवृत्तिर्गुरौ वासः ब्रह्मचर्यभिक्षा
वृत्तिरित्येतत्सर्वं गृहस्थस्य निवर्तत इत्यर्थः विकल्पेन व्यवस्थितविकल्पेनोदितानुदितहोमवदित्यर्थः कुतो निवर्तत इति तत्राह ऋतुगामिन इति ११ पंचयज्ञाद्याचरणायासेन कालयापनं कुर्वतो गृहस्थ
स्यापि व्रतधारणे ब्रह्मचारिवदभ्यंजनादिकं वर्जनीयमित्याह अंजनेति अवलेपं दर्प १२ अवबुध्य अर्थविचारं कृत्वा तत्त्वं ज्ञात्वा १३ गार्हस्थ्यधर्मस्य वानप्रस्थधर्मस्य याति धर्मस्य चानुष्ठानेन समर्थश्चेदे
ष्वभीष्टं कुर्यादित्याह यदीति नैष्ठिको ब्रह्मचारी तु वसेदाचार्यसन्निधौ तदभावे स्य तनये पत्न्यां वैश्वानरे पिचेति वचनात् एतादृशस्य गुरौ वासो नुज्ञायते अन्यस्य गुरोराज्ञापादूरंगत्वा गृहाश्रम इति त
दुक्तं गुरोराज्ञानुरोधेन दूरस्थो वा गृही भवेदिति चेति १४ भगवदर्पणबुद्ध्या गन्यादौ क्रियमाणं कर्म तस्य बुद्ध्या कर्तव्यं न तु तदेक्यबुद्ध्येत्याशयेनाह अग्राविति स गुरुर्यः क्रियाः कृत्वा वेदमस्मै ददाति च
उपनीय वदेद्वेदमाचार्यः स उदाहृतः एकदेश उपाध्यायः ऋत्विग्यज्ञकुदुष्यते एते मान्या यथा पूर्वमेभ्यो मातागरीयसीति वचनात् गुरुशब्देन सर्व एते विवक्ष्यंते स्वधामभिरावासस्थानभूतैरप्रविष्टं सर्वगतं
विष्टवत्स्थितं अनु रूपवंतं । अप्रविष्टः सर्वगतः प्रविष्टस्त्वनुरूपवान् एवं द्विरूपो भगवान् हरिरेको जनादन इति वचनात् १५

१ वस्तूनां बहुत्वेन । यथार्थज्ञानमेवाद्वैतज्ञानमित्युच्यते । वस्तूनामैक्येनायथार्थज्ञानम् न चैतद्विरुद्धं । अद्वैतज्ञानस्यैव स्वैक्यज्ञानत्वेन वक्तव्यत्वादित्याशंक्यतद्वद्वयति । यथेति । ज्ञानार्थयोः सादृश्यलक्षण
मैक्यमादायाद्वैतज्ञानं भेदज्ञानमित्युच्यते । न तु स्वैक्यविषयज्ञानम् ।

एवमाकारेण क्रियमाणस्य कर्मणः फलमाह एवंविध इति १६ ब्रह्मचारिवानप्रस्थनियमानां कृच्छ्रसाध्यत्वेन साम्प्रतप्रथमाश्रमधर्मकथनानंतरं वानप्रस्थधर्मानाह वानप्रस्थस्येति ऋषेः सर्वज्ञस्य लोकैकैकुठं त्वमग्नेप्रथमो भंगिराऋषिरिति श्रुतेः ऋषिर्हिरौतापसे च ज्ञानवत्पपिकीर्तित इति १७ कृष्टपचपे कर्षणादिनापकं ब्रीह्यन्नं अकालतो विहितकालमुल्लंघ्य आममग्न्यादिना नापपाकं आमलकादि १८ वन्यैर्देवब्रीह्यादिभिः कालचोदितान्तत्तत्कालविहितान् १९ अग्न्यर्थमग्निरक्षार्थं उटजं पर्णशालां शरणं गृहं अन्यदाहिमादिकं श्रयेत् आतपनमातपः २० अग्निपरिच्छदादभादयः २१ न विपद्येत क्लिष्टो न भवेत् ॥ २२ ॥ अकल्पोऽसमर्थः आन्वीक्षिक्यां आत्मविचारलक्षणायां अनशनमशनत्यागः तत्राशक्तौ मासे गते रक्षेतादेवसेवाश्रीयादित्यादिकमादिपदेन गृहीतं यथाह याज्ञवल्क्यः । पक्षे गते वा प्राश्रीयान्मासे वा हनिचागत इति २३ म्रियमाणेन पुरुषेणाध्यात्मं कार्यकारणजातं यत्तत्रेदं कार्यमेतस्मिन्कारणे विलीयत इति ध्यानं कर्तव्यमित्यभिप्रायेणाह कारणे ष्विति संघातं कार्यजातं न्यासो ज्ञानपूर्वकं ध्यानं कार्यस्य कारणलपज्ञानमात्रं विलापनमिति वचनात् २४ यथा हत इत्युक्तं विवृणोति खेखानीति खेआकाशे खानिशरीरावच्छिन्नाकाशानि श्वासं शरी

एवंविधो ब्रह्मचारी वानप्रस्थो यतिर्गृही ॥ परं विदति विज्ञानं परं ब्रह्माधिगच्छति १६ वानप्रस्थस्य वक्ष्यामि नियमान्मुनिसंमतान् ॥ यानातिष्ठन्मुनिर्गच्छेदपिलोकमिहां जसा १७ न कृष्टपच्यमश्रीयादकृष्टं वाप्यकालतः ॥ अग्निपक्वमथामं वा अर्कपक्वमुताहरेत् १८ वन्यैश्चरुपुरोडाशानिर्वपेत्कालचोदितान् ॥ लब्धेन येन चाग्नेन पुराणं तु परिस्थजेत् १९ अग्न्यर्थमेव शरणमुटजं वा द्रिकंदरम् ॥ श्रयेत्तहिमवाय्वग्निवर्षा कर्तपनान्स्वयम् २० केशरो मनस्वश्मश्रुमलानि जटिलोदधत् ॥ कमंडल्वजिने दंडवल्कलाग्निपरिच्छदान् २१ चरेद्वने द्वादशाहानष्टौ वा चतुरो मुनिः ॥ द्वावेकं वा यथा बुद्धिर्न विपद्येत कृच्छ्रतः २२ यदाऽकल्पः स्वक्रियायां व्याधिभिर्जरयाथवा ॥ आन्वीक्षिक्यां च विद्यायां कुर्यादशननादिकम् २३ आत्मन्यग्नींस्तमारोप्य संन्यस्याहं ममात्मताम् ॥ कारणेषु न्यसेत्सम्यक् संघातं तु यथा हतः २४ खेखानि वायौ निःश्वासांस्तेजस्यूष्माणमात्मवान् ॥ अप्स्रवसूक्ष्मपूयानि क्षितौ शेषं यथोद्धवम् २५ वाचमग्नौ स वक्तव्यमिंद्रेशिल्पं कुरावपि ॥ पदानि गतिभिर्विष्णोरत्योपस्थं प्रजापतौ ॥ मृत्यौ पायुर्विसर्गं च यथास्थानं विनिर्दिशेत् २६ दिक्षु श्रोत्रं सनादेन स्पर्शेनाध्यात्मनित्वचम् ॥ रूपाणि चक्षुषाराजं ज्योतिष्वभिनिवेशयेत् २७ अप्सु प्रवेशयेज्जिह्वां घ्राणं क्षितौ न्यसेत् ॥ मनो मनोरथैश्चंद्रे बुद्धिं बोध्यैः कवौ परे २८ कर्माण्यध्यात्मना कृद्रेयदहं संमताः क्रियाः ॥ सत्त्वेन चित्तं क्षेत्रज्ञे गुणैर्वैकारिकं परे २९

रवाधुवाहवायौ शारीरमूष्माणं कारणते जाति आत्मवान्परमात्मज्ञानवान् वशीकृतमनावा श्लेष्मपूयासूक्ष्माण्याप्सु लीयंत इति चिंतयेत् शेषं गंधं क्षितौ । नन्वाकाशादेर्लाघवादीनामुत्पत्तेः कथमिष्यता मेव लयाश्चित्यत इति तत्राह यथोद्धवमिति आकाशाद्धाघवं सौक्ष्म्यं शब्दं श्रोत्रं तथा बलं वायोऽस्तु मेरेणाचेष्टाव्यूहं न सौक्ष्म्यमेव च अग्नेस्तु दर्शनं शक्तिरौष्णं रूपप्रकाशकं रसेभ्योरसनं शैत्यं स्नेहः कंदनमादवं भूमेर्गंधस्तथा घ्राणं गौरवं मूर्तिरेव चेति वचनात् उत्पत्त्यनुसारेण लयाश्चितनीय इत्यर्थः २५ इदानीं वागादीं द्विपाणां अष्टपादिदेवताधीनत्वमपि चिंतनीयमित्याह । वाचमिति । स वक्तव्यमिति क्रियाविशेषं प्रजापतौ दक्षे यथास्थानमित्यनेनाभियानिनामभिमन्यमानानां तत्तदुत्पत्तिकारणमनुमृत्पेत्युच्यते २६ सनादेन श्रोतव्येन सह त्वत्संस्मारेन्द्रियं स्पर्शेन सह वायाविति शेषः ज्योतिष्यादित्ये निवेशयेत् निविशतीति चिंतयेत् २७ जिह्वां रसनेनेति शेषः परे कवौ बृहस्पतौ उशनसोपिकविशब्दवाच्यत्वाच्च द्रवावृत्त्यर्थपर इति २८ अप्यात्मनाहंकारेण सह कर्माणि कृद्रे तमहेतुर्ब्रह्मनित्यक्रियायत्

अहंसंमता अहंकारादुत्पन्नत्वेन संमता इति यत्तस्मादिति शेषः सत्त्वेन साधुपुण्यकर्मणा सहचित्तं क्षेत्रज्ञे हिरण्यगर्भे निवेश्य एतच्छब्दं णं विलयं स्मृतत्वा वैकारिकनामानं हिरण्यगर्भगुणैः सह क्षेत्रज्ञारूपे परे परमात्मनि लक्ष्मीद्वारा लयमार्गं धितयेत् चित्तं हिरण्यगर्भे तु विलाप्य परमात्मानं क्षेत्रज्ञारूपे लापयेत् ततो नान्यत्स्मरेद्बुद्धवदिति चाग्रमार्गं २९ इदानीं मन्वादीनां लयप्रकारं निरूपयति भस्मिन्वति तत्र नमः कूटस्थे वैकारिकतैजसतामसकूटरूपेऽहंकारतत्त्वे । तदहंकारतत्त्वं महति महत्तत्त्वे । तन्महत्तत्त्वमव्यक्ते । तदव्यक्तमक्षरे हरो विलयप्रकारं स्मरेत् । जडस्य स्वकारणैक्यमभिमानिनो जीवस्य प्रवेशलक्षणं तत्तत्कार्यस्थि हिरण्यगर्भस्योत्तररूपेणैक्यं हिरण्यगर्भस्थहरेरप्युत्तरोत्तररूपैकीकरणमितिलयभेदं तु शब्दोच्चारयति ३० इति शब्दो लयसमाप्ति सूचकः कूटस्थोक्षर उच्यते इति वचनात् अक्षरनाम्न्यां चित्तप्रकृतौ स्थित्वाऽक्षरलक्षणनित्यत्वे हेतुत्वादक्षरनामत्वेन स्थितमात्मानं परमात्मानं चिन्मात्रमवशेषितं सृष्ट्यादिव्यापारोदासीनं ज्ञात्वाऽह्वयो हारिव्यतिरिक्तवस्तु स्वातंत्र्यस्मरणरहितो यत्कृत्याद्विरमोदित्यन्वयः । कृत्याद्विरमोक्तिरत्र कथमित्याह दग्धयो निरिति दग्धयो निरिधनलक्षणा येन स तथा यथाग्नेरिधनदहनात्परं कृत्यं नास्ति तथा श्रीनारायणोपासकस्य सविकासं तत्त्वज्ञानात्परं कृत्यं नोतिभावः । न हरे स्मरतः कृत्यं दग्धे धनहुताशवादिति वचनात् ३१ ॥ ॥ इति श्रीभागवते म० वि० टी० त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ७ ॥ ॥ क्रमप्राप्तं पतिर्धर्मनिरूपयति कल्पयति एवमुक्तं कृच्छं सोऽहं कल्पः अप्यर्थस्तु शब्दस्तर्हि पारिव्रज्यसंन्यस्य महीं चरेदित्यन्वयः । देहमात्रावशेषित इत्यनेन प्रव्रजनं विशिनष्टि अधीतवेदो जपकृत्युप्राधानं ददो मिमान् शक्त्या च यज्ञकर्मोक्षे मनः कुर्यात्तु नान्यथेति नियमं तु शब्देन वारयति यदहरेव विरजेत्तदहरेव प्रजेदिति विशेषविधानात् ब्रह्मचारिणोऽपि तुर्याश्रमग्रहणोपपत्तेरतएव कल्पइत्युक्तं कामक्रोधादिसहजशत्रुजयसमर्थ इत्यर्थः उपनीय गुरुः शिष्यं महाव्याहृतिष्

अप्सु क्षितिमपो ज्योतिष्यदो वा यौ न भस्य मुमु ॥ कूटस्थे तच्च महति तदव्यक्तेऽक्षरे तु तत् ३० इत्यक्षरतयात्मानं चिन्मात्रमवशेषितम् ॥ ज्ञात्वा द्वयोथ विरमेद्दग्धयो निरिवानलः ३१ इति श्रीभागवते महापुराणे सप्तमस्कंधे त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ नारद उवाच ॥ कल्पस्त्वेवं परिव्रज्य देहमात्रावशेषितः ॥ ग्रामैकरात्रविधिनानिरपेक्षश्चरेन्महीम् १ विभ्रयाद्यद्यसौ वासः कौपीनाच्छादनं परम् ॥ त्यक्तं नलिंगदंडाभ्यामन्यत्किंचिदनापदि २ एक एव चरेद्भिषुरात्मारामोऽनपाश्रयः ॥ सर्वभूतसुहृच्छांतो नारायणपरायणः ३ पश्येदात्मन्यदो विश्वं परे स दसतो द्वये ॥ आत्मानं च परं ब्रह्म सर्वत्र सदसन्मये ४

र्वकं वेदमध्यापयेत्पश्चाच्छौचाचारांश्च शिक्षयेदिति वचनात् ब्रह्मचारिणोऽप्यनप्राग्भेगाधीतवेदत्वं पुज्यत इति वा संन्यासाश्रमश्चतुर्धा भिद्यते कुटीचको बहुदको हंसः परमहंस इति तत्र परमहंसधर्मः कथ्यत इत्यर्थो तत्कोवा तु शब्दो निरपेक्षः अलोलुपः १ देहमात्रावशेषित इत्यस्यापवादमाह विभ्रयादिति यद्यसौ भिषुरप्युत्पत्तं वासः परंपश्चात्प्रतिनिधिलक्षणं विभ्रयाद्वर्तुमिच्छेत् तर्हि कौपीनलक्षणमाच्छादनं विभ्रयादथवा कौपीनं शीतातपनिवारकमेकमाच्छादनं च विभ्रयात्परं न विभ्रयादित्यर्थः शीतातपनिवारार्थमेकमाच्छादनं यतेः कौपीनात्परा मित्याहुरेकेनान्याद्विनावपुरीति वचनात् कौपीनाच्छादनं चेत्येकवद्भावः नन्वयं पतिरितिकेन ज्ञातुं शक्यते तत्राह नलिंगेति लिंगदंडाभ्यां विना किंचित् नाविभ्रयात् लिंगचक्रशंखादिमुद्राधारणं कमंडलवादिकं वा सर्वभूताहितः शांतादिदंडीसकमंडलुरिति वचनात् वाक्कायचेतसां यमनं त्रिदंडित्वं लिंगदंडाभ्यामिति विशेषणादेक एव तु लक्षणोऽहं न्यथा परमहंसत्वं न स्यात् दंडो वाग्देहचेतसां भित्तिवक्ष्यति २ अनपाश्रयः ग्रामाद्यावासविधुरः यथाह याज्ञवल्क्यः एकारामः परिव्रज्य भैक्षार्थं ग्राममाश्रयेत् अग्रमत्तश्चरेद्भैक्ष्यं सायाह्ने नुपलक्षित इति वचनात् ३ नारायणपरत्वं दर्शयति पश्येदिति अदो विश्वमात्मानं पश्येत् तदाधारत्वेन स्थितमिति शेषः आत्मनीति जीवः किं न स्यादेति तत्राह पर इति सदसतः परेऽत्कं वैवाचित्वेन विकल्पात् सर्वनामसंज्ञानास्ति जीवस्य संसारित्वेनानुत्कृष्टत्वनितादशो न्योस्तीत्याह अद्वय इति नैतावता पूर्वत इत्याह आत्मानं चेति सर्वत्र सदसन्मये जगति अवसितमात्मानं परं ब्रह्म पश्येदिति नाम चित्तं ४

सुप्तप्रबोधयोःसुप्तिजाग्रतोःसंधौअरुणोदयकालेशयनप्रारंभकालेचात्मनःस्वस्पर्शगतिं सतासौम्यतपासंपन्नोभवति अतःप्रबोधोस्मादित्यादिप्रमाणबलात्परमात्माधीनलक्षणास्थितिहरेश्चस्वातंत्र्यलक्ष
णंपश्यन्बंधमोक्षंमायामात्रमयंहरेरिच्छयानिर्मितंआतंपश्यन्वस्तुतः स्वातंत्र्येणनान्याधीनत्वेनपश्येत् ५ मृत्युंध्रुवमितिनाभिनिंदेत् । स्वजीवितंवाऽध्रुवमिति तादृकथंनिश्चयइतितत्राह कालमि
ति भूतानांप्रभवाप्ययंकालारूपभगवदधीनंप्रतीक्षेत् किंबहुनासर्वभगवदधीनमितिपश्येत् ६ जीविकांचेतनादिलक्षणां वेदवादमतीत्यतर्कान्वैशेषिकादिशास्त्रनिष्ठितान् अप्रयोजकंपक्षंसिद्धांतं
नाप्रयोजनपक्षीस्यान्नवृथाशिष्यबंधकृत् नचोदासीनशास्त्राणिनविरुद्धानिवाभ्यसेत् ७ नव्याख्ययोपजीवेतननिषिद्धान्समाचरेत् एवंभूतोयतिर्यातितदेकशरणोहारीमितिनिर्णीतमानं बहून्ग्रंथान्वे
ष्णवाभासान्मोक्षविरुद्धान्वात्स्यायनादीन्ज्योतिःशास्त्रादीन् व्याख्ययोपजीवेतनंनकुर्यात् आरंभान्निषिद्धान्कृष्यादीन् ८ कृष्यादिनोत्पन्नद्रव्येणदानादिधर्मसंपादनोपपत्तेःकथमारंभान्नारभेतत्पु
च्यतइतितत्राह नयतोरिति प्रायोपतेराश्रमोधर्महेतुर्नभवति किंतु निरंतरोपासनयाज्ञानहेतुः ज्ञानाधिकारेप्रवृत्तस्यकर्माधिकारप्रवृत्तिरधःपातहेतुःस्यात् ईश्वराज्ञोल्लंघनदोषापातात् समेप्रमाणि
चित्संसततस्मरणसमर्थमंतःकरणंयस्यसतथातस्यैवंविधस्ययतेः आश्रमलक्षणदंडादिसाधारणंनचावश्यकमित्याह विभृयादिति यदाहयाज्ञवल्क्यः नाश्रमःकारणंधर्मेक्रियमाणोभवेद्विदः अतोयदा

सुप्तप्रबोधयोःसंधावात्मनोगतिमात्मदृक् ॥ पश्यन्बंधंचमोक्षंचमायामात्रंचवस्तुतः ५ नाभिनिंदेद्भ्रुवंमृत्युमध्रुवंवास्वजीवितम् ॥ कालंपरंप्रतीक्षेत्भू
तानांप्रभवाप्ययम् ६ नासच्छास्त्रेषुसज्जेतनोपजीवेतजीविकाम् ॥ अतिवादांस्त्यजेत्तर्कान्पक्षकंचिन्नसंश्रयेत् ७ नशिष्याननुबध्नातग्रंथान्नैवाभ्यसेद्बहू
न् ॥ नव्याख्यामुपजीवेतनारंभान्नारभेत्कचिद् ८ नयतेराश्रमःप्रायोधर्महेतुर्महात्मनः ॥ शांतस्यसमाचित्तस्याविभ्रयादुतवात्यजेत् ९ अव्यक्ताल्लिंगो
व्यक्तार्थोमनीष्युन्मत्तबालवत् ॥ कविर्मूकवदात्मानमदृश्योदर्शयेन्नृणाम् १० अत्राप्युदाहरंतीममितिहासंपुरातनम् ॥ प्रह्लादस्यचसंवादंमुनेराजगर
स्यच ११ तंशयानंधरोपस्थेकावेयांसहस्रानुनि ॥ रजस्वलैस्तनूदेशैर्निगूढामलतेजसम् १२ ददर्शलोकान्विचरन्लोकतत्त्वविवित्सया ॥ वृतोमातैः
कतिपयैःप्रह्लादोभगवात्प्रियः १३ कर्मणाकृतिभिर्वाचाल्लिंगैर्वर्णाश्रमादिभिः ॥ नाविंदतजनोयंवैसोसावितिनचेतिच १४ तंनत्वाभ्यर्च्यविधिवत्पाद
योःशिरसास्पृशन् ॥ विवित्सुस्तिमप्राक्षीन्महाभागवतोसुरः १५ ॥ प्रह्लादउवाच ॥ बिभर्षिकायंपीवानंसोद्यमोभोगवान्यथा ॥ वित्तंनैवाद्यभवतो
भोगोवित्तवतामिह १६ भोगिनांखलुदेहोयंपीवाभवतिनान्यथा १७

त्मनःपथ्यंपरस्परतदाचरेत् ९ बाह्याल्लिंगाभावेऽप्यांतराल्लिंगमस्तीत्याह अव्यक्तेति अव्यक्तजनेनाज्ञातंमानसंक्षुब्धंलिंगंयस्यसतथा विद्यातपआदिभिरप्रकटितस्वरूपोवा तर्ह्यस्यांकिंवक्तव्यमत्राह
व्यक्तार्थइति अपरोक्षीकृतभगवत्स्वरूपलक्षणपुरुषार्थः अनेनल्लिंगादिदंडधारणमेवंविधस्यावश्यकमन्यस्येत्युक्तंभवति मनीषीनिरंतरमननशीलः अव्यक्तस्वरूपंदर्शयति अदृश्यः प्राकृ
तजनाज्ञेयः कविरतिक्रांतदर्शी १० अत्रापरोक्षज्ञानाययत्प्राचारे । इतिहासशब्दार्थमाह पुरातनमिति आजगरस्यअजगरव्रतधारिणः ११ सहस्रानुनिसहस्राख्यपर्वततटे कावेर्याकावेर्यु
त्पत्तिक्षेत्रे तनूदेशैःशरीरावयवैः १२ विवित्सयावेदितुमिच्छया १३ सएवदेवदत्तोसौनवेतिनाविंदत् नज्ञातवान् १४ १५ भोगवान्संपन्नः ननुपारिणममानस्यदेहस्यपीनत्वविशेषपरिणा
मोपिकस्माच्चित्तस्यान्मादिरासेव्यस्येवाकिमत्रचोद्यमत्राह विचमिति सत्यंकृष्याद्युद्योगवतोदेहिनोऽग्नीक्षादिवित्तंभवतीहलोकेतद्भूतांभोगःखलु भोगिनामप्येदेहःपीनोभवति देवंतंरनास्ती
त्याह मान्यथेति १६ १७

प्रकृतेऽपि तथास्यादितित्वाद् नतइति अर्थोऽपि यतोऽपि तत्पीवेति यत्तस्मात् बतविस्मयो जायते लोके निमित्तांतराभावेऽपि न त्वं भोगित्वेन दृष्टं अत्र भोगित्वं न दृश्यते पीनत्वं तु दृश्यते तस्मिन्निमित्तांतरमस्ति तदस्माकं श्रोतुं क्षमं चेद्वेदेत्यन्वयः १८ इतोऽपि निमित्तांतरेण भाव्यमन्यथा कवित्वादयो भोगिगुणानस्युरित्याह कविरिति न चेत्तर्हि वेदाननुभवसि अन्नमयां हि सौम्यमनभापो मयः प्राणस्तेजो मयी वा गतिश्रुतेः यः कंठकैर्वितुदतिचंदनैर्यश्चलिषति अकृष्टोपरिकृष्टश्च समस्तस्य च तस्य चेति श्रुतेः सर्वस्य समः न द्वेक्षिनद्वेषं करोषि नौषि स्तुतिकरोषि अनेन समत्वं विवृतं १९ इतरत्र विरक्त्या श्रीनारायणचरणारविंदस्मरणमकरंदपानमेव पीनत्वे निमित्तमिति परिहारमभिप्रेत्य प्रह्लादं प्रतिब्रूते इत्याह नारदइति २० ज्ञानिष्वेको भवानिदं वेदेत्यन्वयः इदमिति किं केन साधनेन वेद अत्राह वेदेति भवानध्यात्मचक्षुषा परमात्मानुग्रहोत्पन्नज्ञानेन नृणामीहोपरमयोः प्रवृत्तिनिवृत्तिक्षणयोर्मागयोः पदं निश्चितं विषयस्थानं वेदेति शेषः २१ देहिनामज्ञानसंभवात्तेष्वेकत्वात् ममापि तद्विषयं ज्ञानं नास्तीति किं न स्यादित्याशंक्य सत्यं विशेषोऽस्ति तवेत्याह यस्येति हृदयत्वं सामान्यमिति मत्वा श्लिष्टइत्युक्तं केवलपाफलानामाकांक्षया ध्वांतमज्ञानलक्षणं अन्यत्राधिकारमज्ञानं तत्त्वाप्रतिपत्तौ कारणत्वेन दृश्यं तत्त्वनास्ति तस्माद्भवान्ज्ञानातीत्यर्थः २२ यद्यपि वक्तव्यांशो नास्त्यथापीदमप्राक्षीदित्येकविषयप्रश्नः कृतः परिहारे प्रश्नानित्याचनेकविषयः कथमयं संगच्छतइति चेत् निरुद्यमस्य विचिंकथं निर्विचिंत्य भोगः कथमभोगिनः पीनत्वं कथमिति प्रश्नानामपि बहुत्वात् इदमित्यस्याव्ययत्वेन जातिविशेषत्वेन चोपपत्तेः । तव प्रश्नान्ब्रूम इत्यनेन तदनुवादः क्रियते उत परिहारः । ना

नतेशयानस्य निरुद्यमस्य ब्रह्मनिहार्याय त एव भोगाः ॥ अभोगिनो यंतव विप्रदेहः पीवाय तस्तद्वदनः क्षमं चेत् १८ कविः कल्पो निपुण द्वाक्त्रिप्रियकथः समः ॥ लोकस्य कुर्वतः कर्मशेषेन द्वेक्षिनौषिवा १९ ॥ नारद उवाच ॥ स इत्थं देयपतिना परिपृष्टो महामुनिः ॥ स्मयमानस्तमभ्याह तद्वागमृतयंत्रितः २० ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ वेदेदमसुरश्रेष्ठ भवान्नन्वार्यसंमतः ॥ ईहोपरमयोर्नृणां पदमध्यात्मचक्षुषा २१ यस्य नारायणो देवो भगवान् हृदयतः सदा ॥ भक्त्या केवलया श्लिष्टो धुनोति ध्वांतमर्कवत् २२ अथापि ब्रूमहे प्रश्नांस्तव राजन्यथा श्रुतम् ॥ संभाषणीयो हि भवानात्मनः शुद्धि मिच्छता २३ तृष्णया भववाहि न्याग्राम्य कामैरपूर्णया ॥ कर्माणि कार्यमाणो हं नाना योनिषु योजितः २४ यदृच्छया लोकमिमं प्रापितः कर्मभिर्भ्रमन् ॥ स्वर्गोपवर्गयोर्द्वारंतिरश्वां पुनरस्य च २५ अत्रापि दंपतीनां च सुखायान्यापनुत्तये ॥ कर्माणि कुर्वतां दृष्ट्वा निवृत्तोऽस्मि विपर्ययम् २६

द्योऽदर्शनात् द्वितीयोऽपि तद्वाचकपदप्रयोगाभावादन्युपपन्नः तव प्रश्नानुद्दिश्य परिहारान्ब्रूम इति पक्षोऽपि गौरवादयुक्त इति चेदुच्यते ब्रूमव्यक्तायां वाचीति धातोर्व्यक्तिर्नाम स्पष्टीकरणं तस्य परिहारार्थोपपत्तेः यथा श्रुतमित्यनेनापि स्पष्टीकरणप्रतीतेरिति ननु यदज्ञातज्ञापकं तदेवोपादेयं न चेदंतथा । प्रह्लादस्य भगवदनुग्रहेण ज्ञाता शेषार्थत्वादतः कस्मै स्पष्टीक्रियत इत्याशंक्य तदज्ञातमस्माभिर्न बोध्यते किंतु महत्संभाषणलक्षणार्थसेवयातः करणशुद्धिः स्यादिति मत्वा स्पष्टीक्रियत इत्याह संभाषणीय इति अनेन ब्रूम इत्यात्मनेपदार्थो विवृत इति ज्ञायते २३ निवृत्तिमार्ग एव संसारोन्मूलनहेतुरिति वक्तुं प्रवृत्तिमार्गस्तु नानादुःखहेतुत्वेन हेयः प्रेक्षावतेत्येतत्त्वानुभवसिद्धमित्याह तृष्णयेति भववाहिन्या नदीवद्वर्तमानया संसारापादिकया वा इतरनदीनामृतुभेदेन पूर्यपूर्यतीत्यातां नास्याः कदापि पूर्तिरित्याह ग्राम्येति २४ यदृच्छया देवेच्छया लोकं शरीरं यस्माच्छोकात् प्रेत्येति श्रुतेः न केवलं स्वर्गादेर्द्वारं किंतु तिर्यंगादिजन्मनोपिकारणमित्याह तिरश्चाभिति अस्म्यनुष्णशरीरस्यापि द्वारमिति शेषः २५ कृपया युधोगवतो विचिंत्य स्यादित्यादिना यदुक्तं सुखं स्यादितितत्परिहरति अत्रापीति अत्रापि मनुष्यशरीरेऽपि दंपतीनां विपर्ययं दुःखं दृष्ट्वा निवृत्तिमार्गमाश्रितोऽस्मीत्यन्वयः अन्यापनुत्तये सुखादन्यस्य दुःखस्य निरासाय । सुखाय कर्माणि करोति लोको नतैः सुखं नान्यदुपारमं वेति स्वोक्तेः २६

कर्मणो निवृत्तस्पृहः स्वस्वमिरासाय सुखावाप्तौ किमंतरंगमित्याशंक्यपि सुखं स्वस्वरूपमिदं तद्विहितं तत्प्राप्तीयतः कर्तव्यो न चैवं स्वरूपत्वात् सुखस्य तद्वच्चतौ स्वरूपाच्छादकसर्वो निषिद्धकर्मनिवृत्त्या विभूतभगवत्प्रसाद एव मुख्यनिमित्तमित्याह सुखमिति बलमानंदभोज्यसहो ज्ञानमनाकुलम् स्वरूपाण्येव तु जीवस्य व्युत्पत्तेरपरमाद्विभोरित्यादि हि शब्देन दर्शयति अस्यात्मनो जीवस्य स्वरूपमूर्तयस्तु संतत्सर्वे हो परतेः प्रसन्नात्सर्वा पूर्णहाचेष्टायस्य सर्वेहः । को ह्येवान्यादिति श्रुतेः । उपाधिकाऽत्युद्दिक्कारितिरानंदो यस्य स उपरतिः यदेष आकाशआनंदो न स्यादिति श्रुतेः सर्वेहश्च उपरतिश्च सर्वेहो परतिस्तस्मादरेराविर्भवतीति शेषः उपोधिक इति सूत्रात् ततः किं तत्राह मनःसंस्पर्शजानिति मनोधिष्ठितेन्द्रियाणां विषयैः संस्पर्शनात्संबंधात् । जाताश्छस्तान् स्रग्गादिभोगान्नसंविशेत् न सेवेत् । बुद्धिमानिति शेषः २७ एतदंगीकारविरुद्धस्य बाधकमाह इतीति । आत्मन इत्येतदुक्तमित्येवं तत्रासिद्धमिति शेषः इति शब्दः प्रकारवचनः । तत्र पुमान्संतं सदा तनं स्वार्थं पुरुषार्थं विस्मृत्याऽसति भगवत्प्रसादेन निवर्तमाने द्वैतेऽन्यथाज्ञाने विषये । विचित्रासुरनरादि नाना योनिविषयांघोरांसंस्तृतिमाप्नोतीत्यन्वयः २८ स्ववृष्णाया अनिवृत्तकत्वात् संसारस्य घोरत्वमितीममर्थं सदृष्टांतमाह जलमिति । तदुद्भवैर्जलोद्भवैः शैवलादिभिरज्ञो ज्ञानरहितोऽजितेन्द्रियो मृगतृष्णां सूर्यमरीचिसंपृक्तसलिलं पथोपधावेत्तथा स्वतः स्वतंत्रादरेरन्यत्र देवदत्तादावर्थद्वक्पुरुषार्थदर्शी २९ ननु पुरुषार्थसाधनत्वेन जातेर्देहादिभिरनुष्ठिताः क्रियाः सुखादिहेतवः स्युरि

सुखमस्यात्मनोरूपं सर्वेहो परतेर्हियत् ॥ मनःसंस्पर्शजान्दृष्ट्वा भोगाश्छस्तान्नसंविशेत् २७ इत्येतदात्मनः स्वार्थं संतं विस्मृत्य वै पुमान् ॥ विचित्रामसति द्वैते घोरा माप्नोति संस्तृतिम् २८ जलंतदुद्भवैश्छन्नं हित्वा ज्ञोजलकाम्यया ॥ मृगतृष्णामुपाधावेत्तथान्यत्रार्थद्वक्संतः २९ देहादिभिर्देवतत्रैरात्मनः सुखमीहतः ॥ दुःखात्ययं वानीशस्य क्रियामोघाः कृताकृताः ३० आध्यात्मिकादिभिर्दुःखैरविरक्तस्य कर्हिचित् ॥ मर्त्यस्य कृच्छ्रोपनतैरर्थैः कामैः क्रियेत किम् ३१ पश्यामि धनिनां क्लेशं लुब्धानामजितात्मनाम् ॥ मया दलब्धनिद्राणां सर्वतोपिविशंकिनाम् ३२ राजतश्चोरतः शत्रोः स्वजनात्पशुपक्षितः ॥ अर्थिभ्यः कालतः स्वस्मान्नित्यं प्राणार्थवद्भयम् ३३ शोकमोहभयक्रोधा रागक्लैर्व्यश्रमादयः ॥ यन्मूलाः स्युर्दृष्ट्वा जह्यात्सृष्ट्वा प्राणार्थयोर्बुधः ३४ मधुका रमहासर्पौ लोके स्मिन्नो गुरुत्तमौ ॥ वैराग्यं परितोषं च प्राप्ताय च्छिक्षया वयम् ३५

त्याशंक्य भगवद्वर्णनबुद्धिचिकित्साराहिताव्यर्था इत्यात्त्याह देहादिभिरिति । यायाः कृताकृताः क्रियास्तास्ताः सर्वा अपि मोघाः तत्र हेतुगर्भविशेषणम् अनीशस्येशविरुद्धस्य ३० इतोपिविचायादनेन प्रयतनीयम् आध्यात्मिकादिक्लेशग्राह्यहीतत्वेन बुद्धिभयस्तमं दूकवत्समृद्धशरीरबलाभावात् कृतातपाशबद्धगलस्य पुरुषस्य पुरतो निहितक्षीरासववद्वचार्थचित्तामित्याह आध्यात्मिकादिभिरिति कामैः शब्दादिविषयैः ३१ कस्यचिददृष्टबलादुपाजितवित्तस्य समृद्धशरीरबलस्यापि लोभाभिभूतमनस्कत्वेनापि भोगो दुर्घट इत्याह । पश्यामीति ३२ प्राणार्थवद्भयम् अर्थवतः प्राणमर्थमवतिप्राणव तोर्थवत्तश्चेति वा ३३ ननु सर्वानर्थं शमने किं कारणमित्याशंक्य स्पृहासर्वापदो निदानमस्तस्याग एव प्रथमतः कारणमित्याह शोकेति । यास्पृहामूलं येषां ते तथा प्राणेऽर्थे च स्पृहा । वैष्णवं सिद्धांते ताहि रोधि नो जनात् प्राणसंकटे प्राप्ते प्राणरक्षणे स्पृहापिनकार्या किमु तार्थ इति मदर्थनाय प्राणग्रहणम् ३४ वित्तवतः प्राणमर्थं वित्तस्पृहया शोकादिकं स्यादित्याहुक्तमर्थमधुकराजगरदृष्टांतेन बोधयति मधुकरोति । गुरुत्तमाद्याशिक्षासाऽऽभ्यामेवाप्तेति गुरुत्तमावित्यूचे ३५

१ सर्वानर्थांशमने इति पाठान्तरं तदास्पृहेत्यन्वयः २ वैष्णवानाम् तत्सिद्धान्तं विरोधि मनोनादित्यर्थः

यथाचतमधुव्रतं हत्वान्योमधुहरति तथा वित्तापादकं हत्वा कृच्छ्रादार्जितं राजान्यतमो हरेत्तमधुव्रतस्थितिं हृष्टा सर्वकामेभ्यो विरागः शिक्षितः ३६ उदरपोषणप्रयत्नशून्यो नीहः । नो चेच्छयाऽप्यमा
संचेन्महाहिरजगरः ३७ भूरिगुणोपेतं कस्मिंश्चिद्विवाहयेव भुक्त्वा नक्तं भुंजे कस्मिंश्चिदिनेन कं अभुक्त्वा द्विभुंजे ३८ ३९ क्षौमंडुकूलमित्यादिकमेकस्मिन् जन्मनि बहुजन्मनि चेति यथायोग्यमंगीकर्तव्यं
देवलब्धेन भुंजे इति दिष्टमुक् । क्षौमाद्याच्छादनं गजादिभिश्चरणक्षत्रजन्मनि प्रासादादिशयनम् । भूपृष्ठशयनं च पश्वादिजन्मनि । भस्मादौ शयनं श्वानादिजन्मनि बाल्ये च भजिनादि भजिनाद्याच्छाद
नमृष्यादिजन्मनि अस्मिन् जन्मनि जन्मान्तरे वा । दिग्वासाः दिगंबरः ४० ४१ ४२ सत्त्वादिगुणस्वभावेनाविषमं सात्त्विकराजसतामसभेदाभिन्नं सर्वेभ्यो भयं मत्त इति यतिधर्मत्वात् भूतानां भद्रमेवाशा
से तत्रापि भगवत्स्वामित्वं न विस्मरामीत्याह आशास इति उतेत्याशास इत्यनुवर्तते जगत एक एव स्वामीति भावैकतात्पर्यं उताशासे कस्मिन् विषये महात्मनि भगवद्विषय इत्यर्थः ४३ तुर्याश्रमस्थेन वि
हितोपासनानंतरं मिदं च कर्तव्यं ब्रह्मप्राप्तिमार्गत्वादित्याह । विकल्पमिति । विकल्पं जगच्चित्ते मनोवृत्त्याभिमानिविन्यसेज्जुहुयात् । जगच्चित्ताख्याग्न्याधीनमिति चिंतयेत् । चित्तमग्निमर्थेषु भ्रममाणे

विरागः सर्वकामेभ्यः शिक्षितो मेमधुव्रतात् ॥ कृच्छ्राप्तं मधुव्रतं हत्वाप्यन्यो हरेत्पतिम् ३६ अनीहः परितुष्टात्मा यदृच्छोपनतादहम् ॥ नो चेच्छयेव
ह्वहानिमहाहिरिव सत्त्ववान् ॥ ३७ ॥ क्वचिदल्पं क्वचिद्भूरिभुंजेन्न साध्वसाधुवा ॥ क्वचिद्भूरिगुणोपेतं गुणहीनमुत क्वचित् ॥ ३८ ॥ श्रद्धयोपहतं कापिक
दाचिन्मानवार्जितम् ॥ भुंजे भुक्त्वाथ कस्मिंश्चिद्विवाहयेव भुक्त्वा नक्तं यदृच्छया ३९ क्षौमंडुकूलमजिनं चीरं वल्कलमेव वा ॥ वसेन्यदपि संप्राप्तं दिष्टमुक्त्वा तुष्टीरहम् ४०
क्वचिच्छये धरोपस्थे तृणपर्णाश्मभस्मसु ॥ क्वचित्प्रासादपर्यं केकाशिपौ वा परेच्छया ॥ ४१ ॥ क्वचित्स्नातो नुल्लिप्तांगः सुवासाः स्रगलंकृतः ॥ रथे भाश्वैश्चर
न्क्वापि दिग्वासाग्रहवत् क्वचित् ॥ ४२ ॥ नाहं निंदे च नस्तौमि स्वभावविषमं जनम् ॥ एतेषां श्रेय आशासे उतैकात्म्यं महात्मनि ॥ ४३ ॥ विकल्पं जुहुयाच्चि
त्ते तन्मनस्यर्थविभ्रमे ॥ मनोवैकारिके हत्वा मायायां वै जुहोत्यमुम् ॥ ४४ ॥ आत्मानुभूतौ तां मायां जुहुयात् सत्यदृष्ट्वा मुनिः ॥ ततो निरीहो विरमेत्स्वानु
भूत्यात्मनि स्थितः ॥ ४५ ॥ स्वात्मवृत्तं मयेत्यंते सुगुप्तमनुवर्णितम् ॥ व्यपेतं लोकशास्त्राभ्यां भवानहि भगवत्प्रियः ४६

भगवत्पुपाधावमाने मनसि मनोनामैन्द्राधीनतया तिष्ठतीति चिंतयेत् । मन इन्द्रवैकारिके रुद्रे हत्वा सांचित्यामुं रुद्रं मायायां प्रकृतिविकारे महत्त्वो विरंचेसांचित्यतां मायायां विरंचं वात्मानुभूतौ चित्प्रकृतौ जुहुया
त् चिंतयेत् । चित्ताख्याग्रेधीनं हि जगदेतद्विचिंतयेत् । मनोनामैन्द्रवशगमनिव प्रतिचिंतयेदिति वाक्पात्सर्वमवगंतव्यं अत्र जडकार्यस्य जडकारणात्मकत्वं चेतनस्य चेतनाधीनत्वं चिंतनीयमि
त्यर्थः । तामात्मानुभूतिं स्वानुभूतेर्लक्ष्म्या आत्मनि स्वामिनि पत्न्यौ निरंतरं चिंतयेत् ततो मुनिरनंतरं कृतकृत्यः वेतावेद्यस्य सर्वस्य मुनिः सद्गिरुदाहृतः इत्युक्तमालावचनात् । किंच सत्यं साधुगुणं पूर्णं
विष्णुं पश्यतीति सत्यदृक् स्वानंदानुभवात्मानि स्वमाहिम्ना स्थितः । महिम्नि स्वेमहीयत इति वचनात् । स्वरूपानंदज्ञानात्मनि ब्रह्मणि स्थित इति वा निरीहो निषिद्धचेष्टारहितो विरमेत् कृत्यादिति शेषः
४४ ४५ प्रतिपादितमर्थं निगमयति स्वात्मेति मया स्वात्मनो मम वृत्तं तुभ्यमनुवर्णितमित्यन्वयः । स्वात्मनो जीवस्य वा परमात्मनो वा । कीदृशं मुखतो लोकशास्त्राभ्यां व्यपेतं रहितं । आंतरतो विपरी
तत्वेन प्राप्तं शास्त्रसिद्धत्वाच्छास्त्रीयमित्यर्थः । अंशास्त्रीयत्वान्मुखतः शास्त्रापेक्षामिदं विदुः । शास्त्रनिर्णयगम्यत्वाच्छास्त्रीयमभिधीयत इति वचनादुक्तार्थः । इदं सिद्धमित्यादिभ्योऽप्याह भवानिति ४६

१ तुर्याश्रमेनेति पाठान्तरम् २ मुखतः आपाततः अशास्त्रीयत्वात् शास्त्रेणापतीतत्वात् शास्त्रव्यपेतम् । शास्त्रनिर्णयगम्यत्वाच्छास्त्रीयमेवेति भावः । दी ७

ततः प्रह्लादेनांकितमित्यतस्तद्भवनमाह नारदइति पारमहंस्यंपरमहंसानां निवृत्तिमार्गे स्थानां विद्यमानम् ४७ इति श्रीभागवते म० सप्तमस्कंधे वि० टी० चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ सर्ववर्णाश्रमाणां गृहाश्रमं
लुत्वात्सूचीकटाह्न्यायेन वर्षाद्याश्रमधर्मानि रूपगृहाश्रमधर्मानि रूपयत्यस्मिन् अध्याये । तत्र नापृष्टः कस्यचिद्भूयादिति न्यायात् युधिष्ठिरः पृच्छति त्वाह । युधिष्ठिरइति । एतां पदवीमन्याश्रमविषयां विधि
नाप्रकरणे १ नैष्कर्म्यं मोक्षसाधनत्वम् २ गृहोचिताः क्रियाः पंचयज्ञलक्षणाः । पंचयज्ञप्रसिद्धयर्थं विद्यां चाध्यात्मिकीं जपेत् बलिकर्म स्वधाहोम स्वाध्यायातिथिसत्क्रियाः । भूतपित्रमरब्रह्ममनुष्याणां
हाम स्वाइति याज्ञवल्क्यः । वासुदेवार्पणं कुर्वन्निशेषः ३ उपशांतजनेन संन्यासि जनेनादृतं कामितम् ४ स्वप्नं दृष्ट्वा तितः स्वप्नदृष्टपदार्थसंगं यथा जहाति तथा जायादिसंगं मुंचेदित्यन्वयः ५ यावद
र्थो यावदेहयात्राप्रयोजनो देहादावुपासीनो वा तिष्ठमानस्तत्र देहादौ रक्तवत्स्निग्धवन्नरत्वां न रत्वं न्यसेत्पजेत् । यतिर्भवेदित्यर्थः ६ ७ अंतरिक्षं चावापृथिव्योर्मध्यभवमच्युतेन निर्मितं याद्वि त्तमुपयुंजीरन्
लोका इति शेषः । तत्सर्वजान् स्वकीयमिति न स्वीकुर्यात् ८ यावदर्थ इत्युक्तं विवृणोति । यावदिति जठरं यावदन्नं भ्रियेत गृह्णाति तावदन्नं स्वत्वं स्वकीयमिति स्वीकुर्यात् । ततो धिकादाने दंडयोग्यमिति

नारद उवाच ॥ धर्मे पारमहंस्ये वै मुनेः श्रुत्वा सुरेश्वरः ॥ पूजयित्वा ततः प्रीतिजामं त्र्यप्रययौ गृहान् ॥ ४७ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे सप्तमस्कंधे चतुर्दशो
ध्यायः ॥ १४ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ गृहस्थ एतां पदवीं विधिना येन चांजसा ॥ याया देव ऋषे ब्रूहि मादृशो गृहमूढधीः ॥ १ ॥ नारद उवाच ॥ साधु पृष्टं महा
भाग लोकानामनुगृह्यता ॥ तत्वेन तदहं वक्ष्ये नैष्कर्म्येन कर्मणाम् ॥ २ ॥ गृहेष्वेव स्थितो राजन क्रियाः कुर्वन् गृहोचिताः ॥ वासुदेवार्पणं साक्षादुपासीत म
हामुनीन् ॥ ३ ॥ शृण्वन् भगवतो भिक्षुमवतारकथामृतम् ॥ श्रद्धधानो यथा कालमुपशांतजनादृतम् ४ तत्संगाच्छनकैः संगमात्मजायात्मजादिषु ॥
विमुंचेन्मुंचमानेषु स्वयं स्वप्नवदुत्थितः ५ यावदर्थमुपासीनो देहे गेहे च पांडितः ॥ विरक्तो रक्तवत्तत्र नृलोके न रतां न्यसेत् ६ ज्ञातयः पितरौ पुत्राभा
तरः सुहृदोपरे ॥ यद्वदंतियदिच्छंति अनुमोदेत निर्ममः ७ दिव्यं भौमं चांतरिक्षं वित्तमच्युत निर्मितम् ॥ तत्सर्वमुपयुंजीरन्नस्वीकुर्यात्स्वतो बुधः ८ याव
द्भियेत जठरं तावत्स्वत्वं हि देहिनाम् ॥ अधिकं यो भिमन्येत सस्तेनोदंडमर्हति ९ नृगोसराश्वमर्काखुसरीसृपविमक्षिकान् ॥ आत्मनः पुत्रवत्पश्येत्तैरेषा
मंतरं कियत् १० त्रिवर्गेनातिकृच्छ्रेण भजेत् गृहमेध्यपि ॥ यथादेशं यथा कालं यावद्वैवोपपादितम् ११ आश्वभ्यो तेवसायिभ्यः कामान्संविभजेद्यथा ॥
आश्वेतां ममहतो दारा नृणां सत्त्वग्रहे होयतः १२ जह्याद्यदर्थे स्वान्प्राणान्हन्याद्वापि तरंगुरुम् ॥ तस्यां स्वत्वं स्त्रियां जह्याद्यस्तेन ह्यजितो जितः १३

त्याह अधिकमिति १ आश्वभ्यः कृषदंशश्च मार्जारो मर्कट उच्यते इत्यभिधानं । वयःपक्षिणः अंतरं भेदः कियन्नकोपि पराधीनत्वाविशेषात् १० अतिकृच्छ्रेण शास्त्राविहितमार्गेण शूद्रप्रतिग्रहादिलक्षणेन गृह
मेधी गृहस्थः । अपि सर्वाश्रयत्वेऽपि वैवोपपादितं यवादि व्रीहिजातमयाचितोपपन्नं वा ११ कर्मांगं चेद्द्वारग्रहणं प्रयोजनं न ग्राह्यं भोगः तथा त्वेतां दशाशूरणस्य दुःसाध्यत्वेन तत्प्रयत्ने महान् दोषोऽप्येव स
दभिप्रायेणाह । आश्वेति । यदर्थे येषामर्थे कामपूरणार्थं स्वप्राणान् जह्यात्पितरं वा मुंक्त्वा हन्यात्तद्विरोधे सतीति शेषः किंच यतो येभ्यो नृणां सत्त्वग्रहो सत्त्वगुणग्रहो धैर्यनिग्रहो भवतीति शेषः तानेतां म
हतो दारानां स्वाकामान्यथायोग्यं संविभज्य भ्रयसेधटेतेति शेषः १२ यद्यंगनाप्राणाचपहारिणीति हिंसाभ्रयसेधटनं कथमित्याशङ्क्याह तस्यामिति सत्त्वग्रह इत्यादिकमुत्तरप्रापि संवध्यते भजितोपि
यस्याः सत्त्वग्रहस्तस्यां स्त्रियां तेन सत्त्वेन जितो वशंगतः स पुमांस्वस्यां स्त्रियां सत्त्वं जह्यादित्यन्वयः यदि स्वात्मानमुच्छंभ्यत्वा वर्तते तर्हि तस्यास्त्याग एव वरीयानिति । इममर्थं हि शब्देन दर्शयति । इत्याधिकारो मति

२६ २७ २८ सत्पात्रं विशिनष्टि विश्वमिति यस्मिन्देशे भागवतस्तस्मिन् चराचरं सर्वजगदस्तीति ज्ञातव्यं यतिर्यस्य गृहे भुंक्तं तत्र भुंक्ते हरिः स्वयं हरिर्यस्य गृहे भुंक्तं तत्र भुंक्ते जगत्पामिति वचनात् २९
अर्चाशालग्रामादिप्रतिमा पुराणेषु भागवतादिषु विश्रुताः ३० कृष्णावेण्यादवक्षेत्राणि पुरुषोत्तमादीनि अर्हैः पूज्यैरगस्त्यादिभिराश्रितान्यधिष्ठितानि ३१ फलगुनं स्थानं हरिपुरं कन्यातीर्थं वा ।
कन्यापुरं फलगुनं स्यात्स्थानं हरिपुरं च तदित्याभिधानं वाराणसीपुरीकांची ३२ ३३ हरेरर्चाश्रिताः हरिक्षेत्रादयः पुनर्वर्चनं सर्वस्मात्तेषां भ्रैष्ठ्यद्योतनाय ३४ एतद्देशानिषेवणेनाके विशेषफलमि
तितत्राह धर्मइति कृष्णातरंगसंभूतपवनस्पर्शमात्रतः निर्धूतपातकाः सर्वे जनाविष्णुपदं ययुरित्यादिशास्त्रेषु सहस्राधिकफलोदयत्वेनोदितः पात्रेष्वपि तारतम्यमास्तितत्रमुख्यपात्रं हरिरित्याह पात्र
मिति पात्रतारतम्यवित्तमैः कविभिः पात्रं च निरुक्तं वै मुख्यत्वेन निर्णीतं हीत्यन्वयः ३५ कितदित्यत उक्तं हरिरिति चराचरं यन्मयं यत्स्वामिकं पद्व्याप्तं सर्वयस्मात् तस्माद् हरिरेव मुख्यं पात्रमित्यन्वयः
इदं भवतोपि सिद्धमित्याह देवेति ब्रह्मात्मजादिषु सत्सु देवाश्च ऋषयश्च देवर्षयस्तएवार्हतः पूजायोग्यायेष्वपि सत्सु तत्र तत्र यज्ञशालायामच्युतो गुणतो वयतः स्वरूपतश्च च्युतिरहि तत्वात् श्रीनारायणो ग्रपूजायां
येषु स्थानं जपो होमो व्रतं देवद्विजार्चनम् ॥ पितृदेवचूभूतेभ्यो यद्व्रतं तज्जनश्वरम् २६ संस्कारकालो जायाया अपत्यस्यात्मनस्तथा ॥ प्रेतसंस्थामृताहः सुक
र्मण्यभ्युदयेनृप २७ अथ देशान्प्रवक्ष्यामि धर्मादिश्रेयसावहान् ॥ सर्वैषु पुण्यतमो देशः सत्पात्रं यत्र लभ्यते २८ विश्वं भागवतो यत्र जगदेतच्चराचरम् ॥ य
त्र ब्राह्मणकुलंतपोविद्यादयान्वितम् २९ यत्र यत्र हरेरर्चासदेशः श्रेयसांपदम् ॥ यत्र गंगादयो नद्यः पुराणेषु चाविश्रुताः ३० सरांसि पुष्करादीनि क्षेत्राण्य
र्हाश्रितान्युत ॥ कुरुक्षेत्रं गयशिरः प्रयागः पुलहाश्रमः ३१ नैमिषं फलगुनं सेतुः प्रभासो थकुशस्थली ॥ वाराणसी मधुपुरी पंपा बिंदुसरस्तथा ३२ नाराय
णाश्रमो नंदासीतारामाश्रमादयः ॥ सर्वे कुलाचलाराजन्महेंद्रमलयादयः ३३ एते पुण्यतमादेशा हरेरर्चाश्रिताः पुनः ॥ एतान्देशान्निषेवेत श्रेयस्कामो ह्य
भीक्षणशः ३४ धर्मो ह्यत्रोदितः पुंसांसहस्राधिफलोदयः ॥ पात्रं चात्र निरुक्तं वै कविभिः पात्रवित्तमैः ३५ हरिरेवैक उर्वीशयन्मयं च चराचरम् ॥ देवर्ष्यहत्सु वै
सत्सु तत्र ब्रह्मात्मजादिषु ॥ राजन्यदग्रपूजायामतः पात्रतया च्युतः ३६ जीवराशिभिराकीर्णआंडकोशांघ्रिपोमहान् ॥ तन्मूलत्वादच्युते ज्यासर्वजीवात्म
तर्पणम् ३७ पुराण्यनेन मृष्टानि नृतिर्यगृषिदेवताः ॥ शेते जीवेन रूपेण पुरेषु पुरुषो ह्यसौ ३८ तेष्वीशो भगवान् राजंस्तारतम्येन वर्तते ॥ तस्मात्पात्रां हि पुरु
षो यावानात्मा यथेयते ३९

पात्रतयामतस्त्वया ज्ञातइति पदतो मुख्यपात्रं हरिरित्यवधारणा युक्ता ३६ किंच प्रत्येकं पूजापिन विधेया भगवत्पूजया तत्प्रसिद्धात्तन्मूलत्वात्तेषां तरुमूलनिषेचनं शास्त्रानामिवेति मुख्यवेष्णवसि
द्धांतमाह जीवराशिभिरिति ३७ ननु मुख्यपात्रालाभे विहितकर्मानुष्ठानविषयाभावेन तद्विधानं व्यर्थमित्याशंक्यतत्तद्योग्यपात्रं वक्तुं केचन मृष्टिप्रकारमाह पुराणीति अनेन दयालुना हरिणानृतिर्य
गादिसंज्ञितानि पुराणि शरीराणि सृष्टानीत्यन्वयः ततः कितत्राह शेतेइति श्रीहरिरेषु पुरेषु भोगायतनेषु जीवेन रूपेण स्वप्रतिबिंबेन सह शेतेइति यत्तस्मादसौ पुरुष इत्युच्यते जीवोपितन्मांतिशेषः
पुरिशयनात्पुरुषइति श्रुतिरिदं शब्देन सूचयति ३८ ईशो भगवांस्तेषु पुरेषु स्थितः पुरुषनामसु जीवेषु च तारतम्येन तत्तद्रूपं यादिगुणतारतम्यानुसारेण सन्निधानतारतम्येन वर्ततेइति यस्मात्तस्मात्तद्यो
ग्यानुसारेण पुरुषो जीवराशिश्च पात्रं । तदंतर्गमि हरिस्मरणपूर्वकमिति शेषः अत्र सन्निधानतारतम्यमेव हरेर्ननु स्वरूपतारतम्यं तदुक्तं ब्रह्मादिस्थावरांतेषु न विशेषो हरेः कविद्व । व्यक्तिपात्रविशेषेण तार
तम्यं वदति चेति अत्रापीत्यंभावमाह यावानिति पुरुषेतु स्थित आत्मा यावान् महिम्ना यथा येन प्रकारेण ज्ञायते तदानुक्रमेण जीवराशिः पात्रमित्यर्थः ३९

हरिप्रतिमापूजायाः पुरुषस्थितपुरुषनाम्नोहरेः पूजासम्बद्धफलवतीत्याशयेनाह दृष्टेति कविभिस्तेषां नृणां मिथ आत्मनोहरेरवज्ञादृष्टात्रेतायांसपर्या क्रियायैहरेरर्चाकृतापस्मात् ४० ततः केचि
त्संश्रद्धयासपर्यया अर्चायां हरिमुपासते ये तेषां पुरुषस्थितहरिद्विषां सोपासैदिकफलमंतरेण परमपुरुषार्थप्रदानभवतीत्यन्वयः ४१ मुख्यपात्रमाह पुरुषेष्वाति । कीदृशो ब्राह्मणो मुख्यपात्रामित्य
तस्तद्विशिनष्टि तपसेति । तनुं प्रतिमास्थानं अत्र शिलावत्प्रतिमाः संतो विप्राद्याश्च हरेः स्मृता इति वचनात् विप्रादिमात्रं हरिशिलास्थानीयं न किंतु तपआदिगुणविशिष्टब्राह्मणकुलं अन्यथा हरेरर्चैषासापु
रुषार्थप्रदानस्यादितितदुपासां विनिश्चयमुपात्रं ब्राह्मणं विदुरिति कथनं व्यर्थं स्यादतएव ब्रह्माणतीति ब्राह्मण इति तत्पदं प्रायोजि ४२ ४३ इति श्रीभागवते महापुराणे विजयध्वजटीकायां पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥
कर्ममार्गो ज्ञानमार्गश्च कार्याणां कारणेऽपुल्यः प्रवेशलक्षणं च तत्साधनं च प्रपंचस्वरूपं च निरूपयत्यस्मिन्नध्याये तत्र प्रथमतो ब्राह्मणादपि ज्ञाननिष्ठमुत्तमं पात्रं दैवोपलब्धेन द्रव्येणैव निच्यनैमित्तिका क्रियाकरणं
धर्माधर्मविवेकश्च कथ्यते । तत्र ब्राह्मणान्विवेचयति कर्मेति । कर्मनिष्ठा गृहस्थाः तपोनिष्ठा वानप्रस्थाः स्वाध्यायनिष्ठा ब्रह्मचारिणः प्रवचननिष्ठाः कुटीचकाः बहूदकाश्च योगनिष्ठा हंसाः ज्ञाननिष्ठाः परम
हंसाः १ तत्र संतैरां नंत्यं मुक्तिं चेच्छता ज्ञाननिष्ठा यपरमहंसाय कव्यानिपितृभ्यो दीयमानान्यत्रा निदातव्यानीति विधिरित्यन्वयः दैवकर्मणि च तस्मादतिशेषः तदभावे परमहंसाभावे इतरेभ्यो हंसादिभ्यः

दृष्टातेषां मिथो नृणामवज्ञामात्मनो नृप ॥ त्रेतादिषु हरेरर्चा क्रियायै कविभिः कृता ४० ततो र्चायां हरिं केचिच्छ्रद्धया च सपर्यया ॥ उपासते उपासाहिनार्थ
दापुरुषद्विषाम् ४१ पुरुषेष्वपि राजेन्द्रसुपात्रं ब्राह्मणं विदुः ॥ तपसा विद्यया तु श्रद्धा धत्ते वेदं हरेस्तनुम् ४२ नन्वस्य ब्राह्मणाराजन्तु षगस्य जगदात्मनः ॥
पुनंतः पादरजसा त्रिलोकी दैवतं महत् ४३ इति श्रीभागवते महापुराणे सप्तमस्कंधे पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ कर्मनिष्ठा द्विजाः केचि
तपोनिष्ठानृपाः परे ॥ स्वाध्यायेन्ये प्रवचने अन्ये च ज्ञानयोगयोः १ ज्ञाननिष्ठाय देयानि कव्या न्यानंत्यमिच्छता ॥ दैवे च तदभावे स्यादितरेभ्यो यथार्हतः २
द्वौ दैवोऽपि तृकार्ये त्रीने कौकमुभयत्र वा ॥ भोजयेत्सुसमृद्धोऽपि श्राद्धे कुर्यान्न विस्तरम् ३ देशकालोचितश्रद्धाद्रव्यपात्रार्हणानि च ॥ सम्यग्भवन्ति नैतानि
विस्तरात्स्वजनार्पणात् ४ देशे काले च संप्राप्तमुत्पन्नं हरिदैवतम् ॥ श्रद्धया विधिवत्पात्रेन्यस्तं कामधुगक्षयम् ५ देवर्षिपितृभूतेभ्य आत्मने स्वजना
य च ॥ अन्नं संविभजन् पश्येत्सर्वतः पुरुषात्मकम् ६ न दद्यादामिषं श्राद्धेन चाद्याद्धर्मतत्त्ववित् ॥ मुनीनां स्यात्पराप्रीतिर्यथानपशुर्हिसया ७

श्राद्धादिदानं स्यात् तत्रापि यथार्हतः यथायोग्यं २ अन्नभोक्तुः संरूपानियमानाह द्याविति ३ कुतो विस्तारो न कर्तव्य इति तत्राह देशेति स्वजनार्पणात् आत्मीयार्पणलक्षणात् 'विस्तारादेतानि देशकालो
चितश्राद्धादीनि सम्यग्भवन्तीति यत्तस्माद्विस्तारं न कुर्यादिति पूर्वोक्तान्वयः ४ ५ ६ यतेः श्राद्धभोजने मुख्याधिकारित्वे मांसविधानं कथमुपपद्यत इति तदपवादत्वेन विधत्ते न दद्यादिति शास्त्रांतरविधिमोहि
तेन केनचित्कामपरिमोक्षणेन मस्करिगानभोक्तव्यमिति विधत्ते । नचेति । न च श्राद्धभग्न इत्याह धर्मेति विना मांसेन मधुना विना दाक्षिण्याशेषा अक्षयं भवति श्राद्धं पतिषु श्राद्धभोजिषु ग्रामे वानगरे
रण्ये ज्ञाताभिर्बुधैश्च वि तमंतरेण यच्छ्राद्धं तदा सुरमयो भवेदित्यादि स्मृतेः तद्विधायकशास्त्रमासुरजनमोहनार्थत्वेन देशकालविशेषविषयत्वेन वा योजनीयं । आमिषाभावे भोक्तुः सौहित्याभावेन पितृणां
सौहित्यं न स्यादिति तत्राह मुनीनामिति मुनीनां संयमिनां यथामांसां न दत्तेन पराप्रीतिः सौहित्यं स्यात्तथापशुर्हिसया जातमांसेन न स्यात् । यथापुनीनां पितृणां यतिभोजनेन पराप्रीतिस्तथापशुर्हिसा जात
मिषभोजनेन न स्यादिति द्विरावृत्त्या योजनीयं । वार्चायमेव सर्वज्ञमुनिशब्दः पितृष्वपि इत्यभिधानं मुनीनां सर्वज्ञानां देवानां यथा परमाप्रीतिः तथापशुर्हिसालक्षणेन यागेन नेति वा ७

आदिचतुर्थीश्रम्येवपूज्यइतिनियमः प्रायिकःतद्धर्मोयस्यास्तिसोपिमान्यइत्याशयेनाह नैतादृशइति सद्धर्ममिच्छतांनृणांभूतेषुमनोवाक्कायकर्मजस्यदंडस्यन्यासः संत्थागो यः एतादृशोधर्मः परोन्धो नास्ति अयमेवमुख्योधर्मः तस्मादेतादृशधर्मोपिआद्वेमान्यइत्याशयः । वेणुभिर्नभवेच्छतिरितिबुध्यते न केवलंपश्चालंभनलक्षणंहिसाभावान्मुनीनांप्रीतिजनकोपितुमनआदिनाक्रियमाणदंडलक्षण हिंसाभावोपीत्यतोवाह नेति ८ आद्यादिकर्मग्रामोयत्यादिपात्रमुद्दिश्यकर्तव्यमित्यभिहितं अधुनापरमभागवतास्तदपिनकुर्वतीत्याशयेनाह एकइति सर्वधर्मान्पारित्यज्यमामेकंशरणंभ्रजेतिशिक्षिताः एकेभगवदेकार्पितदेहयात्राज्ञानिनः कर्ममयान् आद्यादियज्ञानात्मसंयमनेमनःसंयमनामौजुह्वतिमानसयागंकुर्वतीत्यन्वयः आत्मसंयमनंविशिनाष्टि ज्ञानेति ज्ञानेधनदीपितेयज्ञवित्तमाः मानसयज्ञप्रयोगपटवः अनीहाइतिहेतुगर्भविशेषणं निवृत्तमार्गप्रवृत्तत्वादित्यर्थः ॥ ९ ॥ ननुद्रव्ययज्ञसंत्यज्यज्ञानयज्ञकरणेकिंकारणमित्याशंक्यभूतभयजनकहेतुत्वेननिरयहेतुरयमित्याशये नाह द्रव्येति एषद्रव्ययज्ञकारिसमुदायो मामाह्न्यादितिभूतानिबिम्बतीत्यन्वयः । अग्नीषोमीयंपशुमालभेतेतिविहितत्वात्तदुक्तं कुर्वतोहृष्टाकथंभयंस्यादित्यतउक्तमतज्ज्ञइति विषयमिप्रायमजानन् ब्रह्मार्पणं ब्रह्महविरित्यादिविहितविधेरभिप्रायः अतएवाकरुणइत्युक्तं एतादृशोसुरदेश्यइत्याशयेनोक्तमसुतुविति नीहारेणप्रावृताजल्प्याचासुतुपउक्थशासश्चरंतीतिश्रुतिर्हीत्यनेनयज्ञते ध्रुवमित्यप्यंशब्दः श्रीहरीविमुखस्यानर्थनिश्चाययंति असुन्वंतंसमंजहिदूणाशंपोनतेमयइतिश्रुतेः तेमयस्त्वत्प्रधानकः दूणाशंदुर्नाशंसुन्वंतंसुन्वादिरोधिनं अन्यथासुन्वंतंवा पराचिच्छीर्षाववृजुस्तइंद्रापज्जानोपज्वभिः

नैतादृशःपरोधर्मो नृणांसद्धर्ममिच्छताम् ॥ न्यासोदंडस्यभूतेषुमनोवाक्कायजस्ययः ८ एकेकर्ममयान्यज्ञानज्ञानिनोयज्ञवित्तमाः ॥ आत्मसंयमनेऽनीहाजुह्वतिज्ञानदीपिते ९ द्रव्ययज्ञैर्यक्ष्यमाणंदृष्टाभूतानिबिभ्यति ॥ एषमाकरुणोह्न्यादतज्ज्ञोह्यसुतुपध्रुवम् १० तस्माद्वैवोपपन्नेनसुन्यन्नेनैवधर्मवित् ॥ संतुष्टोहरहःकुर्यान्नित्यनैमित्तिकाःक्रियाः ११ विधर्मःपरधर्मश्चआभासउपमाच्छलः ॥ अधर्मशाखाःपंचेमाधर्मज्ञोऽधर्मवत्यजेत् १२ धर्मबाधोविधर्मः स्यात्परधर्मोऽन्यचोदितः ॥ उपधर्मस्तुपासंदोदंभोवाधर्ममिच्छलः १३ यस्त्विच्छयाकृतःपुंभिराभासोह्याश्रमःपृथक् ॥ स्वभावविहितोधर्मःकल्प्यतेस्योपशांतये १४ धर्मार्थमपिनेहेतयात्रार्थंवाऽधनोधनम् ॥ अनीहानीहमानस्यमहाहेरिवृत्तिदा १५

स्पष्टमानाश्रुतेः १० ननुतर्हि नित्यनैमित्तिकेकुर्यात्प्रत्यवायजिहासयेतिविधानंव्यर्थमितितदुपायमाह तस्मादिति वैवोपपन्नेनअयाचितादिविधिनाप्राप्तेननीवारादिनातदभावेउत्पन्नेनफलशाकादिना ११ धर्मस्त्वंनामतत्प्रतिपक्षधर्मभेदलक्षणेज्ञातेशुद्धस्यादित्यतस्तच्छास्त्राआह विधर्मइति १२ अधर्मवद्विधर्मादीनांस्वरूपंदर्शयति धर्मेति अधर्मवद्विधर्मपीडनंविधर्मः अन्यस्यक्षत्रियादेश्चोदितोविहितोधर्मोब्राह्मणेनानुष्ठीयमानःपरधर्मः दंभेनक्रियमाणोधर्मोदंभः सचोपधर्मइत्युच्यते धर्मशब्दार्थमिच्छतांधारकोहिधर्मस्तमर्थमिनत्तीतिसच्छलधर्मइत्युच्यते १३ पुंभिः काम्यफलेच्छयाकृतोयोधर्मःसआभासइत्युच्यतेहिशब्दः इयानेषभिइत्याह धर्मप्रतिपक्षभेदस्वरूपमुक्त्वाधर्मप्रयोजनमाह आश्रमइति हिशब्दउत्तरत्रापिसंबध्यते तेनवर्णलक्षयति योब्राह्मणादिवर्णोयश्चब्रह्मचर्याद्याश्रमः अत्रतत्तत्स्वभावानुसारेणभगवदर्पणबुद्ध्यापृथक्पृथक्विहितोयोधर्मःसजीवस्योपशांतयेसंसारनिर्मूलनायकल्प्यते समर्थयेशास्त्रेष्विवतिशेषः स्वभावपदसामर्थ्यात्सात्विकोधर्मोमुक्तिहेतुर्नान्यः राजसतामसःस्वर्गनरकादिहेतुः धर्मोभवत्यधर्मोपिहेतोभक्तैस्तवाच्युत पापंभवतिधर्मोपिपोनभक्तैःकृतोहरोरितिबचनात् अस्वजीवस्योपशांतये मोक्षयेतिवा १४ ननुनिष्कर्मणापुरुषेणधर्मकरणंदुःसाध्यं अर्थाभावात्तस्मादधनेनतदर्थकृत्वादिकंकर्मकर्तव्यमितितत्राह धर्मार्थमिति तर्हिदेहादिपात्रार्थकर्मकर्तव्यं अन्यथातत्राशेनपुरुषार्थानुदयइतितत्राह पात्रार्थमिति नन्वेवंचेत्कथंदेहयात्रासिद्धिरितितत्राह अनीहिति अत्रानीहास्वदेहपोषणायासनिवृत्तिः महाहेरजगरस्य १५

निरंतरं भगवदुपासनामृतपायिनोनीहापरमानंदकारणमित्याह संतुष्टस्येति यदृच्छया संतुष्टस्य यत्सुखं । कामलोभेन कामभोगेच्छयार्थे हयाधनयाचनप्रवृत्त्याचदिशोधावतः पुंसः कुतः कस्मात्कर्मण
स्तत्सुखं लभ्यत इत्यन्वयः १६ दुस्त्यजेषु विषयेषु सर्वतो दिशं जाग्रत्सु निष्कर्मणः कथं सुखमुपलभ्यत इति तत्राह सदेति यस्त्वात्मरतिरेव स्यादात्मवृत्तश्च मानव इत्यादेः एतमर्थं निदर्शयति शर्करेति शि
वं सुखमाप्नोतीति शेषः शर्कराः पाषाणशकलानि १७ अनाद्यर्जनायासाभावेऽपि प्राणधारणार्थं पानीयादिप्रयत्नः स्यादेव आपोमयः प्राण इति श्रुतेः इति तत्राह संतुष्ट इति केन वायेन केनापि प्रयत्न
मंतरेणोपनतेन द्रव्येण लोको विलक्षणेन परमात्मना वा संतुष्टः विषया लंबुद्धिमान् वारिणापिन वर्तते इत्यन्वयः । ननु सर्वात्मना सर्वनिषेधस्य कोभिप्राय इत्याशङ्क्य किंचिदभ्यनुज्ञाते महान् दोषः स्याज्जलस्य
दनवत् विधि विना स्वतंत्रवज्जनस्य कार्पण्यदर्शनाच्चेत्याह औपस्थ्येति । गृहपालयते सौ गृहपालः सारमेयस्तद्वच्चरति । कृशः काणः खंजः श्रवणरहितः पुच्छविकलो व्रणी पूया कृमिः कुलशतैरावृततनुः
क्षुधा क्रीनो जीर्णो ह्यपि वरकपालार्पितगलः शुनी मन्वेति श्वाहतमपि च हन्त्येव मदन इत्यादेः १८ उक्तार्थानं गीकारे वाधकमाह असंतुष्टस्येति । तेजः शापानुग्रहशक्तिः रेतो लक्षणं वा । विद्याशास्त्रविषय
ज्ञानं मनोत्थमखंडं शास्त्रानुपेक्षी दीपज्वालानिभमवकीर्यते विक्षिप्यते शिलानिक्षिप्तपांसुर्पिंडवन्नश्यतीत्यर्थः । कृविक्षेप इति धातोः वृषभविषाणाहतसेतुवत् सुडागमाभावश्छांदसः अवकीर्णोक्षितव्र
तः इत्यभिधानं असंतुष्टस्य विषयानलंबुद्धेः १९ अत्रानलंबुद्धिर्द्विधा विषयाणां मुपर्युपरिभोगवृत्तेः का द्वितीया विश्रांतविश्राणने तत्पर्याप्तं भवतीत्यतो न व्ययामि किंतुराशीकरोमित्याकांक्षातत्र प्रथमा

संतुष्टस्य निरीहस्य स्वात्मारामस्य यत्सुखम् ॥ कुतस्तत्कामलोभेन धावतो र्थे हयादिशः १६ सदा संतुष्टमनसः सर्वाः शिवमयादिशः ॥ शर्कराकण्डकादिभ्यो
यथोपानत्पदः शिवम् १७ संतुष्टः केन वाराजन्न वर्ततापिवारिणा ॥ औपस्थ्यजैह्वकार्पण्याद्गृहपालाय ते जनः १८ असंतुष्टस्य विप्रस्य ते जो विद्यातपो
यशः ॥ स्रवंतीन्द्रियलोल्येन ज्ञानं चैवावकीर्यते १९ कामस्यांतं हि क्षुत्तृड्भ्यां क्रोधस्यैतत्फलोदयात् ॥ जनो याति नलोभस्य जित्वा भुक्त्वादिशो भुवः २०
पंडिता बहवो राजन्बहुज्ञाः संशयच्छिदः ॥ सदसस्पतयोप्येके असंतोषात्पतंत्यधः २१

यामलाभे कामः क्रोधश्च तपोरुमयोः शांतिरनायाससाध्या द्वितीयाया लोभापरपर्यायानां शो दुःसाध्य इत्याह कामस्येति जनो कुरिताभ्यां क्षुत्तृड्भ्यां कामस्योपस्थादिविषयवृत्त्यापरपर्यायस्यांतं ना
शंयाति । कुत इत्यत उक्तं हीति । विषया विनिवर्तते निराहारस्य देहिनः इति स्मृतेः प्रसिद्धेः । एतत्फलोदयात् एतयोः क्षुत्तृपोरशनपानलक्षणभोगाभ्यां तृप्ति लक्षणफलोत्पत्तेः तदलाभोत्पन्नस्य क्रो
धस्य च शांतिं याति दिशोजित्वा भुवो भुक्त्वापि लोभस्यांतं पागाद्युपाधिना विज्ञेययेच्छालक्षणं नयातीत्यन्वयः २० ननु बहुत्यागेन वित्तव्ययेन स्वयं नष्टः स्यात् । अल्पसारस्तु यो मोहाद्विस्तारं कर्तुमिच्छ
ति स विनश्यति दुर्मेधानारिकेलां बुकं यथेति वचनात् तस्माल्लोभो महान् गुणो देहयान्नाठे तुत्वादित्याह पंडिता इति पंडित्यं नाम सभाकंपादिदोषराहित्यं तत्पूर्वस्यापि किं न स्यादित्यत उक्तं बहुज्ञा इति ।
सार्वज्ञघटदीपमभावच्चेत्याह संशयच्छिद इति । एवं विधधर्मवतः क इति तत्राह सदसस्पतय इति । एतादृशाश्च केचनेत्याह एक इति । एवं विधा अपि असंतोषाल्लोभादधः कीटादियो नोपतंतीति यस्मात्तस्मा
दनेण विषय एव लोभो गुणो न तु वैष्णवविषय इति भावः । एके असंतोषादिति संधिकार्याभावोपस्थितिर्हि इति पदद्वयाध्याहारसूचनार्थः । यदेवं विधा असंतोषाध्यायोगं यथा लब्धद्रव्यं यथा पात्रं न निपुंजते
तदर्थः पतंतीत्यभ्युपगमसिद्धांतोप । न केवलमसंतुष्टस्य विद्यादिना शोपित्वधः पातः स्यादित्यतो वाह पंडिता इति २१

इदानीं कामादिजयोपायमाह असंकल्पादिति अत्रसंकल्पोपिद्विविधः पुण्यपापविषयश्चेति अत्रासंकल्पात्पापविरुद्धपुण्यविषयादेत्यर्थः कामान्निषिद्धान् क्रोधः कामितालाभकारणकः कारणनाशेनकार्यनाशइत्यर्थः अनर्थकार्यस्यलोभस्यनाशः केनेतितत्राह अर्थेति अर्थेपुराजादिनिमित्तानर्थदर्शनेनासद्व्ययोनश्वरफलेहेतुरिति निरीक्षणेन च तत्तत्त्वज्ञानाद्व्ययवैष्णवादिद्वैतसंबलनं भीमयसंचलनयोरिति धातुः २२ शोकमोहोदेहगतातः करणस्यैव नान्यस्य स्वतश्चिदानंस्वरूपस्यासंभवात् इत्यादिकया । आन्वीक्षिक्या अनुकूलतर्कोपेतव्याप्तिज्ञानेन । आत्मन्यविद्यमानमहिमारोषोदंभः महतां प्रावण्यादिगुणाकाराणां आत्मस्तुतिलज्जितानां पुरुषाणां निरंतरनिषेवया सद्गुणान्यासलक्षणयायोगांतरायान् भगवदुपासनाविघ्नान्मौनेन संभाषणवर्जनेन जयेदितिशेषः कामाद्यनहिपाकामादिनिषिद्धेच्छाराहित्येन विवादलक्षणां हिंसां जयतइत्यन्वयः २३ भूतजंभौतिकंदुःखमुन्मादादिकं वा कृपयामंत्रौषधसामर्थ्येन कृपूयामर्थ्यइति धातुः । अनुकोशलक्षणगुणेन वा देवमाधिदैविकंदुःखं समाधिर्नेद्रादिदेवताध्यानेन । यस्यैव देवतायै हविर्गृहीतं स्यात्तां ध्यायेद्वषट्कारिण्यन् । कारीर्याय जेतवृष्टिकाम इति श्रुतेः । अनावृष्ट्यादिदुःखं जज्ञात् क्षीरसागरतरंगसीकराद्भुतश्रीनारायणध्यानेन वा । आत्मजमाध्यात्मिकंदुःखं । योगवीर्येण अष्टांगसामर्थ्येन पवनवशीकरणेनेत्यर्थः । सत्त्वनिषेवया सात्त्विकपुरुषनिषेवया । निद्रामज्ञानम् २४ सत्त्वगुणेन रजस्तमसी । उपशमेन भगवन्निष्ठ

असंकल्पाजयेत्कामं क्रोधं कामविवर्जनात् ॥ अर्थानर्थेक्षया लोभं भयं तत्त्वावमर्शनात् २२ आन्वीक्षिक्या शोकमोहोदंभं महदुपाश्रयात् ॥ योगांतरायान्मौनेन हिंसां कामाद्यनीहया २३ कृपया भूतजं दुःखं देवं जज्ञात्समाधिना ॥ आत्मजं योगवीर्येण निद्रां सत्त्वनिषेवया २४ रजस्तमश्च सत्त्वेन सत्त्वं चोपशमेन च ॥ एतत्सर्वगुरौ भक्त्या पुरुषो मनसा जयेत् २५ यस्य साक्षाद्भगवति ज्ञानदीपप्रदे गुरौ ॥ अभिसंधिः श्रुतस्तस्य सर्वैकुंजरशौचवत् २६ एषैव भगवान् साक्षात्प्रधानपुरुषेश्वरः ॥ योगेश्वरैर्विमृग्यांघ्रिलोकोयं मन्यते नरम् २७ षड्वर्गसंयमैकांताः सर्वानिगमचोदनाः ॥ तदंताय दिनो योगमावहेयुः श्रमावहाः २८ यथावार्तादयो विद्याः पुंसः स्वार्थेन विभ्रति ॥ अनर्थाय भवेयुश्च पूर्तमिष्टं तथाऽसतः २९

यासर्वत्रापि भगवद्भक्तिरेव प्रयोजिकेत्याशयेनाह एतदिति २५ विपक्षे बाधकमाह यस्येति । अभिसंधिरतिक्रमणं भक्त्यनुसंधानराहित्यं अवज्ञतोतिपावत् २६ कथमवज्ञाप्रकारइतितत्राह एषइति । एष एव विद्यमाहात्म्योपेतो लोकोयं नरं सुखदुःखभोक्तारं मन्यतइत्येवमवज्ञाप्रकारइत्यर्थः २७ ननु हरेः प्रकृतिर्निहीनत्वेन नरत्वं संभाष्यते तु छयेनान्वपिहितं यदासीत्प्रकृतौ लीनः संसारमेतिसच्चत्यभाभवदिति श्रुतेः । इतितत्राह षड्वर्गोति सर्वानिगमचोदनाः संख्यामुपासीतेत्यादिवेदविधयोपि हरौ भक्तिपागंन कुर्युः तर्हि श्रमावहाः क्लेशहेतव एवेत्यन्वयः आवहेति चेत्कथं कारमित्यत उक्तं षडिति । षड्विद्याणां संयमो विषयादाहृत्य हयैकविषयीकरणलक्षणः तस्मिन्नेवैकांतो निश्चयेन तात्पर्ययासांताः । तथान्यत्तात्पर्यैकित्यस्यादितितत्राह तदंताइति । तस्य भक्तियोगस्यांतो निर्गोयासांतास्तथा । यथा । षड्वर्गसंयमैकांताः सर्वानिगमचोदनाः । तदंतानिगमायदियोगं नो आवहेयुरिति वा २८ इष्टापूर्तादिना पुरुषस्य पुरुषार्थसंभवेन तद्विधापिवेदः पूर्णार्थो लभतइत्यतो वेदस्य श्रमावहत्वं कथमत्राह यथेति । यस्य पुंसो यावार्तादयो विद्यास्तार्थार्थन विभ्रति मत्पुतानयार्थभवेयुश्च तथाऽसतस्तस्य पूर्तमिष्टं चार्थन विधत्तइत्यन्वयः । पूर्तादेरनित्यफलहेतुत्वेनानेदितत्वात् । तदर्थविधापित्वं वेदस्य जुगुप्सितम् । अतस्तद्विधाने श्रमावहत्वं मकटमित्यर्थः । इष्टापूर्तमन्यमानावरिष्ठमित्यादि श्रुतेः २९

इदानींकामादिजयोपायमाह असंकल्पादिति अत्रसंकल्पोपिद्विविधः पुण्यपापविषयश्चेति अत्रासंकल्पात्पापविरुद्धपुण्यविषयादित्यर्थः कामान्निषिद्धान् क्रोधःकामितालाभकारणकः कारणनाशेनकार्यनाशइत्यर्थः अनर्थकार्यस्यलोभस्यनाशः केनेतितत्राह अर्थेति अर्थेपुराजादिनिमित्तानर्थदर्शनेनासद्व्ययोनश्वरफलेहृतीरातिनिरिक्षणेनचतत्त्वावमर्शनात्तत्त्वज्ञानाद्व्ययवैष्णवासिद्धांतसंचलनं भीमयसंचलनयोरितिधातुः २२ शोकमोहोदेहगतांतःकरणस्यैवनान्यस्य स्वतश्चिदानंदस्वरूपस्यासंभवात् इत्यादिकया । आन्वीक्षिकयाअनुकूलतर्कोपेतव्याप्तिज्ञानेन । आत्मन्यविद्यमानमहिमारोपोदंभः महतांप्रावण्यादिगुणाकाराणांआत्मस्तुतिलिज्जितानांपुरुषाणां निरंतरनिषेवयासद्गुणाभ्यासलक्षणयायोगांतरायान् भगवदुपासनाविघ्नान्मौनेनसंभाषणवर्जनेनजयोदितिशेषः कामाद्यनहिषांकामादिनिषिद्धेच्छाराहित्येन विवादलक्षणां हिंसांजयतइत्यन्वयः २३ भूतजंभौतिकंदुःखमुन्मादादिकंवा कृपयामंत्रौषधसामर्थ्येन कृपूयामर्थ्यइतिधातुः । अनुकोशलक्षणगुणेनवा देवमाधिदैविकंदुःखंसमाधिनेंद्रादिदेवताध्यानेन । यस्यैवदेवतायैहविर्गृहीतंस्यात्ताध्यायेद्वषट्कारिष्यन् । कारीर्यापजेतवृष्टिकामइतिश्रुतेः । अनावृष्ट्यादिदुःखंजह्यात् क्षीरसागरतरंगसीकराद्भुतश्रीनारायणध्यानेनवा । आत्मजमाध्यात्मिकंदुःखं । योगवीर्येणअष्टांगसामर्थ्येनपवनवशीकरणेनेत्यर्थः । सत्त्वनिषेवयासात्त्विकपुरुषनिषेवया । निद्रामज्ञानम् २४ सत्त्वगुणेनरजस्तमसी । उपशमेनभगवन्निष्ठ

असंकल्पाजयेत्कामंक्रोधंकामविवर्जनात् ॥ अर्थानर्थेक्षयालोभंभयंतत्त्वावमर्शनात् २२ आन्वीक्षिकयाशोकमोहोदंभंमहदुपाश्रयात् ॥ योगांतरायान्मौनेनहिंसांकामाद्यनीहया २३ कृपयाभूतजंदुःखंदैवंजह्यात्समाधिना ॥ आत्मजंयोगवीर्येणनिद्रांसत्त्वनिषेवया २४ रजस्तमश्चसत्त्वेनसत्त्वंचोपशमेनच ॥ एतत्सर्वेगुरौभक्त्यापुरुषोमनसाजयेत् २५ यस्यसाक्षाद्भगवतिज्ञानदीपप्रदेगुरौ ॥ अभिसंधिःश्रुतस्तस्यसर्वैकुंजरशौचवत् २६ एषवैभगवान्साक्षात्प्रधानपुरुषेश्वरः ॥ योगेश्वरैर्विमृग्यांघ्रिलोकोयमन्यतेनरम् २७ षड्वर्गसंयमैकांताःसर्वानिगमचोदनाः ॥ तदंतायदिनोयोगमावहेयुःश्रमावहाः २८ यथावार्तादयोविद्याःपुंसःस्वार्थेनविभ्रति ॥ अनर्थायभवेयुश्चपूर्तमिष्टंतयाऽसतः २९

यासर्वत्रापिभगवद्भक्तिरेवप्रयोजिकेत्याशयेनाह एतदिति २५ विपक्षेबाधकमाह यस्योति । अभिसंधिरतिक्रमणं भक्त्यनुसंधानराहित्यं अवज्ञतोतिपावत् २६ कथमवज्ञाप्रकारइतितत्राह एषइति । एषएवंविधमाहात्म्योपेतोलोकोयंनरंसुखदुःखभोक्तारंभन्यतइत्येवमवज्ञाप्रकारइत्यर्थः २७ ननुहरेःप्रकृतिनिंलीनत्वेननरत्वंसंभाव्यते तुछ्येनान्वपिहितंयदासीत्प्रकृतौलीनःसंसारमेतिसच्चत्यच्चाभवदितिश्रुतेः । इतितत्राह षड्वर्गेति सर्वानिगमचोदनाःसंध्यामुपासीतेत्यादिवेदविधयोपिहरौभक्तियागंनकुपुः तर्हिश्रमावहाःक्लेशहेतवएवेत्यन्वयः आवहंतित्वेत्कथंकारमित्यत उक्तं षडिति । षडिंद्रियाणांसंयमोविषयादाहृत्यहर्षेकविषयीकरणलक्षणः तस्मिन्नेवैकांतोनिश्चयेनतात्पर्यासांताः । तथान्यत्तात्पर्यकिञ्चस्यादितितत्राह तदंताइति । तस्यभक्तियोगस्यांतोनिर्णयोयासांतास्तथा । यथा । षड्वर्गसंयमैकांताःसर्वानिगमचोदनाः । तदंतानिगमायदियोगंनोभावहेयुरितिवा २८ इष्टापूर्तादिनापुरुषस्यपुरुषार्थसंभवेनतद्विधाविषेदःपूर्णार्थोत्पत्तिस्ततोवेदस्यश्रमावहत्वंकथमत्राह यथेति । यस्यपुंसोयावार्तादयोविद्यास्ताभर्थनविभ्रति मृत्युतानर्थायभवेयुश्चतयाऽसतस्तस्यपूर्तमिष्टंचार्थनविधत्तइत्यन्वयः । पूर्तादेरनित्यफलहेतुत्वेननैदितत्वात् । तदर्थविधापित्वंवेदस्यजुगुप्सितम् । अतस्तद्विधानेश्रमावहत्वंप्रकटमित्यर्थः । इष्टापूर्वमन्यमानावरिष्ठमित्यादिश्रुतेः २९

यदिनीयोगमित्यत्रयोगशब्देन ध्यानं चोच्यते तदा तद्विधानम् । ध्येये मनोनिधायोपासनापरपर्यायं भवेत्तत्र जलचरस्येवानवस्थानस्य मनसोजये न सफलं स्यादतस्तदुपायमाह यश्चित्तेति यश्चित्तविजयेच्छुः
स्यात्संभोमिति मंत्रमुच्चार्य तस्मिन् आसीतेत्यन्वयः तद्विजयोपायमाह निःसंग इति । निःसंगत्वं कथमत्राह निष्परिग्रह इति तत्फलमेक इति । एकस्यापि स्वजनरहितस्य जनतामप्यस्थितस्य नानावार्ताश्रवणे
नाविक्षिप्तस्य पुंसो मनोजयः कथमुदपद्यत इत्यत उक्तम् विविक्ते एतदपि गृहस्थस्य न घट इत्यत उक्तम् भिक्षुरिति तस्याप्यशनचित्तया द्वितीयापेक्षयोक्तं युक्तमित्यत उक्तम् भैक्ष्येति भैक्ष्यमपि बहुसंपन्नं योगो
पयोगि स्यादित्यत उक्तम् मितेति ३० ऋज्वंगः समीकृतकायशरीरीवः ३१ ३२ उपाहृत्य हृदि स्थिते हरौ ३३ इध्नरहितो वा हिर्यथानिर्वाणं नाशपाति तथा चित्तं प्राकृतं नाशमोति अप्राकृतं स्वरूपभूतं शरी
राभिमानरहितं ब्रह्मपातीत्यन्वयः बाणं शरीरं संश्लोकं बाणो बालि सुतेशर इत्याभिधानम् निर्वाणममृतमक्षरं ब्रह्मेत्यभिधानम् ३४ एवं विषयीकृतब्रह्मणोऽप्राकृतस्य चित्तस्य स्वभावफलमाह कामादिभि
रित्यिच्छित्तं कामादिभिरनाविद्धत्वात् प्रशांताखिलवृत्तित्वाच्च ब्रह्मपूर्णसुखरूपं स्पृष्टं विषयीकुर्वत् तत्कहिंचित्ततो नोत्तिष्ठेत्ततो न्यत्र न गच्छतीत्यर्थः ३५ ननु कस्य चित्ते न्यत्र गच्छति चेत्किं दूषणमित्याशं
क्यतस्य पापकरणत्वेन सर्वहास्यत्वं दूषणमित्याशयेनाह यः प्रव्रज्येति त्रिवर्गावपनाद्वैतार्थकामबीजानामावपनक्षेत्रभूतात् तान् कामादीन् । यदा सेवेत तर्हीति शेषः ३६ एवं विधा असुरजात

यश्चित्तविजयेच्छुः स्यान्निःसंगो निष्परिग्रहः ॥ एको विविक्तशरणो भिक्षुर्भैक्ष्यमिताशनः ३० शुचौ देशे समे राजन्नास्थाप्यासनमात्मनः ॥ स्थिरं सुखं स
मंतस्मिन्नासीत् ज्वंगजो मिति ३१ प्राणापानौ सन्निरुंध्यात्पूरकुंभकरेचकैः ॥ यावन्मनस्त्यजेत्कामान् स्वनासाग्रनिरीक्षणः ३२ यतो यतो निःसरति मनः
कामहतं श्रमत् ॥ ततस्तत उपाहृत्य हृदि रुंध्याच्छनैर्बुधः ३३ एवमभ्यसतश्चित्तं कालेनाल्पीय सामुनेः ॥ अविषण्णं च निर्वाणं यास्य निधनवह्निवत् ३४
कामादिभिरनाविद्धं प्रशांताखिलवृत्तियत् ॥ चित्तं ब्रह्म सुखस्पृष्टं नैवोत्तिष्ठेत् कहिंचित् ३५ यः प्रव्रज्य गृहात्पूर्वं त्रिवर्गावपनात्पुनः ॥ यदा सेवेत तान् भि
क्षुः स पापो निरपत्रपः ३६ यस्य देहः स्मृतो नात्मा मर्त्यो विट्कृमि मस्मवत् ॥ तमेव स्वात्मसात्कृत्वा श्लाघयंतित्यसत्तमाः ३७ गृहस्थस्य क्रियात्यागो
व्रतत्यागो बटोरपि ॥ तपस्विनो ग्रामसेवाभिक्षो रिन्द्रियलौल्यता ३८ आश्रमापसदा ह्येते खल्वाश्रमविडंबिनः ॥ देवमायाविमूढांस्तानुपेक्षेतानुकं
पया ३९ आत्मानं चेद्विजानीया देवं ज्ञानधृता शयः ॥ किमिच्छन्कस्य वा हेतोर्देहं पुष्पाति लंपटः ४०

यस्याभिप्रायेणाह यस्येति यस्य देहिनः । अनात्मा देहो विट्कृमि मस्मवत् स्मृतः तस्य तमेव देहं तत्तद्वशमेव भोगाय तनं स्वात्मसात्कृत्वा हेतुवात्मेति कृत्वा ये देहं श्लाघयंतिते असत्तमा असुरा इत्यन्वयः
आत्मेवमहीयान इति श्रुतिं हि शब्देन सूचयति ये स्वदेह इति पाठे यैर्मर्त्यै रनात्मा स्वदेहो विट्कृमि मस्मवत् स्मृतः ते तमेव स्वात्मसात्कृत्वा श्लाघयंतितर्ही असत्तमा इत्यन्वयः ३७ न केवलं पतेराश्रमत्यागे दूषण
मपि नु गृहस्थानामपि स्वधर्मत्यागे दोषः स्यादित्याह गृहस्थस्येति यस्यादेः कस्य कस्य धर्मत्यागे दोषः स्यादित्यतो वाह गृहस्थस्येति बशो ब्रह्मचारिणः यदि गृहस्थादीनां क्रियात्यागादयः संतितर्हीते
आश्रमापसदा हीत्यन्वयः ३८ नन्वेतावतापि फलं स्यात्किञ्चेत्याह खल्विति आश्रमान्विडंबयंति अनुकुर्वतीत्याश्रमविडंबिनः खलु आश्रमफलो हेतुत्वादित्यर्थः निषेधवाक्यालंकारादौ खलु शब्दप्रयोगात्
न चैते पुण्याशयामान्या इत्याह देवेति अतो भगवन्महिमेति भगवद्विषयैवानुकंपाभिमविशेषः ३९ यतः स्वधर्मत्यागी न चोतो विहितातिरेकेण देहपोषणेन युक्त इत्याह आत्मानमिति विवेकज्ञानेन धृता
शयः वशीकृताः करणः पुरुषः आत्मानं स्वस्वरूपं परमात्मानं च विजानीयात् चेत्तर्ही स किं सुखमिच्छन्कस्य हेतोः सुखस्यार्थं बालं पटोरागौन्द्रियलोलुपो भूत्वा देहं पुष्पातीत्यन्वयः ४० सुखार्थो वात्मानो हि
याविधार्यावानुसंत्यजेदिति वचनात् ४०

नन्वपदेहो हेयश्चेत्किमनेनार्थइत्याशंक्यमहाप्रयोजनमस्त्येवंकृतं चेदित्याशयेनाह । आहुरिति । अभीष्टं प्रग्रहं । इंद्रियेशं श्रोत्रादीन्द्रियनेतारम् । मात्राः विषयाः धिषणाबुद्धिः ईशस्य धामग्रहस्थानीयं सत्त्वमंतःकरणविशेषम् ४१ दशप्राणप्राणदशकम् अक्षमाहुरितिसर्वत्रयोज्यं । प्राणापानव्यानोदानसमाननागकूर्मकृकलदेवदत्तधनं जयनामानो दशप्राणाः । अधर्मधर्मोपापपुण्यलक्षणे च केशकटपदस्थानीये अभिमानमहंकारलक्षणं जीवराथिनं पठंतीत्यन्वयः शरंतु जीवमित्यत्र तु शब्देनैतत्प्रवृत्तिविशेषभेदं सूचयति न तु स्वरूपभेदं प्रणवोधनुः शरोह्यात्मेति श्रुतेः । अथ देवरथस्तस्य वाग्बुद्धिरिति च परं ब्रह्म ४२ अस्वरथिनो जेतव्यानाह रागइत्यादिना अपूज्ये पूज्यबुद्धिस्तु मानः सद्भिर्दुदाहृत इति मानोभिमानो वज्ञे च परिमाणे च पूजन इति च अभिमानो र्थादिदोषज्ञाने प्रणयहिंसयोरिति च मायाकैतवं रागादयश्चांतरायाः शत्रवः । बाह्याः शत्रवः सहोदरादयः । आदिशब्देन दुंदुभ्यादयः सुग्रीववाल्यादयः । ते सर्वे शत्रवो रागादय उपपायेन परिहर्तव्या इति शेषः ४३ ४४ एवं वर्णनोपयोगमाह यावदिति नृकायरथं मनुष्यशरीराख्यरथं रथगताविति धातोर्ज्ञानसाधनत्वात्तच्छब्दशब्दितम् । यावदात्मवशोपकल्पं स्ववशत्वेन कल्पितं धत्ते । तावद्गिरिष्ठचरणार्चनयामहापुरुषश्चापादपूजनेन निशांतधौतं ज्ञाना सिद्धयद्युतो बलं यस्य स तथा अक्षरितं बलं यस्य स तथेति वा अस्तशत्रुः निरस्तरागादिशत्रुः स्वाराज्येनेश्वरेण हृष्टेन तु श्रोविषयालं बुद्धिमानुपशांतः पूर्वस्मादाधिक्येनोपात्तभगवन्निष्ठः पुरुषः इदं संसारख्यं हे

आहुः शरीरं रथमिन्द्रियाणि हयानभीष्टं मन इन्द्रियेशम् ॥ वर्तमानमात्राधिषणां च मूतं सत्त्वं बृहद्वंधुरभीशधाम ४१ अक्षं दशप्राणमधर्मधर्मौ च क्रेभिमानं रथिनं च जीवम् ॥ धनुर्हितस्य प्रणवं पठंति शरंतु जीवपरमेव लक्ष्यम् ४२ रागो द्वेषश्च लोभश्च शोकमोहौ भयं मदः ॥ मानोभिमानो मूयाचमाया हिंसा च मत्सरः ४३ रजः प्रमादः क्षुब्धिद्राशत्रवस्त्वेवमादयः ॥ रजस्तमः प्रकृतयः सत्त्वप्रकृतयः क्वचित् ४४ यावन्नृकायरथमात्मवशोपकल्पं धत्ते गरिष्ठचरणार्चनयानि शांतम् ज्ञानासिमच्युतबलं दधदस्तशत्रुः स्वाराज्यतुष्ट उपशांत इदं विजह्यात् ४५ नो चेत्प्रमत्तमसां इंद्रियवाजिमूतानी त्वोत्पथं विषयदस्युषु निक्षिपंति ॥ तेदस्य वः सहयमूतममुंतमो धेसंसारकूप उरुमृत्युमये क्षिपंति ४६ प्रवृत्तं च निवृत्तं च द्विविधं कर्म वैदिकम् ॥ आवर्तते प्रवृत्तेन निवृत्तेनाश्रुते मृतम् ४७ हिंसं द्रव्यमयं काम्यमग्निहोत्राद्यशांतिदम् ॥ दर्शश्च पूर्णमासश्च चातुर्मास्यः पशुः पुनः ४८ एतादिष्टं प्रवृत्ताख्यं हुतं प्रहुतमेव च ॥ पूर्तं सुरालयारामकूपाजीव्यादिलक्षणम् ४९

यत्वेन सर्पनिर्मोकवत् कृष्णं वस्तु जह्यादित्यन्वयः ४५ इतो न्यथास्य मुक्तिरेव न सेत्स्यतीत्याह । नो चेदिति नो चेदिन्द्रियग्राममात्मवशं कृत्वा ज्ञानासिना संसारानुच्छेदः शब्दादिविषयाभिलाषश्चेदिति हे असंतोषिता इंद्रियहयबुद्धिसूताः । प्रमत्तरागाधीभूतचक्षुषममुराथिनं उत्पथमशास्त्रमार्गनीत्वा शब्दादिविषयलक्षणे षु दस्युषु दुःखाकारेषु चौरैरु निक्षिपंति तेषु चौराः सहयमूतं इंद्रियबुद्धिमूतमिन्द्रियमुरुमृत्युमयेतमोलक्षणाज्ञानांधेचक्षुरविषये संसारकूपे क्षिपंतीत्यन्वयः ४६ ननु स्वर्गकामो जेतेत्यादि शक्यार्थश्रवणसमनंतरं तदुक्तकर्मणि प्रवर्तमानं दुष्पापापारसंसारकूपे पातयंतीति कथमुच्यते । तस्यापि वैदिकत्वेनांगीकार्यत्वादन्यस्य सर्वधर्मपरित्यागस्यावैदिकस्यापि सारोच्छेदकत्वं च कथं सर्वधर्मान्परित्यज्येति स्मृतेरिति तत्राह प्रवृत्तं चेति चः समुच्चये द्विविधमित्यनेनात्यंताभिन्नविषयत्वं दर्शयति यद्यप्यनेन विन्महापुण्यं कर्म करोति तद्वास्यांततः क्षीयते नारायणोसौ परमो विचिंत्य इत्यादिना वैदिकत्वाच्च ४७ कीदृशं तत्प्रवृत्तं येनानुष्ठितेन पुनरावृत्तिः स्यादिति तत्राह हिंसामित्यादिना अश्वत्थादिद्रव्यच्छेदनात्मकत्वादि संमशांतिदं मुक्तिविपरीतफलमदम् ४८ हुतं वैश्वदेवं । प्रहुतं हुत्वा बलिहरणमेतद्वयमिष्टम् । सुरालयादिविपाकांताः पूर्तम् । आजिवाः सर्वसेव्याः कुट्टिममूलाविस्तृतशांसातरवः ४९

द्रव्यमूष्मविपाकः पुरोडाशादिद्रव्यजनितापूर्वफलम् । धूमइत्यादिनाधूमादिशब्दवाच्यादेवताश्चात्रगृह्यतेइतिज्ञातव्यम् । अपक्षयः कृष्णपक्षः । सोमश्चन्द्रः । पर्वदर्शशब्देनतत्प्रयुक्तकर्माविशेषोत्रतुतदभिमानिदेवाउच्यते । अनेनमार्गेणगतस्यगतिप्रकारमाह औषधीति । पितृपानंगतः अंबुवृष्ट्यादिद्वारेणभुवंप्राप्तः ओषध्यादिभवाति ५० अन्नरूपेणपितरंप्रविश्यरेतोरूपेणमातरंचेतिपुनःपुनर्भवतीतिपुनर्भवः स्यादितिशेषः । नकेवलमोषध्यादिभावोस्यकिंतुधूमादिभावोप्यस्तीतिभावेनोक्तंविशदयति एकैकस्येति अत्रानुपूर्व्यात्क्रमात् । अथइमेग्रामइष्टापूर्तेदत्तमित्युपासतेतेधूममभिसंभवन्तीत्युपक्रम्ययोयोज्ञानमत्तियोरेतःसंचिततद्रूपएवभवत्यंते अनेनायमर्थः प्रपंच्यते ५१ अन्नचतुह्वरमणीयचरणाम्याशेहयत्तेरमणीयांयोनिमापद्येन् ब्राह्मणयोनिंवाइत्यादेरभिप्रायंदर्शयति निषेकादीति । निषेकोरेतःसेकः अनेनापिपुनर्भवइत्यस्यभावोविवृतइतिज्ञापते देवयानापरपर्यायाचिरादिमार्गाभिमानिदेवचक्रंवादिष्यंस्तन्मार्गगतावित्थंभूतसाधनमाह इंद्रियेष्विति । क्रियायज्ञानं क्रियात्मकयज्ञाभिमाभिदेवान् । ज्ञानंदीपयंतिजनयंतीतिज्ञानदीपानि ज्ञानमेवदीपयेषांतानि । तथातेष्विन्द्रियेष्विन्द्रियाभिमानिदेवेषुनुहति । हवनंनामतत्तद्वशत्वेनस्मरणं तदुक्तं यज्ञाभिमानिनोदेवान्स्मरंतीन्द्रियमानिनं वशांस्तान्मनोमानिसुरेंद्रस्यवशेस्थितां वेदात्मिकायाःपार्वत्यास्तंतांरुद्रवशेस्थितां वर्गत्रयात्मकंरुद्रंशेषेतुमणशतमे विदुर्ह्येसरस्वत्यांतंतांतस्यांपुनर्न्यसेत् मूलस्थनादरूपायांतांवायौतंजनार्दने प्रकृत्यामयवाप्राणंतामेवपुरुषोत्तमइति ५२ इंद्रियाणितदभिमानिदेवान्मनसिमनोभिमानोद्वशेतानेवंपूर्ववत्स्मरंतीतिशेषः । विशिष्टाकारपराक्रमलक्षणंकर्मास्यास्तीतिवैकारिकंमनोभिमानिनमिंद्रवाचिवेदाभिमानिन्यांपार्वत्यांतामुमांवर्णसमाप्रायेपदवर्णस्वरक्रमाणांसम्यगाज्जायःसंप्रदायोनन्यथापाठलक्षणोयस्मिन्सतथा अकारोकारमकाराणत्रयाणांवर्णानांस

द्रव्यमूष्मविपाकश्चधूमोरात्रिरपक्षयः ॥ अयनंदक्षिणंसोमोदर्शओषधिवीरुधः ५० अन्नरेतइतिक्षमेशपितृयानंपुनर्भवः ॥ एकैकस्यानुपूर्व्याच्चभूत्वाभूत्वेहजायते ५१ निषेकादिशमशानांतैःसंस्कारैःसंस्कृतोद्विजः ॥ इंद्रियेषुक्रियायज्ञानज्ञानदीपेषुजुहति ५२ इंद्रियाणिमनस्येवंवाचिवैकारिकंमनः ॥ तांतुवर्णसमाप्रायेतमोकारेस्वरेन्यसेत् ५३ ओंकारंबिदुनादेतुतंतुप्राणेमहत्तमुम् ॥ अग्निःसूर्योदिवावायुःशुक्लोराकोत्तरःस्वराट् ५४ विश्वोयतैजसःप्राज्ञस्तुर्यआत्मासमन्वयः ॥ देवयानमिदंप्राहुर्भूत्वाभूत्वानुपूर्वशः ५५

मात्रायोमेलनंयस्मिन् । ओंकारेसतथातस्मिन्तदभिमानिनिहृद्रेस्थितामितिशेषः तुशब्देनभार्याभर्तृभावंपूर्वस्माद्विशिनष्टि । तंरुद्रमोकाराभिमानिनिस्वंपरमात्मानंरमयतीतिस्वरःशेषः तस्मिन्स्थितंन्यसेत्मनस्ताद्विषयंकरोति ५३ तमोकारंशेषंबिदुनादेविदुनादरूपसरस्वत्यांतदाधारत्वेनास्थितं तुशब्देनपूर्वपोरेकत्रत्वमन्नस्वस्वामिभावंसूचयति तांबिदुर्ह्यंमूलाधारस्थनादरूपायांप्रकृतिनाम्यांसरस्वत्यामेकीभूय स्थितिशब्देनतपोरेकत्वंदर्शयति तंतांनादरूपां प्राणेषुकृष्टानंदरूपेवायौरिथतां अत्रापितुनाभार्याभर्तृभावमाह अमुंवायुंमहतिजनार्दनेस्थितंस्मरेत् अथवा प्राणनामानंवायुंमहतिप्रधानेप्रकृतिशब्दवाच्येस्थितं अमुमक्षरंप्रकृतिनामानंमहतिपुरुषोत्तमेस्थितमितिमहतिशब्दोद्विरावृत्त्याव्याख्येयः एतत्सर्वं बिदुर्ह्येसरस्वत्यांतंतांतस्यांपुनर्न्यसेत् इत्यादिपूर्वोक्तेनमानेनसविस्तरमुक्तम् । इदानीमचिरादिमार्गेदेहादुत्क्रांतस्यज्ञानिनःप्राप्यान्देवानाह अग्निरिति । दिवादिवसाभिमानि शुक्लःशुक्लपक्षाभिमानि राकापूर्णमास्यभिमानिनी उत्तरमुत्तरायणाभिमानिनी स्वरादिन्द्रः ५४ अन्ननकेवलमग्र्यादयएवप्राप्याअपितुविश्वाद्याअनिरुद्धाद्याभगवतोमूर्तिविशेषाश्चप्राप्याइत्याशयेनाह विश्वइति । अथशब्देनानिरुद्धादेग्रहणं तेषामुभयेषांविष्णुरूपत्वंसूचयति विश्वाद्याअनिरुद्धाद्यास्तेद्विषासंप्रकीर्तिताः विष्णुरूपास्तदन्पेचतान्सर्वान्यातिमोक्षगइत्युक्तेःकिंचान्येचदिवस्पुत्रास्तन्निकटवर्तिनः संतितेऽप्यथशब्देनसूचिताः । तदन्पेचीदवस्पुत्राःसर्वेचयुसमीपगाः तेदिवंप्रापयंत्येनंसवायुंसहर्षपृथक् विश्वादिरूपंतुर्यश्चवासुदेवश्चनापरइत्युक्तेः गतिक्रमोप्यनेनज्ञातव्यः । नपरंविश्वादिक्मेवाप्रव्यंकिंतुतन्मूलरूपोहरिराप्रव्यइत्याह आत्मेति । आत्माविश्वादिरूपोहरिःसम्यगन्वीयतेऽनेन

ज्ञानेनेतिसमन्वयः तदुक्तं सहारिपृषाग्विधादिरूपमिति वासुदेवोतुर्पादयोनेत्याह तुर्यशति । तुर्यमात्मावासुदेवः । अतसात्तत्पगमनइतिधातोः सततगमनंवाप्तिः यथास्यसततोभावइतिश्रुतेः सर्वत्रवसनशीलत्वात् क्रीडारूपत्वात् जपाकुसुमाद्युपाधपनाविद्धस्फटिकवन्निर्मलज्ञानरूपत्वाद्वासुदेवः शुद्धस्फटिकसंकाशांवासुदेवंनिरंजनमितिस्मृतिः ऐकात्म्यप्रत्ययसारं प्रपंचोपशमंशिवं अद्वैततुर्गमन्यतेसआत्मासविज्ञेयइतिस्मृतेः तुर्यश्वासुदेवश्चनापरइतिच । किंच मार्गस्थानांसर्वेषांदेवानामपिपरमात्मनिसमन्वयोस्तीतिज्ञापनायसमन्वयइत्युक्तं । एतस्यनामनिर्दिशति देवयानामिति संवत्सरोविमजापतिस्तस्यायनेदक्षिणंचोत्तरंचेत्यारभ्यएतस्मान्पुनरावर्ततइत्येषानिरोधइत्यंतवेदांताःप्राहुरित्यन्वयः । अस्यफमाह भूत्वेति । अनुपूर्वज्ञः क्रमेणोपर्युपरिसुखादिभिराधिकोभूत्वात्मस्थोमुक्तो न निवर्ततइत्यन्वयः ५५ कुतःआत्मयाजीपरमात्मपूजकत्वात् । पुनरावृत्तीच्छापितस्यनास्तीतिभावेनाह उपशांतात्मेति पूर्णानंदस्वरूपःधूमादिमार्गवदस्यापिपुनरावृत्तिभीरस्तिकिमित्यतोभूत्वेति । ननु किमेतज्ज्ञानेनप्रयोजनं येनावश्यंवक्तव्यतामियादितितत्राह यएतइति जनस्थोदेहस्थः तच्चइत्थंविदुर्धर्मरण्येअद्वातपइत्युपासतेतेधिषमभिसंभवंतीत्यादिनाशास्त्रेणनकेवलमोहंप्राप्नोतिनीचांगतिमपिनयातीत्यतोपीत्युक्तं । भक्तिमान्मार्गविचैवनीचांगतिमवाप्नुयादितिस्मृतेः ५६ जाग्रदाद्यवस्थाप्रवर्तकविश्वादीन्कल्पितानतिक्रम्यप्रपंचोपशमंतुर्यात्माभूत्वानिर्द्विआस्तेइतिकोचिद्व्याचक्षतेतन्मतदूषणायाह आदाविति आदावुत्पत्तिकालेमुक्तिकालेचयज्जनानाशंजननंविनाशंच । जनीप्रादुर्भावइत्यस्मात्पचाद्यचिअजादित्वात्टापिकृतेजनेतिरूपांसिध्याते । वक्ष्यधांतकभावोमाजोरयूषकवत् । यच्चबाहिरंतर्विद्यमानं । परावरमुत्तमाधर्मं भूतंभविष्यद्वा । यच्चज्ञानादिकं । सर्वस्परुलपकत्वात्ग्लानिजनकत्वाच्चमः । प्रकृतिर्ज्योतिस्तदवभासकः स्वप्रकाशश्चयस्तदेतत्सर्वस्व

आत्मयाज्युपशांतात्माह्यात्मस्थोननिवर्तते ॥ यएतेपितृदेवानामयनेदेवनिर्मिते ॥ शास्त्रेणचक्षुषावेदजनस्थोपिनमुह्यति ५६ आदावंतेजनानाशंबाहे रंतःपरावरम् ॥ ज्ञानंज्ञेयंवचोवाच्यंतमोज्योतिश्चसत्स्वयम् ५७ अबाधितोपिह्याभासोयथावस्तुतयास्मृतः ॥ दुर्घटत्वादौद्रियकंतद्वदर्थविकल्पितम् ५८

यंतुर्पात्माश्रीहरिस्तत्सत्तायाअपितदधीनत्वात्सइत्युच्यतेनतुतदात्मकत्वात् पुरुषएवेदंसर्वमितिश्रुतेः । आदौयथातदधीनत्वंतथांतेपिश्रीनारायणाधीनत्वमित्यतोवाह आदाविति उक्तार्थः श्लोकः । निरुपमचरितापराधीनत्वंहरेरेवनमुक्तस्यापीत्यतोवाह आदाविति आदावंतेउत्पत्तेःप्रागूर्ध्वं अयंपरमात्मावर्ततइतिशेषः । कथंकारयत्राह जनेति जनकत्वेननाशकत्वेनेत्यादिरूपेणसर्वकर्तृत्वस्वा तंत्रयेणतच्छब्दवाच्यत्वंहरेरप्युक्तं तमःशब्दस्परुलपकत्वादितिणिचप्रत्ययांतत्वेनविवरणादयमर्थोज्ञायतइति ५७ ननुसत्तायास्तदधीनत्वंप्रामाणिकंचेत्ब्रह्मत्वेनोक्तिर्घटेत ततःकात्रयुक्तिरित्याशंक्यो पपादयति अबाधितइति प्राकृतवैकृतलक्षणकार्येषुविशिष्टकांतिमत्तयाभासतेविद्योततइत्याभासोदेहः प्रतिबिंबलक्षणोयथावस्तुतया । वसनाद्वासयेद्वस्तुनित्याप्रतिहतत्वतइतिस्मृतेर्वस्तुपरमात्मातत्त्वेन स्मृतः । इदंहिविभंगवानिवेतरः इंद्रोमायाभिरित्यादिना । ननुदेहस्यसत्त्वेतत्सत्तायाभगवदधीनत्वेनतद्वक्तुंयुक्तंतस्यदग्धपटाभासवदर्थंक्रियानर्हत्वादितितत्राह अबाधितइति शुक्तिकायांप्रतिभासि तरजंतवलयकरणाद्यर्थक्रियानर्हत्वेननेदंरजतमितिबाधितस्याद्यथानतथायंबाधितः । हानोपादानाद्यर्थक्रियायोग्यत्वात् । अपिशब्दोत्रस्वातंत्र्यशंकां सूचयति । हिशब्देनप्रत्यक्षसिद्धत्वेनदग्धपटाभा सवैलक्षण्यंदर्शयति । तद्वत्तथैन्द्रियकामिन्द्रियविषयघटपटादिकं । अर्थशब्दोभावप्रधानः अर्थत्वेनार्थक्रियाख्यंप्रयोजनतयाकल्पितंतमार्थंतं । परमात्मनेतिशेषः । कर्तृकर्मक्रियादीनांसत्तावृत्तिस्तथैवच विष्णवधीनयतइतिवचनादधीक्रियासामर्थ्यस्यभगवदधीनत्वेनसर्वस्वत्विदं ब्रह्मेति सर्वस्यतत्त्वंयुक्तमितिभावः । एवमनंगीकरेबाधकमाह दुर्घटत्वादिति ईश्वरान्पेनकर्तृप्रशङ्क्यत्वात् ५८

दुर्घटत्वमेवदर्शयति क्षित्यादीनामिति क्षित्यादीनामर्थानांपदार्थानां कतमापिछाया कतमोपिप्रकारो विचार्यमाणेसतिनघटतइतिशेषः । छायासीतिःप्रकाशश्चभावश्चेत्यभिधीयतेइत्यभिधानंदइकार्यं
प्रपंचे हिशब्दोहेत्वर्थः निर्द्धारणार्थवाचिनातमप्रत्ययेनकस्यापिप्रकारस्यासंभवोक्तेः परमेश्वरकल्पितत्वेनैतत्कार्यसत् इतिवक्तुंयुक्तं । प्रकारभावमुपपादयति नसंघातइति । पर
मेश्वरकल्पनामंतरेणकार्यभवतीतिवदन्प्रष्टव्योभवति क्षितिलक्षणंकार्यकेवलमपांपुंजः तद्विकारोवा तद्व्यतिरेकेणोत्पन्नंवा वृक्षद्वयसंयोगवदुभयोःसंयोगमात्रंवा । नप्रथमइत्याह नेति अयंसं
घातो न । असंभवात् । क्षितेःकठिनावयवारब्धत्वात्केवलमपांप्रवृत्तेनतत्कार्यपर्वतादीनामज्जनापत्त्याक्षितेःस्वरूपलयप्राप्तेः आधाराभावेनसर्वप्राणिप्राणनाशप्रसंगात् । नद्वितीयइत्याह विकार
इति अत्रनञोऽध्याहारःकर्तव्यःअपांविकारोपिनोपपद्यते । कालुष्यादिलक्षणविकारमात्रेणक्षितित्वानुपपत्तेः । ननुतीयइत्याह । नपृथगिति । अद्वयःक्षितेःपृथक्स्थित्यदर्शनात् नापिचतुर्थ
इत्याह । नान्वितइति सहावस्थानमात्रेणकार्योत्पत्त्यदर्शनात् । क्षित्यादीनामर्थानांपदार्थानांमध्येकतमापिछायाकतमोपिभावः पदार्थःकार्यजननशक्तिमान् नघटते । विचारासहत्वात् । तथाहि अ
द्वयःपृथिवीतिश्रूयते तत्रप्रस्तुतात्मशक्तिमंतरेणकेवलानामपांपृथिवीजनकत्वंकथमितिवा । शेषपूर्ववत् ५९ ननुविशिष्टानांपदार्थानामन्योन्यमहत्कार्योत्पत्तावसामर्थ्यमस्तु । संश्लिष्टानानेयमनुपप
त्तिरित्याशंक्यश्रीनारायणकटाक्षबीजमंतरेणावयवावयविनोरप्यनुपपत्तिःस्यादेवेत्याह धातवइति धातवःक्षित्यादिप्रपंचभूतादिपदार्थाः । तन्मात्रावयवैर्विना । गंधादिव्यतिरेकेण । सुरभिगंधवती
पृथिवीशुक्रभास्वरंसलिलमित्यादिव्यावर्तकधर्माभावेस्वरूपाभावप्राप्तिरेवस्यादित्यर्थःअवयवित्वादिति । नह्यवयविनोऽवयवाभावेअवयविव्यवहारोयुक्तस्तस्मात् चशब्दएवार्थेसमुच्चयार्थेवा प्रत्यक्षासि
द्धत्वादवयवित्वाच्चेति अयंनिर्णयःकुत्रदृष्टइतितत्राह असतीति इवयथा आसमंतात्सन्नावयवाःसर्वास्मिनातंतुलक्षणाः अवयवानष्टादितर्ह्यसदवयविनितंतुरहितेपटपटव्यवहारोपिनष्टइतिशेषः तंतुव्य

क्षित्यादीनामिहार्थानांछायानकतमापिहि ॥ नसंघातोविकारोपिनपृथङ्नान्वितोपिवा ५९ धातवोऽवयवित्वाच्चतन्मात्रावयवैर्विना ॥ नस्युत्थस
त्यवयविन्यासन्नावयवाइव ६० स्यात्सादृश्यभ्रमस्तावद्विकल्पेसतिवस्तुनः ॥ जाग्रत्स्वप्नौयथास्वप्नेतथाविधिनिषेधता ६१

तिरेकेणपटाभावात् । यथावयवाभावेऽवयवीनास्तितथा अवयविनिनिवृत्तेऽवयवाअपिनिवृत्ताःस्युरित्यर्थः यथाऽऽसन्नावयवाआतानवितानावयवत्वसंसर्ग
प्राप्तास्तंतुलक्षणाअवयवाःप्रागसत्यवयविनिपटेपटव्यवहारंनजनयंति तथागंधावयवाः प्रागसत्सुक्षित्यादिषु पश्चात्क्षित्यादिव्यवहारंनजनयंतीत्यतस्तदभावेतदभावःस्पष्टइत्यन्वयव्यतिरेकौदर्शिता
वितिज्ञातव्यमिति । एवंदुर्घटत्वेनाविद्याकल्पितप्रपंचस्याविद्याबाधानंतरमनुवृत्तस्यापिनवस्तुतत्त्वमिति कल्पनमनुपपन्नं विश्वंसत्यमघवानायुवोरिदापश्चनप्रमिनांतिव्रतंवां यद्वियुक्त्याविरुध्येततदीशकृ
तमेवहीतिश्रुतिस्मृतिप्रासिद्धांयुक्तिहिशब्देनदर्शयति । असत्यस्यावयविन्यासन्नावयवानचेतिकेचित्पठंति । अयमर्थःगंधावयवव्यतिरेकेणपृथिव्यावयविनो नस्युत्थेत्किंनश्चिन्नमिति तत्राह असतीति
क्षित्यामवयविन्यसतिगंधावयवाएवनासन्नित्यन्वयः अवयवाभावेऽवयव्यभावेनकारणाभावापत्त्यासर्वासत्प्रसंगलक्षणोच्छेदइतिभावः ६० नन्ववयवावयविनोःसादृश्यमात्रेणतस्याप्यवयवइति
व्यवहारस्तस्मात्तद्व्यतिरेकेणसोपिनास्तीतिकथमापद्यतइतितत्राह स्यादिति सत्यंसादृश्यभ्रमःस्यात्तावत्कस्मिन्सतीतितत्राह विकल्पइतिवस्तुनोविकल्पेभेदेसतीत्यन्वयः यथापट्टणादिषु रूपमवलोक्य
क्यतत्संस्कारवतःसहस्रकिरणसंपर्केणचकाशमानंकापिशुक्तिकाशकलंसंहश्यद्वयोःसादृश्यमात्रादिदंरजतमितभ्रमोदृश्यतेतथाक्षित्यादेर्गंधादेर्भेदेवस्तुसादृश्यमात्रेणव्यवहारःस्यात् नवात्रभेदोपुज्यते
स्वरूपहानेरतोवयवाभावेऽवयव्यभावआपद्यतेस्वरूपत्वादितिभावः । पटस्यप्रत्येकंतंतुनाभेदेपिसमुदायरूपेणाभेदादुक्तंयुक्तमिति । नन्ववयविपदार्थसद्भावेदंयंचिंता । सएवनास्ति । परमाणवएवपुं
जीभूय कार्यजनयंतीत्यंगीकार्यत्वात्प्रतिक्षणंविनाशाच्च अभेदग्राहिप्रत्यभिज्ञायाश्चसंस्कारजनितसादृश्यमात्रविषयतयाभ्रांतित्वादित्यतोवाह । स्यादिति वस्तुनोभेदेसतितदुक्तंसत्यस्याच्चेदेवनास्ति

एकत्वस्य साक्षिप्रत्यक्षेणानुभूयमानत्वात् साक्षिणोभ्रांतित्वेन सर्वस्य विनाशसाधकस्यापि व्याप्तिग्राहकप्रमाणप्रामाण्यस्य साम्यात्परमाणुपुंजपक्षोपनिगदितदोषानिस्तारात् परमाणुभिर्विनापुंजाभावेन स्वरूपेन स्यादतो दुर्घटघटकेन केनचिद्विवृतव्यं सचादृष्टकर्मणोश्चेतनाश्रयत्वेन पृथक्सामर्थ्याभावाच्चेतन एव भवेत् चेतनसामान्यस्य हिताकरणादेनापारतंरूपप्रतीतेर्निरवयवत्वेन प्रवृत्त्यनुपपत्तेश्च तत्प्रवर्तकत्वे नाघटितघटकत्वेन माहात्म्याकरपरमचेतनपरिकल्पनयैव शरीरपदार्थोपादानभूतपृथिव्यादियोगोद्देश्यतइतिसिद्धं । कार्यकारणवस्तूनां विशेषो न निरूपितः तथापीशेच्छयैवासौद्देश्यतेनियतोपि चेति स्मृतेः एतादृशो विशेषः कुत्रहृष्टइतितत्राह जाग्रदिति यथास्वप्ने जाग्रदिदमयं स्वप्नइति विशेषइश्वरेच्छयाद्दृश्यते यएषस्वप्नान्दर्शयतीति श्रुतेः न तत्र रथानरथयोगानपथानोभवंति । अथ रथान् रथयोगानूपयः सृजतइत्यादेः स्वप्ने प्रतीयमानं सर्वमीश्वरेच्छाकर्तृकमिति ज्ञायते तथाविधिनिषेधविशेषोपीश्वरकल्पनयैव प्रवर्ततइत्याह तयेति अग्निष्टोमेन स्वर्गकामो यजेतेत्यादि महविधित्वं अरुणयापि गार्क्ष्यैकहापिन्यागवासोमं क्रीणातीत्याद्यन्तरविधित्वं । तथा ब्राह्मणो न हंतव्यइत्यादि महानिषेधतं । नमृषावदेदित्याद्यन्तरनिषेधत्वं चेश्वरेच्छाकृतमित्यन्वयः सइदं सर्वमसृजतेत्यादेः संकोचे कारणाभावात् नमुरुपायार्थेवांगीकर्तव्यः । अत्र तत्तद्विशेषस्य परमेश्वरकृतत्वेन श्रयापमिथ्याभूतजाग्रच्चग्रहणं न तु तद्वत्स्वप्नस्यापि मिथ्यात्वनिश्चयाय । तस्यार्थक्रियाकारित्वेन सत्यत्वनिश्चयात् । अननसर्वस्य मिथ्यात्वे रज्जुसर्पस्य मिथ्यात्वे रज्जुखंडस्य मितीयं व्यवस्थाकुतइत्याशंक्यमिथ्याभूतस्वप्नेपि जाग्रत्स्वप्नव्यवहारवत् व्यवहारमात्रमत्र चेत्त्यादि श्रुत्योच्यतइति ६१ एवं सर्वस्मादात्मन उपकारत्वेन प्रेषत्वाद्येन विना तत्प्रसादो न भवेद्यस्मिन्सतिसंजाघटीति भगवति तत्समर्पणसमयेतं भावनाप्रकारं दर्शयति । भावेति मुनिः शास्त्रतत्त्वज्ञानी आत्मनः भावाद्वैतं क्रियाद्वैतं तथा द्व्याद्वैतं चैव वर्त

भावाद्वैतं क्रियाद्वैतं द्रव्याद्वैतं तथात्मनः ॥ वर्तयन् स्वानुभूत्येह त्रिंस्वप्नान् धुनुते मुनिः ६२ कार्यकारणवस्तुवैक्यदर्शनं पटतंतुवत् ॥ अवस्तुत्वादिकल्पस्य भावाद्वैतं तदुच्यते ६३ यद्वह्मणि परे साक्षात्सर्वकर्मसमर्पणम् ॥ मनोवाक्तनुभिः पार्थ क्रियाद्वैतं तदुच्यते ६४ आत्मजाया सुतादीनामन्येषां सर्वदेहिनाम् ॥ यत्स्वार्थकामयोरैक्यं द्रव्याद्वैतं तदुच्यते ६५ यद्यस्य वानिषिद्धं स्याद्येन यत्र यतो नृप ॥ स तेनेहेतु कर्माणि नरो नान्यैरनापदि ६६

यन् स्मरणं कुर्वन् स्वानुभूत्या विभूतस्वरूपज्ञानेन । इह जगति सतस्त्रीन्स्वप्नान् जाग्रदाद्यवस्थानुभवानि मिच्छाज्ञानशब्दाच्चापानर्थान् धुनुते निरस्यतीत्यन्वयः ६२ किं तद्भावाद्वैतादिकं येन तदवश्यमनुध्येयमिति तदाह । कार्यकारणेति । महदादिकार्येषु प्रकृतितदुणाख्यकारणेषु च स्थितस्य वस्तुनो नित्याप्रतिहतस्य हरेरेकत्वदर्शनम् । तत्कथमिव पटतंतुवत् पटस्य तंतूनां चाभेदलक्षणैकत्वं यथा प्रामाणिकंतथेत्यर्थः । प्रकृतिपुरुषचैव प्रविश्य पुरुषोत्तमइत्यादेः । मृद्वद्वैतिसामानाधिकरण्येन कार्यकारणयोरभेदोक्त्या श्रीहरिसंबन्धाप्रतीतेः प्रकृतासंगतस्याभेददर्शनं चैकत्वप्रदर्शनपरमित्युक्त एवार्थः । प्रतीतार्थपरित्यज्याप्रतीतार्थकथने किं कारणमत्राह अवस्तुत्वादिति घटादिप्रपंचस्यानित्यत्वेन प्रतिहतत्वात्स्वतएव कार्योत्पादनसामर्थ्याभावाद्दस्तुत्वादसामर्थ्यत्वादिशिष्टत्वान्मिलितत्वात्कार्यजननशक्त्यभावाद्वा इदं च भगवन्माहात्म्यप्रकटनं गणपुगपदाविशदिति स्वोक्तेः कार्यकारणानुविष्टानां भगवद्रूपाणामत्यैक्यमेकत्वं तत्सृष्टातदेवानुप्राविशत् समाधिगतास्मिन् विधूतभेदमोहइत्यादिश्रुतिस्मृतिभिर्हच्यतइति ज्ञानपूर्वकमुपासनं कार्यमितिशेषः ६३ न ऋतेत्यत्र क्रियते किंच नारे महामकं मघवं चित्रमर्चेति क्रियाद्वैतम् ६४ आत्मजायादीनामन्येषां च देवदादादीनां भगवदधीनत्वदर्शनं यद्यच्चार्थकामयोरैक्यं भगवद्विषयत्वदर्शनं तत्सर्वद्रव्याद्वैतं मन्येतदपि तमनोवचनात्मगेहमाणः पुनातीत्यादीनोच्यतइत्यन्वयः अनेन जीवस्य श्रीहरिणा द्वैतमुच्यते तत्रैव चाद्वैतशब्दार्थग्रहणं ननु स्वल्पैक्यमिति शिक्षाग्राह्येति ज्ञापयति ६५ उपासनाप्रकारं निरूप्याधुनार्चनादिप्रकारं दर्शयति यद्यस्येति यस्य पुरुषस्य येन द्रव्येण यत्र यस्मिन्देशे काले वा यत्तौ यस्मादुपास्यमनिषिद्धं श्रुतिस्मृतिलोकविहितं स नरस्तेन तस्मिन्देशे काले वा तस्मात्पुरुषादाप्तेन कर्माणि पूजालक्षणादीनि हेतुकुयति अन्यैर्निषिद्धैर्न कुर्यादित्यन्वयः नन्वेतत्तर्हीपुपरमएव प्राप्तइतितत्राह अनापदीति ६६

एतैरनापदिविहितैरन्यैरापदिविहितैः अस्यहरेर्गतिज्ञानस्थानवायापादितिलक्ष्यैर्लिङ्गप्रोतीत्यर्थः ६७ उक्तमर्थमनुभवसिद्धं करोति यथेति दिग्गजशब्देन दिक्पालानुपलक्षयति तस्यसेवाकर्तव्ये
तिशेषः ६८ ममाप्यनुभवसिद्धं दर्शयितुं स्वचरितमाह अहमिति कश्चिदिष्ट्यात्मानं निन्दयत्यथनाम्नोपबर्हणोगंधर्वइति पूर्वं अतीतेमहाकल्पे अतीतब्रह्मकाले । ब्राह्मकालः परश्चेति महाकल्पश्चकीर्तित
इति ६९ तत्पुरलंपटः तासांपुरे गृहेलंपटः स्थातुमुत्सुकमनाः ७० गंधर्वादिगणाभगायन् ७१ तद्विदित्वागतः स्त्रीभिः परिवृतोऽगायं हेलनं विश्वसृजां पुरतः स्त्रीभिः संभूय मदीपरक्तगानल
क्षणं ७२ तावत्तदानीमेव अनुसंगेन निरंतरसेवालक्षणसंगेन भक्त्या वा तीव्रस्नेहोनुषंगोथनैरंतर्यानुसेवनमित्यभिधानात् ७३ अतइत्येतदपास्तं निगमयति धर्मइति । न्यासिनापदवीनिवृत्तिमार्गं

एतैरन्यैश्च वेदोक्तैर्वर्तमानः स्वकर्मभिः ॥ गृहेऽप्यस्य गतिं यायाद्राजंस्तद्रक्तिभाङ्गनरः ६७ यथाहियूयं नृपदेव दुस्त्यजादापद्रणादुत्तरिताननुप्रभो ॥ यत्पा
दपंकेरुहसेवया भवानहर्षीन्निर्जितदिग्गजः क्रतुः ६८ अहं पुरा भवं कश्चिद्रंधर्व उपबर्हणः ॥ नाम्नातीते महाकल्पे गंधर्वाणां सुसंमतः ६९ रूपपेशलमाधु
र्यसौ गंध्यप्रियदर्शनः ॥ स्त्रीणां प्रियतमो नित्यं मत्तस्तत्पुरलंपटः ७० एकदा देवसन्नेतु गंधर्वाप्सरसांगणाः ॥ उपहूता विश्वसृग्भिर्हरिगाथोपगायने ७१
अगायंस्तद्विदित्वा हं स्त्रीभिः परिवृतो गतः ॥ ज्ञात्वा विश्वसृजस्तन्मे हेलनं शोपुरोजसा ७२ याहित्वं शूद्रतामा शुनष्टश्रीः कृतहेलनः ॥ तावदास्यामहं जज्ञेन
त्रापि ब्रह्मवादिनाम् ॥ शुश्रूषयानुसंगेन प्राप्तो हं ब्रह्मपुत्रताम् ७३ धर्मस्ते गृहमेधीयो वर्णितः पापनाशनः ॥ गृहस्थो येन पदवीमंजसान्यासिनामियात् ७४
यूयं नृलोके वत भूरिभागा लोकं पुनानामुनयो भियांति ॥ येषां गृहानावसतीति साक्षाद्दृष्टं परं ब्रह्म मनुष्यलिङ्गम् ७५ सवाज्यं ब्रह्म महद्भिर्मृग्यं कैवल्यनिर्वा
णसुखानुभूतिः ॥ प्रियः सुहृद्वः खलु मातुलेय आत्मारहणीयो विधिकृद्गुरुश्च ७६ नयस्य साक्षाद्भवपद्मजादिमीरूपं धियावस्तुतयोपवर्णितम् ॥ मौनेन भ
क्तयोपशमेन पूजितः प्रसीदतामेष स सात्वतां पतिः ७७ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ इति देवर्षिणा प्रोक्तं निशम्य भरतर्षभः ॥ पूजयामास सुप्रीतः कृष्णं च प्रेमविह्वलः ७८
कृष्णपार्थावुपामंत्र्य पूजितः प्रययौ मुनिः ॥ श्रुत्वा कृष्णं परं ब्रह्म पार्थः परमविस्मितः ७९ इति दाक्षायणीनां ते पृथक् गवंशाः प्रकीर्तिताः ॥ देवासुरमनुष्याद्या
लोकाय त्रचराचराः ॥ ८० ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे पारमहंस्यां संहितायां सप्तमस्कंधे षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ समाप्तोऽयं स्कंधः ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥

अचिरादिमार्गेण वैकुण्ठं वा ७४ यूयमित्यादि पद्यमुक्तार्थम् ७५ कैवल्येन प्रकृतिप्राकृतमिश्ररहित्येनाप्तं यन्निर्वाणसुखं स्वरूपसुखं तस्यानुभूतिरनुभवो यस्य स तथा ७६ ७७ यत्र यस्य प्रेमरसस्तत्र स स्ना
तः ७८ ७९ परमप्रेमयमुपसंहरति इतीति दाक्षायणीवंशस्य शास्त्रोपशान्नाभेदेन वर्णितत्वादिति शब्दः समाप्तिवचनः यत्र ये पुर्वं शेषे ज्ञानमात्रं विहाय स्थावरसंग्रहणापचराचरा इति ८० भुज
विलसितशौर्यभुजगदमजितं विष्णुं । वेदे भुजगशयनं भुजयुगकल्पितग्रीवं । पदरत्नावलिर्लक्ष्म्या सप्तमस्कंधसंगता । तुलसीवहारेः प्रीत्यै भूयाद्विभववारिधेः । इति श्रीमन्महेंद्रतीर्थपूज्यपादशिष्यविज
यध्वजतीर्थमुनीन्द्रकृतायां पदरत्नावल्यां श्रीमद्भागवतटीकायां सप्तमस्कंधे षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥

१ ब्रह्मणश्चतुर्मुखस्य शतवर्षपरिमितः कालः परइत्युच्यते । कालं परं स्वमनुभूय परः स्वयंभूरित्युक्तेः । महाकल्पश्चोच्यते ।

॥ इति श्रीमद्भागवते सप्तमः स्कंधः समाप्तः ॥